Græcæ Grammatices

RUDIMENTA;

Quæ Tironibus;

Necnon

PARALIPOMENA,

Quæ provectioribus Græcæ linguæ ſtudioſis proponuntur.

In uſum Scholæ Mercatorum Sciſſ.

Per GUIL. DU-GARD, ejuſdem Scholæ Moderatorem.

LONDINI,
Typis Autoris. Veneunt apud *Andr. Crook*, ad inſigne *Draconis*, in Cœmeterio *Pauline*. 1654.

'73-4016

LECTORI.

GRAMMATICA nostra in duas partes tribuimus; quarum in priori *Rudimenta* tantùm, relectis de industria difficillioribus, per ἐστιγμένα, * veterum Grammaticorum more, explicata exhibemus; nequid salebrosi inveniant Tirones quo à Græcæ linguæ studio deterreantur. His Rudimentis imbibitis, protinus in manus sumant *Seidelii* Enchiridion, quod omnia Græcæ linguæ Primitiva continet, sententiis previusculis, maximam partem ex sacris paginis, & probatis Autoribus, depromptis, facillimâ Methodo, in *Classes*, *Centurias* & *Decadas* dispositis. In primâ Classe (quæ 600 complectitur sententiolas) Nomina tantùm tum substantiva, tum adjectiva, & particulas indeclinationes, nulla autem verba, præter εἰμὶ, legent: quæ omnia, cognitis semel Declinationum paradigmatis, nullo ferè negotio devorabit puer. In secunda Classe

* Viz. *Chrysalora, Chalcondyla, Lascaris, Gaza, Urbani*, &c.

(quæ 700 continet) verba tantùm Regularia, in 3^tia^ classe irregularia jam-provectis proponuntur His præmissis, Majorum Gentium Autores audacter aggredi haud inidoneus videri potest Tiro Rudimentarius.

Posteriorem partem, quam provectiorum studio commendamus, *Paralipomena* inscribere visum est; eò quòd quæ in Rudimento, in Tironum gratiam, prætermissa fuere, hic plenius explicantur. Nec tamen in his omnia, quæ ad Grammatica, vel ad Græcæ linguæ usum pertinet, exponuntur; sed præcipua tantùm & magis necessaria. Multa consultò omittimus; nonnulla juveni studioso ex bonorum Autorum lectione observanda relinquimus, inter virtutes Grammatici esse (uti rectè Fabius) *quædam nescire existimantes.*

Habes (Lector!) consilii nostri rationem in Grammaticis hisce, ad juniorum captum, adornandis. Tu conatus nostros, quales quales, in tironum gratiam susceptos, boni consule.

Græca

GRAMMATICES

Pars I^ma^; h. e.

RUDIMENTA;

Per ἐρωτήματα Tironibus

Propoſita.

Niſi Grammatices fundamenta fideliter jeceris, quicquid ſuperſtruxeris, corruet.

Ἀμαθέστερον, ἀλλὰ Καθέστερον.

Anno Dom. MDCLIV.

GRAMMATICES
Pars I^ma^ h. e.
RUDIMENTA,
Pro Tironibus
Prosodia.

GRÆCÆ GRAMMATICES RUDIMENTA.

CAP. I. *De Literis, earúmque Divisione.*

Qu. 1. *Quot sunt Literæ apud Græcos?*

Literæ [γεάμματα] apud Græcos sunt viginti quatuor.

1 *Figura.*	2 *Nomen.*		3 *Potestas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	ā ă
Β β ϐ	βῆτα	Beta	b
Γ γ ſ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ∂	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ε ψιλὸν	Epſilon	ĕ breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zēta	z
Η η	ἦτα	Eta	ē longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Thēta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	ī ĭ
Κ κ	κάππα	Cappa	c k
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὁ μικρὸν	Omicron	o parvum ŏ
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ⊺	ταῦ	Tau	t
Υ υ	υ ψιλὸν	Ypſilon	y ū ŭ
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	Omega	o magnum ō

Qu. 2. *Quomodo dividuntur literæ?*

Ex literis septē sunt vocales [φωνήεντα] α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliqua septemdecim sunt consonantes [σύμφωνα.]

Qu. 3. *Quomodo dividuntur vocales?*

Trifariam dividuntur vocales.

I. *Ratione Quantitatis*, in

Longas, [μακραὶ] ——— η, ω.
Breves, [βραχεῖαι] ——— ε, ο.
Ancipites, [δίχρονα] ——— α, ι, υ.

II. *Ratione Passionis*, in

Mutabiles [μεταβολικὰ] ——— α, ε, ο.
Immutabiles [ἀμεταβόλητα] ——— η, ι, υ, ω.

III. *Ratione ordinis*, sive collocationis in Diphthongis, in

Præpositivas [προτακτικὰ] ——— α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivas [ὑποτακτικὰ] ——— ι, υ.

Ex Vocalibus conjunctis fiunt Diphthongi.

Qu. 4. *Quot modis dividuntur Diphthongi?*

Diphthongi [διφθόγγοι] dividuntur bifariam.

I. in { Proprias [κύριαι] αι, αυ, ει, ευ, οι, υι.
Improprias [καταχρηστικὰς] ᾳ, ῃ, ῳ, (punctulo subjecto) ——— ηυ, ῡ, ωυ.

II. in { Mutabiles, ——— αι, αυ, οι.
Immutabiles, ——— ει, ευ, υι.

Qu. 5. *Quomodo dividuntur Consonantes.*

Consonantes sunt duplices; { Mutæ, [ἄφωνα] &c
Semivocal. ἡμίφωνα.

Qu. 6. *Quomodo dividuntur Mutæ.*

Mutæ dividuntur in { Tenues, [ψιλὰ] π, κ, τ.
Medias, [μέσα] β. γ. δ.
Aspiratas, [δασέα] φ, χ, θ.

Quorum Antistoicha, [ἀντίστοιχα] sive ex adverso respondentia, sunt { π, β. φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Qu. 7.

Qu. 7. *Quomodo dividuntur Semivocales?*

Semivocales sunt vel { *Duplices*, [διπλᾶ] ζ, ξ, ψ. / *Liquidæ, vel immutabiles*, [ἀμετάβολα] λ, μ, ν, ρ.

σ est [ἄσημον sive μοναδικὸν] sola potestatis litera.

CAP. II. *De Spiritibus, & Apostropho.*

Qu. 8. *Quot accidunt Literis?*

LIteris accidunt Spiritus & Apostrophus.

Qu. 9. *Quot sunt spiritus?*

Spiritus [πνεύματα] duo sunt { lenis, ψιλὸν [᾽]. / asper, δασὺ, [῾]. }

Reg. I. Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo, spiritum tenuem vel asperum accipit in principio.

Reg. II. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ρ aspirantur; ut ὑπὲρ, super, ῥήτωρ rhetor. Sed si medio ρ geminetur, prius lævigatur, alterum aspiratur; ut ἔῤῥωσο, vale.

Qu. 10. *Quid est Apostrophus?*

Apostrophus [ἀποστροφὴ] est nota abjectæ vocalis vel diphthongi ob vocalem sequentem?

Qu. 11. *Quænam vocales vel diphthongi abjiciuntur per Apostrophum?*

Abjiciuntur per Apostrophum *Vocales*, α, ε, ι, ο. *Diphthongi* αι, οι: ut κατ᾽ ἀυλὰν pro καὶ ἀυλὰν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν. Sic in compositione, ἐν μεθ᾽ & ὁσίος fit μέθοσιος.

CAP. III.

Cap. III. *De Accentu.*

Qu. 12. *Quot ſunt Accentus?*

Accentus [προσῳδίαι] ſunt tres
- acutus [ὀξεῖα] ——— [´].
- gravis [βαρεῖα] ——— [`].
- circumflexus, περισπωμένη ——— [῀].

Qu. 13. *Ubi habet locum* Acutus?

Acutus habet locum in ultima ſyllaba, penultima, antepenultima; ut, θεὸς. λόγος, ἄνθρωπος.

Qu. 14. *Ubi Circumflexus.*

Circumflexus in ultima & penultima: ut, μῦσα, ποιῶ

Qu. 15. *Ubi Gravis?*

Gravis tantum in ultima, loco acuti, ſignatur. ſed in omni ſyllaba intelligitur, in qua nullus eſt accentus.

Reg. Omnis acutus finalis (præter τίς interrogativum) in Orationis contextu vertitur in gravem, niſi immediatè ſequatur punctum, vel enclitica; ut, Σωτήρ ὅστις ἡμῶν ὁ Χριστός.

Cap. IV. *De Orationis Partibus.*

Qu. 16. *Quot ſunt Orationis Partes?*

Orationis partes [μέρη τοῦ λόγου] ſunt octo
- declinabiles [κλιτά]:
  - Articulus — ἄρθρον.
  - Nomen — ὄνομα.
  - Pronomen — ἀντωνυμία.
  - Verbum — ῥῆμα.
  - Participium — μετοχή.
- indeclinabiles [ἄκλιτα]:
  - Adverbium — ἐπίῤῥημα.
  - Conjunctio — σύνδεσμος.
  - Prepoſitio — πρόθεσις.

Qu. 17.

Qu. 17. *Quot ſunt* Numeri?

Numeri [ἀριθμοὶ] ſunt tres.
- Singularis — ἑνικός.
- Dualis — δυϊκός.
- Pluralis — πληθυντικός.

Qu. 18. *Quot ſunt* caſus?

Caſus [πτώσεις] ſunt quinque
- Nominativus — ὀρθή.
- Genitivus — γενική.
- Dativus — δοτική.
- Accuſativus — αἰτιατική.
- Vocativus — κλητική.

Qu. 19. *Quot ſunt* Genera?

Genera [γένη] ſunt tria
- Maſculinum — ἀρσενικόν.
- Fœmininum — θηλυκόν.
- Neutrum — οὐδέτερον.

CAP. V. *De Articulo.*

Qu. 20. *Quotuplex eſt* Articulus,

Articulus duplex eſt
- *Præpoſitivus* [προτακτικός], ut, ὁ, ἡ, τό, hic, hæc, hoc.
- *Subjunctivus* [ὑποτακτικός], ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Articulus Præpoſitivus.

	Sing.				*Dual.*				*Plural*			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.			N.	G.	D.	A.
Maſc.	ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τόν,	τώ,	τοῖν			οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τούς,
Fœm.	ἡ,	τῆς,	τῇ,	τήν,	τά,	ταῖν			αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τάς,
Neut.	τό,	τοῦ,	τῷ,	τό,	τώ,	τοῖν			τά,	τῶν,	τοῖς,	τά.

Sic ὅδε, ἥδε, τόδε: ὅγε ἥγε, τόγε.

Articu-

Articulus Subjunctivus.

	Sing.				*Dual.*				*Plural.*			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G.	D.		N.	G.	D.	A.
Masc.	ὁς,	ου,	ῳ,	ον,	ω,	οιν,			οι,	ων,	οις,	ους,
Fœm.	ἡ,	ης,	ῃ,	ην,	α,	αιν,			αι,	ων,	αις,	ας,
Neut.	ὁ,	ου,	ῳ,	ὁ.	ω,	οιν,			α,	ων,	οις,	α.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτου.

Cap. VI. *De Declinationibus.*

Qu. 21. *Quot sunt Declinationes.*

DEclinationes [κλίσεις] sunt decem: quinque nominum simplicium: & quinque nominum contractorum.

Qu. 22. *Quomodo distinguuntur Declinationes simplicium?*

Quatuor priores Declinationes simplicium sunt *Parisyllabica* [ἰσοσύλλαβοι] non crescentes genitivo: Quinta vero est *imparisyllabica* [ἀνισοσύλλαβος] i.e. genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

Qu. 23. *Quomodo dignoscuntur ab invicem Declinationes?*

Declinationes ab invicem dignoscuntur per *terminationes & Genera.*

Qu. 24. *Quomodo nôsti primam Declin.?*

Prima Declinatio duas habet terminationes, ας, & ης: generis masculini tantùm; ut, ὁ ταμίας quæstor; ὁ τελώνης——publicanus: & ὁ ἡ λῃστὴς——latro communis generis, ut aliqui volunt.

Para-

Paradigmata primæ Decl.

Sing. ἑνικά.	*Dual.* Δυϊκά.	*Plur.* Πληθυντικά.
N. ὁ ταμίας.	N. & A.	N. οἱ ταμίαι.
G. τοῦ ταμίου.	τὼ ταμία.	G. τῶν ταμιῶν.
D. τῷ ταμίᾳ.	G. & D.	D. τοῖς ταμίαις.
A. τὸν ταμίαν.	τοῖν ταμίαιν.	A. τὰς ταμίας.
V. ὦ ταμία.	V. ὦ ταμία.	V. ὦ ταμίαι.

Sing. ἑνικά.	*Dual.* Δυϊκά.	*Plur.* Πληθυντικά.
N. ὁ τελώνης.	N. & A.	N. οἱ τελῶναι.
G. τοῦ τελώνου.	τὼ τελώνα.	G. τῶν τελωνῶν
D. τῷ τελώνῃ.	G. & D.	D. τοῖς τελώναις
A. τὸν τελώνην.	τοῖν τελώναιν.	A. τὰς τελώνας.
V. ὦ τελώνη.	V. ὦ τελώνα.	V ὦ τελῶναι.

Qu. 25. *Quomodo nôsti secundam Declin.?*

Secunda Declinatio duas complectitur terminationes *α* & *η*: generis fœminini tantúm. ut, ἡ μῦσα musa: ἡ τιμὴ honor.

Paradigmata secundæ Declinationis.

Sing. ἑνικά.	*Dual.* Δυϊκά.	*Plur.* Πληθυντικά.
N. ἡ μῦσα.	N. & A.	N. αἱ μῦσαι.
G. τῆς μύσης.	τὰ μύσα.	G. τῶν μυσῶν.
D. τῇ μύσῃ.	G. & D.	D. ταῖς μύσαις.
A. τὴν μῦσαν.	ταῖν μύσαιν.	A. τὰς μύσας.
V. ὦ μῦσα.	V. ὦ μύσα.	Vς ὦ μῦσαι.

Sing. ἑνικά.	*Dual.* Δυϊκά.	*Plur.* Πληθυντικά.
N. ἡ τιμή.	N. & A.	N. αἱ τιμαί.
G. τῆς τιμῆς.	τὰ τιμά.	G. τῶν τιμῶν.
D. τῇ τιμῇ.	G. & D.	D. ταῖς τιμαῖς.
A. τὴν τιμήν.	ταῖν τιμαῖν.	A. τὰς τιμάς.
V. ὦ τιμή.	V. ὦ τιμά.	V. ὦ τιμαί.

Sing.

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. Πληθωντικά.
N. ἡ φιλία.	N. & A.	N. αἱ φιλίαι.
G. τῆς φιλίας.	τὰ φιλία.	G. τῶν φιλιῶν.
D. τῇ φιλίᾳ.	G. & D.	D. ταῖς φιλίαις.
A. τὴν φιλίαν.	τοῖν φιλίαιν.	A. τὰς φιλίας.
V. ὦ φιλία.	V. ὦ φιλία.	V. ὦ φιλίαι.

Obs. Finita in δα, θα, ρα, & α purum, faciun Genitivum in ας & Dativum in α: ut Λύδα—ας Μάρθα—ας: πυέρα—ας: φιλία—ίας.

N. B. α *purum dicitur, cùm vocalis vel diphthongu præcedit* α.

Qu. 26. *Quomodo nôsti tertiam Declin.*

Tertia Declinatio duas continet terminationes Ος & ον: Ος masculini, fœminini, & communis gene ris; & ον neutrius: ut ὁ λόγος *sermo*: τὸ ξύλο lignum.

Paradigmata tertiæ Declinationis.

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. Πληθωντικά.
N. ὁ λόγος.	N. & A.	N. οἱ λόγοι.
G. τοῦ λόγου.	τοῖν λόγοιν.	G. τῶν λόγων.
D. τῷ λόγῳ.	G. & D.	D. τοῖς λόγοις.
A. τὸν λόγον.	τοῖν λόγοιν.	A. τοὺς λόγους.
V. ὦ λόγε.	V. ὦ λόγω.	V. ὦ λόγοι.

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. Πληθωντικά.
N. τὸ ξύλον.	N. & A.	N. τὰ ξύλα.
G. τοῦ ξύλου.	τοῖν ξύλοιν.	G. τῶν ξύλων.
D. τῷ ξύλῳ.	G. & D.	D. τοῖς ξύλοις.
A. τὸ ξύλον.	τοῖν ξύλοιν.	A. τὰ ξύλα.
V. ὦ ξύλον.	V. ὦ ξύλω.	V. ὦ ξύλα.

Qu. 27. *Quomodo nôsti quartam Declin.*

Quarta Declinatio, Atticorum propria, duas habet ter minationes, ως & ων: ως masculini, fœminini, & c munis generis, & ων neutrius: ut ὁ λεὼς populu ἡ γεὼς glos: ὁ ἢ ἡ ἀλως area: & ων neutrius, τὸ ἀνώγεων cœnaculum.

Par

Paradigmata quartæ Declinationis.

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. Πληθυντικά.
N. ὁ λεὼς.	N. & A.	N. οἱ λεῶ.
G. τοῦ λεῶ.	τὼ λεῶ.	G. τῶν λεῶν.
D. τῷ λεῷ.	G & D.	D. τοῖς λεῶς.
A. τὸν λεών.	τοῖν λεῷν.	A. τοὺς λεώς.
V. ὦ λεώς.	V. ὦ λεῶ.	V. ὦ λεῶ.

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. Πληθυντικά.
N. τὸ ἀνώγεων.	N. & A.	N. τὰ ἀνώγεω.
G. τοῦ ἀνώγεω.	τὼ ἀνώγεω.	G. τῶν ἀνώγεων.
D. τῷ ἀνώγεῳ.	G. & D.	D. τοῖς ἀνώγεως.
A. τὸ ἀνώγεων.	τοῖν ἀνώγεῳν.	A. τὰ ἀνώγεω.
V. ὦ ἀνώγεων.	V. ἀνώγεω.	V. ὦ ἀνώγεω.

Qu. 28. *Quomodo nôsti quintam Decl.?*

Quinta Declinatio, imparisyllabica, novem habet terminationes: quatuor vocales, α, ι, υ, ω: & quinque consonantes; ν, ρ, σ, ξ, ψ. Genera verò comprehendit omnia.

Paradigmata quintæ Declinationis.

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. Πληθυντικά.
N. ὁ τιτάν.	N. & A.	N. οἱ τιτᾶνες.
G. τοῦ τιτᾶν.	τὼ τιτᾶνε.	G. τῶν τιτάνων.
D. τῷ τιτᾶνι.	G. & D.	D. τοῖς τιτᾶσι.
A. τὸν τιτάνα.	τοῖν τιτάνοιν.	A. τοὺς τιτᾶνας.
V. ὦ τιτάν.	V. ὦ τιτᾶνε.	V. ὦ τιτᾶνες.

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. Πληθυντικά.
N. τὸ σῶμα.	N. & A.	N. τὰ σώματα.
G. τοῦ σώματος.	τὼ σώματε.	G. τῶν σωμάτων.
D. τῷ σώματι.	G. & D.	D. τοῖς σώμασι.
A. τὸ σῶμα.	τοῖν σωμάτοιν.	A. τὰ σώματα.
V. ὦ σῶμα.	V. ὦ σώματε.	V. ὦ σώματα.

CAP.

Cap. VII. De Declin. Nom. Contract.

Qu. 29. *Quot sunt Declinationes Nominum Contractorum?*

Quinque sunt Declinationes Nominum contractorum; quæ oriuntur è quinta simplicium.

Qu. 30. *Quare appellantur Nom. Contr.?*

Appellantur Nomina *Contracta*, quia in illis duæ finales syllabæ contrahuntur in unam.

Qu. 31. *Quibus modis fit contractio?*

Contractio fit duobus modis: vel *Synæresi*; vel *Crasi*.

Qu. 32. *Quid est Synæresis?*

Synæresis [συναίρεσις] est, cùm duæ vocales in unam ità coeant, ut ambæ serventur; ut, τείχεϊ—τείχῃ.

Qu. 33. *Quid est Crasis?*

Crasis [κρᾶσις] est, cùm in contractione utraque vocalis, vel altera mutetur; ut τείχεα—τείχη.

Qu. 34. *Quomodo nôsti primam Declinationem Contractorum?*

Prima Declinatio Contractorum tres habet terminationes, ης, ες, & ους: ης masculini fœminini & communis generis: ut ὁ Δημοσθένης, Demosthenes: ἡ τετήρης triremis: ὁ ϰ᾽ ἡ ἀληθὴς verus. ες & ους neutrius: ut, τὸ ἀληθὲς verum: τὸ τεῖχος murus.

Paradigmata primæ Decl. contr.

S. ἑνικὰ.	S. ἑνικὰ.
N. ὁ Δημοσθένης.	N. τὸ τεῖχος.
G. τοῦ Δημοσθένους—Δημοσθένους.	G. τοῦ τείχεος—τείχους.
D. τῷ Δημοσθένει—Δημοσθένει.	D. τῷ τείχεϊ—τείχῳ.
A. τὸν Δημοσθένεα—Δημοσθένη.	A. τὸ τεῖχος.
V. ὦ Δημόσθενες.	V. ὦ τεῖχος.

D. Δυϊκά.

D. Δυϊκά.	D. Δυϊκά.
N. A. τὼ Δημοσθένεε——σθένη.	N. A. τὼ τείχεε——τείχη.
G. D. τοῖν Δημοσθενέοιν——σθενοῖν.	G. D. τοῖν τειχέοιν——τειχοῖν.
V. ὦ Δημοσθένεε——σθένη	V. ὦ τείχεε——τείχη.
P. Πληθωντικά.	P. Πληθωντικά.
N. οἱ Δημοσθένεες——σθένεις.	N. τὰ τείχεα——τείχη.
G. τῶν Δημοσθενέων——σθενῶν.	G. τῶν τειχέων——τειχῶν.
D. τοῖς Δημοσθένεσι.	D. τοῖς τείχεσι.
A. τοὺς Δημοσθένεας——σθένεις.	A. τὰ τείχεα——τείχη.
V. ὦ Δημοσθένεες——σθένεις.	V. ὦ τείχεα——τείχη.

Qu. 35. *Quomodo nôsti Secundam Declinationem Contractorum?*

Secunda Declinatio duas habet terminationes ις & ι: ις maſculini, fœminini, & communis generis: ut, ὁ ὄφις, ſerpens; ἡ πόλις, civitas; ὁ ϗ ἡ κόρις cimex: & ι neutrius; τὸ σίνηπι, ſinapi.

Paradigmata Secundæ Declinationis.

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. Πληθωντικά.
N. ὁ ὄφις,	N. A.	N. οἱ ὄφιες—ὄφις.
G. τοῦ ὄφιος.	τὼ ὄφιε.	G. τῶν ὀφίων.
D. τῷ ὄφει—ὄφι.	G. D.	D. τοῖς ὄφισι.
A. ὄφιν.	τοῖν ὀφίοιν.	A. τοὺς ὄφιας—ὄφις.
V. ὦ ὄφι.	V. ὦ ὄφιε.	V. ὦ ὄφιες—ὄφις.

Uſitatior, etiam in communi lingua, eſt Attica inflectendi ratio; ut, πόλις, πόλεως civitas, πόλει, πόλεις, πόλεων.

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. Πληθυντικά.
N. τὸ σίνηπι.	N. A. τὰ σινήπιε.	N. τὰ σινήπια—σινήπι.
G. τοῦ σινήπιΘ.		G. τῶν σινηπίων.
D. τῷ σινήπιι—σινήπι.	G. D. τοῖν σινηπίοιν	D. τοῖς σινήπισι.
A. τὸ σίνηπι.		A. τὰ σινήπια—σινήπι.
V. ὦ σίνηπι.	V. ὦ σινήπιε.	V. ὦ σινήπια—σινήπι.

Qu. 36. *Quomodo nôsti* IIItiam *Declin.?*

Tertia Declinatio unicam habet terminationem in ευς: ut ὁ βασιλεὺς rex.

Paradigma IIItiæ *Declinationis.*

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. Πληθυντικά.
N. ὁ βασιλεὺς.	N. A. τὼ βασιλέε—λῆ.	N. οἱ βασιλέες—λεῖς.
G. τοῦ βασιλέΘ.		G. τῶν βασιλέων.
D. τῷ βασλέϊ—βασιλεῖ.	G. D. τοῖν βασιλέοιν.	D. τοῖς βασιλεῦσι
A. τὸν βασιλέα.		A. τοὺς βασιλέας—λεῖς.
V. ὦ βασιλεῦ.	V. ὦ βασιλέε-λῆ.	V. ὦ βασιλέες—λεῖς.

Qu. 37. *Quomodo nôsti* IVtam *Decl.?*

Quarta Decinatio duas habet terminationes ως & ω; generis fœminini tantúm. ut, ἡ λεχὼ puerpera, ἡ αἰδὼς verecundia.

Paradigmata IVtæ *Declinationis.*

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. Πληθυντικά.
N. ἡ λεχὼ.	N. A. τὰ λεχὼ.	N. αἱ λεχοὶ.
G. τῆς λεχόΘ·ως.		G. τῶν λεχῶν.
D. τῇ λεχόϊ—λεχοῖ.	G. D. ταῖν λεχοῖν.	D. ταῖς λεχοῖς.
A. τὼ λεχόα—λεχὼ.		A. τὰς λεχὼς.
V. ὦ λεχοῖ.	V. ὦ λεχὼ.	V. ὦ λεχοί.

S. ἑνικά.

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. Πληθυντικά.
N. ἡ αἰδὼς.		N. αἱ αἰδοὶ.
G. τῆς αἰδόϛ—αἰδοῦς.	N. A. τὰ αἰδὼ.	G. τῶν αἰδοῦν.
D. τῇ αἰδόϊ—αἰδοῖ.	G. D.	D. ταῖς αἰδοῖς.
A. τὴν αἰδόα—αἰδῶ.	τοῖν αἰδοῖν.	A. τὰς αἰδοὺς.
V. ὦ αἰδοῖ.	V. ὦ αἰδὼ.	V. ὦ αἰδοί.

Qu. 38. *Quomodo nôsti Vtam Declin.?*

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes; *as* purum, & *ϱας*; generis neutrius; ut, τὸ κρέας caro, τὸ κέρας cornu.

Paradigma V^tæ Declinationis.

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. Πληθυντικά.
N. τὸ κέρας.	N. A. τὼ κέρατε—κέρατι—κέρα.	N. τὰ κέρατα—κέρασα—κέρα.
G. τοῦ κέρατοϛ—κέρατϱ—κέρως.	G. D. τοῖν κεράτοιν—κερᾴν—κέρων.	G. τῶν κεράτων—κέρων.
D. τῷ κέρατι—κέρατϊ—κέρᾳ.		D. τοῖς κέρασι.
A. τὸ κέρας.		A. τὰ κέρατα—κέρασα—κέρα.
V. ὦ κέρας.	V. ὦ κέρατε—κέρατι—κέρα.	V. ὦ κέρατα—κέρασα—κέρα.

Qu. 39. *Quomodo hìc fit Contractio?*

Contractio fit tollendo τ: ut, κέρατοϛ—κέρατος—κέρως.

De nominibus quæ appellantur ὁλοσχερῆ & ἀλλοιοσχερῆ &c. vid. *Paralipomena.*

CAP. VIII *De variatione Adjectivor.*

Qu. 40. *Quomodo variantur Adjectiva?*

VAriantur Adjectiva, vel

1. Per tria genera & tres terminationes: ut, ὁ ἀγαθ☉, ἡ ἀγαθὴ, τὸ ἀγαθὸν, bonus, a, um; vel,
2 Per tria genera & duas terminationes: ut, ὁ καὶ ἡ ἔνδοξ☉, καὶ τὸ ἔνδοξον; glorioſus. vel,
3. Per tria genera & unam terminationem: ut, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ; rapax.

I. *Per tria genera, & tres terminationes.*

Reg. I. Adjectiva in ☉ purum, & ρ☉ faciunt fœm. per α, neutrum per ον: ut, ἅγι☉—ἁγία—ἅγιον, ſanctus. ἀνθηρὸς-ᾶ-ὸν, floridus. Excipitur ὄγδο☉-ὀγδόη-ὄγδοον, octavus: & Pronomen ἐὸς-ἑὴ-ἑὸν: ἀπλό☉-ῆ-ὸν, & indè compoſita. Reliqua in ☉ impurum faciunt fœmininum per η: ut, καλὸς-ὴ-ὸν.

Quatuor formant neutrum genus per ο: ut ἄλλ☉, τηλικοῦτ☉, τοσοῦτ☉, τοιοῦτ☉: & tria Pronomina, ὅτ☉, αὐτὸς, ἐκεῖν☉.

Reg. II. Adjectiva in ας faciunt fœm. per α, neut. per αν: ut, πᾶς-πᾶσα-πᾶν, omnis. Sed μέγας-μεγάλη-μέγα. G. μεγάλου-άλης άλη. μέλας-μέλαινα-μέλαν, niger: G. μέλαν☉-αίνης-μέλαν☉. τάλας-τάλαινα-τάλαν, miſer: G. τάλαν☉-αίνης-τάλαν☉.

Reg. III. Adjectiva in εις formant fœm. per εσσα; neut. per εν: ut, ὁ χαρίεις-ιεσσα-ίεν, gratioſus. Excipe ἓις-μία-ἕν cum compoſitis οὐδεὶς μηδεὶς, οὐδεμία-μηδεμία, οὐδὲν-μηδὲν.

Reg. IV. Adjectiva in υς [ex ό☉] faciunt fœm. per ῆ, neutrum per ουν, ut, ἁπλοῦς-ῆ-οῦν.

Reg. V. Adjectiva in υς faciunt fœm. per εῖα, neutrum per υ: ut, ὀξὺς-εῖα-ύ acutus. Excipe anomalon πολὺς-πολλὴ-πολύ.

Reg. IV. Maſculina in ων Participia faciunt fœm. per ῦσα, neutrum per ον: ut, τύπτων-ουσα-ον. Sed Participia activa futuri ſecundi flectuntur per

ουῦν

οωῖ—οωῖτ☉ : ut, τυφῶν-ῶσα-οῶν. οῶτ☉ ὼσης-ὼσ]☉ ; & Participia act. fut. α in conjugatione quartâ ; & Participia præſentia verborum primæ & tertiæ contractorum : ut, χειτῶν-ῶσα-οῶν : ποιῶν-ῶσα-οῶν : χρυσῶν-ῶσα-οῶν, à χείτω, ποιέω, χρυσόω.

II. *Per tria genera & duas terminationes.*

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata, deſinunt

I. In ης, & formant neutrum per ες : ut, ὁ ϰὴ ἡ ἀληθὴς ϰὴ τὸ ἀληθὲς, verus.

II. In ις, & formant neutrum per ι : ut, ὁ ϰὴ ἡ εὔχαεις ϰὴ τὸ εὔχαει, gratioſus.

III. In υς, & formant neutrum per υ : ut, ὁ ϰὴ ἡ ἄδακρις ϰὴ τὸ ἄδακρυ, ſine lacrymis.

IV. In ας, & formant neutrum per αων : ut, ὁ ϰὴ ἡ πολύπους ϰὴ τὸ πολύπων, multipes.

V. In ων, & formant neut. per ον : ut, ὁ ϰὴ ἡ τέρων ϰὴ τὸ τέρον tener.

VI. In ων, & formant neut. per ον : ut, ὁ ϰὴ ἡ εὐδαίμων, ϰὴ τὸ εὐδαίμον, felix.

III. *Per tria genera & unam terminationem.*

Adjectiva per tria genera & unam terminationem declinata, pauciſſima ſunt, & vix in uſu : ut, ὁ ϰὴ ἡ ϰὴ τὸ μάκαρ, felix : ὁ ϰὴ ἡ ϰὴ τὸ ἅρπαξ, rapax.

Numeralia.

1. Sing.

Nom.	εἷς	μία	ἕν	Unus, a, um, &c.
Gen.	ἑνὸς	μιᾶς	ἑνὸς	
Dat.	ἑνὶ	μιᾷ	ἑνὶ	
Acc.	ἕνα	μίαν	ἕν	

2. Dualia.

Δύο duo, Atticè δύω : Gen. & Dat. δυοῖν & δυεῖν

Atticè: δυσὶ Poëticé. Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur.

3. Pluralia.

N. οἱ καὶ αἱ τρεῖς——καὶ τὰ τρία.
G. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν——τριῶν.
D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς——τρισί.
A. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς——καὶ τὰ τρία.

N. οἱ καὶ αἱ τέτταρες——καὶ τὰ τέτταρα.
G. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν——τεττάρων.
D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς——τέτταρσι.
A. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας—καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur Numeralia: ut, πέντε quinque, ἕξ sex, &c.

Qu. 41. *Quænam sunt* Ordinalia?

Ordinalia sunt quæ ad interrogationem πόσος quotus aptè respondent: ut, πρῶτος primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, &c.

Cap. IX. *De Comparatione Adjectiv.*

Qu. 42. *Quot sunt Comparationis grad.?*

Comparationis gradus [βαθμοὶ] tres sunt:
Positivus [θετικός].
Comparativus [συγκριτικός].
Superlativus [ὑπερθετικός].

Qu. 43. *Quotuplex est Comparatio?*

Comparatio duplex est, {Regularis ἀνάλογος. / Irregularis ἀνώμαλος.

Qu. 44. *Quænam Adjectiva formantur regulariter?*

I. Adjectiva in ος, penultimâ longâ, per ότερος & ότατος: Sed penultimâ brevi, per ώτερος & ώτατος: ut, ἐνδοξος—ἐνδοξότερος—ἐνδοξότατος

ος: χαλεπωὸς—χαλεπωώτερος—ώταλος. Excipe κενὸς—κενότερος—ότατος, vacuus: στενὸς—ότερος—ότατος - anguſtus.

III. In ας per αιτερος & αιτατος: ut, μέλας-μελαίτερος—αίτατος niger.

III. In ως per ότερος & ώτατος: ut, ἁπλόος—ότερος—ώτατος ſimplex.

IV. In εις & ης per έστερος & έστατος: ut, χαείεις έστερος—έστατος: ἐυσεβὴς—έστερος—έστατος.

V. In υς per ύτερος & ύτατος: ut, γλυκὺς dulcis, γλυκύτερος—γλυκύτατος: ſed υς ſæpe mutatur in ίων & ιστος: ut, γλυκὺς—γλυκίων—γλύκιστος.

VI. In ων per ονέστερος & ονέστατος: ut, σώφρων—σωφρονέστερος—σωφρονέστατος.

De Comparatione irregulari vide *Paralipomena.*

Cap. X. *De Pronominibus.*

Qu. 45: *Quomodo diſtinguuntur Pron.*

EX Pronominibus alia ſunt

1. Primitiva; ut, ἐγὼ ego, σὺ tu, ἕ ſui.
2. Poſſeſſiva; ut, ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς vel ἑὸς ſuus, νωίτερος noſter duorum, σφωίτερος veſter duorum, ἡμέτερος noſter, ὑμέτερος veſter, σφέτερος ſuus.
3. Demonſtrativa; ut, ὅτος hic, ἐκεῖνος ille.
4. Relativum unum, αὐτὸς ipſe.
5. Compoſita ἐμαυτοῦ mei-ipſius, σεαυτοῦ tui-ipſius, ἑαυτοῦ ſui-ipſius.
6. Gentilia; ut, ἡμεδαπὸς noſtras, ὑμεδαπὸς veſtras.

Qu. 46. *Quenam peculiarem habent inflectionem?*

Peculiarem habent inflectionem ἐγὼ, σὺ, ἕ.

I. Perſ. ἐγὼ, ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμὲ, & per aphæreſin, μοῦ, μοὶ, μέ. Dual. νῶϊ-νὼ, νωΐν-νῷν. Plur. ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς.

II. Perſ. Σὺ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ-σφὼ—σφῶϊν-σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

III, Perſ. Nom. caret, Gen. οὗ, οἷ vel ἕοι, ἕ. Dual. σφωὲ-σφέ, σφῶιν-σφίν. Plur. σφεῖς, σφῶν, σφισὶ, σφᾶς.

Qu. 47. *Quomodo declinantur reliqua?*

Reliqua, per tria genera, Adjectivorum more, declinantur; ut,

ἐμὸς-ἡ-όν. ἡμέτερος-έρα-ον νωΐτερος-τέρα-ον. σὸς vel τεὸς, σὴ-τεὴ—σὸν-τεόν. σφωΐτερος-τέρα-ον. ἑὸς vel ὅς, ἑὴ-ἥ-ἑὸν-ὅν. σφέτερος-τέρα-ον.

ὅστος-αὕτη-τοῦτο. ἐκεῖνος-είνη-εῖνο. αὐτὸς-αὐτὴ—αὐτό. ἐμαυτοῦ-ῆς-οῦ. σεαυτοῦ-ῆς-οῦ. ἑαυτοῦ-ῆς-οῦ.

S. .N. ὅστος-αὕτη-τοῦτο. G. τούτου-ταύτης-τούτου. D. τούτῳ-ταύτῃ-τούτῳ. A. τοῦτον-ταύτην-τοῦτο.

Du. τούτω—ταύτα—τούτω. τούτοιν-ταύταιν-τούτοιν.

Pl. οὗτοι-αὗται-ταῦτα. G. τούτων. D. τούτοις-ταύταις-τούτοις. A. τούτους—ταύτας—ταῦτα.

Eodem modo variatur ἐκεῖνος.

Propriam habet inflectionem Pronom. infinitum δεῖνα quidam.

ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ δεῖνα—δεῖνος—δεῖνι—δεῖνα. Legitur aliquando in maſculino ὁ δεὶς-δείνατος—δείνα|ι—δεῖνα.

Cap. XI. *De Verbo.*

Qu. 48. *Quot accidunt Verbo?*

Verbo accidunt

I. Forma, ſive Vox triplex [διάθεσις] Activa, Paſſiva, Media. Unde Verbum eſt vel Activum

[ἐνερ-

[ἐνεργητικὸν] vel paſſivum [παθητικὸν] Neutrum [οὐδέτερον] Commune vel Medium [κοινὸν ἢ μέσον] Deponens [ἀποθετικόν].

II. Modi [ἐγκλίσεις] quinque

Indicativus ὁριστική.
Imperativus προστακτική.
Optativus εὐκτική.
Subjunctivus ὑποτακτική.
Infinitivus ἀπαρέμφατον.

III. Tempora [χρόνοι] octo.

Præſens ——— ἐνεστώς.
Imperfectum ——— παρῳχημένος.
Perfectum ——— παρακείμενος.
Pluſquamperfectum ——— ὑπερσυντελικός.
Aoriſtus 1us & 2us ——— ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος.
Futurum 1um & 2dum ——— μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος.

In Paſſivis additur paulò poſt futurum μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

IV. Conjugationes [συζυγίαι] tredecim: ſex Barytonorum: tres Contractorum; & quatuor Verborum in μι.

Qu. 49. *Quare vocantur* Barytona?

Vocantur *Barytona*, quia gravem habent tonum in ultimâ, qui non appingitur, ſed intelligitur, ità, ut Accentus ſit in penultima.

Qu. 50. *Quomodo dignoſcuntur Verbor. Conjugationes?*

Conjugatîones verborum dignoſcuntur per literas *Characteriſticas*, quæ *Figurativæ* vel *Indices* appellantur.

Qu. 51. *Quid eſt litera Characteriſtica?*

Litera *Characteriſtica* eſt, quæ præcedit ω vel ομαι: ſed in πτ, κτ, μν prior litera eſt Characteriſtica.

Literæ

I. Perſ. ἐγὼ, ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμὲ, & per aphæreſin, μοῦ, μοὶ, μέ. Dual. νῶϊ-νὼ, νωΐν-νῷν. Plur. ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς.

II. Perſ. Σὺ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ-σφὼ—σφῶϊν-σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

III, Perſ. Nom. caret, Gen. οὗ, οἷ vel οἷοι, ἕ. Dual. σφωὲ-σφέ, σφῶιν-σφίν. Plur. σφεῖς, σφῶν, σφισὶ, σφᾶς.

Qu. 47. *Quomodo declinantur reliqua?*

Reliqua, per tria genera, Adjectivorum more, declinantur; ut,

ἐμὸς-ἡ-όν. ἡμέτερ☉-έρα-ον νωΐτερ☉-τέρα-ον. σὸς vel τεὸς, σὴ-τεὴ—σὸν-τεόν. σφωΐτερ☉-τέρα-ον. ἑὸς vel ὅς, ἑὴ-ἣ-ἑὸν-ὅν. σφέτερ☉-τέρα-ον. ὅτ☉-αὕτη-τοῦτο. ἐκεῖν☉-είνη-εῖνο. ἀυτὸς-αὐτὴ—αὐτὸ. ἐμαυτοῦ-ῆς-οῦ. σεαυτοῦ-ῆς-οῦ. ἑαυτοῦ-ῆς-οῦ.

S. N. ὅτ☉-αὕτη-τοῦτο. G. τούτε-ταύτης-τούτε. D. τούτῳ-ταύτῃ-τούτῳ. A. τοῦτον-ταύτην-τοῦτο.

Du. τούτω—ταύτα—τούτω. τούτοιν-ταύταιν-τούτοιν.

Pl. οἵτοι-αὗται-ταῦτα. G. τούτων. D. τούτοις-ταύταις-τούτοις. A. τούτους—ταύτας—ταῦτα.

Eodem modo variatur ἐκεῖν☉.

Propriam habet inflectionem Pronom. infinitum δεῖνα quidam.

ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ δεῖνα—δεῖν☉—δεῖνι—δεῖνα. Legitur aliquando in maſculino ὁ δεὶς-δείνατ☉—δείνᾶ|ι—δεῖνα.

Cap. XI. *De Verbo.*

Qu. 48. *Quot accidunt Verbo?*

Verbo accidunt

I. Forma, ſive Vox triplex [διάθεσις] Activa, Paſſiva, Media. Unde Verbum eſt vel Activum

[ἐνερ-

[ἐνεργητικὸν] vel paſſivum [παθητικὸν] Neutrum [οὐδέτερον] Commune vel Medium [κοινὸν ἢ μέσον] Deponens [ἀποθετικόν].

II. Modi [ἐγκλίσεις] quinque
Indicativus ὁριστική.
Imperativus προστακτική.
Optativus εὐκτική.
Subjunctivus ὑποτακτική.
Infinitivus ἀπαρέμφατον.

III. Tempora [χρόνοι] octo.
Præſens ——— ἐνεστώς.
Imperfectum ——— παρατατικός.
Perfectum ——— παρακείμενος.
Pluſquamperfectum ——— ὑπερσυντελικός.
Aoriſtus 1us & 2us ——— ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος.
Futurum 1um & 2dum ——— μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος.

In Paſſivis additur paulò poſt futurum μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

IV. Conjugationes [συζυγίαι] tredecim: ſex Barytonorum: tres Contractorum; & quatuor Verborum in μι.

Qu. 49. *Quare vocantur* Barytona?

Vocantur *Barytona*, quia gravem habent tonum in ultimâ, qui non appingitur, ſed intelligitur, ità, ut Accentus ſit in penultima.

Qu. 50. *Quomodo dignoſcuntur Verbor. Conjugationes?*

Conjugationes verborum dignoſcuntur per literas *Characteriſticas*, quæ *Figurativæ* vel *Indices* appellantur.

Qu. 51. *Quid eſt litera Characteriſtica?*

Litera *Characteriſtica* eſt, quæ præcedit ω vel ομαι: ſed in πτ, κτ, μν prior litera eſt Gharacteriſtica.

Literæ

Literæ Characteriſticæ

Im^æ Conjugationis in præſenti ſunt π, β, φ, πτ: in futuro ψ: in præterito φ: ut, τέρπω—τέρψω τέτερφα delecto: λείβω—λείψω—λέλιφα ſacrifico: γράφω—γράψω—γέγραφα ſcribo: τύπτω—τύψω—τέτυφα verbero.

II^da, in præſenti ſunt κ, γ, χ, κτ: in futuro ξ: in præterito χ: ut, πλέκω—πλέξω—πέπλεχα Plico; λέγω—λέξω—λέλεχα dico; τρέχω—θρέξω τέθρεχα curro; τίκτω—τέξω—τέτεχα pario.

III^tia, in præſenti ſunt τ, δ, θ: in futuro σ: in præterito κ: ut, ἀνύτω—ἀνύσω—ἤνυκα perficio; ᾄδω—ᾄσω—ᾆκα cano; πλήθω—πλήσω—πέπληκα impleo.

IV^ta in præſenti ſunt σσ, ττ, ζ: in futuro σ vel ξ: in præterito κ vel χ: ut, πλάσσω—πλάσω—πέπλακα impleo: ὀρύττω—ὀρύξω—ὤρυχα fodio: ῥαΐζω—ῥαῖσω—ἔῤῥαικα dico.

V^ta, in præſenti ſunt λ, μ, ν, ρ, μν. in futuro eædem: in præterito κ: ut, ψάλλω—ψαλῶ—ἔψαλκα pſallo: νέμω—νεμῶ—νενέμηκα diſtribuo: φαίνω—φανῶ—πέφαγκα oſtendo: σπείρω—σπερῶ—ἔσπαρκα ſero: τέμνω—τεμῶ—τέτμηκα ſcindo.

VI^ta, in præſenti ω purum; in futuro σ; in præterito κ: ut, γελάω—γελάσω—γεγέλακα rideo: τελέω—τελέσω—τετέλεκα perficio: τίω—τίσω—τέτικα honoro.

Regula.

Cùm prima perſona pluralis exit μὲν, prima dualis deeſt. Cùm tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem eſt cum ſecundâ.

Cap. XII. *Vox Activa.* ἐνεργητικά.

Παράδειγμα τῆς ἐνεργητικῶν, βαρυτόνων. *Paradigma 1ma Conjug. Barytonorum.*

Modus Indicativus, à quo omnes alii modi deducuntur. Ὁριστικά.

Præſens, ἐνεστὼς τῆς ὁριστικῶν.

S. τύπτω — τύπτεις — τύπτει.
D. τύπτετον — τύπτετον.
P. τύπτομεν — τύπτετε — τύπτουσι.

Imperfectum, παρατατικὸς τῶν ὁριστικῶν.

S. ἔτυπτον — ἔτυπτες — ἔτυπτε.
D. ἐτύπτετον — ἐτυπτέτην.
P. ἐτύπτομεν — ἐτύπτετε — ἔτυπτον.

Perfectum παρακείμενος τῆς ὁριστικῶν.

S. τέτυφα — τέτυφας — τέτυφε.
D. τετύφατον — τετύφατον.
P. τετύφαμεν — τετύφατε — τετύφασι.

Pluſq. perfectum, ὑπερσυντελικὸς τῆς ὁριστικῶν.

S. ἐτετύφειν — ἐτετύφεις — ἐτετύφει.
D. ἐτετύφειτον — ἐτετυφέτην.
P. ἐτετύφειμεν — ἐτετύφειτε — ἐτετύφεισαν.

Futurum primum μέλλων πρῶτος τῆς ὁριστικῶν.

S. τύψω — τύψεις — τύψει.
D. τύψετον — τύψετον.
P. τύψομεν — τύψετε — τύψουσι.

Aoriſtus primus Ἀόριστος τῆς ὁριστικῶν.

S. ἔτυψα — ἔτυψας — ἔτυψε.
D. ἐτύψατον — ἐτυψάτην.
P. ἐτύψαμεν — ἐτύψατε — ἔτυψαν.

Aor. 2dus Ἀόριστος δεύτερος τῆς ὁριστικῶν.

S. ἔτυπον — ἔτυπες — ἔτυπε.
D. — ἐτύπετον — ἐτυπέτην.

P. ἐτύπομεν

P. ἐτύπομεν——ἐτύπετε——ἔτυπον.

Fut. β'. μέλλων δεύτερος τῶν ὁριστικῶν.

S. τυπῶ——τυπεῖς——τυπεῖ.

D. τυπεῖτον——τυπεῖτον.

P. τυποῦμεν——τυπεῖτε——τυποῦσι.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum. ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τῶν προστακτικῶν.

S. τύπτε—— τυπτέτω.

D. τύπτετον——τυπτέτων.

P. τύπτετε——τυπτέτωσαν.

Perfectum & Pluſquamperf. παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικὸς τῶν προστακτικῶν.

S. τέτυφε——τετυφέτω.

D. τετύφετον——τετυφέτων.

P. τετύφετε——τετυφέτωσαν.

Aor. ά. ἀόριστος ά τῶν προστακτικῶν.

S. τύψον——τυψάτω.

D. τύψατον——τυψάτων.

P. τύψατε——τυψάτωσαν.

Aor. β'. Ἀόριστος δεύτερος τῶν προστακτικῶν.

S. τύπε——τυπέτω.

D. τύπετον——τυπέτων.

P. τύπετε——τυπέτωσαν.

Modi Optativi

Præſens & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τῶν εὐκτικῶν.

S. τύπτοιμι——τύπτοις——τύπτοι.

D. τύπτοιτον——τυπτοίτην.

P. τύπτοιμεν——τύπτοιτε——τύπτοιεν.

Fut. ά. μέλλων πρῶτος τῶν εὐκτικῶν.

S. τύψοιμι——τύψοις——τύψοι.

D. τύψοιτον——τυψοίτην.

P. τύψοιμεν——τύψοιτε——τύψοιεν.

Aor. ά.

Aor. ἀ. Ἀοριστος τῶν ἐυκτικῶν.

S. τύψαιμι——τύψαις—τύψαι.

D. τύψαιτον-τυψαίτην.

P. τύψαιμεν—τύψαιτε—τύψαιεν.

Αἰολικῶς. Aor. Æolicus Atticis uſitatiſſimus.

S. τύψεια ——τύψειας—τύψειε

D. τυψείατον-τυψειάτην.

P. τυψείαμεν-τυψείατε-τύψειαν.

Aor. β'. Ἀόριστος β' τῶν ἐυκτικῶν.

S. τύποιμι——τύποις——τύποι.

D. τύποιτον—τυποίτην

P. τύποιμεν—τύποιτε—τύποιεν.

Fut β'. μέλλων β' τῶν ἐυκτικῶν.

S. τυποῖμι——τυποῖς——τυποῖ.

D. τυποῖτον-τυποίτην.

P. τυποῖμεν—τυποῖτε—τυποῖεν.

Modi Subjunctivi

Præſ. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τῶν ὑποταχτικῶν. ἐὰν

S. τύπτω——τύπτῃς—τύπτῃ.

D. τυπτητον-τυπτητον.

P. τύπτωμεν-τύπτετε—τύπτωσι.

Aor. ἀ. Ἀοριστος τῶν ὑποταχτικῶν. ἐὰν

S. τύψω——τύψῃς——τύψῃ.

D. τύψητον—τύψητον.

P. τύψωμεν—τύψητε—τύψωσι.

Aor. β' Ἀοριστος δεύτερος τῶν ὑποταχτικῶν. ἐὰν

S. τύπω——τύπῃς——τύπῃ.

D. τύπητον-τύπητον.

P. τύπωμεν—τύπητε—τύπωσι.

Perf. & Pluſquamperf. παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικὸς τῶν ὑποταχτικῶν. ἐὰν

S. τετύφω——τετετύφῃς-τετύφῃ.

D. τετύφητον-τετύφητον.

P. τετύφωμεν-τετύφητε—τετύφωσι.

Modi

Modi Infinitivi

Præſ. & Imperf. ἐνεσὼς καὶ παρατατικὸς τῶν ἀπαρεμφάτων ——— τύπτειν.
Fut. ά. μέλλων ά ——— τύψειν.
Aor. ά. ἄοριστος ά ——— τύψαι.
Perf. & Pluſq. παρακ. καὶ ὑπερσυντελικ. ——— τετυφέναι
Aor. β' Ἄοριστος δεύτερος ——— τυπεῖν.
Fut. β' μέλλων δεύτερος ——— τυπεῖν.

Participii

Præſ & Imperf. ἐνεσὼς καὶ παρατατικὸς τῶν μετοχῶν.
M. τύπτων—τύπτοντος.
F. τύπτουσα—τυπτούσης.
N. τύπτον—τύπτοντος.
Fut. ά. μέλλων ά τοῦ μετοχῶν.
M. τύψων—οντος
F. τύψουσα—ούσης.
N. τύψον—οντος.
Aor. ά. Ἄοριστος πρῶτος τοῦ μετοχῶν.
M. τύψας—αντος.
F. τύψασα—άσης.
N. τύψαν—αντος.
Perf. & pluſq. παρακ. καὶ ὑπερσ. τοῦ μετοχῶν.
M. τετυφὼς—ότος.
F. τετυφυῖα—υίας.
N. τετυφὸς—ότος.
Aor. β' ἄοριστος δεύτερος τῶν μετοχῶν.
M. τυπὼν—όντος.
F. τυποῦσα—ούσης.
N. τυπὸν—όντος.
Fut. β. μέλλων δεύτερος τῶν μετοχῶν
M. τυπῶν—ῶντος.
F. τυποῦσα—ούσης.
N. τυποῦν—οῦντος.

Cognata

Cognata tempore in voce Activa.

Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præſ. τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp. ἔτυπτον					
Fut. ά. τύψω	——	τύψοιμι	——	τύψειν	τύψων
Aor. ά ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf. τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq. ἐτετύφειν					
Aor. β. ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπών
Fut. β. τυπῶ	——	τυποῖμι	——	τυπεῖν	τυπῶν

vid. Παραλειπόμενα.

CAP. XIII. *Temporum Formatio.*

Qu. 52. *Unde formatur Præſens?*

PRæſens eſt Thema & fundamentum; ut, τύπτω.

Qu. 53. *Unde formatur Imperfectum?*

Imperfectum formatur à Præſenti, mutando ω in ον, & præponendo *Augmentum*.

Qu. 54. *Quid eſt Augmentum?*

Augmentum eſt, quo verbum augetur in initio.

Qu. 55. *Quotuplex eſt Augmentum?*

Augmentum duplex eſt, *Syllabicum*, [ἄυξησις συλλαβική] & Temporale, χρονική.

Qu. 56. *Quid eſt Syllabicum Augment?*

Syllabicum Augmentum eſt ε, cùm verbum incipit à conſonante: tunc enim, aſſumpto ε, augetur ſyllabâ: ut, τύπτω—ἔτυπτον.

Qu. 57. *Quibus Temporibus præfigitur* ε?

Præfigitur ε Imperfecto, Pluſquamperfecto, Aoriſto primo, Aoriſto ſecundo modi Indicativi, ſed non

non in reliquis modis: ut, ἔτυψα—τύψω—τύψαιμι, &c.

Qu. 58. *Quid eſt Augm.* Temporale?

Temporale augmentum eſt, quo verbum augetur tempore.

Qu. 59. *Quomodo augetur* tempore?

Augetur tempore, cum vocalis brevis, quæ eſt unius temporis, mutatur in longam, quæ duorum temporum ſpatio pronuntiatur: ut, ἀκούω—ἤκουον.

Qu. 60. *Ubi habet locum Augm. Tēporale?*

Locum habet in verbis quæ incipiunt à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Qu. 61. *Quot ſunt mutabiles vocales & diphthongi.*

Mutabiles vocales ſunt α, ε, ο: diphthongi, αι, αυ, οι.

Qu. 62. *Quomodo mutantur?*

A, & ε mutantur in η: ut, ἀκουω—ἤκουον audiebam: ἐλεύθω—ἤλευθον veniebam: & ο in ω, ut, ὀρύττω, ὤρυττον—fodiebam.

Ex diphthongis αι mutatur in η: ut, αἴρω—ἦρον tollebam: αυ in ηυ: ut, αὐξάνω—ἤυξανον—augebam: & οι in ῳ; ut, οἰκίζω—ᾤκιζον—ædificabam.

Qu. 63. *Quid ſi verbum incipiat ab immutabili vocali vel diphthongo?*

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Qu. 66. *Quænam ſunt immutabiles vocales & diphthongi?*

Immutabiles Vocales ſunt
- η, ἠχέω—ἤχεον, ſono—ſonabam.
- ι, ἰξεύω—ἴξευον, viſco aves capio.
- υ, ὑβρίζω—ὕβριζον, injuriâ afficio.
- ω, ὦθω—ὤθον, impello.

Immuta-

Immutabiles Diphthongi ſunt { ει, εἰκάζω—ἤικαζον, aſſimilo. / ευ, εὐθύνω—ηὔθυνον, dirigo. / υ, ὑτάζω—ὕτασον, vulnero.

De exceptionibus, & de augmentis compoſitorum, &c. conſule *Paralipomena.*

Qu. 65. *Unde formatur Futurum primum?*

Futurum primum formatur à præſenti, mutando ultimam ſyllabam in conjugatione prima in ψω; ut, τύπτω—ψω: ſecundâ in ξω; ut, λέγω—λέξω: tertiâ in σω, ἀνύτω—ἀνύσω: quartâ in ξω vel σω; ut, ὀρύττω—ὀρύξω: πλάττω—άσω: φράζω—σω: quintâ in λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ, circumflexa; ut, ψάλλω—λῶ: νέμω—μῶ: φαίνω—νῶ; σπείρω—ρῶ: ſextâ in σω; ut, τίω τίσω.

Qu. 66. *Unde formatur Aoriſtus primus?*

Aoriſtus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum; ut, τύψω, ἔτυψα. ἀκούω, ἤκουα.

Qu. 67. *Unde formatur Præt. Perfectum?*

Præteritum Perfectum formatur à Futuro primo mutando, in conjugatione

Primâ, ψω in φα; ut, τύψω—τέτυφα.
Secundâ, ξω in χα; ut, λέξω—λέλεχα.
Tertiâ, σω in κα; ut, ἀνύσω—ἤνυκα.
Quartâ, ξω in χα, & σω in κα; ut, ὀρύξω—ὤρυχα, φράσω—πέφρακα.
Quintâ, λῶ, ῥῶ, νῶ, in κα, & μῶ in μηκα; ut, ψαλῶ—ἔψαλκα: σπερῶ ἔσπαρκα: φανῶ—πέφασκα: νεμῶ—νενέμηκα.
Sextâ, σω in κα; ut, τίω—τίσω—τέτικα.

Qu. 68. *Unde formatur Pluſquamperf.?*

Pluſquamperfectum formatur à Præterito; mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante; ut, τέτυφα—ἐτετύφειν.

Qu. 69. *Unde formatur Aoriſtus 2dus?*

Aoriſtus ſecundus formatur à Præſenti, mutando ω

in ον, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis; ut, τύπτω—ἔτυπτον.

Qu. 70. *Unde formatur Fut. secundum?*

Futurum secundum formatur ab Aoristo secundo, mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum; ut, ἔτυπον—τυπῶ.

CAP. XIV. *Parad. Voc. Pass.* Παθητικά.

Παράδειγμα τῶν παθητικῶν.

Modus Indicativus. Ὁριστικά.

Præsens. ἐνεστὼς τῶν Ὁριστικῶν.

S. τύπτομαι—τύπτῃ—τύπτεται.
D. τυπτόμεθον—τύπτεσθον—τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα—τύπτεσθε—τύπτονται.

Imperfectum. παρατατικὸς τῶν Ὁριστικῶν.

S. ἐτυπτόμην—ἐτύπτου—ἐτύπτετο.
D. ἐτυπτόμεθον—ἐτύπτεσθον—ἐσθην.
P. ἐτυπτόμεθα—ἐτύπτεσθε—ἐτύπτοντο.

Perfectum. παρακείμενος τῶν Ὁριστικῶν.

S. τέτυμμαι—τέτυψαι—τέτυπται.
D. τετύμμεθον—τέτυφθον—τέτυφθον.
P. τετύμμεθα—τέτυφθε—τετυμμένοι εἰσί.

Plusquamperf. ὑπερσυντελικὸς τῶν Ὁριστικῶν.

S. ἐτετύμμην—ἐτέτυψο—ἐτέτυπτο.
D. ἐτετύμμεθον—ἐτέτυφθον—ἐτετύφθην.
P. ἐτετύμμεθα—ἐτέτυφθε—τετυμμένοι ἦσαν.

Paulò-post-fut. μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. τετύψομαι—τετύψῃ—τετύψεται.
D. τετυψόμεθον—τετύψεσθον—εσθον.
P. τετυψόμεθα—τετύψεσθε—τετύψονται.

Aorist. á. Ἀόριστος τῶν Ὁριστικῶν.

S. ἐτύφθην—ἐτύφθης—ἐτύφθη.

D. ἐτύφ-

D. ἐτύφθηλον—ήτλω.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθηλε, ἐτύφθησαν.
Futurum ά. ὁ μέλλων πρῶ τῶν Ὁριστικῶν.
S. τυφθήσομαι, τυφθήση, τυφθήσεῖ).
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον.
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονῖ).
Aoriſt. β'. ἀόριστος δεύτερος πρῶ τῶν Ὁριστικῶν.
S. ἐτύπλω, ἐτύπης, ἐτύπη.
D. ἐτύπηλον, ἐτυπήτλω.
P. ἐτύπημεν, ἐτύπηλε, ἐτύπησαν.
Fut. β'. μέλλων δεύτερος τῶν Ὁριστικῶν.
S. τυφήσομαι, τυπήση, τυπήσεῖ).
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονῖ).

Modus Imperativus. Προστακτική.

Præſ. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τῶν προστακτικῶν.
S. τύπλε, τυπλέσθω.
D. τύπλεσθον, τυπλέσθων.
P. τύπλεσθε, τυπλέσθωσαν.
Perf. & Pluſquamperf. παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικὸς τῶν προστακτικῶν.
S. τέτυφο, τετύφθω.
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.
Aoriſt. ά. ἀόριστος τῶν προστακτικῶν.
S. τύφθηλι, τυφθήτω.
D. τύφθηλον, τυφθήτων.
P. τύφθηλε, τυφθήτωσαν.
Aoriſt. β'. ἀόριστος δεύτερος τῶν προστακτικῶν.
S. τύπηθι, τυπήτω.
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπηλε, τυπήτωσαν.

Modus Optativus. Εὐκτικὰ.

Præſ. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τῶν Εὐκτικῶν.

S. τυπτοίμιλι, τύπτοιο, τύπτοιτο.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perf. & Pluſq. παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικὸς τῆς Εὐκτικῶν.

S. τετυμμένος, εἴλιν, εἶης, εἴη.
D. τετυμμένω, εἶητον, εἰήτλην.
P. τετυμμένοι, εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Aoriſtus ά. Ἀόριστος τῆς Εὐκτικῶν.

S. τυφθείλιν, τυφθείης, τυφθείη.
D. τυφθείητον, τυφθειήτλην.
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aor. β'. Ἀόριστος δεύτερος τῆς Εὐκτικῶν.

S. τυπείλιν, τυπείης, τυπείη.
D. τυπείητον, τυπειήτλην.
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum ά. ὁ μέλλων τῆς Εὐκτικῶν.

S. τυφθησοίμιλι, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο.
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Fut. β'. μέλλων δεύτερος τῆς Εὐκτικῶν.

S. τυπησοίμιλι, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò-poſt fut. μετ' ὀλίγον μέλλων τῆς εὐκτικῶν.

S. τετυψοίμιλι, τετύψοιο, τετύψοιτο.
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, σοίσθην.
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus. ὑποτακτικὴ.

Præſ. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τῶν ὑποτακτικῶν. ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται.
D. τυπτώμεθον τύπτησθον, τύπτησθον.
P. τυπτώμεθα τύπτησθε, τύπτωνται.

Perf. & Pluſq. παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικὸς τῆς ὑποτακτικῶν. ἐὰν.

S. τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ.
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſt. ά. ἀόριστος τῆς ὑποτακτικῶν. ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ.
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον.
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſt. β'. ἀόρ. β'. τῆς ὑποτακτικῶν. ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus: ἀπαρέμφατα.

Præſ. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τῆς ἀπαρεμφάτων ——— τύπτεσθαι.
Perf. & Pluſq. παρακ. καὶ ὑπερσ. ——— τετύφθαι.
Aor. ά. ἀόρ. ——— τυφθῆναι.
Aoriſt. β'. ἀόριστος β'. ——— τυπῆναι.
Fut. ά. ὁ μέλλων ——— τυφθήσεσθαι.
Fut. β'. μέλλων δεύτερος ——— τυπήσεσθαι.
Paulò-poſt f. μετ' ὀλίγον μέλλων ——— τετύψεσθαι.

Participia. Μετοχαί.

Præſ. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τῆς μετοχῶν ——— τυπτόμενος ——— η ——— ον. G. υ, ης, υ.

Perf.

Perf. & Pluſq. παρ᾽ α. ᾧ ὑφ᾽ σ. ᾗ μέλοχῶν.
τετυμμένος—νη—νον. G. υ, ης, υ.

Aor. α. Ἀόεις ος ᾗ μέλοχῶν.
τυφθεὶς—εῖσα—ἐν. G. έντος, εἴσης, έντος.

Aor. β᾽ ἀόεις ος δευτερος τῶν μέλοχῶν.
τυπεὶς—εῖσα—ἐν. G. έντος, είσης, έντος.

Fut. α. ὁ μέλλων ᾗ μέλοχῶν.
τυφθησόμενος—νη—νον. G. υ, ης, υ.

Fut. β. μέλλων δεύτερος τῶν μέλοχῶν
τυπησόμενος—νη—νον. G. υ, ης, υ.

Paulò-poſt fut. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.
τετυφόμενος—νη—νον. G. υ, ης, υ.

Cognata tempora in voce Paſſiva.

Indicat.	Imp.	Optat.	Subj	Infin	Partic.
Præſ τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp. ἐτυπτόμην					
Perf. τέτυμμαι	τέτυφθο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſ. ἐτετύμμην					
P.p.f. τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor α. ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
F α. τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος
Aor. β᾽. ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τύπω	τυπῆναι	τυπείς
F. β᾽. τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυφήσεσθαι	τυπησόμενος

Cap. XV. *Temp. Formatio in Voc. Paſſ.*

Qu. 71. *Quot ſunt Tempora in Voce Paſſ.?*

NOvem ſunt Tempora in Voce Paſſiva, quorum tria deducuntur ab Activa; Præſens, Præteritum, & Aor. ſecundus.

Qu. 72. *Unde formatur Præſens?*

Præſens formatur à Præſenti Activo, mutando ω in ομαι;

ομαι; ut, τυπτω, τυπτομαι.

Qu. 73 *Unde formatur imperfectum?*

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μαι in μην, & præponendo augmentum: ut, τυπτομαι, ἐτυπτόμην.

Qu. 74. *Unde formatur Præt. Perfectum?*

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando, in Conjugatione

1ma, φα in μμαι, μ geminato; ut, τέτυφα, τέτυμμαι.
2. χα in γμαι; ut, λέλεχα, λέλεγμαι.
3. κα in σμαι; ut, πέπεικα, πέπεισμαι.
4. κα in γμαι; ut, τέταχα, τέταγμαι.
   κα in σμαι; ut, πέφρεγκα, πέφρεγσμαι.
5. κα in μαι; ut ἔλακα, ἔλαμαι· πέφαγκα, πέφαμμαι πέφασμαι.
6. κα in σμαι, si penultima Præteriti sit brevis; ut, τετέλεκα, τετέλεσμαι.
   κα in μαι, cum penultima Præteriti Activi sit longa; ut, πεποίηκα, πεποίημαι.

Qu. 75. *Unde formatur Plusq. Perf.*

Plusquamperfectum formatur à Perfecto, mutando μαι in μην, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplice consonante; ut, τέτυμμαι, ἐτέτυμμην.

Qu. 76. *Unde formatur Aoristus á?*

Aoristus primus formatur à tertiâ personâ singulari Præteriti, mutando αι in ν, tenues in aspiratas, & retinendo augmentum Imperfecti; ut, τέτυπται, ἐτύφθην· λέλεκται, ἐλέχθην.

Qu. 77. *Unde formatur Futurum á?*

Futurum primum formatur à tertiâ personâ singulari Aoristi primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum; ut, ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Qu. 78. *Unde formatur Aoriſtus ſecundus?*

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aor. β'. Activo, vertendo ον in μν: ut, ἔτυπον, ἐτύπην.

Qu. 79 *Unde formatur Fut. β'.?*

Futurum ſecundum formatur à tertiâ perſonâ ſingulari Aor. β'. addendo σομαι, & abjiciendo augmentum: ut, ἐτύπην, τυπήσομαι.

Qu. 79. *Unde formatur Paulò-poſt. f.?*

Paulò-Poſt fut. formatur à ſecundâ perſonâ præteriti, poſito ομ ante αι; ut, τετύφ-α, τετύφομαι.

Qu. 80. *Unde formantur reliqui modi?*

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à ſuis temporibus.

Cap. XVI. *De Verbo Medio.*

Qu. 81. *Quare dicitur Verbum Medium?*

Verbum *Medium* dicitur, quia mediam inflexionem, & mediam ſignificationem, partim Activam, partim Paſſivam habet.

Qu. 82. *Ubi habet Act. Terminationem?*

Activam habet Terminationem in perfecto & pluſquamperfecto; in reliquis temporibus paſſivam.

Cognata

Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præſ. τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp. ἐτυπτόμην					
Perf. τέτυπται	τέτυφθι	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq. ἐτετύμμην					
Aor. α'. ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Aor. β'. ἐτυπόμην	τυπέ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
F. α'. τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψούμενος
F. β'. τυπέομαι		τυποίμην		τυπέεσθαι	τυπεόμενος

CAP. XVII. *Formatio Temporum in Voce Media.*

Qu. 82. *Unde formatur Præſens Med.?*

PRæſens eſt idem cum Præſenti Paſſivo.

Qu. 83. *Unde Imperfectum?*

Imperfectum eſt idem cum Imperfecto Paſſivo.

Qu. 84. *Unde Præt. Medium?*

Præteritum Medium formatur à Præt. Activo, aſſumendo Characteriſticam Aoriſti ſecundi pro ſuâ: ut, τέτυφα, τέτυπα. Sed in ſexta Conjugatione tollitur κ; ut, λέλυκα, λέλυα, à λύω.

Qu. 85. *Unde formatur Pluſq. Medium?*

Præteritum Pluſquamperfectum Medium, formatur à Præterito, mutando α in εν, & præponendo ε, ſi verbum incipiat à ſimplice conſonante, vel à muta cum liquida; ut, τέτυπται—ἐτετύμμην.

Qu. 86. *Unde formatur Aor. α'. Medius?*

Aoriſtus primus formatur ab Aor. α'. Activo, addendo μην; ut, ἔτυψα, ἐτύψ μην, ἐτύψω, ἐτύψατο, &c.

Qu. 87. *Unde*

Qu. 87. *Unde Aoriſtus β'?*

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aor. β'. Activo, mutando ον in ομην; ut, ἔτυπον ἐτυπόμην.

Qu. 88. *Unde formatur Fut. α'?*

Futurum primum formatur à Futuro primo Activo, vertendo ω in ομαι; ut, τύψω, τύψομαι. Sed in quinta Conjugatione in ῦμαι; ut, ψαλῶ, ψαλῦμαι.

Qu. 89. *Unde formatur Fut. ſecundum?*

Futurum ſecundum formatur à futuro ſecundo Activo, mutando ῶ in ῦμαι; ut, τυπῶ, τυπῦμαι, ῇς, ῇ, &c.

CAP. XVIII. *Cognata Tempora per tres Voces.*

MODUS Indicativus. Ὁριστικὴ ἢ ἐνεργητικῶν, παθητικῶντε καὶ μέσων.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperf.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perf.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτραμμαι
Pluſq.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετράμμην
Aor. α'.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aor. β'.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Fut. α'.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Fut. β'.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραπῦμαι
Paul. p. f.		τετράφομαι	

Modus Imperativus. Προστακτικὴ.

Præſ. & Imp.	τρέπε	τρεπέτω	τρέπου	τρεπέσθω
Perf. & Pluſq.	τέτροφε	τετροφέτω	τέτραφθι	τετράφθω

Aor. α'.

Aor. *á.*	τρέψον	τρέψάτω	τρέψατε
Aor. *β'.*	τρᾶπε	τραπήτω	τραπῆτε

Modus Optativus. Εὐκτικὴ.

Præſ.& Imp.	τρέποιμι	τρεποίμεθον	τρεποίμεθα
Perf.& Pluſ.	τετράφοιμι	τετράμμεθον εἶμεν	τετράποιμεν
Aor. *á.*	τρέψαιμι	τρεφθεῖμεν	τρέψαίμεθα
Aor. *β'.*	τραποίμην	τραπεῖμεν	τραποίμεθα
Fut. *á.*	τρέψοιμι	τρεφθησοίμεθον	τρέψοίμεθα
Fut. *β'.*	τραποίμην	τραπησοίμεθον	τραποίμεθα
paulò poſtf.		τετρέψοίμεθον	

Modus Subjunctivus. Ὑποτακτικὴ.

Præſ.& Imp.	τρέπω	τρέπωμεν	τρέπωμεν
Perf.& Pluſ	τετράφω	τετράμμεθον ὦμεν	τετράφωμεν
Aor. *á.*	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμεν
Aor. *β'.*	τραπῶ	τραπῶμεν	τραπῶμεν

Modus Infinitivus.

Præſ.& Imp.	τρέπειν	τρέπεσθον	τρέπεσθαι
Perf.& Pluſ.	τετράφθαι	τετράφθον	τετράφθαι
Aor. *á.*	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Aor. *β'.*	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Fut. *á.*	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Fut. *β'.*	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπέσθαι
Paulò p.		τετρέφεσθαι	

Participia. Μετοχαί.

Præſ.& Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf.& Pluſ.	τετραφὼς	τετραμμένος	
Aor. *á.*	τρέψας	τρεφθεὶς	

Aor. *β'.*

Fut. α.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τραφόμενος
Fut. β'.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπόμενος
Paulò p.		τέτραφόμενος	

Cap. XIX. *De Verbis Circumflexis ſive Contractis.*

Qu. 90. *Quare dicuntur Verba Circumflexa?*

Verba Circumflexa [περισπώμενα] ſic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima ſyllaba Præſentis; ut, ποιέω—ῶ: βοάω—ῶ: χρυσόω—ῶ.

Qu. 91. *Unde oriuntur?*

Oriuntur è verbis ſextæ Conjugationis in έω. άω, όω: unde tres ſunt Circumflexorum Conjugationes,

I. in έω fut. in ήσω. pr. in ηκα: ut, ποιέω-ήσω-ηκα.
II. in άω. f. in ήσω pr. in ηκα: ut, βοάω-ήσω-ηκα.
III. in όω. f. in ώσω. pr. in ωκα: ut, χρυσόω-ώσω-ωκα.

Qu. 92. *Quæ tempora contrahuntur?*

Contrahuntur Præſens & Imperfectum in Indicativo: in reliquis modis ſolummodo Præſens.

Qu. 93. *Quibus Temporibus carent Verba Circumflexa?*

Verba Circumflexa carent Aoriſto ſecundo, Futuro ſecundo, & Præterito medio.

Paradigma Verborum Circumflexorũ.

Verb. Activum. Indicativus. Ὁριστικά.

Præſens. ἐνεστώς.

I. S. ποιέω—ῶ, ποιεῖς—εῖς, ποιεῖ—εῖ.
D. ποιεῖτον—εῖτον, ποιεῖτον—εῖτον.
P. ποιοῦμεν—οῦμεν, ποιεῖτε—εῖτε, ποιοῦσι—οῦσι.

II. S βοάω,

II. S. βοάω—ῶ, βοάεις—ᾷς, βοάει—ᾷ.
D. βοάετον—ᾶτον, βοάετον—ᾶτον.
P. βοάομεν—ῶμεν, βοάετε—ᾶτε, βοάουσι—ῶσι.

III. S. χρυσόω—ῶ, χρυσόεις—οῖς, χρυσόει—οῖ.
D. χρυσόεϊον—οῦν, χρυσόεϊον—οῦν.
P. χρυσόομεν—ῶμεν, χρυσόετε—οῦτε, χρυσόουσι—ῶσι.

Imperfectum. παρατατικός.

I. S. ἐποίουν—ουν, ἐποίεις—εις, ἐποίει—ει.
D. ἐποίετον—εῖτον, ἐποιείτην—είτην.
P. ἐποιέομεν—οῦμεν, ἐποιείτε—εῖτε, ἐποίουν—ουν.

II. S. ἐβοάουν—ων, ἐβόαες—ας, ἐβόαε—α.
D. ἐβοάετον—ᾶτον, ἐβοαέτην—άτην.
P. ἐβοάομεν—ῶμεν, ἐβοάετε—ᾶτε, ἐβόαον—ων.

III. S. ἐχρύσουν—υν, ἐχρύσεις—υς, ἐχρύσε—υ.
D. ἐχρυσόεϊον—οῦν, ἐχρυσοέτην—ούτην.
P. ἐχρυσόομεν—οῦμεν, ἐχρυσόετε—οῦτε, ἐχρύσουν—ουν.

Præteritum Perf. παρακείμενος.

1. πεποίηκα. 2. βεβόηκα. 3. κεχρύσωκα.

Pluſquamp. ὑπερσυνελικός.

1. ἐπεποιήκειν. 2. ἐβεβοήκειν. 3. ἐκεχρυσώκειν.

Fut. ά. ὁ μέλλων.

1. ποιήσω. 2. βοήσω. 3. χρυσώσω.

Aoriſt. ά. Ἀόριστος.

1. ἐποίησα. 2. ἐβόησα. 3. ἐχρύσωσα.

Omnia ut in Barytonis.

Imperativus. Προστακτική.

Præſ. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικός.

I. S. ποίει—ει, ποιείτω—είτω.
D. ποιείτον—εῖτον, ποιείτων—είτων.
P. ποιείτε—εῖτε, ποιείτωσαν—είτωσαν.

II. S. βόα—α, βοάετω—άτω.
D. βοάετον—ᾶτον, βοάετων—άτων.
P. βοάετε—ᾶτε, βοάετωσαν—άτωσαν.

III. S. χρυσ

III. S. χρύσε—υ, χρυσέτω—ύτω.
D. χρυσέ]ον—ύτον, χρυσέτων—ύτων.
P. χρυσέ]ε—ῦτε, χρυσέτωσαν—ύτωσαν.

Perfectum & Pluſq. παρακείμενος καὶ ὑπερσυνδέλικος.

1. πεποίηκε—έτω. 2. βεβόηκε. 3. κεχρύσωκε.

Aoriſt. ά ἀόριστος.

1. ποίησον—άτω. 2. βόησον. 3. χρύσωσον.

Ut in Barytonis.

Optativus. Εὐκτικά.

Præſ. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικός.

I. S. ποιοίμι—οῖμι, ποιοίς—οῖς, ποιοι—οῖ
D. ποιοίτον—οῖτον, ποιοίτην—οίτην
P. ποιοίμεν—οῖμεν, ποιοίτε—οῖτε, ποιοιεν—οῖεν.

II. S. βοάοιμι—ῷμι, βοάοις—ῷς, βοάοι—ῷ
D. βοάοιτον—ῷτον, βοαοίτην—ῴτην
P. βοάοιμεν—ῷμεν, βοάοιτε—ῷτε, βοάοιεν—ῷεν.

III. S. χρυσόοιμι—οῖμι, χρυσόοις—οῖς, χρυσόοι—οῖ.
D. χρυσόοιτον—οῖτον, χρυσοίτην—οίτην.
P. χρυσόοιμεν—οῖμεν, χρυσόοιτε—οῖτε, χρυσόοιεν—οῖεν.

Perf. & Pluſq. παρακ. καὶ ὑπερσ.

1. πεποιήκοιμι. 2. βεβοήκοιμι. 3. κεχρυσώκοιμι.

Aoriſt. ά. Ἀόριστος.

1. ποιήσαιμι. 2. βοήσαιμι. 3. χρυσώσαιμι.

Fut. ά ὁ μέλλων.

1. ποιήσοιμι. 2. βοήσοιμι. 3. χρυσώσοιμι.

Subjunctivus. ὑποτακτικά.

Præſ. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικός. ἐὰν.

I. S. ποιέω—ῶ, ποιέῃς—ῇς, ποιέῃ—ῇ
D. ποιέητον—ῆτον, ποιέητον—ῆτον
P. ποιέωμεν—ῶμεν, ποιέητε—ῆτε, ποιέωσι—ῶσι.

II. S. βοάω

II. { S. βοάω—ῶ, βοᾷς—ᾷς, βοᾷ—ᾷ.
D. βοᾶντον—ᾶτον, βοᾶντον—ᾶτον.
P. βοάωμεν—ῶμεν, βοᾶντε—ᾶτε, βοῶσι—ῶσι.

III. { S. χρυσόω—ῶ, χρυσόῃς—οῖς, χρυσόῃ—οῖ.
D. χρυσόητον—ῶτον, χρυσόητον—ῶτον.
P. χρυσόωμεν—ῶμεν, χρυσόητε—ῶτε, χρυσόωσι—ῶσι.

Perf. & Pluſq. παρὰ. καὶ ἐν.

1. πεποιήκω. 2. βεβοήκω. 3. κεχρυσώκω, ῇς, ῇ.

Aor. ά. ἀθεις Θ.

1. ποιήσω. 2. βοήσω. 3. χρυσώσω, ῇς, ῇ.

Infinitivus. ἀπαρέμφατα.

Præſ. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικός.

1. ποιεῖν—εῖν. 2. βοᾶειν—ᾶν. 3. χρυσοῦν—οῦν.

Perf & Pluſq. παρὰ. καὶ ἐν.

1. πεποιηκέναι. 2. βεβοηκέναι. 3. κεχρυσωκέναι.

Aor. ά. Ἀθεις Θ.

2. ποιῆσαι. 2. βοῆσαι. 3. χρυσῶσαι.

Fut. ά ποιήσειν. 2. βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Participia. Μετοχαί.

Præſ. & Imp. ἐνεστὼς καὶ παρατ.

I { M. ποιέων—ῶν—ποιέοντ Θ—ῶντ Θ.
F. ποιέουσα—οῦσα—ποιεούσης—ούσης.
N. ποιέον—οῦν—ποιέοντ Θ—ῶντ Θ.

II. { M. βοάων—ῶν—βοάοντ Θ—ῶντ Θ.
F. βοάουσα—ῶσα—βοαούσης—ώσης.
N. βοάον—ῶν—βοάοντ Θ—ῶντ Θ.

III. { M. χρυσόων—ῶν—χρυσόοντ Θ—οῦντ Θ.
F. χρυσόουσα—οῦσα—χρυσοούσης—ούσης.
N. χρυσόον—οῦν—χρυσόοντ Θ—οῦντ Θ.

Perf. & Pluſq. παρὰ. καὶ ἐν.

1. πεποιηκὼς. 2. βεβοηκὼς. 3. κεχρυσωκώς.

Aor. ά. ἀθεις Θ.

1. ποιήσας. 2. βοήσας. 3. χρυσώσας.

Aor. ſecundo caret.

Fut. ά.

Futurum ά. ὁ μέλλων.

1. ποιήσων. 2. βοήσων. 3. χευσώσων.

Cognata tempora in Voce Activâ.

Conjug. I.

Præſ. ποιέω—ῶ, ποίεε—ει, ποιέοιμι—οιμι, ποιέω—ῶ, ποιέειν—εῖν, ποιέων—ῶν.

Imperf. ἐποίεον—ουν.

Perfectum. πεποίηκα—πεποίηκε—πεποιήκοιμι—πεποιήκω—πεποιηκέναι—πεποιηκώς.

Pluſq. Perf. ἐπεποιήκειν.

Futurum primum. ποιήσω—ποιήσοιμι—ποιήσειν—ποιήσων.

Aor. primus. ἐποίησα—ποίησον—ποιήσαιμι—ποιήσω—ποιῆσαι—ποιήσας.

Conjug. II.

Præſ. βοάω-ῶ, βόαε-α, βοάοιμι-ῷμι, βοάω-ῶ, βοάειν-ᾶν, βοάων-ῶν.

Imperf. ἐβόαον—ων.

Perf. βεβόηκα—βεβόηκε—βεβοήκοιμι—βεβοήκω—βεβοηκέναι—βεβοηκώς.

Pluſq. Perf. ἐβεβοήκειν.

Fut. primum. βοήσω—βοήσοιμι—βοήσειν—βοήσων.

Aor. primus. ἐβόησα—βόησον—βοήσαιμι βοήσω—βοῆσαι βοήσας.

Conjug. III.

Præſens. χευσόω-ῶ, χεύσοε-ου, χευσόοιμι-οῖμι—χευσόω—ῶ, χευσόειν—οῦν, χευσόων—ῶν.

Imperf. ἐχεύσοον—ουν.

Perfect κεχεύσωκα-κεχεύσωκε-κεχευσώκοιμι—κεχευσώκω—κεχευσωκέναι-κεχευσωκώς.

Pluſq. Perf. ἐκεχευσώκειν.

Futurum 1. χευσώσω—χευσώσοιμι-χευσώσειν-χευσώσων.

Aoriſtus 1.

Aor. 1. ἐχρύσωσα—χρύσωσον—χρυσώσαιμι—χρυσώσω—χρυσῶσαι—χρυσώσας.

CAP. XX. *Vox Paſsiva.* παθητικὰ.

INdicativus. Ὁριστικὰ.

Præſens. ἐνεστώς.

I. S. ποιέομαι-ῶμαι, ποιέῃ-ῇ, ποιέε)-εῖ). (σθον.
D. ποιεόμεθον-ώμεθον, ποιέεσθον-εῖσθον, ποιέεσθον-εῖ
P. ποιεόμεθα-ώμεθα, ποιέεσθε-εῖσθε, ποιέον)-ῶν)

II. S. βοάομαι-ῶμαι, βοᾷ-ᾷ, βοάε)-ᾶ).
D. βοαόμεθον-ώμεθον, βοάεσθον-ᾶσθον, βοάεσθον-ᾶσθον.
P. βοαόμεθα-ώμεθα, βοάεσθε-ᾶσθε, βοάον)-ῶν).

III. S. χρυσόομαι—οῦμαι, χρυσοῖ—οῖ, χρυσόε)-οῦ).
D. χρυσόόμεθον—ούμεθον, χρυσόεσθον—οῦσθον, όεσθον—οῦσθον.
P. χρυσόόμεθα—ούμεθα, όεσθε—οῦσθε, όον)—οῶν).

Imperfectum. παρατατικὸς.

I. S. ἐποιεόμην—ούμην, ἐποιέου—οῦ, ἐποιέε)ο—εῖτο.
D. ἐποιεόμεθον—ούμεθον, ἐποιέεσθον—εῖσθον, ἐποιεέσθην—είσθην.
P. ἐποιεόμεθα—ούμεθα, ἐποιέεσθε—εῖσθε, ἐποιέοντο—οῦντο.

II. S. ἐβοαόμην—ώμην, ἐβοάου—ῶ. ἐβοάε)ο—ᾶτο
D. ἐβοαόμεθον—ώμεθον, ἐβοάεσθον—ᾶσθον, ἐβοαέσθην—άσθην.
P. ἐβοαόμεθα—ώμεθα, ἐβοάεσθε—ᾶσθε, ἐβοάον)ο—ῶν)ο.

III. S. ἐχευστόμιν-ύμιν, ἐχευστὲ-ῦ-ἐχευστόλο-ῦτο.
D. ἐχευστόμεθον—ύμεθον, ἐχευστεάθον—ῦάθον, ἐχευστεάθιν—ύάθιν.
P. ἐχευστόμεθα—ύμεθα, ἐχευστὲαδε-ῦάδε, ἐχευστόντο—ῦντο.

Perfectum. παρακείμενος.

1. πεποίημαι. 2. βεβόημαι. 3. κεχεύσωμαι.

Plusquamperf. ὑπερσυντελικός.

1. ἐπεποιήμιν. 2. ἐβεβοήμιν. 3. ἐκεχευσώμιν.

Aor. α. ἀόριστος.

1. ἐποιήθιν. 2. ἐβοήθιν. 3. ἐχευσώθιν.

Fut. α. ὁ μέλλων.

1. ποιηθήσομαι. 2. βοηθήσομαι. 3. χευσωθήσομαι.

Paulò-post fut. μεῖ' ὀλίγον μέλλων.

1. πεποιήσομαι. 2. βεβοήσομαι. 3. κεχευσώσομαι.

Modus Imperativus. Προστακτικά.

Præs. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικός.

I. S. ποιέε-ῦ, ποιεέτω—είτω.
D. ποιέετον—ῦτον, ποιεέτων—είτων.
P. ποιέετε—ῦτε, ποιεέτωσαν—είτωσαν.

II. S. βοάε—ῶ, βοαέτω—άτω.
D. βοαέτον-ᾶτον, βοαέτων—άτων.
P. βοάετε—ᾶτε, βοαέτωσαν—άτωσαν.

III. S. χευσυε—ῦ, χευσυέτω—ύτω.
D. χευσυέτον—ῦτον, χευσυέτων—ύτων.
P. χευσυέτε—ῦτε, χευσυέτωσαν—ύτωσαν.

Perf. & Plusq. παρακ. καὶ ὑπερσ.

1. πεποίησο. 2. βεβόησο. 3. κεχεύσωσο.

Aor. α. Ἀόριστος.

1. ποιήθητι. 2. βοήθητι. 3. χευσώθητι.

Modus Optativus. Εὐκτικά.

I. Sing. ποιεοίμιν-οίμιν, ἕοιο—οῖο, ἕοιτο—οῖτο
D. ποιεοίμεθον-οίμεθον, ἕοιτον—οῖτον, ἕοίτιν—οίτην
P. ποιεοίμεθα-οίμεθα, ἕοιντο—οῖντο, ἕοίατο—οῖατο
II. S. βοαοίμιν-ῷμιν, βοάοιο-ῷο, βοάοιτο-ῷτο.
D. βοαοίμεθον-ῷμεθον, βοάοιτον-ῷτον, βοαοίτιν-ῷτην
P. βοαοίμεθα-ῷμεθα, βοάοιντο-ῷντο, βοαοίατο-ῷατο
III. S. χευσυοίμιν-ύοιμιν, χευσύοιο-ύοιο, χευσύοιτο-ύοιτο.
D. χευσυοίμεθον-ύοιμεθον, χευσύοιτον-ύοιτον, χευσυοίτιν-ύοίτην
P. χευσυοίμεθα-ύοιμεθα, χευσύοιντο-ύοιντο, χευσυοίατο-ύοίατο

Perf. & Plusq. παρακ. καὶ ὑπερσ.

1. πεποιήκοιμι. 2. βεβόηκοιμι. 3. κεχευσώκοιμι.

Aor. α. Ἀόριστος.

1. ποιήθειην. 2. βοήθειην. 3. χευσωθείην.

Modus Subjunctivus. Ὑποτακτικά.

Præs. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικός.

I. S. ποιέω-ῶ, ποιέῃς-ῇς, ποιέῃ-ῇ.
D. ποιέητον-ῆτον, ποιέητον-ῆτον.
P. ποιέωμεν-ῶμεν, ποιέητε-ῆτε, ποιέωσι-ῶσι.

II. S. βοάω-ῶ, βοάῃς-ᾷς, βοάῃ-ᾷ.
D. βοάητον-ᾶτον, βοάητον-ᾶτον.
P. βοάωμεν-ῶμεν, βοάητε-ᾶτε, βοάωσι-ῶσι.

III. S. χευσυω-ῶ, χευσυῇς-ῇς, χευσυῇ-ῇ.
D. χευσυήτον-ῆτον, χευσυήτον-ῆτον.
P. χευσυῶμεν-ῶμεν, χευσυήτε-ῆτε, χευσυῶσι-ῶσι.

Perf. & Plusq. παρακ. καὶ ὑπερσ.

1. πεποιήκω. 2. βεβόηκω. 3. κεχευσώκω.

Aor. α. Ἀόριστος.

1. ποιήθω. 2. βοήθω. 3. χευσωθῶ.

Modus Infinitivus. Ἀπαρεμφατικά.

Præs. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικός.

I. S. ποιέειν-εῖν, ποιεέτω—είτω.
D. ποιέετον—ῦτον, ποιεέτων—είτων.
P. ποιέετε—ῦτε, ποιεέτωσαν—είτωσαν.

II. S. βοάειν-ᾶν, βοαέτω—άτω.
D. βοάετον-ᾶτον, βοαέτων—άτων.
P. βοάετε—ᾶτε, βοαέτωσαν—άτωσαν.

III. S. χευσυειν-ῦν, χευσυέτω—ύτω.
D. χευσυέτον—ῦτον, χευσυέτων—ύτων.
P. χευσυέτε—ῦτε, χευσυέτωσαν—ύτωσαν.

Perf. & Plusq. παρακ. καὶ ὑπερσ.

1. πεποιήκειν. 2. βεβόηκειν. 3. κεχευσώκειν.

Aor. α. Ἀόριστος.

1. ποιήθηναι. 2. βοήθηναι. 3. χευσωθῆναι.

Participium. Μετοχή.

Præs. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατατικός.

I. S. ποιέων-ῶν, ποιέοντος-ῶντος, ποιέοντι-ῶντι, ποιέοντα-ῶντα, ποιέοντες-ῶντες, ποιέοντων-ῶντων, ποιέουσι-ῶσι, ποιέοντας-ῶντας, ποιέον-ῶν.
D. ποιέοντε-ῶντε, ποιεόντοιν-ώντοιν.
P. ποιέοντες-ῶντες, ποιεόντων-ώντων, ποιέουσι-ῶσι, ποιέοντας-ῶντας, ποιέοντα-ῶντα.

II. S. βοάων-ῶν, βοάοντος-ῶντος, βοάοντι-ῶντι, βοάοντα-ῶντα, βοάοντες-ῶντες, βοάοντων-ῶντων, βοάουσι-ῶσι, βοάοντας-ῶντας, βοάον-ῶν.
D. βοάοντε-ῶντε, βοαόντοιν-ώντοιν.
P. βοάοντες-ῶντες, βοαόντων-ώντων, βοάουσι-ῶσι, βοάοντας-ῶντας, βοάοντα-ῶντα.

III. S. χευσυων-ῦν, χευσυόντος-ῦντος, χευσυόντι-ῦντι, χευσυόντα-ῦντα, χευσυόντες-ῦντες, χευσυόντων-ῦντων, χευσυοῦσι-ῦσι, χευσυόντας-ῦντας, χευσυόν-ῦν.
D. χευσυόντε-ῦντε, χευσυόντοιν-ύντοιν.
P. χευσυόντες-ῦντες, χευσυόντων-ύντων, χευσυοῦσι-ῦσι, χευσυόντας-ῦντας, χευσυόντα-ῦντα.

Perf. & Plusq. παρακ. καὶ ὑπερσ.

1. πεποιηκώς. 2. βεβοηκώς. 3. κεχευσωκώς.

Aor. α. Ἀόριστος.

1. ποιήθεις. 2. βοήθεις. 3. χευσωθείς.

οἰδλω, P. ποιεοίμεθα–οίμεθα, ἔοισθε – οἶδε· ἔοινλο——οἶνλο.

II. Sing. βοαοίμλω——ώμλω, ἀοισ——ῷο, ἀοιλο——ῷτο· D. βοαοίμεθον——ῷμεθον, ἀοιδον——ῷδον, ἀοίδλω——ώδλω. P. βοαοίμεθα——ώμεθα, ἀοισδε——ῷδε, ἀοινλο——ῷνλο.

III. Sing. χευσοίμλω——οίμλω, ὁοισ——οῖο, ὁοιλο——οῖτο. D. χευσοίμεθον——οίμεθον, ὁοιδον——οῖσθον, οοίσθλω——οίσθλω. P. χευσοίμεθα——οίμεθα, ὁοισθε——οῖσθε, ὁοινλο——οῖνλο.

Perfectum & Pluſq. παρακ. καὶ ὑπερσ.

I. S. πεποιῆμλω, πεποιῆο, πεποιῆτο·
D. πεποιῆμεθον, πεποιῆσθον, πεποιῆσθλω·
P. πεποῆμεθα, πεποῆσθε, πεποιῆνλο.

II. S. βεβοήμλω, ῆο——ῆτο.
D. ήμεθον, ῆσθον, ῆσθλω·
P. ήμεθα, ῆσθε, ῆνλο.

III. S. κεχευσώμλω, ῷο, ῶτο·
D. ώμεθον, ῶσθον ώσθλω·
P. κεχευσώμεθα, ῶσθε, ῶνλο.

Aor. ά. ἀβειs Θ καὶ ἀϊκλικῶν

1. ποιηθείλω. 2. βοηθείλω. 3. χευσωθείλω.

Fut. ά. ὁ μέλλων καὶ εὐκλικῶν.

1. ποιηθησοίμλω. 2. βοηθησοίμλω. 3. χευσωθησοίμλω.

Paulò-poſt f. μεθ' ὀλίγον μέλλων.

1. πεποιησοίμλω. 2 βεβοησοίμλω. 3. κεχευσωσοίμλω.

Modus Subjunctivus. ὑποτακλικὰ. ἐὰν

Præſ. & Imperf. ἐνεσὼς καὶ παρατ.

I. S. ποιέωμαι——ῶμαι, ἐῃ—ῇ, ἐῃ)—ῇ).
D. εώμεθον–ώμεθον, ἔητον—ῆτον, ἔητον–ῆτον
P. εώμεθα–ώμεθα, ἔησθε–ῆσθε, ἐων)–ῶν).

II. S. βοάωμαι–ῶμαι, ἀῃ–ᾷ, ἀῃ)–ᾷ).
D. αώμεθον–ώμεθον, ἀησθον–ᾶσθον, ἀησθον–ᾶσθον·
P. βοαώμεθα–ώμεθα, ἀησθε–ᾶσθε, ἀων)–ῶν).

III. { S. χρυπ'ωμαι-ῶμαι, όη, οῖ, όη Ͻ-ῶ Ͻ.
D. χρυσοώ ἴβον-ώμεθον, ήσθον, ώσθον, όησθον-ῶσθον.
P. χρυσοώμεθα-ώμεθα, όησθε-ῶσθε, όωνται-ῶνται. }

Perf. & Pluſq. perf. παρακ. καὶ ὑπερσ. ἐὰν

I { S. πεποιῶμαι, ῇ, ῆται.
D. πεποιώμεθον, ῆσθον, ῆσθον,
P. πεποιώμεθα, ῆσθε, ῶνται. }

II { S. βεβοᾶμαι, ᾷ, ᾶται.
D. βεβοώμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον.
P. βεβοώμεθα, βεβοᾶσθε, βεβοῶνται. }

III. { S. κεχρυσῶμαι, ῷ, ῶται.
D. κεχρυσώμεθον, ῶσθον, ῶσθον.
P. κεχρυσώμεθα, ᾶσθε, ῶνται. }

Aor. ά. ἀόριστος ἢ ὑπερσυντέλικος. ἐὰν

1. ποιηθῶ. 2. βοηθῶ. 3. χρυσωθῶ, ῆς, ῇ.

Modus Infinitivus. ἀπαρέμφατα.

Præſ. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατ.

1. ποιέεσθαι-εῖσθαι. 2. βοάεσθαι-ᾶσθαι 3. χρυσόεσθαι-ᾶσθαι

Perf. & Pluſq. perf παρατ. καὶ ὑπερσ.

1. πεποιῆσθαι. 2. βεβοῆσθαι. 3. κεχρυσῶσθαι.

Aor. ά. Ἀόριστος ἢ ἀπαρεμφάτων.

1. ποιηθῆναι. 2. βοηθῆναι. 3. χρυσωθῆναι.

Fut. ά ὁ μέλλων ἢ ἀπαρεμφάτων.

1. ποιηθήσεσθαι. 2. βοηθήσεσθαι. 3. χρυσωθήσεσθαι.

Paulò-poſt Fut. μετ' ὀλίγον μέλλων.

1. πεποιήσεσθαι. 2. βεβοήσεσθαι. 3. κεχρυσώσεσθαι.

Participia. Μετοχαί.

Præſ. & imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατ.

1. ποιεόμενος-ούμενος
2. βοαόμενος-ώμενος } μένη, μενον.
3. χρυσοόμενος-ούμενος

Perfectum & Pluſq παρακ. καὶ ὑπερσ.

1. πεποιημένος. 2. βεβοημένος. 3. κεχρυσωμένος.

Aor. ά.

Aor. ά. ἀθεὶς ὁ τὴν μετοχὴν.

1. ποιηθεὶς. 2. βοηθεὶς. 3. χρυσωθεὶς.

Futurum ά. ὁ μέλλων.

1. ποιηθησόμενος. 2. βοηθησόμενος. 3. χρυσωθησόμενος.

Paulò p. Fut.

1. πεποιησόμενος. 2. βεβοησόμενος. 3. κεχρυσωσόμενος.

Cognata tempora in Voce Paſſivâ.

I.

Præſ. ποιέομαι-οῦμαι, ποιῶ-ῶ, ποιεσίμιλω-οίμιλω, ποιέωμαι-ῶμαι, ποιεῖσθαι-εἶσθαι, ποιεόμενος-ούμενος.

Imperf. ἐποιεόμιλω-ούμιλω.

Perfectum. πεποίημαι, πεποίησο, πεποιήμιλω, πεποίωμαι, πεποιῆσθαι, πεποιημένος.

Pluſq. ἐπεποιήμιλω.

Aor. ά. ἐποιήθιλω, ποιήθηΐ, ποιηθείλω, ποιηθῶ, ποιηθιλῶμαι, ποιηθείς.

Fut. ά. ποιηθήσομαι, ποιηθησοίμιλω, ποιηθήσεσθαι, ποιηθησόμενος.

Paulò p. Fut. πεποιήσομαι, πεποιησοίμιλω, πεποιήσεσθαι, πεποιησόμενος.

II.

Præſ. βοάομαι——ῶμαι, βοᾶ-ῶ, βοασίμιλω——ῷμιλω, βοάωμαι—ῶμαι, βοᾶσθαι—ᾶσθαι; βοαόμενος—ώμενος.

Imperf. ἐβοαόμιλω—ώμιλω.

Perf. βεβόημαι, βεβόησο, βεβοήμιλω, βεβοῶμαι, βεβοῆσθαι, βεβοημένος.

Plusquamperf. ἐβεβοήμην.
Aor. ά. ἐβοήθην —— βοηθηθῆναι —— βοηθείην —— βοηθῶ —— βοηθηθῆναι —— βοηθεὶς.
Fut. ά. βοηθήσομαι —— βοηθησοίμην —— βοηθήσεσθαι —— βοηθησόμενος.
Paulò-post f. βεβοήσομαι —— βεβοησοίμην —— βεβοήσεσθαι —— βεβοησόμενος.

III.

Præs. χρυσόομαι —— οῦμαι, χρυσόῃ —— οῖ, χρυσοοίμην —— οίμην, χρυσώσομαι —— ῶμαι, χρυσόεσθαι —— οῦσθαι, χρυσόμενος —— ούμενος.
Imperf. ἐχρυσούμην —— ούμην.
Perf. κεχρύσωμαι —— κεχρύσωσο —— κεχρυσώμην —— κεχρυσῶμαι —— κεχρυσῶσθαι —— κεχρυσωμένος.
Plusqu. perf. ἐκεχρυσώμην.
Aor. ά. ἐχρυσώθην —— χρυσωθῆναι —— χρυσωθείην —— χρυσωθῶ —— χρυσωθῆναι —— χρυσωθεὶς.
Fut. ά. χρυσωθήσομαι —— χρυσωθησοίμην —— χρυσωθήσεσθαι —— χρυσωθησόμενος.
Paulò-post f. κεχρυσώσομαι —— κεχρυσωσοίμην —— κεχρυσώσεσθαι —— κεχρυσωσόμενος.

CAP. XIV. *Vox Media.* Μέσα.

MOdus Indicativus. Ὁριστικὴ.
Præsens, & Imperfectum } ut in Voce Passiva.
Perfecto, & Pluſq. Perfecto } —— caret.
Aor. ά. I. ἐποιησάμην. II. ἐβουλησάμην. III. ἐχρυσωσάμην, ἐχρυσώσω, ἐχρυσώσαμην.
Fut. ά. I. ποιήσομαι. II. βουλήσομαι. III. χρυσώσομαι.

Modus

Modus Imperativus. προστακτικὴ.

Aor. ά. I. ποίησαι. II. βόησαι III. χρύσωσαι.

Modus Optativus. Εὐκτικὴ.

Aor. α. I. ποιησαίμην. II. βοησαίμην. III. χρυσωσαίμην.

Fut. ά. I. ποιησοίμην. II. βοησοίμην. III. χρυσωσοίμην.

Modus Subjunctivus. Ὑποτακτικὴ.

Aor. ά. I. ποιήσωμαι. II. βοήσωμαι. III. χρυσώσωμαι.

Modus Infinitivus. ἀπαρέμφατα.

Aor. ά. I. ποιήσασθαι. II. βοήσασθαι. III. χρυσώσασθαι.

Fut. ά. I. ποιήσεσθαι. II. βοήσεσθαι. III. χρυσώσεσθαι.

Participia. Μετοχαί.

Aor. ά. I. ποιησάμενος. II. βοησάμενος. III. χρυσωσάμενος.

Fut. ά. I. ποιησόμενος. II. βοησόμενος. III. χρυσωσόμενος.

Cognata tempora in Voce Mediâ.

Aor. ά.

I. ἐποιησάμην——ποίησαι——ποιησαίμην——ποιήσωμαι——ποιήσασθαι——ποιησάμενος.

II. ἐβοησάμην——βόησαι——βοησαίμην——βοήσωμαι——βοήσασθαι——βοησάμενος.

III. ἐχρυσωσάμην——χρύσωσαι——χρυσωσαίμην——χρυσώσωμαι——χρυσώσασθαι——ποιησάμενος.

Fut. ά.

I. ποιήσομαι——ποιησοίμην——ποιήσεσθαι——ποιησόμενος.

II. βούσομαι—βουσούμην—βούσεσθαι—βουσούμενος.
III. χευσώσομαι—χευσωσούμην—χευσώσεσθαι—χευσωσόμενος.

CAP. XXII. *Verba in* μι. Τὰ εἰς μι.

Qu. 94. *Quot sunt Conjugationes verborum in* μι?

QUatuor sunt Conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è Verbis Sextæ Conjugationis in

έω; ut, θέω—τίθημι, pono.
άω; ut, στάω—ἵστημι, statuo.
όω; ut, δόω—δίδωμι, do.
ύω; ut, ζεύγνύω—ζεύγνυμι, jungo.

Qu. 95. *Quomodo fiunt verba in* μι?

Fiunt verba in μι tribus modis:

1. Mutando ω ultimam syllabam in μι
2. Vertendo penultimam in suam longam, si sit mutabilis; ut, θέω—τίθημι δόω—δίδωμι.
3. Præponendo reduplicationem.

Qu. 96. *Quotuplex est Reduplicatio?*

Reduplicatio duplex est:

1. *Propria*, cùm vel repetitur prima consonans thematis cum ι: ut δόω-δίδωμι; vel tenuis pro aspiratâ ponitur; ut, θέω-τίθημι.
2. *Impropria*, cùm ι tantùm præfigitur: idque fit, cùm verbum incipiat à σ: ut, στάω-ἵστημι vel à vocali; ut, ἔω—ἵημι.

In quarta Conjugatione nullâ est Reduplicatio: sed tantum ω mutatur in μι.

Quæ dam

Quædam ſunt ſine Reduplicatione; ut, φημὶ dico, σβῆμι extinguo, ἅλωμι capio, &c.

Qu. 97. *Quibus temporibus carent Verba in μι?*

Deſtituuntur Verba in μι futuro ſecundo, præſente medio, & Aoriſto ſecundo Paſſivo.

Qu. 98. *Quæ tempora peculiarem habent inflexionem?*

Peculiarem habent inflexionem Præſens, Imperfectum, & Aoriſtus ſecundus. Reliqua tempora à Barytonis petenda.

N.B. Verba quartæ Conjug., ſi diſſyllaba ſint Fut. habent, & Aor. β'.: ſi triſſyllaba, non ultra Imperf. flectuntur.

Carent etiam modo Opt. & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Vox Activa. Ἐνεργητική.

Modus Indicativus. Ὁριστικὴ.

Præſens. ἐνεστὼς.

I. Τίθημι, τίθης, τίθησι·
τίθεῖον, τίθεῖον·
τίθεμὲν, τίθεῖε, τιθέῖσι. Ionicè τιθέᾶσι.

II. ἵσημι, ἵσης, ἵσησι·
ἵσταῖον, ἵσταῖον·
ἵσαμὲν, ἵσταῖε, ἱστᾶσι.

III. δίδωμι, δίδως, δίδωσι·
δίδοῖον, δίδοῖον·
δίδομὲν, δίδοῖε, δίδᾶσι.

IV. ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.
ζεύγνυῖον, ζεύγνυῖον·
ζεύγνυμὲν, ζεύγνυῖε, ζεύγνῦσι.

Imperf.

Imperf. παραλληλικός.

I. ἐτίθην—ἐτίθης—ἐτίθη.
ἐτίθεμεν—ἐτίθετον—ἐτιθέτην.
ἐτίθεμεν—ἐτίθετε—ἐτίθεσαν.

II. ἵστην—ἵστης—ἵστη.
ἵσταμεν—ἵστατον—ἱστάτην.
ἵσταμεν—ἵστατε—ἵστασαν.

III. ἐδίδων—ἐδίδως—ἐδίδω.
ἐδίδομεν—ἐδίδοτον—ἐδιδότην.
ἐδίδομεν—ἐδίδοτε—ἐδίδοσαν.

IV. ἐζεύγνυν—ἐζεύγνυς—ἐζεύγνυ.
ἐζεύγνυμεν—ἐζεύγνυτον—ἐζευγνύτην.
ἐζεύγνυμεν—ἐζεύγνυτε—ἐζεύγνυσαν.

In numero singulari, & tertiâ plurali usitatior est forma contracta; ut, à τιθέω—ῶ: ἱστάω—ῶ: δίδόω—ῶ.

ἐτίθουν—ἐτίθεις—ἐτίθει	ἐτίθουν.
ἵστουν—ἵστας—ἵστα	ἵστουν.
ἐδίδουν—ἐδίδους—ἐδίδου	ἐδίδουν.

Perfectum. παρακείμενος.

1. τέθεικα pro τέθηκα Bœoticè.
2. ἕστακα pro ἕστηκα, à fut. στήσω; ad differentiam τοῦ ἕστηκα præt. med. ab ἵστημι.
3. δέδωκα.

Pluſq. ὑπερσυνθελικός.

1. ἐτεθείκειν. 2. ἑστάκειν. 3. ἐδεδώκειν.

Aor. α. Ἀόριστος

1. ἔθηκα. 2. ἔστησα. 3. ἔδωκα.

Aor β'. Ἀόριστος δεύτερος.

I. ἔθην—ἔθης—ἔθη. D. ἔθετον—ἐθέτην.
P. ἔθεμεν—ἔθετε—ἔθεσαν.

II. ἔστην—ἔστης—ἔστη. D. ἔστητον—ἐστήτην
P. ἔστημεν—ἔστητε—ἔστησαν.

III. ἔδων—ἔδως—ἔδω. D. ἔδοτον—ἐδότην.
ἔδομεν—ἔδοτε—ἔδοσαν.

Fut. α. 1. θήσω. 2. στήσω. δώσω.

Modus

Modus Imperativus. προστακτικὸς.

Præſ. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατ.

I. S. τίθει—έτω. D. τίθετον—έτων. P. τίθετε—έτωσαν.

II. S. ἵστασο—άτω. D. ἵστασθον—άσθων. P. ἵστασθε—άσθωσαν.

III. S. δίδοσο—όσθω. D. δίδοσθον—όσθων. P. δίδοσθε—όσθωσαν.

IV. S. ζεύγνυθι—ύτω. D. ζεύγνυτον—ύτων. P. ζεύγνυτε—ύτωσαν.

Perf. & Pluſq. παρακ. καὶ ὑπερσ.

1. τέθεικε. 2. ἕστακε. 3. δεδώκε.

Aor. α'. 1. θῆκον. 2. στῆσον. 3. δῶκον.

Aor. β'. 1. θὲς—θέτω. D. θέτον—ήτων. P. θέτε—θέτωσαν.

II. στῆθι—στήτω. D. στῆτον—ήτων P. στῆτε—στήτωσαν.

III. δὸς—όσθω. D. δόσθον—δόσθων. P. δόσθε—δόσθωσαν.

Modus Optativus. Εὐκτικὸς.

Præſ. & Imperf. ἐνεστὼς καὶ παρατ.

I. τιθείλω—είης—είη. D. είητον—ειήτην. P. τιθείημεν—τιθείητε—τιθείησαν & τιθεῖεν.

II. ἱσταίλω—αίης—αίη. D. αίητον—αιήτην. P. αίημεν—αἵητε—αἵησαν & αἶεν.

III. διδοίλω—οίης—οίη. D. οίητον—οιήτην. P. οίημεν—οίητε—οίησαν & οἶεν.

Perf. & Pluſq. παρακ. καὶ ὑπερσ.

1. τεθείκοιμι. 2. ἑστάκοιμι. 3. δεδώκοιμι.

Aoriſt. α'. Ἀόριστος.

1. θήκαιμι. 2. στήσαιμι. 3. δώκαιμι.

Aor. β'. ἀόριστος δεύτερος.

I. θείλω

I. θείλω—ης—η. 2. σαίλω—ης—η. 3. δοίλω—ης—η, &c. Att. δῴλω—δῷης—δῷη.
Fut. ά. 1. θήσιμι. 2. σήσιμι. 3. δώσιμι.

Modus Subjunctivus. Ὑποτακτικά.

Præſ. & Imperf. ἐνεσὼς ϗ παρῳ. ἐὰν
I. τιθῶ—ῇς—ῇ. D. τιθῆτον—ῆτον. P. ὦμὲν—ῆτε—ὦσι.
II. ἱσῶ—ᾷς—ᾷ. D. ἱστᾶτον—ᾶτον. P. ὦμὲν—ᾶτε—ὦσι.
III. διδῶ—ῷς—ῷ. D. διδῶτον—ῶτον. P. ὦμὲν—ῶτε ὦσι.

Perf. & Pluſq. παρακ. ϗ ὑπερσ. ἐὰν
1. τεθείκω. 2. ἑστάκω. 3. δεδώκω.

Aoriſt. ά. Ἀόριστος. ἐὰν
1. θήκω. 2. σήσω. 3. δώκω—ῃς—ῃ, &c.

Aor. β'. ἀόριστος δεύτερος. ἐὰν
I. θῶ, θῇς, θῇ. II. σῶ, σῇς, σῇ. III. δῶ, δῷς, δῷ. &c.

Modus Infinitivus. Ἀπαρέμφατα.

Præſ. & Imperf. ἐνεσὼς ϗ παρῳ. I. τιθέναι. II. ἑστάναι. III. διδόναι.
Perf. & Pluſq. παρακ. ϗ ὑπερσ. I. τεθεικέναι. II. ἑστακέναι. III. δεδωκέναι.
Aor. ά. ἀόριστος. I. θῆκαι II. σῆσαι. III. δῶκαι.
Aor. β'. ἀόρ. δεύτ. I. θεῖναι. II. σῖναι. III. δοῦναι.
Fut. ά. ὁμέλλων. I. θήσειν. II. σήσειν. III. δώσειν.

Participia. Μετοχαί.

Præſ & Imperf. ἐνεσὼς ϗ παρῳ.
I. τιθεὶς—εῖσα—ἐν. II. ἱστὰς—ᾶσα—ὰν. III. διδὺς—ῦσα—ὸν. IV. ζεύγνυς—ῦσα—ὺν.

Perf.

Perf. & Pluſq. παρηκ. ᾠ ᾷς.

I. τεθεικώς. II. * ἑσακὼς. III. δεδωκώς.

* Ionicè — ἑσαὼς, & craſi Attikâ ἑσὼς-ᾶσα-ὼς, ὼτος-ᾶσης ᾶτος.

Aor. ά. Ἀόριστος

I. θήκας inuſitat. II. σήσας. III. δώκας inuſitat.

Aor. β'. Ἀόριστος δεύτερος.

I. θεὶς—εἶσα—ἐν. II. σὰς—σᾶσα—σὰν. III. δὺς—δῦσα—δὸν, &c.

Cognata tempora in Voce Activâ.

Præſens.

I. τίθημι—τίθεῖλι—τιθείλω—τιθῶ—τιθέναι—τιθείς.

II. ἵσημι—ἵσαθι—ἱσάιλω—ἱσῶ—ἱσᾶναι—ἱσὰς.

III. δίδωμι—δίδοθι—διδοίλω—διδῶ—διδόναι—διδὰς.

IV. ζεύγνυμι—ζεύγνυθι—ζευγνῶσαι, ζευγνύς.

Imperfectum.

I. ἐτίθηλω. II. ἵσηλω. III. ἐδίδων. IV. ἐζεύγνυν.

Perfectum.

I. τέθεικα—τέθεικε—τεθείκαιμι—τεθείκω—τεθεικέναι—τεθεικὰς.

II. ἕσακα—ἕσακε—ἑσάκοιμι—ἑσάκω—ἑσακέναι—ἑσακὰς.

III. δέδωκα—δέδωκε—δεδώκοιμι—δεδώκω—δεδωκέναι—δεδωκὰς.

Pluſquamperf.

I. ἐτεθείκειν. II. ἐσάκειν. III. ἐδεδώκειν.

Aor. ά. Ἀόριστος.

I. ἔθηκα—θῆκον—θήκαιμι—θήκω—θῆκαι—θήκας; ſed extra Indicativum inuſitata.

II. ἔσησα—σῆσον—σήσαιμι—σήσω—σῆσαι—σήσας.

III. ἔδωκα—δῶκον—δώκαιμι—δώκω—δῶκαι—δώκας; inuſitat.

Aoriſtus.

Aoriſtus Secundus.

I. ἔθην—θὲς—θείην—θῶ—θεῖναι—θείς.
II. ἔσην—σῆθι—σαίην—σῶ—σῆναι—σάς.
III. ἐδῶν—δὸς—δοίην—δῶ—δοῦναι—δούς.

Futurum primum.

I. θήσω—θήσομι—θήσειν—θήσων.
II. σήσω—σήσομι—σήσειν—σήσων.
III. δώσω—δώσομι—δώσειν—δώσων.

CAP. XXIII. *Vox Paſſiva.* παθητικὰ.

MOdus Indicativus Ὁριστικά.

Præſ. ἐνεστώς.

I. τίθεμαι—τίθεσαι—τίθεται—τιθέμεθον—τίθεσθον—τίθεσθον—τιθέμεθα—τίθεσθε—τίθενται.
II. ἵσαμαι—* ἵστασαι—ἵστα]—ἱστάμεθον—ἵστασθον—ἵστασθον—ἱστάμεθα—ἵστασθε—ἵστανται.

* Pro πίθσαι & ἵστασαι Attici non rarò utuntur πίθυ & ἵστυ ad formam Barytonorum ut, τύπτομαι—ῃ—ται.

III. δίδομαι—δίδοσαι—δίδοται—διδόμεθον—δίδοσθον—δίδοσθον—διδόμεθα—δίδοσθε—δίδονται.
IV. ζεύγνυμαι—ζεύγνυσαι—ζεύγνυται—ζευγνύμεθον—ζεύγνυσθον—ζεύγνυσθον—ζευγνύμεθα—ζεύγνυσθε—ζεύγνυνται.

Imperfectum.

I. ἐτιθέμην—ἐτίθεσο—ἐτίθετο—ἐτιθέμεθον—ἐτίθεσθον—ἐτιθέσθην—ἐτιθέμεθα—ἐτίθεσθε—ἐτίθεντο.

II. ἵς
ῶ
τι.

II. ἱσάμην-ἵσασο-ἵσατο-ἱσάμεθον-ἵσασθον-ἱσάσθην-ἱσάμεθα-ἵσασθε-ἵσαντο.

III. ἐδίδόμην-ἐδίδοσο-ἐδίδοτο-ἐδιδόμεθον-ἐδίδοσθον-ἐδιδόσθην-ἐδιδόμεθα-ἐδίδοσθε-ἐδίδοντο.

IV. ἐζεγνύμην-ἐζέγνυσο-ἐζέγνυτο-ἐζεγνύμεθον ἐζέγνυσθον-ἐζεγνύσθην-ἐζεγνύμεθα-ἐζέγνυσθε-ἐζέγνυντο.

Perfectum.

I. τέθειμαι-τέθεισαι-τέθειται-τεθείμεθον-τέθεισθον-τέθεισθον-τεθείμεθα-τέθεισθε-τεθειν̃ται.

II. ἕσταμαι-ἕστασαι-ἕσταται-ἑστάμεθον-ἕστασθον-ἑστάσθων ἑστάμεθα-ἕστασθε-ἑστασιν̃.

III. δέδομαι-δέδοσαι-δέδοται-δεδόμεθον-δέδοσθον-δέδοσθον-δεδόμεθα-δέδοσθε-δεδόασι.

Pluſq. perf. ἔστω.

1. ἐτεθείμην. 2. ἑστάμην. 3. ἐδεδόμην.

Aoriſtus primus.

1. ἐτέθην. 2. ἑστάθην. 3. ἐδόθην.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι. 2. σταθήσομαι. 3. δοθήσομαι.

Paulò-poſt Futurum.

1. τεθείσομαι. 2. ἑστάσομαι. 3. δεδόσομαι.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

I. * τίθεσο-τιθέσθω-τίθεσθον-τιθέσθων-τίθεσθε-τιθέσθωσαν.

II. * ἵσασο-ἱστάσθω-ἵστασθον-ἱστάσθων-ἵστασθε-ἱστάσθωσαν.

III. * δίδοσο-διδόσθω-δίδοσθον-διδόσθων-διδόσθε-διδόσθωσαν.

* Iones hîc tollunt σ: deinde Attici contrahunt: ut, τίθεσο, τίθεο, τίθου; ἵστασο, ἵστω, ἵστου; δίδοσο, δίδου.

Perf.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τέθειμαι——κεῖμαι 2. ἕσμαι——κεῖμαι. 3. κεῖσαι——κεῖμαι.

Aoriſtus primus.

1. τέθεῖμι——ἧτω. 2. σὺθῆμι——ἧτω. 3. δόθῆμι——ἧτω.

Modi Optativi

Præſens & Imperfectum.

I. τιθεί̃μην——τιθεῖο——τιθεῖτο——τιθείμεθον——τιθεῖσθον——τιθείσθην——τιθείμεθα——τιθεῖσθε——τιθεῖντο.

II. ἱσταίμην——ἱσταῖο——ἱσταῖτο——ἱσταίμεθον——ἱσταῖσθον——ἱσταίσθην——ἱσταίμεθα——ἱσταῖσθε——ἱσταῖντο.

III. διδοίμην——διδοῖο——διδοῖτο——διδοίμεθον——διδοῖσθον——διδοίσθην——διδοίμεθα——διδοῖσθε——διδοῖντο.

Perfectum & Pluſq. Perfect.

1. τεθείμην. 2. ἑσταίμην. 3. δεδοίμην——οῖο——οῖτο, &c.

Aoriſtus primus.

1. τεθείην. 2. σὺθείην. 3. δοθείην.

Futurum primum.

1. τεθησταίμην. 2. σὺθησοίμην. 3. δοθησοίμην.

Paulò-poſt Futurum.

1. τεθησοίμην. 2. ἑσασοίμην. 3. δεδοησταίμην.

Modi Subjunctivi

Præſ. & Imperf. ἐὰν

I. τιθῶμαι——τιθῇ——τιθῇ——τιθώμεθον——τιθῆσθον——τιθήσθην——τιθώμεθα——τιθῆσθε——τιθῶνται.

II. ἱσῶμαι——ἱσᾷ——ἱσᾷ——ἱσώμεθον——ἱσᾶσθον——ἱσάσθην——ἱσώμεθα——ἱσᾶσθε——ἱσῶνται.

ἑστᾶσι — ἱστῶμεθα — ἑστᾶτε — ἑστῶν).

III. δεδῶμαι — δεδῷς — δεδῶται — δεδόμεθον — δεδῶσθον — δεδῶσθον — δεδόμεθα — δεδῶσθε — δεδῶνται).

Perfectum & Pluſq. Perfect. ἐὰν

I. τεθῶμαι — τεθῇς — τεθῇ, &c.
II. ἑστῶμαι — ἑστᾷς — ἑστᾷ, &c.
III. δεδῶμαι — δεδῷς — δεδῶται, &c.

Aoriſtus ſecundus. ἐὰν

I. τεθῶ — τεθῇς — τεθῇ, &c.
II. σταθῶ — σταθῇς — σταθῇ. &c.
III. δοθῶ — δοθῇς — δοθῇ. &c.

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum.

1. τίθεναι. 2. ἱστάναι. 3. δίδοναι. 4. ζεύγνυναι.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τεθεῖναι. 2. ἑστάναι. 3. δεδόναι.

Aoriſtus primus.

1. τεθῆναι. 2. σταθῆναι. 3. δοθῆναι.

Futurum primum.

1. τεθήσεσθαι. 2. σταθήσεσθαι. 3. δοθήσεσθαι.

Paulò poſt Futurum.

1. τεθείσεσθαι. 2. ἑστήσεσθαι. 3. δεδόσεσθαι.

Participii

Præſens & Imperfectum.

I. τιθέμενος
II. ἱστάμενος
III. διδόμενος
IV. ζεύγνυμενος
— μένη — μένον, &c.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

I. τεθειμένος
II. ἑσταμένος
III. δεδομένος
— μένη — μένον, &c.

Aoriſtus primus.

I. τεθεὶς—
II. σαθεὶς— } —εῖσα—έν.
III. δοθεὶς—

Futurum primum.

1. τεθησόμεθα. 2. σαθησόμεθα. 3. δοθησόμεθα.

Paulò-poſt Futurum.

1. τεθεισόμεθα. 2. ἑσασόμεθα. 3. δεδοσόμεθα.

Cognata tempora in Voce Paſſivâ.

Præſens.

I. τίθεμαι—τίθεισο—τιθέμην—τιθῶμαι—τίθεσθαι—τιθέμενος.
II. ἵσαμαι—ἵσασο—ἱσάμην—ἱσῶμαι—ἵσασθαι—ἱσάμενος.
III. δίδομαι—δίδοσο—διδοίμην—διδῶμαι—δίδοσθαι—διδόμενος.
IV. ζδίγνυμαι——ζδίγνυσο——ζδίγνυσθαι——ζδιγνύμενος.

Imperfectum.

1. ἐτιθέμην. 2. ἱσάμην. 3. ἐδιδόμην. 4. ἰζδιγνύμην.

Perfectum.

I. τέθειμαι—τέθεισο—τεθείμην—τεθῶμαι—τεθεῖσθαι—τεθειμένος.
II. ἕσαμαι——ἕσασο——ἑσαίμην——ἑσῶμαι——ἑσᾶσθαι——ἑσαμένος.
III. δέδομαι——δέδοσο——δεδοίμην——δεδῶμαι——δεδόσθαι——δεδομένος.

Pluſquam Perfectum.

1. ἐτεθείμην. 2. ἑσάμην. 3. ἐδεδόμην.

Aoriſtus primus.

I. ἐτέθην——τέθηθι——τεθείην——τεθῶ——τεθῆναι——τεθεὶς.
II. ἐσάθην——σάθηθι——σαθείην——σαθῶ——σαθῆναι——σαθεὶς.

III. ἐδό-

III. ἐβλάθλω——βλάθησι——βλαθείλω——βλαθῶ——βλαθλῦαι——βλαθείς.

Futurum primum.

I. τεθήσομαι——τεθησοίμλω——τεθήσεσθαι——τεθησόμλος.

II. ϛαθήσομαι——ϛαθησοίμλω——ϛαθήσεσθαι——ϛαθησόμλος.

III. βλαθήσομαι——βλαθησόιμλω——βλαθήσεσθαι——βλαθησόμλος.

Paulò poſt Futurum.

I. τεθείσομαι——τεθεισοίμλω——τεθείσεσθαι——τεθεισόμλος.

II. ἐϛάσομαι——ἐϛασοίμλω——ἐϛάσεσθαι——ἐϛασόμλος.

III. βλεβλόσομαι——βλεβλοσοίμλω——βλεβλόσεσθαι——βλεβλοσόμλος.

CAP. XXIV. *Vox Media.* τὰ μέσα βλῶ εἰς μι.

MOdus Indicativus. Ὁριϛικὰ.

Præſens eſt idem cum Præſenti Paſſivo.

Imperfectum eſt idem cum Imperfecto Paſſivo.

Perfectum & Pluſquamperf. deſunt.

Aoriſtus Primus.

1. ἐθηκάμλω——ήκω——ήκαλο, inuſitat.
2. ἐϛησάμλω——ήσω——ήσαλο.
3. ἐβλωκάμλω——ώκω——ώκαλο, inuſitat.

Aoriſtus Secundus.

1. ἐθέμλω——* ϑῆσω——ϑῆλο. D. ἐθέμεθον-ϑῆτον-ϑέσθον-ϑέσθλω. P. ἐθέμεθα-ϑῆτε-ϑῆσθλο.

* Commun, Ionicé. Atticé. ϑῆσω——ϑῶ——ϑῶ.

2. S. ἐστάμην [inusitat.] —— ἔστασο —— ἔστατο. D. ἐστάμεθον —— ἐστάσθον —— ἐστάσθην. P. ἐστάμεθα —— ἔστασθε —— ἔστανται.

3. S. ἐδόμην —— * ἔδοσο —— ἔδοτο. D. ἐδόμεθον —— ἔδοσθον —— ἐδόσθην. P. ἐδόμεθα —— ἔδοσθε —— ἔδοντο.

* Commun. Ionicé. Atticé.
ἔδοσο, ἔδο, ἔδου.

Futurum primum.

1. θήσομαι. 2. στήσομαι. 3. δωσομαι.

Modi Imperativi

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.
Perfectum & pluſquamperfectum desiderantur.
Aoristus primus parùm usitatus.

1. θῆκαι ——
2. στῆσαι ——
3. δῶκαι —— } —— δόθω.

Aoristus Secundus.

I. * θέσο —— θέσθω. D. θέσθον —— θέσθων.
P. θέσθε —— θέσθωσαν.

* Communiter. Ionicé. Atticé.
θέσο, θέο, θοῦ.

II., στάσο —— στάσθω. D. στάσθον —— στάσθων. P. στάσθε —— στάσθωσαν.

III. * δόσο —— δόσθω D. δόσθον —— δόσθων. P. δόσθε —— δόσθωσαν.

* Communiter. Ionicé. Atticé.
δόσο, δόο, δοῦ.

Modi Optativi

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.
Aoristus Primus.

1. θησαίμην. 2. στησαίμην. 3. δωκαίμην.

Aoristus

Aoriſtus Secundus.

I. * θείμλω—θῆο—θεῖτο. D. θείμεθον—θεῖθον—θείθλω. P. θείμεθα—θεῖθε—θεῖνλο.

II. ϛαίμλω—ϛαῖο—ϛαῖτο. D. ϛαίμεθον—ϛαῖθον—ϛαίθλω. P. ϛαίμεθα—ϛαῖθε—ϛαῖνλο.

III. δοίμλω—δοῖο—δοῖτο. D. δοίμεθον—δοῖθον—δοίθλω. P. δοίμεθα—δοῖθε—δοῖνλο.

* Dicimus quoque θείμλω, οἶο, &c.

Futurum primum.

1. θησοίμλω. 2. ϛησοίμλω. 3. δωσοίμλω.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperfectum ut in Paſſivo.

Aoriſtus primus. ἐὰν

1. θήκωμαι. 2. ϛήσωμαι. 3. δώκωμαι.

Aoriſtus ſecundus. ἐὰν

I. θῶμαι—ῇ—ῆ). D. θωμεθον—ῆθον—ῆθον. P. θώμεθα—ῆθε—ῶν).

II. ϛῶμαι—ᾷ—ᾷ). D. ϛώμεθον—ᾶθον—ᾶθον P. ϛώμεθα—ᾶθε—ῶν).

III. δῶμαι—ῷ—ῷ). D. δώμεθον—ῶθον—ῶθον. P. δώμεθα—ῶθε—ῶν).

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum ut in Paſſivo.

Aoriſtus primus.

1. θήκαθαι. 2. ϛήσαϑ. 3. δώκαθαι.

Aoriſtus ſecundus.

1. θέθαι. 2. ϛάϑ. 3. δόθαι.

Futurum primum.

1. θήσεθαι. 2. ϛήσεθαι. 3. δώσεθαι.

Participii

Præſens & Imperfectum ut in Paſſivo.

Aoriſtus primus.

1. θηκάμλῳ. 2. ϛησάμλῳ. 3. δωκάμλῳ.

Aoriſtus Secundus.

1. θέμην
2. σάμην
3. δόμην
——μην——μην.

Futurum Primum.

1. θησόμην. 2. σησόμην. 3. δωσόμην.

Cognata tempora in Voce Mediâ

Præſens.

I. τίθεμαι-τίθεσο-τιθείμην-τιθῶμαι-τίθεσθαι-τιθέμενος.

II. ἵσαμαι—ἵσασο—ἱσαίμην—ἱσῶμαι—ἵσασθαι—ἱσάμενος.

III. δίδομαι-δίδοσο-διδοίμην-διδῶμαι-δίδοσθαι-διδόμενος.

Imperfectum.

I. ἐτιθέμην. 2. ἱσάμην. ἐδιδόμην.

Aoriſtus primus.

I. ἐθηκάμην, inuſitat.

II. ἐσησάμην-σῆσαι-σησαίμην-σήσωμαι-σήσασθαι-σησάμενος.

III. ἐδωκάμην, inuſitat.

Aoriſtus Secundus.

I. ἐθέμην——θέσο——θείμην——θῶμαι-θέσθαι θέμενος;

II. ἐσάμην——σάσο——σαίμην——σῶμαι——σάσθαι σάμενος.

III. ἐδόμην—δόσο—δοίμην—δῶμαι—δόσθαι—δόμενος.

Futurum Primum.

I. θήσομαι-θησοίμην-θήσεσθαι-θησόμενος.

II. σήσομαι-σησοίμην-σήσεσθαι-σησόμενος.

III. δώσομαι-δωσοίμην-δώσεσθαι-δωσόμενος.

Cap. XXV. *Anomala in* μι.

Εἰμί [τὸ ὑπάρχω] *Sum*, Verbum Substantivum. Εἰμί——ἔσομαι——ἰῶ.

Modi Indicativi

Præſens.

Sing. εἰμί-εἶς vel εἶ-ἐστί. Dual. ἐσὸν-ἐσὸν. Plur. ἐσμὲν-ἐστὲ-εἰσί.

Sic πάρειμι——πάρει——πάρεστι——πάρεσμὲν——πάρεστε——πάρεισι, retracto accentu.

Imperfectum.

S. ἰῶν-ἦς-ἦ & ἰῶ. D. ἦτον-ἤτἰω. P. ἦμὲν-ἦτε-ἦσαν.

Sic παρἰων——ἦς——ἦ, &c.

Imperfectum Medium rarius eſt.

S. ἤμὴν-ἦσο-ἦτο. D. ἤμεθον——ἦσθον——ἤσθἰω——ἦ P. ἤμεθα-ἦσθε-ἦντο.

Sic παρήμὴν.

Futurum Medium.

S. ἔσομαι-ἔσῃ-ἔσεἰ), Sync. ἐῆ D. ἐσόμεθον-ἔσεσθον-ἐσέσθον

P. ἐσόμεθα——ἔσεσθε——ἔσονται).

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

Sing. * ἴσθι vel ἔσθι——ἔστω. D. ἔστον——ἔστων. P. ἔστε——ἔστωσαν.

* Invenitur eriam εἶ pro ἴσθι, unde πάρει ades, à Baryt. ἴα, quod habet in Imperativo ἴι, & Craſi εἶ.

Modi Optativi

Præſens & Imperfectum.

Sing. Εἶην——εἶης——εἴη. Dual. εἶητον——εἰήτην Plur. εἶημεν——εἶητε——εἶησαν.

Et Sync. εἶμεν-εἶτε-εἶεν.

Futurum.

Sing. ἐσοίμην——ἔσοιο——ἔσοιτο, &c. ut, τυφοίμην.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperfectum. ἐὰν

S. ὦ——ἦς——ἦ. D. ἦτον——ἦτον. P. ὦμεν-ἦτε——ὦσι.

Sic παρῶ——ἦς——ἦ, &c.

Futurum. ἔσωμαι——ῃ——ῃ, &c.

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum——εἶναι.

Futurum——ἔσεσθαι.

Participii

Præſens & Imperfectum. ὤν——οῦσα——ὄν.

Futurum. ἐσόμενος-ἐσομένη-ἐσόμενον.

Reliqua tempora mutantur à γίγνομαι; ut γέγονα, fui, ἐγεγόνειν, γεγονέναι, γεγονώς. Item Aoriſtus ſecundus ἐγενόμην fui & eram, *Joan.* 1, 12.

CAP. XXVI. εἶμι [τὸ πορεύομαι] *eo, vado, proficiſcor* : item, *ibo.*

MOdus Indicativus. Ὁριστικὴ.

Præſens.

Sing. Εἶμι-εἶς vel εἶ-εἶσι. Dual. ἴτον--ἴτον.
Plur. ἴμεν-ἴτε-ἴασι, Ionicè ἴασι.

Imperfectum.

Sing. ἤϊν-εἶς-εἶ Dual. ἴτον-ἴτην. Plur. ἦμεν-ἦτε ἴσαν.

Perfectum inuſitatum——εἶκα : unde

Pluſquamperf.

εἴκειν : & Atticè ἤκειν.

Aoriſtus Primus inuſitatus.

εἶσα——εἶσας——εἶσε, &c.

Perfectum Medium.

εἶα-εἶας-εἶε, &c. à quo εἶα, & per Dialyſin ἷα——ἷας——ἷε.

Pluſquamperfectum Medium.

Sing. ἤειν-ἤεις-ἤει. Dual. ἤειστον-ἠείστην. P. ἤειμεν, ἤειστε, ἤεισαν.

Syncop. ἤμεν, ἦτε, ἦσαν

Aoriſtus Secundus.

S. ἦον, ἦες, ἦε. D. ἤστον, ἠστην. P. ἦμεν, ἦστε, ἦσαν. à poëtico εἴω, abjecto ε : ut, ἔλιπον à λείπω.

Dicuntur etiam εἶον, εἶες, εἶε; ab εἴω, Atticè ἦον, ἦες, ἦε.

Futurum.

ἴσω, ἴσεις, ἴσει, ab ἴω : & Medium εἴσομαι.

Imp.

Imperativi

Præſens & Imperfectum.

S. ἴθι vel * ἴει—ἴτω. D. ἴτον—ἴτων. P. ἴτε—ἴτωσαν.

* εἶ ab ἴω: unde ἴς per Synæreſin, & per Craſin εἶ: hinc ἴξις, exi: ἄφεις abi: διεῖς progredere: μεῖναι tranſi, &c.

Aoriſtus ſecundus. ἶσ——ἰέτω, &c.

Optativi

Aoriſtus ſecundus. ἴοιμι——ἴοις——ἴοι, &c.

Subjunctivi

Aoriſtus ſecundus. ἴω——ἴῃς——ἴῃ, &c.
unde ἀπίωμεν abeamus.

Infinitivi

Præſens & Imperfectum.

ἶναι, & *εἶναι per Metatheſin, ab ἰέναι, ab ἵημι, unde ἀπιέναι abire: μετιέναι perſequi: προσιέναι adire.

* Hinc ἀπεῖναι abire.

Participii

Aoriſtus Secundus

ἰὼν-ἰοῦσα—ἰὸν, &c. Indè ἀπιὼν abiens: ἀνιὼν aſcendens, &c.

Cap. XXVII. ἵημι *Vado.*

A B ἔω per Reduplicationem impropriam.
Præſens. ἵημι ἵης-ἵησι-ἵεμεν-ἵετον-ἵετον-ἱέμεθα-ἵενται-ἱῶσι. Imperf.

Imperfectum. ἴην—ἴης—ἴη, &c.

In Optativo

ἰείλω-ης-η: & in Infinitivo ἰέναι: in Participio ἰείς-ἰεῖσα-ἰέν.

Aoriſt. 2. ἦν: hinc παρῆν adveni.

Vox Media.

Præſens. ἵεμαι—ἵεσαι—εῖ, &c.

Imperf. ἱέμην—ἵεσο—ἵετο, &c.

Imperat. ἵεσο——ἱέσθω, &c.

Infinitivus.——ἵεσθαι.

Participium. ἱέμενος——μένη——ἱέμενον.

CAP. XXVIII. ἵημι [τὸ πέμπω] *mitto.*

AB ἕω, per Reduplicationem impropriam: ac ubique ferè conjugatur, ut τίθημι pono.

Vox Activa.

Modi Indicativi Præſens.

S. ἵημι—ἵης—ἵησι. D. ἵεμεν—ἵετον. P. ἵεμεν—ἵετε—ἱᾶσι. Ionicè ἱέασι. Atticè ἱᾶσι: contractè ἵᾶσι ab ἱέω—ἰῶ.

Imperfectum.

S. ἵην—ἵης—ἵη. D. ἵεμεν—ἱέτην. P. ἵεμεν—ἵετε ἵεσαν.

Sed uſitatius eſt Imperfectum ab ἵω: ἵεις—ἵει, &c.

Perfectum.

εἷκα Bœoticè, ad differentiam Aoriſti primi ἧκα miſi. Sic compoſitum ἀφεῖκα, Atticè ἀφῆκα, dimiſi; mutando vocalem Subjunctivam in ω.

Pluſquamperfectum. εἵκειν——εἵκεις, &c.

Aoriſtus Primus. ἧκα—ἧκας—ἧκε, &c. pro ἧσα.

Aoriſtus

Aoriſtus ſecundus. S. ἦν—ἦς—ἦ. D. ἦτον—ἤτην. P. ἦμεν—ἦτε—ἦσαν.

Futurum primum. ἥσω—ἥσεις, ἥσει, &c. ut, τύψω.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

S. ἴεθι—ἱέτω. D. ἵετον—ἱέτων. P. ἵεμεν—ἱέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus ἕς—ἕτω; ut, θές. Unde compoſita ἄφες dimitte, πρόες præmitte, καθές demitte, ἄνες remitte.

Modi Optativi

Præſens. ἱείην—ἱείης—ἱείη, &c.

Aoriſtus ſecundus. εἵην—εἵης—εἴη, &c.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperf. ἐὰν ἱῶ—ἱῇς—ἱῇ, &c.

Aoriſtus 2. ἐὰν ὦ—ἧς—ἧ, &c. Et per Ionican Dialyſin ἕω—ἕῃς—ἕῃ: & pleonaſm. poët. εἵω, εἵῃς, εἵῃ: unde ἀφείω dimiſero.

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum. ἱέναι.

Aoriſtus ſecundus. εἶναι.

Participii

Præſens & Imperf. ἱείς—ἱεῖσα—ἱέν, &c.

Aoriſtus 2. εἷς—εἶσα—ἕν, &c.

Vox Paſſiva.

Modi Indicativi

Præſens. ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται. D. ἱέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον. P. ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται.

Imperf.

Imperf. ἴεμεν, ἴεσαν, ἴεντο, &c.
Perfectum. εἷμαι, εἶσαι, εἶται. D. εἷμεθον, εἶσθον, εἶσθον. P. εἷμεθα, εἶσθε, εἷνται. Atticè ἕωνται: hinc ab ἀφίεμαι, ἀφέωνται pro ἀφεῖνται dimissi sunt, *Marc.* 2. 5.
Pluſq. εἵμεν, εἶσο, εἶντο, &c.
Aoriſtus 2. ἕθεν, ἕθες, ἕθη, &c. & εἴθεν: unde ἀφέθεν & ἀφείθεν.
Futur. 1. ἐθήσομαι—ήσῃ—ήσεται, &c.

Modi Imperativi

Perfect. & Pluſq. Perfect. S. εἶσο, εἴσθω. D. εἶσθον, εἴσθων. P. εἶσθε, εἴσθωσαν.

Modi Optativi

Εἷμεν—εἶσο—εἶντο, &c.

Modi Subjunctivi. ἐὰν

ὦ—ῇς—ῇ, &c.
Infinitivus. ——εἶσθαι
Participium. ——εἰμένος—μένη—μένον.

Vox Media.

Modi Indicativi

Præſens & Imperfectum ut in Paſſivo.
Perfect. & Pluſq. caret.
Aoriſt. 1. ἡκάμεν——ἧκας——ἧκατο, &c.
Sed extra Indicativum non uſurpatur.
Aoriſtus ſecundus. ἕμεν, ἕσο, ἕντο. D. ἕμεθον, ἕσθον, ἕσθην. P. ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο.
Futurum primum. ἥσομαι, &c.

Modi

Modi Imperativi

Aoriſtus ſecundus. ἔσο——ἔο & ἔ——ἴεθω, &c.
Hinc κάθυ demitte, πρόσχα admitte, πρόυ permitte; pro κάθεσο, πρόσεσο, πρόεσο. Quæ contractio uſurpatur etiam in ſecundâ perſonâ Imperfecti.

Modi Optativi

Ἕμμν——ἕιο——ἕιτο, &c. Et ὄιμι——οῖο——οῖτο, &c.
unde πρόσοιτο & πρόσοινλο.

Modi Subjunctivi. ἐάν

Ὦμαι——ᾖ——ᾖϑ, &c.
Infinitivi. ——ἔεθαι.
Participii. ἑμὸς——ἐμὴ——ἐμὸν.

Cap. XXIX. ἵημι [τὸ ἐπθυμῶ]
cupio, deſidero.

FOrmatur irregulariter ab ἕω, ſicut ἵημι mitto, à quo ſolâ ſignificatione diſcernitur: ſed in Activo non eſt in uſu. In Paſſivo autem uſitatum tantummodo eſt in Præſenti & imperfecto, & inflectitur ſicut τίθεμαι.
Præſens. ἵεμαι——ἵεσαι——ἵεϑ, &c.
Imperfect. ἱέμλν——ἵεσο——ἵεῖο, &c.

Modi Imperativi

Ἵεσο——ἱέεθω, &c.
Optativi. ——ἱείμλν.
Subjunctivi. ——ἱῶμαι.
Infinitivi.——ἵεεθαι.
Participii. ——ἱέμὸς——μὴ——μὸν.

CAP. XX.

Cap. XXX. ἧμαι *Sedeo.*

FOrmatur ab ἕω—ἵημι reduplicatione Ionicâ per ε: Medium ſeu Paſſivum ἕεμαι, & per Craſin ἧμαι.

Modi Indicativi

Præſen. Sing. ἧμαι——ἧσαι——ἧϑ. D. ἥμεθον——ἧσθον——ἧσθον. P. ἥμεθα——ἧσθε——ἧνται, Ionicè ἕαϑ, Poët. ἕαται.

Impefect. Sing. ἥμην——ἧσο——* ἧστο. D. ἥμεθον——ἧσθον——ἧσθην P. ἥμεθα——ἧσθε——ἧντο, Ion. ἕατο, Poët. εἵατο vel ἧατο.

* Poëtæ pro ἧστο uſurpant ἧσο: hinc καθῆσο ſedebat.

Imperativus. ἧσο——ἧσθω, &c.

Infinitivus. ——ἧσθαι

Participium. ἥμενος——μένη——μενον.

Eodem modo conjugatur Compoſitum

Κάθημαι.

Κάθημαι—— * χάθη vel χάθησαι——χάθηϑ, &c. * Act. 3. 2.

Ἐκαθήμην——ἐκάθησο——ἐκάθητο & καθῆτο, &c.

Imperativus. † χάθησο——καθήσθω, &c.

† Ionicè κάθευ, Syſtole κάθευ, Craſi κᾶυ, Act. 2. 34.

Infinit. ——καθῆσθαι.

Particip. ——καθήμενος.

Cap. XXXI.

Cap. XXXI. κεῖμαι *Jaceo.*

A Κέω, fit κεέω—κέημι, reduplicatione in medio positâ. Medium κέημαι, & per Crasin κεῖμαι.

Modi Indicativi

Præs. S. κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖ϶. D. κείμεθον, κεῖσθον, κεῖσθον. P. κείμεθα, κεῖσθε, κεῖν϶, Ionicè κέα϶, Poëticè κεία϶.
Imperfect. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο, &c.
Futurum. κείσομαι, κείσῃ, κείσε϶, &c.
Imperativi præsens & Imp, κεῖσο, κείσθω, &c.
Infinitivi.——κεῖσθαι.
Participii.——κείμενος—μένη—μενον, &c.

Cap. XXXII. ἵσημι *Scio.*

Formatur ab ἰσάω, sine reduplicatione.

Modi Indicativi

Præsens. S. ἵσημι, ἵσης, ἵσησι. D. ἴσταον, ἴσταον. P. ἴσαμεν, ἴστε, ἱστᾶσι; & per Syncopen ἵσμεν, ἴστε, ἱσᾶσι Doricè.
Imperfectum. S. ἵστην, ἵστης, ἵστη. D. ἵσταον, ἱστάτην. P. ἵσαμεν, ἵστε, ἵστασαν, Sync. ἵστην.

Modi Imperativi

Præsens & imperfectum.

S. ἵστα, ἵστω,

S. ἴσαθι—ἰσάτω } Per
D. ἴσαλον—ἰσάτων } Sync.
P. ἴσαλε—ἰσάτωσαν. } { ἴσθι—ἴσω.
{ ἴστον—ἴστων.
{ ἴστε—ἴστωσαν vel ἴστων.

Modi Infinitivi

Præſ. & Imperf.
ἰσάναι, ἰστάμθναι & ἵσμεν.

Participii

ἵστας—ἵστασα—ἵστας.

Medium.

Præſens. Ἵσταμαι—ἵστασαι—ἵστα϶· & σλεονασμῷ τῦ τ, ἵστασαι· indè Compoſitum ἐπίστασαι—ὄπίστασαι, vel ὀπίστη—ὀπίστα϶.

Imperfectum.

ἱστάμλν—ἵστασο—ἵστα϶ο· Compoſit. ἐπιστάμλν—ἐπίστασο—ὀπίστα϶ο.

Ionicè—ὀπίστασο.

Craſi—ἐπίστω.

Atticè ἠπιστάμλν—ἵστασο—ἵστα϶ο, &c.

Fut. 1. ἐπιστήσομαι.

Modi Imperativi

ἐπίστω pro ὀπίστασο.

Modi Infinitivi

ἐπίστα϶αι.

Participii Præſens. ὀπιστάμλν & ſciens, peritus; Item abſolutè, Vir prudens.

Cap. XXXIII. φημὶ *Dico.*

Formatur à φάω, ſine reduplicatione.

Modi Indicativi

Præsens. S. φημὶ — φῄς — φησὶ. D. φατὸν—φατὸν. P. φαμὲν—φατὲ—φασί.
Doricè φατὶ & φανσί.

Imperfectum.
S. ἔφην—ἔφης—ἔφη. D. ἔφατον—ἐφάτην. P. ἔφαμεν—ἔφατε—ἔφασαν & ἔφαν.
Sine augmento φὴν, φῆς, φῆ, &c.
Per Aphæresin ἦν—ἦς—ἦ, &c.

Aoriſt. ά. ἔφησα, ex Futuro φήσω.
Aoriſtus ſecundus.
S. ἔφην—ἔφης—ἔφη. D. ἔφατον—ἐφάτην. P. ἔφημεν—ἔφητε—ἔφησαν.

Fut. ά. φήσω—φήσεις—φήσει, &c.

Imperativi, φάθι—φάτω, inuſitat.

Modi Optativi

Præſens S. Φαίην—φαίης—φαίη. D. φαίητον—φαιήτην. P. φαίημεν—φαίητε—φαίησαν.
Per Syncop. φαῖμεν—φαῖτε—φαῖεν.

Aoriſt. ά. φήσαιμι—φήσαις—φήσαι.
Æolicè & Atticè, φήσειε—φήσειας—φήσειε. P. φήσειαν.

Fut. ά.——φησαίμην.

Modi Subjunctivi

Præſens & Aoriſtus ſecundus. ἐὰν φῶ———φῇς———φῇ, &c.

Modi Infinitivi

Φάναι, per ά acutum: nam φᾶναι per ᾶ circumflexum, & Atticè φῆναι, eſt Aoriſtus α, à φαίνω appareo.

Par-

Participii

Præſ. φὰς——φάντ-ος.
Aor. 1. φήσας——φήσαντ-ος.
Fut. 1. φήσων——φήσοντ-ος.

Verbum Medium.

Præſens. φαμαὶ—φασὶ—φαῖσὶ, &c.
Aoriſt. 2. ἐφάμην—ἔφασο—ἔφατο, &c.
ἢ ἀναυξήτως—φάτο.
Infinitivus——φάσθαι.
Particip. φάμενος—μένη——φάμενον.

Cap. XXXIV. *De Adverbio.*

Qu. 99. *Quot accidunt Adverbio?*

ADverbio accidunt quatuor.

I. *Species*. quæ duplex eſt: *Primitiva*, ut χθὲς heri, ἄνειον cras: vel *Derivativa*, ut σοφῶς ſapienter, ἑλληνιστὶ Græcè.

II. *Figura:* quæ duplex: *Simplex*, ut πάλαι: *Compoſita*, ut πεῖπαλαι.

III. *Comparatio:* μάλα, μᾶλλον, μάλιστα, Valdè, magis, maximè.

IV. *Significatio:* Atque ità Adverbia ſunt quædam

1. *Temporis.* [χρόνου] ut νῦν nunc, τότε tunc, &c.
2. *Loci.* [τόπου] ut ἐνταῦθα hic, ἄνω ſurſum, κάτω infra, ἔξω extra, &c.

Adjectiones Syllabicæ

δε, σε, ζε ſignificant *ad locum*: [illegible] in, cœlum, οἴκαδε domum, [illegible] Athenas.

θεν & δεν *de loco*: ut κεφαλόθεν [illegible] οὐρανόθεν.

θεν è domo, Ἀθήνηθεν Athenis.
θι, σι, χῦ, & χῆ *in loco* : ut οὐρανίθι in cœlo, Ἀθήνησι Athenis, πανταχῦ, πανταχῆ, ubique, ubivis.

3. *Qualitatis*, sive Medietatis [ποιότητος, ἢ μεσότητος] ut καλῶς bene, σοφῶς sapienter.
4. *Quantitatis* [ποσότητος] ut πόσον quantum, τόσον & τοσοῦτον tantum, πολὺ multum, ὀλίγον parúm.
5. *Numeri* [ἀριθμοῦ] ut ἅπαξ semel, δὶς bis, τρὶς ter, τετράκις quater, &c.
6. *Comparandi* [συγκρίσεως] ut εὖ, βέλτιον, βέλτιστα, bene, meliùs, optimè.
7. *Similitudinis* [ὁμοιώσεως] ut ὡς, ὥσπερ, ὡσπερεὶ, καθὼς, καθὰ, καθάπερ sicut.
8. *Intendendi* [ἐπιτάσεως] ut ἄγαν, λίαν, σφόδρα, valdè, πάνυ, πάνυγε omnino.
9. *Remittendi*. [ἀνέσεως] ut χαλὸν ferme, ἠρέμα, ἡσυχῆ quietè.
10. *Affirmandi* [βεβαιώσεως] ut ναὶ ità, ἀληθῶς verè, ὄντως & τῷ ὄντι revera, &c.
11. *Negandi* [ἀρνήσεως] ut οὐδαμῶς nullo modo, οὐκέτι minimè, οὐ, οὐκ, οὐχ, οὐχὶ non.
12. *Dubitandi* [εἰκασμοῦ] ut ἴσως fortassis, τάχα forsitan, τυχὸν fieri potest, forsitan.
13. *Interrogandi* [ἐρωτήσεως] ut μῶν num, ἆρα, ἦ, num, διὰ τί, cur; τιπτε pro τίνα τε curnam, poëticè, πόθεν unde?
14. *Demonstrandi* [δείξεως] ἰδοὺ ecce, ὧδε, ἐνθάδε hìc, ἐκεῖ illic.
15. *Explanandi* [διασαφήσεως] ut δηλαδὴ scilicet, ἤγουν videlicet, τοῦτ' ἔστι hoc est, ἀμέλει exempli gratiâ, τὸ λεγόμενον verbi gratiâ, &c.
16. *Hortandi* [παρακελεύσεως] ut ἄγε, ἄγετε age, ἄγε δή, ἄγετε agite, ἔα, ἀμέλησον mitte, δεῦρο huc adsis, δεῦτε huc agite, ἴθι vade, ἴτε ite.

17. *Congre-*

17. *Congregandi* [ἀθροίσεως] ut ἅμα ſimul, ὁμῦ pariter, συλλήβδην comprehenſim, ἀθρόως univerſim, &c.
18. *Separandi* [χωρισμῦ] ut ἄνευ ſine, χωρὶς & δίχα ſeorſim, ἄτερ ſine &c.
19 *Excipiendi* [ἐξαιρέσεως] ut πλὴν, εἰ μὴ niſi, præterquam.
20. *Ordinis* [τάξεως] ut ἑξῆς, ἐφεξῆς deinceps, εἶτα, ἔπειτα, deinde, poſtea.
21 *Jurandi* [καθομόσεως] ut νὴ per, μὰ non per.
22. *Exclamandi* [σχεδιασμῦ] quò referuntur Interjectiones omnes : ut ὦ ! ὀ ! φεῦ heu ! βαβαὶ papæ ! ὄιμοι, ὤμοι hei mihi !
23 *Optandi* [εὐχῆς] ut εἰ, εἴθε, ὄφελον, ὀ ſi, utinam; ἀβάλε, utinam.
24. *Concedendi* [συγχωρήσεως] ut ἔστω eſto.
25. *Prohibendi* [ἀπαγορεύσεως] ut μή nè, μηδαμῶς nequaquam.
26. *Vocandi* [κλήσεως] ut ὦ ! ὀ !
27. *Cauſſa* [αἰτίας] ut ἕνεκα, χάριν gratiâ.
28. *Celandi* [κρύψεως] ut λάθρα clam.
29. *Eligendi* [ἐκλογῆς] ut μᾶλλον potiùs, πρόσθεν citiùs.

Obſervationes.

I. Adverbia Qualitatis in ως fiunt à Genitivo pl. nominum Adjectivorum, mutando ν in σ: ut ἡδέων ἡδέως libenter.

II. Adverbia quædam fiunt ex nominibus integris: ut πρῶτον, τὸ πρῶτον, vel τὰ πρῶτα, vel τὰ πρῶτα primùm; ſic μείζω, πλείω, χοίρα.

III. Alia à Verbis deſcendunt: ut ἰδὲ eccè, ab εἶδω

 video,

videō: συλλήβδην comprehensim, à συλλαμβάνω: κρύβδην occultè, à κρύπτω abscondo. Gentilia in ιστι, ut Σκυθιστὶ more Scythico, à Σκυθίζω Scythas imitor: sic Ἑλληνιστὶ Græcè, Ῥωμαϊστὶ Latinè, Ἑβραϊστὶ Hebraïcè: quæ etiam efferuntur ità, Ἑλληνικῶς, Ῥωμαϊκῶς, Ἑβραϊκῶς.

IV. Quædam Verba adverbialiter usurpantur: ut illa hortandi ἄγε, ἄγετε, &c.

V. Particulæ αει, ευ, δα, ζα, λα, λι, βυ, ἱππο aliis præfixæ vocabulis, eorum adaugent significata; ut αειδήλος valdè manifestus: ἠειδέστατος (& Pleonasmo τῦ γ ἠειγδέστατος) multum sonans: δαροιτὸς valdè cruentus: ζάθεος admodum divinus: λάβερος nimiùm vorax: λωϊτήρ eximiè improbus: βάπαις grandis puer: ἱππογνώμων (i. e. μεγαλογνώμων) qui magnificè de se sentit.

VI. Nn & ν in compositione privant: ut νηκερδὴς non lucrosus: νέφος nubes, à ν & φάος: nonnunquam augent: ut νήδυμος ὕπνος, somnus valdè dulcis: *Hom.*

VII. Particula εὖ facilitatem seu benignitatem: δυς difficultatem seu malignitatem denotat: ut εὐτυχία prospera fortuna; δυσυχία adversa fortuna.

VIII. α in Compositione

1. Est particula *Privativa* [μέσον στερητικὸν] ab ἄνευ sine: ut δῆλος manifestus, ἄδηλος non apparens, incertus: ἄξιος dignus: ἀνάξιος indignus; ubi ν interponitur ἀφωνίας ἕνεκα.
2. *Negativa* [ἀρνητικὸν] ab ἄνευ vel ἄτερ; ut ἀχειροποίητος, non manu factus, *Marc.* 14. 58.
3. *Intensiva* [ἐπιτατικὸν] ab ἄγαν; ut ἀτενίζω oculos in aliquem defigo, vel intentos habeo; ab α ἐπιτατικὸν & τείνω tendo.

4. *Congregativa* [ἀθροιστικὸν] ab ἅμα vel ὁμοῦ simul; ut ἅπαντες omnes simul; ab ἀθροιστικῶ & πάντες omnes.
5. *Redundans* [πλεοναστικὸν] ut ὁ ἄσταχυς—υς, pro στάχυς spica.
6. Aliquando idem significat quod δύς: i. e. vix aut difficulter: ut βαιὸς ὁδός, ἡ δύσβατος.
7. Aliquando minuit, significans ὀλίγον: ut μαθὴς poëticè pro ὀλιγομαθὴς parùm doctus.
8. Aliquando φαυλότητα, sive τὸ κακὸν notat: ut ἄφυης pro κακοφυὴς, malus, perversus.
9. Aliquando τὸ ἴσον, par notat: ut ἀτάλαντος æquiparandus; sive æqualis ponderis pro ἰσοτάλαντος.

Cap. XXXV. *De Conjunctione.*

Conjunctionum aliæ sunt
1. *Copulativæ* [συνδεσμοι συμπλεκτικοὶ] ut, καὶ &; τε que; ἠδὴ poëticè atque.
4. *Disjunctivæ* [διαζευκτικοὶ] ut ἢ aut; ἤτοι, ἤγουν sive.
3. *Continuativæ*, vel *Connexivæ* [συναπτικοὶ] ut ἔτι, προσέτι, ἔτι δὲ, ἀλλάτε præterea.
4. *Discretivæ* [διακριτικοὶ] ut πλὴν præterquam, ἤ quàm, ἀντὰρ sed.
5. *Causales* [αἰτιολογικοὶ] ut γὰρ enim, ὅτι quod, quoniam; διὸ, διότι καθότι, propterea quòd; ἵνα, ὅπως, ὄφρα poëticè, ὅτε ut.
6. *Conditionales* [συνθετικοὶ] ut εἰ, ἐὰν, ἄν, ἢν si, &c.
7. *Illativæ*, seu *rationales* [συλλογιστικοὶ] ut ἄρα, οὖν igitur; τοιγαροῦν, τοιγάρτοι, ἄκουν igitur.
8. *Adversativæ* [ἀναστροφικοὶ] ut ἀλλὰ sed, ὅμως

tamen, καίτοι tametsi, δὲ verò, quod respondet particulæ μὲν quidem; ut οἱ μὲν καλοί· οἱ δὲ κακοί. Hi boni quidem, illi verò mali.

9. *Electivæ* [ὀπτατικοὶ] ut ἤ quàm.

10. *Potentiales* [δυνητικοὶ] ut ἄν & poëticè κεν, κε.

11. *Expletivæ*, sive *Completivæ* [συμπληρωματικοὶ] quæ nihil significant, sed tantùm hiatum carminis explent: ut ῥά, θήν, νύ, πέρ τοι, &c.

CAP. XXVI. *De Præpositione.*

PRæpositiones apud Græcos sunt Octodecim.

6 Monosyllabæ:
1. εἰς, Atticè ἐς: in, erga, adversùs, apud, circiter.
2. ἐκ ante consonam: ἐξ ante vocalem: è vel ex.
3. ἐν, & poëticè ἐνὶ, in, inter, intra, cum, &c.
4. πρὸ, ante, præ, pro.
5. πρὸς, ad, à, coràm, propè, &c.
6. σὺν, Atticè ξὺν, cum.

12 Dissyllabæ:
1. ἀμφὶ, de, circùm, circa, pro, propter.
2. ἀνὰ, per, in, adversùs.
3. ἀντὶ, pro, *h. e.* vice, propter.
4. ἀπὸ, a, ab, ex, de.
5. διὰ, propter, per, in.
6. ἐπὶ, super, de, in, propter, ad, coram, versùs, præter, &c.
7. κατὰ, de, è, ex, in, adversùs, contrà, secundùm, per, pro.
8. μετὰ, cum, post, in, inter.

9. παρὰ,

9. παρὰ, à, ex, apud, contra, prope, juxta, per, in, inter, ultra, præ, &c.
10. περὶ, de, pro, propter, circùm, in, erga.
11. ὑπὲρ, ſuper, præ, propter, ſupra, ultra.
12. ὑπὸ, ſub, ab.

Harum natura rectiùs in Syntaxi explicabitur.

Hactenus de *Rudimentis*: ſequuntur *Paralipomena.*

Græcæ

GRAMMATICES

Pars II^da: h. e.

PARALIPOMENA;

Quæ provectioribus Græcæ linguæ ſtudioſis proponuntur.

In uſum Scholæ Mercatorum-Sciſſ.

Per GUIL. DU-GARD, ejuſdem Scholæ Moderatorem.

LONDINI,
Typis Autoris. Veneunt apud *Andr. Crook*, ad inſigne *Draconis*, in Cœmeterio *Paulino*. 1654.

PARALIPOMENA.

De Literis, &c.

1. Γ Ante γ, κ, ξ, & χ, ſonat ut ν; ut ἄγγελος *angelos*: ἄγκυρα *ancos* vallis: σύριγξ *ſyrinx* fiſtula: ἔγχος *enchos* gladius.

Vocales

2. η ω dicuntur *longæ*; quia longiore temporis morâ pronuntiantur: ε ο *breves*; quia breviore: α ι υ *ancipites*, ſeu *communes*; quòd in quibuſdam dictionibus modò producantur, modò corripiantur. α ε ο *mutabiles*, quòd in præteritis & aoriſtis Verborum mutentur: ut ἀκούω ἤκουον: ἐλαύνω ἤλασθον: ὀρύττω ἔρυττον. η ι υ ω *immutabiles*: quòd in verbis, propter augmentum, non mutentur. α ε η ο ω *Præpoſitivæ*, quòd in diphthongis præponantur; ι υ *Subjunctivæ*, quòd ſubſequantur.

3. *Diphthongi*

αι αυ ει ευ οι υ dicuntur *Propriæ*; quia in iis clarè exauditur ſonus utriuſque vocalis: ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ *Improprie*; quia in iis ſubjunctivæ ſonus obſcurior eſt. αι, αυ, οι *Mutabiles*; quòd in augmentis

augmentis verborum mutentur : ει ευ υ *Immutabiles*, quòd non mutentur.

4. *Consonantes.*

λ μ ν ρ dicuntur *Immutabiles* : quòd neque in nominum flexione, nec verborum conjugatione mutentur. *Liquidæ*, quòd post Mutam quasi liqueſcentes, vim consonantis interdum amittant: ζ, ξ, ψ, *Duplices*, quòd duas in se contineant literas : ζ ſc. σδ : ξ κσ, γσ, vel χσ : ψ πσ, βσ, φσ.

5. *Literis notantur Numeri* : *quorum triplex Ordo.*

Imus Digitorum, sive Monadicorum.

α β γ δ ε ϛ ζ η θ.
1 2 3 4 5 6 7 8 9.

IIdus *Denariorum.*

ι κ λ μ ν ξ ο π ϟ.
10 20 30 40 50 60 70 80 90.

IIItius *Centenariorum.*

ρ σ τ υ φ χ ψ ω ϡ.
100 200 300 400 500 600 700 800 900.

In numeris ͵α supernè apice notata unitatem significat : infernè mille ϕ. sic etiam reliquæ literæ.

---

6. Pro Articulis in Vocativo utimur Adverbio ὦ ; ut, ὦ κάλλιστε, ὦ μῦσαι.

Ad Imam *Declin. simplic. Regulæ.*

7. Omnis Genitivus pluralis definit perpetuò in ων : in prima a. & secundâ declinatione semper circumflectitur in ultima ; ut τῶν ταμιῶν, τῶν μυσῶν. Excipe τῶν χρέων, à χρέος fœnerator : χλόων à χλόος aper : τῶν ἐτησίων ab ἐτήσιαι Etesiæ venti.

8. Quædam

8. Quædam nomina Doricè declinata [præſertim nomina propria] retinent α in toto ſingulari numero; ut ὁ Θωμᾶς, Gen. τῦ Θωμᾶ, Dat. τῷ Θωμᾷ, Acc. τὸν Θωμᾶν, Voc. ὦ Θωμά. Sic ὁ Ἰούδας, Λυκᾶς, Κηφᾶς, Μαμμωνᾶς, Σαλαθᾶς, Κοσμᾶς, Πυθαγόρας, Λεονίδας, Σιλᾶς, Ἰωνᾶς, Ἀγνίδας, &c. Sic Appellativa ὁ βορρᾶς, τῦ βορρᾶ: ὁ πάππας Papa vel pater, τῦ πάππα.

Item finita in ας purum, derivata à circumflexis; vel nominibus fœmininis; ut πατραλοίας—α—patricida: μητραλοίας—α—matricida, ab ἀλοιάω percutio; Παυσανίας—α—Pauſanias, ab ἀνία triſtitia. Sic Μεσσίας.

9. Dativus ſingularis in quatuor primis Declinationibus habet ι ſemper ſubſcriptum; ſcil. ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo ſubjecto.

10. Atticè Vocativus ſingularis, in omnibus Declinationibus, ſimilis eſt Nominativo, & Poëticè ſæpe uſurpatur pro Nominativo.

11. Nomina in της, Gentilia, Poëtica in πης, & compoſita à verbis πωλῶ vendo, μᾱτῶ metior, τῑτῶ tero, formant vocativum in α breve: ut, ποιητὴς poëta, ὦ ποιητά. πολίτης civis, ὦ πολίτα. ὁ Πέρσης Perſa, ὦ Πέρσα. Σκύθης Scytha, ὦ Σκύθα. κυνώπης impudens, ὦ κυνῶπα. βιβλιοπώλης bibliopôla, ὦ βιβλιοπῶλα. γεωμέτρης Geometres, ὦ γεωμέτρα. παιδοτρίβης paidotriba, ὦ παιδοτρίβα. Sed quæ in ης deſinunt, utramque terminationem habent; ut λῃστὴς latro, ὦ λῃστὰ & λῃστά. Sic πελτασὴς peltatus, ἀκοντιστὴς jaculator, Ὀρέστης, Θυέστης.

12. Nonnulla in Vocativo retrahunt accentum; ut εὐρύοπης latè videns, ὦ εὔρυοπα. ὁ μητιέτης conſiliarius, ὦ μῆτιετα. ὁ ἀκηχέτης non nocens, ὦ ἄκηχε. ὁ δεσπότης dominus, ὦ δέσποτα. Et compoſitum οἰκοδεσπότης pater-familias, ὦ οἰκοδέσποτα.

13. Quædam

13. Quædam in hac Declinatione contractè declinantur; ut, Ἑρμέας—Ἑρμῆς. Gen. Ἑρμέου—Ἑρμοῦ. Dat. Ἑρμέᾳ—Ἑρμῇ. Acc. Ἑρμέαν—Ἑρμῆν. Voc. ὦ Ἑρμέα—Ἑρμῆ.

Ad IIdam *Declin. Simplic.*

14. Adjectiva fœminina, è masculinis parisyllabis descendentia, eundem accentum obtinent in Nominativo & Genitivo plurali, cum suis masculinis & neutris; ut ἅγιος—ἁγία—ἅγιον. Plur. ἅγιοι—ἅγιαι—ἁγια. Gen. fœm. ἁγίων, non ἁγιῶν.

Ad IIIdiam *Dec. Simplic.*

15. Quædam nomina in ος, εος, εον tertiæ Declinationis, per omnes casus contrahuntur:

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. πληθυντικά.
N. ὁ νόος—νοῦς	N. & A.	N. οἱ νόοι—νοῖ
G. τοῦ νόου—νοῦ	τὼ νόοιν—νώ.	G. τῶν νόων—νῶν
D. τῷ νόῳ—νῷ	G. & D.	D. τοῖς νόοις—νοῖς
A. τὸν νόον—νοῦν	τοῖν νόοιν—νοῖν	A. τοὺς νόους—νοῦς
V. ὦ νόε—νοῦ	V. ὦ νόοιν—νώ.	V. ὦ νόοι—νοῖ

Sic etiam ὁ ῥόος fluxus; ὁ πλόος navigatio; ὁ γνόος lanugo; ὁ χρόος cutis: & Adjectiva materialia in εος; ut, χρύσεος—χρυσοῦς, ἀργύρεος—ροῦς.

S. ἑνικά.	D. Δυϊκά.	P. πληθυντικά.
N. τὸ ὀστέον-ὀστοῦν	N. & G.	N. τὰ ὀστέα—ὀστᾶ.
G. τοῦ ὀστέου-ὀστοῦ	τὼ ὀστέοιν—ὀστοῖν.	G. τῶν ὀστέων ὀστῶν.
D. τῷ ὀστέῳ—ὀστῷ	G. & D.	D. τοῖς ὀστέοις—ὀστοῖς
A. τὸ ὀστέον—ὀστοῦν	τοῖν ὀστέοιν—ὀστοῖν	A. τὰ ὀστέα—ὀστᾶ.
V. ὦ ὀστέον—ὀστοῦν	V. ὦ ὀστέοιν—ὀστοῖν.	V. ὦ ὀστέα—ὀστᾶ.

16. Quædam ex his Substantivis contractis etiam in quintam Declinationem transeunt; ut, νοῦς—νοῖς—νοΐ: χοῦς—χοῖς—χοΐ.

17. Adjectiva

17. Adjectiva materialis in εος, quando contrahuntur, è properispomena fiunt perispomena: ut, ἀργύρεος—ἀργυροῦς; χρύσεος—χρυσοῦς.

Ad IV*tam Declin. Simplic.*

18. Quædam nomina quartæ Declin. formant Accusativum in ω; ut, Ἄθως Ἄθω *Athos* mons; ἠὼς ἕω aurora: Κέως Κέω *Ceos* insula; Κῶς Κῶ *Cos* insula; λαγὼς λαγὼ lepus.

19. Unicum est nomen hujus Declin. neutrius Generis; ut, τὸ χρέως debitum; unde χρεώστης debitor; & ἀξιόχρεως fide dignus.

Ad V*tam Declin. Simplic.*

20. Finita in

[α] flectuntur 1. per τος; ut σῶμα—ατος corpus. Sic σκῆμα, κλῆμα, &c. 2. per κος; ut, γάλα lac γάλακτος, quasi à γάλαξ.

21. [ι] 1. per τος; μέλι—μέλιτος mel: ἀκρόμελι, οἰνόμελι, ὑδρόμελι, &c. Reliqua omnia in ι Substantiva ad secundam Declin. contractorum pertinent. 2. per δος; ut, φιλοσοφία—φιλοσοφίδος. 3. per τος; ut, τὶ—τινὸς; sed interrog. τί—τίνος, &c. 4. per ος purum; ut, τὸ σίνηπι—εως. Sic κάμμυς—υος; πίτυς—υος pipet; κίχλη—ης noctua. 5. Per ιος; ut, τὸ δύσορνι—ιος inauspicatum.

22. [υ] 1. per ος; ut, δάκρυ—υος lacryma; μέθυ vinum apud Atticos. 2. per εως; ut, τὸ ἄστυ—εως urbs; τὸ σῶν—εως grex ovium. Sic neutra masculinorum in ευς; ut, τὸ δόλυ, τὸ ἀνδρόμηκυ—εως incudus; τὸ γλυκὺ—εως suave. 3. Anomala sunt τὸ δόρυ hasta, & τὸ γόνυ genu; quæ pariter flectunt ατος—ατι, γονάτ—γονοῖ,

[illegible] : in prosa v. [illegible] & [illegible] ; velut à nom. in ας, τὸ [illegible], τὸ [illegible].

23. [ω] per ως ; & pertinent ad quartam Declin. contractorum; ut, Λητὼ—οῦς Latona ; Σαπφὼ—οῦς Sappho.

24. [ων] 1. per ων ; ut, ὁ Τιτὰν———ᾶνος Titan, sive Sol ; Πὰν—Πανὸς Pan, μέλας—ανος, &c. 2. per ων ; ut, τὸ σᾶν———σανὸς. & participia ; ut, τύπτων—οντος.

25. [ιν] 1. per ινος ; ut, τὸ τέρεν tenerum, à τέρην. 2. per ιν ; ut, τὸ χαρίεν———ιν ; à χαρίεις gratiosus : sic participia, τυφθεὶς——ἐν.

26. [λων] 1. per λων ; ut, ὁ ἕλλην—ἕλληνος Græcus ; μὴν—μῆνὸς mensis ; χὴν—χηνὸς anser, &c. 2. per ιν ; ut, τέκτων—ονος tener ; ποιμὴν—ένος pastor ; λιμὴν—ένος portus—ενὸς mens. 3. Anomalum est ὁ [illegible] ἡ ἀρὴν—Agnus—ἀρνὸς—ἀρνί, ἄρνα per Sync. pro ἀρένα—ἀρενος—ἀρενα, &c.

27. [ων] per ονος ; ut, δελφὶν—ῖνος Delphinus ; [illegible]—ῖνος mullus ; ὁ ἡ ἰὸν litus, ἰόνος—ἰόνα—ἰόν ὁ εἰν—ενὸς malus.

28. [ων] 1. Per ονος ; ut, τὸ μεῖζον—ονος majus ; [illegible]—ονος, &c. 2. Per ων participia ; ut, τὸ [illegible]—ων, &c.

29. [ωων] 1. Per ωνος ; ut, δίωων—δίωνος bipes. 2. Per ουσα participia ; ut, τυφθὲν——ὐν.

30. [ων] Per ωνος ; ut, μέλων—ωνος rutis : sic Θησεὺς—ῆως filius Neptuni. 2. Per ων ; ut, [illegible]—ῶνος.

31. [ων] 1. Per ων ; ut, ὁ γέρων—οντος senex ; [illegible]—οντος princeps : sic [illegible], ἐὼν, ὄντος & per eratin. ἐὼν, ἐόντος, item particip. [illegible]—οντος. 2. Per ως ; ut, ὁ κρανὼν—ῶνος

ὁς norma; ὁ σφίγ——ιγξ serra; ἡ τρυγὼν ——ὼν turtur; ἡ χθὼ——χθονὸς terra: 3. Per ων; ut, ὁ κλεὼ——ωνὸς rapina; αἰὼν——ῶν ævum; Πλάτων——ωνος Plato; ὁ ἀγὼν——ῶν certamen; ὁ εἴρων——εἴρωνος cavillator; &c. 4. Per ῶν, ut, Ξενοφῶν——ῶντος Xenophon. 5. Per ωῦς; ut, τυπῶν——ωῦτος. 6. Anomalum est ὁ ἡ κύων——κυνὸς——κυνὶ——κύνα Sync. pro κύονος ——κύονι——κύονα.

32. [αρ] 1. Per αλς: ut, τὸ ἦμαρ dies——ἤματος: λίπαρ——ατος cibus: πίαρ——ατος adeps; ἔαρ, ἄλαρ, ἤπαρ, ὄνειαρ, ἆθαρ, κλῆαρ, &c. 2. Per αρς; ut, μάκαρ——άκαρος; νήλεαρ——εος; ἦαρ——ἤαρος; & contracte——ᾶρος——ῆτι; κλέαρ——έαος; & contracte κλῆ——κλέος——κλεῖ eor. 3. Per αλς; ut, ἡ δάμαρ δάμαλος uxor, ab inusitato δάμαρ.

33. [ης] 1. Per ης; ut, σωτὴρ——ῆρος servator; λιτὴρ——ῆρος; τὸ κῆρ——κηρὸς cor, & ἡ κήρ——κηρὸς fatum. 2. Per ερς; ut, ἀστὴρ——έρος stella; αἰθὴρ——έρος æther; ἀὴρ——έρος aër. In nonnullis est Syncope; ut, πατὴρ——έρος, & πατὸς; μήτηρ——έρος, & μητὸς mater. Sic Δημήτηρ Ceres, θυγάτηρ filia, γαστὴρ venter.

Singulariter.

Nom. ὁ ἀνὴρ.
Gen. τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀνέρος.
Dat. τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀνέρι.
Acc. τὸν ἄνδρα τὸν ἄνερα.
Voc. ὦ ἄνερ.

Dualiter.

N. & A. τὼ ἄνδρε τὼ ἄνερε.
G. & D. τοῖν ἀνδροῖν τοῖν ἀνέροιν.
V. τὼ ἄνδρε τὼ ἄνερε.

Pluraliter.

Nom. οἱ ἀνέρες ἢ ἄνδρες.
Gen. τῶν ἀνέρων ἢ ἀνδρῶν.
Dat. τοῖς ἀνδράσι.
Acc. τοὺς ἀνέρας ἢ ἄνδρας.
Voc. ὦ ἀνέρες ἢ ἄνδρες.

34. [ερ] Per ερος; ut, ὁ ὀθνείος, ερὸς pediculus: ὁ χειρ, ερὸς manus: αὐτόχειρ qui ſuâ manu ſe jugulat, &c.

35. [ορ] ut, τὸ ἄορ, ἄορος enſis: τὸ ἦτορ, ἤτορος cor.

36. [υρ] Per υρος; ut, ὁ ἢ ἡ μάρυρ, υρος: ὁ λίθυρ, υρος ſuſurro: & neutrum τὸ πῦρ, υρὸς ignis.

37. [αρ] 1. Per αρος; ut, ὁ φὼρ, φωρὸς fur: τὸ ἅλαρ, ἅλαρος præda. 2. Per ορος; ut, ὁ ῥήτωρ, ορος Rhetor. 3. τὸ ὕδωρ, ὕδατος pneomatum eſt, tanquam à Nom. ὕδως: & τὸ ἄναρ ἀνατος ſordes.

38. [ας] 1. Per αδος; ut, ἡ λαμπὰς, άδος: ὁ ἢ ἡ φυγὰς, άδος exul: Παλλὰς, μοναὰς, δυὰς, τριὰς, χιλιὰς, ἑλλὰς, &c. 2. Per ανος; ut, ὁ μέλας niger, ὁ τάλας miſer, μέλανος, τάλανος. 3. Per αλος; ut, τὸ γῆρας, γήραλος ſenectus: τὸ ἅλας, ἁλὸς ſal: ὦς ὠτὸς, auris &c. 4. Per αγλος; ut, γίγας, αγλος: Αἴας, αγλος Ajax: ὁ πᾶς ἢ τὸ πᾶν, αγλος: ἀνδριὰς, άδος ſtatua: ἀλλᾶς, ᾶδος farcimen: ὁ τέρας, αγλος. 5. Per ας purum; ut, ὁ λᾶας lapis, Gen. λάαος, & contractè λᾶος, &c.

39. [αυς] 1. Per αῦδς, ut ναῦς, ναῦδς convivium: τὸ σαῦς, σαῦτὸς, farina aquâ ſubacta. 2. Per αυδος: ut, ὁ ἢ ἡ παῦς, παυδὸς, puer, puella: Sic ἄναυς, ἀνάυδος.

40. [αυς]

40 [ευς] Per εως; ut, ἡ ναῦς, νεὼς navis; ἡ ἠχεῦς anus.

Singulariter.

Communiter Ionicè	Atticè
Nom. ἡ ναῦς — νηὺς	—
Gen. τῆς νεὸς — νηὸς	— νεὼς.
Dat. τῇ νηΐ — νηΐ	—
Acc. τὴν ναῦν — νῆν	—

Dualiter.

N. & A. τὼ νεὼ	— νῆε
G. & D. τοῖν νεοῖν	— νηοῖν
Voc. ὦ νεὼ	— νῆε

Pluraliter.

Nom. αἱ νέες	— νῆες	— νῆες
Gen. τῶν νεῶν	— νηῶν	— νεῶν
Dat. ταῖς νηυσὶ	— νηυσὶ	& νέεσσι poëticè.
Acc. τὰς νέας	— νῆας	— νέας
Voc. ὦ νέες	— νῆες	— νέες.

41. [ες] Per εος; ut, τὸ ἀληθὲς — ἐος verum.

42. [εις] 1. Per ενς; ut, κλεὶς, ενὸς pecten; ὀνὶς, ενὸς unus: & compositæ μηδεὶς & οὐδεὶς nullus. 2. Per ιων; ut ὁ χαρίεις venustus, χαρίεντος; sic ὁ Σιμοῖς, ἐντος Simois fl. Οὐμβρις, ἐντος Opus, urbis civitas in Locris. Item Participia, ut τιθεὶς, ἐντος. 3. Per ιδος, ut ἡ κλεὶς κλειδὸς clavis. D. κλειδὶ. A. κλεῖδα & κλεῖν. Voc. ὦ κλεὶς vel κλεῖ. Pl. Ni. αἱ κλεῖδες & κλεῖς, &c.

43. [ους] per ως, ut, βασιλεὺς, ῆος, Ionicè ῆος, Atticè εως; & pertinent ad tertiam contractorum.

44. [υς] 1. Per υσος, ut, ὁ Κλεύας, υσος Clemens. 2. Per ῦδος, ut τιμὴ, ῦδος honoratus; ὁ βουλὴ, ῦτος senator: δαφνὴ, ῦδος laureatus.

45. [ις] 1. Per ιΘ; ut, ὄφις—ὄφιΘ serpens; ἡ πόλις—ιΘ urbs. 2. Per ιδΘ; ut, ὁ Πάρις—ιδΘ & ιΘ: ἡ ἐλπὶς—ιδΘ; ἡ ὄψις—ιδΘ crepida. 3. Per ιθΘ; ut, ὁ ἡ ὄρνις—ιθΘ avis; ἡ μήρμις—ιθΘ funiculus. 4. Per ιτΘ; ut, ἡ χάρις—ιτΘ, cum comp. εὐχάρις—εὐχαρις. 5. Per ιτΘ; ut, ἡ θέμις—ιτΘ Themis pro quo & θέμιδος dicitur. 6. Per τὶς; ut, τὶς—τινὸς aliquis, indefinitum: τίς—τίνος interrog. quis: sic ἕκαστις—ἕκαστος; ἑκάστις—ἑκάστου.

46. [ος] 1. Per εος; ut, τὸ πλατυσκέ-εος primæ contr. 2. Per ὸλος; ut, τὸ πλυδὸς—ὄλος; & similia participia præt. Activi & Medii.

47. [υς] 1. Per υς; ut, ὁ χρὼς—χρὼς; ὁ χρῦς—οὸς cutis. 2. Per ουντος; ut, ὁ πλακοῦς—ουντος placenta. 3. Per ὸλος, ut ὁ ὀδὼς—ὀδὸλος dens; sic partic. δὶδὼς—δὸς, δὶς—δὸλος. 4. Per ὸλος, ut ὁ πῦς—ποδὸς pes; sic δίπους—δίποδος, ἀπους—ἄποδος. 5. Per ωλος, ut τὸ οὖς—ὠτὸς auris, quasi ab ὠς: in plurali ὦτα, frequentius, vero ὦτα pure, ὠσὶ πᾶσι, τοῖς ὠσὶ & ὠσὶν, quasi ab ὠτς—ωλος, &c. singulare est ὠτὸς contractum, ex ὠτος. Genit. ὠτὸς—τοῦ ὠτὸς contracte—ὦτος in Plurali ὠτῶν, τοῖς ὠσὶν &c.

[υς] 2. Per υς; ut, ὁ γλυκὺς—υος, ὁ γλυκὺς—ὺος quadrantis, ὁ ἰχθὺς vel ἰχθὺος piscis, ὁ ναυσιπόρτυς—υος nauseæ tutus. 3. Per ὺος; ut, ὀξὺς—ὺος acutus, ἡδὺς—ὺος suavis; & reliqua hujus terminationis Adjectiva. 3. Per ὶας Adjectiva; ut, ὁ πάροικος—ὶας habitus, ὁ πρόξενος—ὶας hospes, ὁ πάλαιος—ὶας senex. 4. Per ὶος; ut, ὁ χαμαιζήλος—ὶος chamæzelus, ὁ ἡ ξένος—ὶος advena. 5. Per υθος; ut, ὁ πρέσβυς—υθος senex. 6. Per ωλος; ut, ἕλκος—ωλος; & similia participia verborum in ω, ει.

49. [ως] 1. Per ως; ut, ὁ ἀλέκτωρ—ορος pullus, ἠὼς—ους aurora; & sunt quatuor contractorum. 2. Per

ωος; ut, ὁ ἥρως—ἥρωος heros, Ἕλενος—ωος, Τρωὰς—ωάδος, &c. 3. Per αλος; ut, ὁ ἑλικο—ἑλικαλος rivus, ὁ φοῖ—φοιβὸς vir, τὸ ἅλς—ἅλαλος lumen. 4. Per ελος; ut, ὁ τετυφὼς—τετυφότος, & similia participia. 5. Anomalum est ἡ φοῖ—φοιβὸς macula ab igne usta; ἡ δῶς donum δώτελος est.

50. [ας] Per λος; ut, ὁ ἅλς—ἁλὸς sal, ἡ ἅλς—ἁλὸς mare.

51. [ις] Per ρος; ut, ἡ ἕλμινς—ἕλμινθος lumbricus, τίρυνς—τίρυνθος Tiryns, oppidum Laconiæ.

52. [υς] Per βος; ut, ὁ μάκνς—μάκναβος, ἡ δάμνς—δάμναβος uxor, μάκαρ autem μακρὸς.

53. [ξ] 1. Per γος; ut, ὁ ἄκρις—ἄκριγος ranæ, ὁ τέττιξ—τέττιγος cicada, ὁ ἄκρις—ἄκριγος caprea, &c. 2. Per υος; ut, ὁ φοῖνιξ—φοίνικος pectus, ὁ κόλιξ—κύλικος poculum, ἡ αἰλουρὶς—ἰδος vulpes, ἡ γυνὴ (pro antiq. γυναῖξ)—γυναικὸς ἡ ὄνυξ—ὄνυχος ungula, ὁ θρὶξ—τριχὸς capillus, & comp. ἀθρὶξ, ἄθριχος pilo carens, ὁ ὄνυξ—ὄνυχος unguis, &c. 4. Per λος; ut, ὁ ἄναξ—ἄνακλος rex, ἡ νὺξ—νυκτὸς nox.

54. [ψ] 1. Per βος; ut, ὁ Ἄραψ—Ἄραβος Arabs, ἡ φλὲψ—φλεβὸς vena. 2. Per πος; ut, ὁ κύκλωψ—κύκλωπος visus, ὁ κύκλωψ—κύκλωπος Cyclops, ἡ λαῖλαψ—λαίλαπος procella, ὁ ὄψ—ὀπὸς vox, facies; ὄψ, ὀπὸς, homo specie & facie diversus. 3. Per κος; ut, ὁ ἄλυψ—ἄλυκος nostem fluvii: item insectum quoddam, ὁ κάλυψ—κάλυκος ab. Quinci scalæ, &c.

De Accusativo singulari quinque Declin. Simplic.

55. *Accusativus singularis terminatur in α ut,* ὁ ἅλυς—ἅλυα, ὁ ἔρως—ἔρωα.

Excipiuntur

56. 1. Nomina in ις, ιδος, αις, & οις, quorum Genitivus desinit in ος purum: Accusativum enim formant vertendo σ in ν; ut, ὁ ὄφις, ὄφιος, ὄφιν serpens; ὁ βότρυς, βότρυος, βότρυν racemus; ὁ ὀξὺς, ὀξέος, εῖ acutus; ναῦς, νεὸς, ναῦν navis; γραῦς, γραὸς, γραῦν anus; βοῦς, βοὸς, βοῦν bos; rarò βόα.

57. 2. Gravitona in ις & υς non purè declinata, quæ utramque retinent terminationem α & ν; ut, ἡ ἔρις, ἔριδος contentio; ἡ ἔριδα, & ἔριν; μῆνις, μήνιδος ira, ἡ μήνιδα & μῆνιν; ὁ νήλυς, ἤλυδος advena, ἡ νήλυδα & νήλυν: ὁ Πάρις, ἄριδος, Πάριδα vel Πάριν: ἡ δίκη justitia, Gen. δίκης & δίκης, Dat. δίκῃ, Acc. δίκην, δίκην, & δίκῃ.

N. B. Oxytona solum habent α; ut, ἡ ἐλπὶς, ίδος, ἐλπίδα spes: ἡ χλαμὺς, χλαμύδος, χλαμύδα chlamys.

De Vocativo Singulari.

58. Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur

59. 1. Nomina quæ declinantur per ας vel ης; quæ, abjecto ς, Vocativum formant; ut, ὁ Αἴας, Αἴαντος, Voc. ὦ Αἶαν Ajax: ὁ γέρων, γέροντος, Voc. ὦ γέρον senex.

Hanc formam ferè sequitur ὁ ἄναξ, ἄνακτος, ὦ ἄνα Rex. Excipe ὁ ὀδὰς-όδος, ὦ ὀδὰς dens: & contracta ὁ ποιὴς-ῆτος, ὦ ποιῆς: & participia δεὶς-έντος, ὦ δεὶς.

60. 2. Adjectiva in ων & ον, quæ, ablato ος, vel ος, formant Vocativum per ον; ut, ἡ τέρμων τέρμονος, ὦ τέρμον tener: ἄσπων-άσπονος, ὦ ἄσπον masculus: ὁ χαρίεις gratiosus, ὦ χαρίεν & ὦ χάρις.

Participia

Participia excipiuntur : ut τυφθεὶς, τιθεὶς, quorum Vocativus idem cum Nominativo.

61. 3. Gravitona in ηρ, quæ formant Vocativum in ερ ; ut, ἡ μήτηρ mater, ὦ μῆτερ : ἡ θυγάτηρ filia, ὦ θύγατερ : ἡ Δημήτηρ Ceres, ὦ Δήμητερ ; & quatuor Oxytona ; ut, πατὴρ pater : ἀετὸς levir : ἀνὴρ vir : σωτὴρ ſervator : Voc. ὦ πάτερ, ἄετε, ἄνερ, σῶτερ, accentu retracto.

62. 4. Gravitona in ις & υς, quæ in Vocativo abjiciunt σ : ut, ὁ ὄφις ſerpens, ὦ ὄφι : βότρυς, ὦ βότρυ. Adjectiva Oxytona ; ut, ὁ ἡδὺς, ὦ ἡδύ. In υς monoſyllaba ; ut, μῦς—μῦ, δρῦς—δρῦ.

63. 5. Diphthongi in ευς, ους, υς quæ in Vocativo abjiciunt σ ; ut, βασιλεὺς Rex, ὦ βασιλεῦ : χαρίεις gratioſus, ὦ χαρίεν : βοῦς bos, ὦ βοῦ. Præter πούς pes, ὦ πούς ; & ὀδοὺς dens, ὦ ὀδοὺς ; ad differentiam Adverbii ποῦ ubi, & ὀδοῦ obiter.

64. 6. Barytona in ωρ—ορ, ας—αν, quæ faciunt Vocativum, abjecto ν ; ut, Νέστωρ—ἵστορ, ὦ Νέστορ : ὁ μέλας—έλαν, ὦ μέλαν : ὁ ἐλεήμων—ονν, ὦ ἐλεῆμον. Præter χαρίεν, & comparativa in ων, in quibus Voc. ſimilis eſt Nom.

Ex his quædam polyſyllaba accentum retrahunt in antepenultimam ; ut, Ἀπόλλων, ὦ Ἄπολλον ; Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον ; κακοδαίμων, ὦ κακόδαιμον. Sic Comparativa βελτίων, ὦ βέλτιον : ἀρείων, ὦ ἄρειον. Sic Ποσειδῶν—ῶνν, ὦ Πόσειδον Neptunus.

De Dativo Pluralι.

65. *Dativus pluralis* formatur vel 1. à Dativo ſingulari, aſſumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ ; ut, λαμπάς—πάδι—πάσι, ὄρνις—νιθι—νισι, Τιτὰν—τᾶνι—τᾶσι, σῶμα—ματι—μασι. Vel

66. 2. A Nom. ſingulari, in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel σ, præcedente diph. ut, κόραξ—ρακσι, Ἄραψ—ραψι, βασιλεὺς—λεῦσι. Præter ἐς—ὁσι, πούς ποσὶ, χείς—χεσὶ.

66. N.B.

67. N. B. Dativus pluralis ejuſdem eſt quantitatis cum Dativo ſingular: ut, λαμπάδι——λαμπάδι, unde ſi, abjectis literis, penultima corripiatur, ex vocali brevi naſcitur longa, adddendo (ι) poſt (ε), & (υ) poſt (ο); ut, χαείοις——χαείοιſι——χαείοισι; λέων——λέονſι——λέουσι; τύφας——τύφανſι——τύφασι; ζυγνυύτι——ζυγνύσι.

68. In ηρ, quæ Syncopen patiuntur, faciunt Dativum Pluralem in ασι, penultimâ brevi cum acuto: ut, πάλης, παλῆος, παλῆ, πάλεϊ, παλῆ, παλῆσι; μήτηρ, μητέρος, μητρὸς, μητέρι, μητρὶ, μητράσι; ἀνὴρ, ἀνέρος ἀνδρὸς, ἀνέρι ἀνδρὶ, ἀνδράσι; θυγάτηρ, τέρος τρὸς, τέρι τρὶ, τράσι; γαστὴρ, έρος τρὸς, έρι τρὶ, τράσι; υἱὸς filius, facit υἱάσι; υἱῦς & ὑεμύς, υἱῦσι & ὑεμύσι.

69. Dativus Poëticus formatur à Genitivo ſingulari, mutando ος in σι vel εσσι; ut, ἤρως, ἤρωσι & ἤρωσσι; ἔπος, ἔπεσι, ἐπέσσι verbum.

70. *Ad primam Declin. Contractorum.*

Singulariter.

Nom. ὁ ἡ ἀλήθης——ἡ τὸ ἀλήθες.
Gen. τοῦ τῆς ἡ τοῦ ἀληθέος——οῦς
Dat. τῷ τῇ ἡ τῷ ἀληθέϊ——εῖ.
Acc. τὸν τὴν ἡ ἀληθέα-ῆ——ἡ τὸ ἀληθές.
Voc. ὦ ἀληθὴς——ἡ ὦ ἀληθές.

Dualiter.

N. A. τὼ τὰ ἡ τὰ τὸ ἀληθέε——ἀληθῆ
G. Dat. τοῖν τὰ ἡ τοῖν ἀληθέοιν——οῖν.
Vocat. ὦ ἀληθέε——ῆ.

Pluraliter.

Nom. οἱ αἱ ἡ αἱ ἀληθέες-εῖς——ἡ τὰ ἀληθέα-ῆ.
Gen. τῶν ἀληθέων——οῦς.
Dat. τοῖς ταῖς ἡ τοῖς ἀληθέσι
Acc. τοὺς τὰς ἡ τὰς ἀληθέας-εῖς-ἡ τὰ ἀληθέα-ῆ.

Voc.

Voc. ὦ ἀληθὲς——ῆς ἢ ὦ ἀληθὲς——ῆ.

Sic etiam εὐσεβὴς pius: ἀσεβὴς impius: ἀμελὴς negligens &c.

Obſervationes ad primam Declin. Contract.

71. 1. Quorum Nominativus definit in *υς* purum, ea etiam in Accuſativo contrahuntur in *α*, ut, ὑγιὴς ſanus. Accuſ. ὑγιέα, ὑγιῆ, & ὑγιᾶ: δίκυφὴς ingenioſus. Accuſat. δίκυφέα, δίκυφῆ & δίκυφᾶ.

72. 2. Nomina propria in quibuſdam caſibus pariſyllabicè inflectuntur; ut, ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνην pro Ἀριστοφάνη, Ariſtophanes. Et compoſita ab ἔτος; ut, ὁ εὐπλάτης, τοῦ εὐπλάτους.

73. 3. Nomina quædam propria in *κλης*, à κλέος compoſita, propter Vocalium concurſum, dupliciter contrahuntur; ut,

Nom. ὁ Ἡρακλέης——Ἡρακλῆς.
Gen. τοῦ Ἡρακλέους-ες-Ἡρακλέος-ῆς.
Dat. τῷ Ἡρακλέϊ-εϊ-Ἡρακλέϊ-ῆ.
Acc. τὸν Ἡρακλέα-η-Ἡρακλέα-ῆ.
Voc. ὦ Ἡράκλεες-κλεϊ-Ἡράκλες vel ῆς.

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλέης, Σοφοκλέης, Περικλέης & ſimilia.

Ad III *Declin. Contr.*

74. 1. Ames Genitivum faciunt per ῆος; ut, βασιλῆος; Attici per έως; ut, βασιλέως, &c.

2. Accuſativus Pluralis ſine contractione eſt Ἀχιλλῆας.

Ad IV*tam Declin. Contr.*

75. 1. Numerus Singularis tantum in hac Declinatione

natione contrahitur: Dualis & Pluralis sequuntur formam Tertiæ Simplicium.

2. Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

3. Accusativus nominum exeuntium in ω acuitur; ut, Λητόα-ώ: in ως circumflectitur; ut, αἰδόα-ῶ.

Ad Cap. VIII. *de variatione Adjectivorum.*

76. Paradigmata.

S. Nom. ἅγιος — ἁγία — ἅγιον.
Gen. ἁγίου — ἁγίας — ἁγίου.
Dat. ἁγίῳ — ἁγίᾳ — ἁγίῳ.
Acc. ἅγιον — ἁγίαν — ἅγιον.
Voc. ἅγιε — ἁγία — ἅγιον.

D N. A. ἁγίω — ἁγίᾳ — ἁγίω.
G. D. ἁγίοιν — ἁγίαιν — ἁγίοιν.
V. ἁγίω — ἁγία — ἁγίω.

P. N. ἅγιοι — ἅγιαι — ἅγια.
G. ἁγίων — ἁγίων — ἁγίων.
D. ἁγίοις — ἁγίαις — ἁγίοις.
A. ἁγίους — ἁγίας — ἅγια.
V. ἅγιοι — ἅγιαι — ἅγια.

Sic etiam ἴδιος-ία-ιον; λίχαι-αία-αιον; ἄξιος-ία-ιον, &c.

S. N. ἀνθηρός — ἀνθηρά — ἀνθηρόν.
G. ἀνθηροῦ — ἀνθηρᾶς — ἀνθηροῦ.
D. ἀνθηρῷ — ἀνθηρᾷ — ἀνθηρῷ.
A. ἀνθηρόν — ἀνθηρὰν — ἀνθηρόν.
V. ἀνθηρέ — ἀνθηρά — ἀνθηρόν.

D. N. ἀνθηρώ

D. N. A. ἀνθρὼ—ἀνθροὶ—ἀνθρά.
G. D. ἀνθροῖν—ἀνθραῖν—ἀνθροῖν.
V. ἀνθρὼ—ἀνθροὶ—ἀνθρά.

P. N. ἄνθροι—ἀνθροαὶ—ἀνθρά.
G. ἀνθρῶν—ἀνθρῶν—ἀνθρῶν.
D. ἀνθροῖς—ἀνθροαῖς—ἀνθροῖς.
A. ἀνθρὼς—ἀνθροὰς—ἀνθρά.
V. ἄνθροι—ἀνθροαὶ—ἀνθρά.
Sic καθαροὶς, λαμπροὶς, μακροὶς—μικροὺς, &c.

Paraoxytona: ποικίλος—ίλη—ίλον. G. ίλου—ίλης ίλου. D. ίλῳ—ίλῃ—ίλῳ. ίλον—ίλω—ίλον, &c.
Proparaxytona: κάλλιστος, ίστη, ιστον, &c.
Properiſpomena: πλεῖστος, πλείστη, πλεῖστον.

77. Quædam formant neutrum genus per ο; ut, ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. Sic τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος, & tria pronomina, ὅστος, αὐτός, ἐκεῖνος.

78. Maſculina in ας faciunt fœmininum per α, neutrum per αν; ut, μέλας, μέλαινα, μέλαν niger.

S. N. μέλας—μέλαινα—μέλαν.
G. μέλανος—μελαίνης—μέλανος.
D. μέλανι—μελαίνῃ—μέλανι.
A. μέλανα—μέλαιναν—μέλαν.
V. μέλαν—μέλαινα—μέλαν.

D. N. A. μέλανε, μελαίνα, μέλανε.
G. D. μελάνοιν, μελαίναιν, μελάνοιν.
V. μέλανε, μελαίνα, μέλανε.

P. M. μέλανες, μέλαιναι, μέλανα.
G. μελάνων, μελαινῶν, μελάνων.
D. μέλασι, μελαίναις, μέλασι.
A. μέλανας, μελαίνας, μέλανα.
V. μέλανες, μέλαιναι, μέλανα.
Sic etiam τάλας—αινα—αν.

S. N. πᾶς,

S. N. πᾶς — πᾶσα — πᾶν.
G. παντὸς — πάσης — παντὸς.
D. παντὶ — πάσῃ — παντὶ.
A. πάντα — πᾶσαν — πᾶν.
V. πᾶς — πᾶσα — πᾶν.

D. N. A. & V. πάντε — πάσα — πάντε.
G. D. πάντοιν — πάσαιν — πάντοιν.

P. N. πάντες — πᾶσαι — πάντα.
G. πάντων — πασῶν — πάντων.
D. πᾶσι — πάσαις — πᾶσι.
A. πάντας — πάσας — πάντα.
V. πάντες — πᾶσαι — πάντα.

Sic composita ἅπας, σύμπας:

S. N. μέγας — μεγάλη — μέγα.
G. μεγάλου — ἀλης — ἀλυ.
D. μεγάλῳ — ἀλῃ — ἀλῳ.
A. μέγαν — μεγάλην — μέγα.
V. μέγα — ἀλη — μέγα.

D. N. A. V. μεγάλω — ἀλα — ἀλω.
G. D. μεγάλοιν — ἀλαιν — ἀλοιν.

P. N. μεγάλοι — ἀλαι — ἀλα.
G. μεγάλων — ἀλων — ἀλων.
D. μεγάλοις — ἀλαις — ἀλοις.
A. μεγάλους — ἀλας — ἀλα.
V. μεγάλοι — ἀλαι — ἀλα.

79. Adjectiva in ήις & ίις sunt ὁλοσαθῆ i. e. per omnes casus contrahuntur.

Singulariter.

N. { τιμήεις — τιμήεσσα — τιμῆεν;
{ — ῆς — ῆσσα — ῆν;

G. τιμή-

G. τιμήεντος — τιμήεσσης — τιμήεντος.
— ῆντος — ήσσης — ῆντος.

D. τιμήεντι — τιμήεσσῃ — τιμήεντι.
— ῆντι — ήσσῃ — ῆντι.

A. τιμήεντα — τιμήεσσαν — τιμῆεν.
— ῆντα — ήσσαν — λιῦν.

V. τιμῆεν vel ῆεν — τιμήεσσα — τιμῆεν.
— ῆν vel λιῦν — ήσσα — λιῦν.

Dualiter

N. τιμήεντε — τιμήεσσα — τιμήεντε.
A. — ῆντε — ήσσα — ῆντε

G. τιμήεντοιν — τιμήεσσαιν — τιμήεντοιν.
D. — λιύτοιν — ήσσαιν — λιύτοιν.

V. τιμήεντε — τιμήεσσα — μιμήεντε
— λιῦτε — ήσσα — ῆντε

Pluraliter.

N. τιμήεντες — τιμήεσσαι — τιμήεντα.
— ῆντες — ήσσαι — ῆντα.

G. τίμη-

G. τιμήεντ-λων — τιμηεσσῶν — τιμήεντ-λων.
—ήντ-λων — ησσῶν — λύτων.

D. τιμήεσσι — τιμήεσσαις — τιμήεσσι.
—ῆσσι — ήσσαις — ῆσσι.

A. τιμήεντ-λας — τιμήεσσας — τιμήεντ-λα.
—ῆντ-λας — ήσσας — ῆντ-λα.

V. τιμήεντ-λες — τιμήεσσαι — τιμήεντ-λα.
—ῆντ-λες — ῆσσαι — ῆντ-λα.

Singulariter.

N. πλακόεις — πλακόεσσα — πλακόεν.
—ῦς — ῦσσα — ῦν.

G. πλακόεντ-λος — πλακόεσσης — πλακόεντ-λος.
—ῦντ-λος — ύσσης — ῦντ-λος.

D. πλακόεντ-λι — πλακόεσσῃ — πλακόεντ-λι
—ῦντ-λι — ύσσῃ — ῦντ-λι.

A. πλακόεντ-λα — πλακόεσσαν — πλακόεν.
—ῦντ-λα — ῦσσαν — ῦν.

V. πλακόεν — πλακόεσσα — πλακόεν.
—ῦν — ῦσσα — ῦν.

Dualiter

Dualiter

N. πλακόεντε — πλακοέσσα — πλακόεντε.

A. —ῦντε — ῆσσα — ῦντε.

G. πλακόεντοιν — πλακοέσσαιν — πλακόεντοιν.

D. —ῦντοιν — ήσσαιν — ῦντοιν.

V. πλακόεντε — πλακόεσσα — πλακόεντε.

—ῦντε — ῆσσα — ῦντε.

Pluraliter

N. πλακόεντες — πλακόεσσαι — πλακόεντα.

—ῦντες — ῆσσαι — ῦντα.

G. πλακοέντων — πλακοεσσῶν — πλακοέντων.

—ύντων — ήσσων — ύντων.

D. πλακόσσι — πλακόεσσας — πλακόσσι.

—ῦσι — ήσσας — ῦσι.

A. πλακόεντας — πλακόεσσας — πλακόεντα.

—ῦντας — ήσσας — ῦντα.

V. πλακόεντες — πλακόεσσαι — πλακόεντα.

—ῦντες — ῆσσαι — ῦντα.

80. Masculina in ος [ex ὁω] faciunt fœmininum per η, neutrum per ον; ut,

Singulariter

N.	ἁπλόος	ἁπλόη	ἁπλόον.
	—ους	—ῆ	—οῦν.
G.	ἁπλόου	ἁπλόης	ἁπλόου.
	—οῦ	—ῆς	—οῦ.
D.	ἁπλόῳ	ἁπλόῃ	ἁπλόῳ.
	—ῷ	—ῇ	—ῷ.
A.	ἁπλόοϝ	ἁπλόην	ἁπλόον.
	—οῦν	—ῆν	—οῦν.
V.	ἁπλόε	ἁπλόη	ἁπλόον.
	—ους	—ῆ	—οῦν.

Duliter

N. A.	ἁπλόω	ἁπλόα	ἁπλόω.
	—ῶ	—ᾶ	—ᾷ.
G.	ἁπλόοιν	ἁπλόαιν	ἁπλόοιν.
D.	—οῖν	—αῖν	—οῖν.

V. ἁπλ

V. ἁπλόα — ἁπλόα — ἁπλόαι
— ὼ — ᾶ — ᾷ

Pluraliter.

N. ἁπλόοι — ἁπλόαι — ἁπλόα.
— οἱ — αἱ — ᾶ.

G. ἁπλόων — ἁπλόαιν — ἁπλόων.
— ῶν — ῶιν — ῶν.

D. ἁπλόοις — ἁπλόαις — ἁπλόοις.
— οἷς — αἷς — οἷς.

A. ἁπλόους — ἁπλόας — ἁπλόα.
— οὓς — ἁς — ᾶ.

V. ἁπλόοι — ἁπλόαι — ἁπλόα.
— οἱ — αἱ — ᾶ.

Sic διπλόος, τριπλόος, στεργοπλόος, &c.

Sic ex εος contracta ὁλοπαθὴς: ut,

Singulariter

N. χρύσεος — χρυσέα — χρύσεον.
— οῦς — ῆ — οῦν.

G. χρυσέου — χρυσέας — χρυσέου.
— οῦ — ῆς — οῦ.

D. χρυσίῳ — χρυσίᾳ — χρυσίῳ.
— ῷ — ῇ — ῷ.

A. χρύσεον — χρυσέαν — χρύσεον.
— οῦν — ῆν — οῦν.

V. χρύσεε — χρυσέα — χρύσεον.
— οῦ — ῆ — οῦν.

Dualiter

N. χρυσέω — χρυσέα — χρυσέω.
A. — ὼ — ᾶ — ὼ.

G. χρυσέοιν — χρυσέαιν — χρυσέοιν.
D. — οῖν — αῖν — οῖν.

V. χρυσέω — χρυσέα — χρυσέω
— ὼ — ᾶ — ὼ

Pluraliter.

N. χρύσεοι — χρύσεαι — χρύσεα.
— οῖ — αῖ — ᾶ.

G. χρυσέων — χρυσέων — χρυσέων.
— ῶν — ῶν — ῶν.

D. χρυσέοις

D. χρυσέοις—χρυσέαις—χρυσέοις.
—οῖς—αῖς—οῖς.

A. χρυσέους—χρυσέας—χρυσέα.
—οῦς—ᾶς—ᾶ.

V. χρύσεοι—χρύσεαι—χρύσεα.
—οἱ—αἱ—ᾶ.

Sic χάλκεος—οῦς—έα—οῦν: & reliqua materialia, aut colorem significantia; ut, φοινίκεος—οῦς.

Adjectiva fœminina in εα purum, aut ρέα contrahuntur in ᾶ: ut, ἐρεέα—ᾶ lanea: ἀργυρέα—ᾶ, argentea; ab ἔρεος & ἀργύρεος.

81. Participia Activa & Præsentia à verbis in άω, flectuntur per ῶντος; ut ὁρῶν—ῶντος, ab ὁράω video.

N. ὁρῶν—ὁρῶσα—ὁρῶν.
G. ὁρῶντος—ὁρώσης—ὁρῶντος, &c.

82. Participia Activa & Media, perfecti temporis in ὼς, flectuntur per υῖα—ὸς; ut, τετυφὼς-υῖα-ὸς; ὀτος-υίας-ότος, &c. Sic τετυπὼς-υῖα-ὸς; εἰδὼς-υῖα-ὸς: Sed ἑστὼς-ῶσα-ὼς, ex ἑσταώς.

83. Attici ος communiter accipiunt, maximè in compositis & derivatis; ut, ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, καὶ τὸ ἔνδοξον, &c.

84. In ως Quartæ Declinationis neutrum in ων faciunt; ut, ὁ καὶ ἡ εὔγεως, καὶ τὸ εὔγεων.

85. τίς interrogativum, τὶς Indefinitum.

S. N. τίς	N. τὶς
G. τίνος	G. τινὸς
D. τίνι	D. τινὶ
A. τίνα	A. τινὰ.

D. N. A. τίνε } { N. A. τινέ.
G. D. τίνοιν } { G. D. τινοῖν.

P. N. τίνες } { N. τινές.
G. τίνων } { G. τινῶν.
D. τίσι } { D. τισί.
A. τίνας } { A. τινάς.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι. Gen. ὅτιυ, ἥτιυ, ὅτιυ, &c.

Ad Cap. IX. De Comparatione Adjectivorum.

86. Paradigma Comparationis Regularis per omnia genera & casus.

Singulariter.

N. { σοφὸς — σοφώτερος — σοφώτατος.
{ σοφὴ — σοφωτέρα — σοφωτάτη.
{ σοφὸν — σοφώτερον — σοφώτατον.

G. { σοφοῦ — σοφωτέρου — σοφωτάτου.
{ σοφῆς — σοφωτέρας — σοφωτάτης.
{ σοφοῦ — σοφωτέρου — σοφωτάτου.

D. { σοφῷ — σοφωτέρῳ — σοφωτάτῳ.
{ σοφῇ — σοφωτέρᾳ — σοφωτάτῃ.
{ σοφῷ — σοφωτέρῳ — σοφωτάτῳ.

A. { σοφὸν — σοφώτερον — σοφώτατον.
{ σοφὴν — σοφωτέραν — σοφωτάτην.
{ σοφὸν — σοφώτερον — σοφώτατον.

V. { σοφὲ — σοφώτερε — σοφώτατε.
{ σοφὴ — σοφωτέρα — σοφωτάτη.
{ σοφὸν — σοφώτερον — σοφώτατον.

Dualiter.

N. & A. σοφὰ—σοφαίρα—σοφάτα.
σοφὰ—σοφαίρα—σοφάτα.
σοφὰ—σοφαίρω—σοφάτω.

G. & D. σοφοῖν—σοφαίραιν—σοφάτοιν.
σοφαῖν—σοφαίραιν—σοφάταιν.
σοφοῖν—σοφαίρειν—σοφάτοιν.

V. σοφὰ—σοφαίρα—σοφάτα.
σοφὰ—σοφαίρα—σοφάτα.
σοφὰ—σοφαίρω—σοφάτω.

Pluraliter

N. σοφοὶ—σοφάτερες—σοφάται.
σοφαὶ—σοφάτερα—σοφάται.
σοφὰ—σοφάτερα—σοφάτα.

G. σοφῶν—σοφαίρων—σοφάτων.

D. σοφοῖς—σοφαίροις—σοφάτοις.
σοφαῖς—σοφαίραις—σοφάταις.
σοφοῖς—σοφαίρεσι—σοφάτοις.

A. σοφοὺς—σοφαίρους—σοφάτους.
σοφὰς—σοφαίρας—σοφάτας.
σοφὰ—σοφάτερα—σοφάτα.

V. σοφοὶ—σοφάτερα—σοφάτοι.
σοφαὶ—σοφάτερα—σοφάται.
σοφὰ—σοφάτερα—σοφάτα.

86. Paradigma Comparativi irregularis.

N. ἀγαθὸς —βελτίων—βέλτιστος.
ἀγαθὴ—βελτίων—βέλτιστος.
ἀγαθὸν—βέλτιον—βέλτιστον.

G. ἀγαθοῦ— / ἀγαθῆς— / ἀγαθοῦ— } βελτίονος { βελτίστου. / βελτίστης. / βελτίστου.

D. ἀγαθῷ— / ἀγαθῇ— / ἀγαθῷ— } βελτίονι { βελτίστῳ. / βελτίστῃ. / βελτίστῳ.

A. ἀγαθὸν { ἀγαθὴν / ἀγαθλῶ } { βελτίονα / βελτίοα / βελτίω } { βέλτιστον. / βελτίστην. / βελτίστω.
ἀγαθὸν—βέλτιον—βέλτιστον.

V. ἀγαθὲ—βελτίων—βέλτιστος.
ἀγαθὴ—βελτίων—βελτίστη.
ἀγαθὸν—βέλτιον—βέλτιστον.

Dualiter

N. & A. ἀγαθὼ / ἀγαθὰ / ἀγαθὼ } βελτίονε { βελτίστω. / βελτίστα. / βελτίστω.

G. & D. ἀγαθοῖν—βελτίονοιν—βελτίστοιν.
ἀγαθαῖν—βελτίοναιν—βελτίσταιν.
ἀγαθοῖν—βελτίονοιν—βελτίστοιν.

V. ἀγαθὼ / ἀγαθὰ / ἀγαθὼ } βελτίονε { βελτίστω / βελτίστα / βελτίστω.

Pluraliter

Pluraliter

N. ἀγαθοὶ { βελτίονες, βελτίοες, βελτίους } βέλτιστοι, βέλτιστοι.
ἀγαθαὶ { βελτίους } βέλτιστοι, βέλτιστοι.
ἀγαθὰ { βελτίονα, βελτίοα, βελτίω } βέλτιστα.

G. ἀγαθῶν — βελτίοων — βελτίστων.

D. ἀγαθοῖς, ἀγαθαῖς, ἀγαθοῖς } βελτίοσι { βελτίστοις. βελτίσταις. βελτίστοις.

A. ἀγαθοὺς { βελτίονας, βελτίοας, βελτίους } βελτίστους, βελτίστας
ἀγαθὰ { βελτίονα, βελτίοα, βελτίω } βέλτιστα.

V. ἀγαθοὶ { βελτίονες, βελτίοες, βελτίους } βέλτιστοι, βέλτιστα
ἀγαθὰ { βελτίονα, βελτίοα, βελτίω } βέλτιστα.

87. Comparatio irregularis.

ἀγαθὸς bonus
- ἀμείνων
- ἀρείων — ἄριστος
- βελτίων & βέλτερος } βέλτιστος.
- λωΐων, λωΐτερος } λῷστος
- λώων —
- κρείσσων — κράτιστος.

ἐσθλὸς

ἐσθλὸς bonus } —— φέρτερος —— φέρταλος, φέριος, & φέρτερος.

κακὸς malus { κακώτερος & κακίων—κάκιος. / χείρων & χερείων—χείριος.

μικρὸς parvus { μικρότερος—μικρότατος. / μείων —— μείστος. / ἐλάσσων—ἐλάχιστος; unde novus comparativus ἐλαχιστότερος Epheſ. 3. 8. / ἥσσων vel ἧσσον —— ἥκιστος.

μέγας magnus, μείζων [& μέσσων] μέγιστος.

αἰχρὸς turpis { αἰσχρότερος —— αἰσχρότατος, / αἴσχιων —— αἴσχιστος.

καλὸς pulcher, κάλλιων, κάλλιστος.

ἐχθρὸς inimicus, ἐχθίων, ἔχθιστος.

ῥᾴδιος facilis, ῥᾴων—ῥᾷστος, & Syncopati ῥᾶον—ῥᾷστος.

πολὺς multus, πλείων, πλεῖστος.

φίλος amicus, φίλτερος, φίλτατος, & φίλιστος.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος: nonnulla per είτερος & είτατος; quædam per ίστερος & ίσταλος (Ionicè) a positivis in ος: ut,

λάλος loquax, λαλίστερος, λαλίστατος.

γεραιὸς ſenex, γεραίτερος, γεραίτατος.

σπουδαῖος ſtudioſus, σπουδαίστερος, σπουδαίστατος.

Comparantur etiam

I. *Subſtantiva*; ut, κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος. ῥῖγος frigus, ῥίγιων, ῥίγιστος.

II. *Pronomen*; αὐτὸς ipſe, αὐτότατος.

III. *Verba*; ut, δεύω relinquo, δέτερος ſecundus, δεύταλος poſtremus. βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. φέρω, φέρτερος, φέρταλος: & φείων, φείστος & φέρτιστος.

IV. Parti-

IV. *Participia*; ut, ἐῤῥωμένος robuſtus, ἐῤῥωμένεστερος—ἐστατος.

V. *Adverbia*; ἄνω ſuprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος. πόῤῥω longè, πορῤῥώτερος—πορῤῥώτατος. ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος & ἄγχιον, ἐγγύτατος & ἔγγιστος. ἔσω intra, ἐσώτερος, ἐσώτατος. ἔξω extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος. πέρα ultra, περαίτερος, περάτατος. ὀπίσω pòſt, ὀπίσσερος, ὀπίσατος. πάλαι dudum, παλαίτερος, παλαίτατος.

VI. *Præpoſitiones*; ut, ὑπὲρ ſuper, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, & per Syncopen ὕπατος. πρὸ præ, πρότερος, πρώτατος, πρῶτος, πρῶτος; à quo πρώτιστος. περὶ ſuper, περισσὸς vel περιττὸς; unde περισσότερος, *Mat.* 3. 11.

88. De Patronimicis, Poſſeſſivis, Gentilibus, Denominativis, Diminutivis & Verbalibus.

I. *Patronymicum* [πατρωνυμικὸν] *eſt, quod propriè à patre; latiùs autem ab alia familiæ ſuæ perſona derivatur.*

éſtque { Maſculinum, vel Fœmininum.

Maſculina deſinunt vel in

ἀδης, cùm nomen ſit vel primæ Declinationis, mutando ultimam Genitivi in ἀδης; ut, Αἰνειάς—ου, Αἰνειάδης, Aeneæ filius: Vel deſinat purè; ut, ἥλιος—ἡλίου—ἡλιάδης Solis filius.

ἰδης, mutando terminationem Genitivi in ἰδης; ut, Πέλοψ, Πέλοπος, Πελοπίδης filius Pelopis: Πηλεύς, Πηλέος—Πηλείδης, craſi Πηλεϊδης. Sed à Genitivo Ionico Πηλῆος fit Πηληϊάδης, & per Epentheſin Πηλητάδης. Gen. Πηλητάδεω Ionicè Πηλητάδεω.

Fœminina deſinunt vel in

ας & ις; quæ fiunt à maſculinis removendo δης; ut,

ut, ἡλιάδης—ἡλιάς: Καδμείδης—Καδμεῖς.

ιγη & ωγη, quæ fiunt à Genitivis Primitivorum, mutando ultimam syllabam in ιγη & ωγη: ut, Ἀδελφεός—Ἀδελφιγη, Ἀδελφωγη. Ἰκαρίου—Ἰκαριγη, Ἰκαριώγη. Ionum patronymica in ίδης formant in ιων; ut, Κεκρίδης-Κεκρίων. Πηλείδης-Πηλείων.

II. Possessiva [κτητικὰ] terminantur vel in

1. εῖος; ut, Ἑκτόρειος Hectoreus, ab Ἕκτωρ.
2. ειος; ut, ἀνθρώπειος humanus, ab ἄνθρωπος.
3. ιος; ut, οὐράνιος cœlestis, ab οὐρανὸς.
4. ινος; ut, ἀνθρώπινος humanus, ab ἄνθρωπος.
5. κος; ut, κυριακὸς Dominicus, à Κύριος.
6. ώδης; ut, λιθώδης lapidosus, à λίθος.
7. ος purum; ut, πατρῷος paternus, à πατήρ.

III. *Gentilia* [ἐθνικὰ] quæ patriam aut gentem significant, desinunt vel in

1. αῖος; ut, Ρωμαῖος, Ἀθηναῖος.
2. ιος; ut, Ἰθακήσιος, Κνίδιος.
3. λος; ut, Ἴπλος, Θετταλός.
4. νος; ut, Λατῖνος, Ἀλεξανδρεῖνος.
5. κος; ut, Ἀχαϊκός.
6. ευς; ut, Θεσσαλονικεύς.
7. της; ut, Γαλάτης, Σπαρτιάτης.
8. σης; ut, Πέρσης.
9. ις; ut, Λίβις.
10. ων; ut, Λάκων, Μακεδών.
11. βος; ut, Σουηβός, Suevus.
12. ξ; ut, Θρᾴξ, Κίλιξ.
13. ας; ut, Ἀρκὰς, Arcas.

IV. *Denominativa* [παράνυμα] quorum terminationes variæ.

Masculina terminantur vel in

1. ης; ut, οἰκέτης servus, ab οἶκος domus.
2. ος; ut, σπουδαῖος studiosus, à σπουδὴ studium.
3. ύσιος; ut, ἑκούσιος voluntarius, ab ἑκὼν volens.

4. της

4. ις; ut, χαρίεις gratiosus, à χάρις.
5. ων; ut, ἀμπελὼν vinea, ab ἄμπελος vitis.
6. ωδης; ut, λιθώδης lapidosus, à λίθος.

Fœminina terminantur vel in

1. της; ut, κακότης malitia, à κακός.
2. εια; ut, δ' σέβεια pietas, ab δ' σεβὴς.
3. ια; ut, δ' τυχία felicitas, ab εὐτυχὴς felix.
4. σύνη; ut, δικαιοσύνη justitia, à δίκαιος justus, &c.

V. *Diminutiva* [ὑποκοριστικά].

1. Masculina terminantur in

ας; ut, Ζηνᾶς Zenodorulus, à Ζηνόδωρος.
αξ; ut, βῶμαξ, à βωμολόχος scurra.
δις; ut, λαγιδεὺς lepusculus, à λαγὼς lepus.
υς; ut, Διονῦς Bacchulus, à Διονύσιος.
ις; ut, ἄσκις taxillus, ab ἀσκάλων talus.
ιος; ut, ἀνθρωπίσκος homuncio, ab ἄνθρωπος.
ιλος; ut, ναυτίλος nautulus, à ναύτης nauta.
υθος; ut, ἐρυθρὸς rubellus, ab ἐρυθρὸς ruber.
ων; ut, μωλὼν stultulus à μωρός.

2. Fœminina terminantur in

α; ut, κόρινα puellula, à κόρη.
η; ut, μειρακίσκη adolescentula, à μειράξ adolescens.
ις; ut, φυσαλὶς vesicula, à φύσα vesica.

3. Neutra terminantur in

ιον; ut, ἐπιστόλιον epistolium, ab ἐπιστολή.
ιδιον; ut, γνωμίδιον sententiola, à γνώμη.
λιον; ut, εἰδώλιον imaguncula, ab εἶδος forma.
φιον; ut, ζωύφιον animalculum, à ζῶον animal.
αιον; ut, ποάιον herbula, à πόα; πλοιάριον navigiolum, à πλοῖον *Marc.* 3. 9.
διον; ut, κρεάδιον caruncula, à κρέας caro.

αιδιον;

ἀειδιον ; ut, βιβλαριδιον } libellulus, à βιβλα-
δαριον ; ut, βιβλιαδαριον } liber.

VI. Verbalia [ῥηματικὰ] deducuntur vel

1. Ab ipso themate, mutando formam Verbi in η, σις, Θ, ης vel ις ; ut, νίκη victoria, à νικάω vinco: βασιλεία regnum, à βασιλεύω regno: εἶδος species, ab εἴδω video: συνεχὴς continuus, à συνέχω contineo: δύναμις potentia, à δύναμαι possum.

2. Ab Aoristo secundo, vertendo ειν Infinitivi in σα, η, ης, & Θ ; ut, ἰδέα species, ab ἰδεῖν, vidisse: λάχη sors, à λαχεῖν sortiri: ἔλλειψις deficius, ab ἐλλιπεῖν deficere: πάθος passio, à παθεῖν pati.

3. A Præterito Medio, abjiciendo augmentum, & mutando ultimam in α, ας, ασις, ος, η, ης, μα, ος & Θ ; ut, σπορὰ satio, ab ἔσπορα: κυνὰς—δος malleus, à τέτυφα: τύφανον (&, πλεονασμῷ, τύμφανον) à τέτυπα: τομεὺς sector, à τέτομα: ἀκοὴ auditus, ab ἄκουα: σπερμὸς qui conseri solet, ab ἔσπερμαι: φλὸξ flamma, à φέφλογα, à φλέγω uro: λόγος sermo, à λέλογα.

4. A I^a *personâ præteriti passivi, abjiciendo augmentum, & vertendo μαι in*

μα ; ut, πρᾶγμα actio, à πέπραγμαι.

μη ; ut, γραμμὴ linea, à γέγραμμαι.

μος ; ut, ψαλμὸς psalmus, ab ἔψαλμαι.

μων ; ut, ἐλεήμων misericors, ab ἤλεημαι, ab ἐλεέω misereor.

A I^a *persona, abjiciendo augmentum, & vertendo* σις *vel* σια ; ut,

ποίησις poësis, à πεποίημαι:

δοκιμασία probatio, à δεδοκίμασμαι.

A III^a *personâ, abjiciendo augmentum, & vertendo* της *in*

της ; ut, ποιητὴς poëta, à πεποίηται.

της

ηρ; ut, σωτὴρ salvator, à σώζω.
τος; ut, Χριστὸς Christus, à χρίω.
τωρ; ut, ῥήτωρ Rhetor, ab ἐρῶ.
κος; ut, κριτικὸς judicialis, à κρίνω.
τις; ut, πίστις fides, à πείθω.
τις; ut, ψαλτὴς psaltes, ab ψάλλω.
τρια; ut, ψαλτρία psaltria, ab ψάλλω.
τηριον; ut, κοιμητήριον coemiterium, à κοιμάω.
τρον; ut, διδακτρον minerval, à διδάσκω.
τος, τη, τον, Gerundiva; ut, γραπτὸς, τὴ, τὸν, scribendus, a, um, à γράφω: λεκτὸς, τὴ, τὸν, à λέγω.

Ad Cap. XIII.

89. Attici mutant (α) syllabicum augmentum in temporale (η): ut, pro ἤγγελον, ἤμελλον futurus eram, à μέλλω. Sic ἠβουλόμην, à βούλομαι volo; ἠδυνάμην à δύναμαι possum; & ἠδυνήθην Atticè pro ἐδυνήθην.

90. Attici augmento temporali superaddunt augmentum syllabicum; ut, ὁράω video, ἑώρων, Atticè ἑωρῶν, & contractè ἑώων. Sic in præterito ὥρακα ἑώρακα.

91. Poëtæ præponunt [ε] (πλεονασικῶς) sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus; ut, ἔειπα pro εἶπα dixi, ab ἐρῶ· ἔοικα præt. med. pro εἴκω, ab εἶκω similis sum.

92. Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ in augmento; ut, à ῥίπτω jacio, ἐρρίπτουν, ἐρρίπτηκα, ἐρρίπτειν; quod tamen poëtæ non observant.

93. [ευ] mutatur Atticè in ηυ; ut, εὔχομαι ηὐχόμην oro, orabam, & οἶδα scio: pluſq. perf. ᾔδειν per Syncopen ᾔδη, & Atticè ᾔδειν ſciveram.

94. Quatuor

94. *Quatuor sunt verba ab* [α] *incipientia, quæ* [α] *non mutant*; ut, 1. ἄω—ἄον *spiro.* 2. ἄϊω—ἄϊον audio. 3. ἀηθέω—ἀήθεον insuetus sum. ἀηδίζομαι—ἀηδίζόμην, tædio afficior.

1. Ut differt ab ἄον ab ἴω *sum.*
2. Ut differat ab ἴϊον, quod vel ab ἴω vel εἶμι *eo.*
3. & 4. Nè concurrant duo ιι.

95. *In quibusdam* [ε] *pro augmento assumit* [ι]; ut, ἔχω habeo, εἶχον. ἔπω dico, εἶπον. ἕλω capio, εἷλον. ἕπομαι sequor, εἱπόμην. ἱκνέομαι sto, ἱστάμενος. ἑστιάω convivio excipio, εἱστίων. ἑάω sino, εἶων. ἕρπω & ἑρπύζω serpo, εἶρπον & εἵρπυζον. ἕλκω & ἑλκύω traho, εἷλκον & εἱλκύων. ἑρύω traho, εἵρυον. ἐθίζω assuefacio, εἴθιζον. ἕω induo, εἷον. ἐργάζομαι operor, εἰργαζόμην. ἔθω assuesco, Præt. Med. εἴωθα, interposito [ω]. ἑορτάζω festum celebro, ἑώρταζον, mutato [ο] in [ω].

96. *Quædam etiam ab* [οι] *incipientia, augmentum respuunt*; ut, οἰδάνω tumesco, οἴδανον. οἰκουρέω domum custodio, οἰκούρουν. οἰνόω in vinum verto, οἴνουν. οἰμώζω ploro, οἰμωζον, & ὤμωζον; unde ὠμωξα ploravi, οἰμάω conicio, οἴμων, & quædam alia.

97. *De Augmentis Compositorum.*

I. Composita augentur in initio,

1. *Si componantur cum nomine vel pronomine*; ut, φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philosophor. ἀπερχομαι ἐπὶ venio, ἀπῆρχόμην.

2. *Cum α privativâ particulâ*; ut, ἀτυχέω infelix sum, ἠτύχουν. ἀφρονέω infipiens sum, ἠφρόνουν, ab ἄφρων.

3 *Cum*

3. *Cum* ὁμᾶς *vel* ἡμᾶς; ut, ᾠνέω consentio, ἀμφᾠνεν.
4. *Cum* δυς & ευ, *ſequente conſonante, vel immutabili vocali*; ut, δυσυχέω, ἐδυσύχουν infelix ſum: εὐτυχέω, εὐτύχουν felix ſum: δυσωπέω pudore flecto, ἐδυσωπεῖτο—ώπουν.
5. *Cum Præpoſitione, quæ ſimplicis Verbi ſignificationem non mutat*; ut, εὕδω, καθεύδω, ἐκαθεύδον dormio: οἴγω, ἀνοίγω, ἤνοιγον aperio: ἴσημι, ἐπίσταμαι ſcio, ἠπιστάμην: quod & abſque augmento ἐπιστάμην.
6. *Quorum ſimplicia, aut in nullo, aut non frequenti ſunt in uſu*; ut, ἀμφισβητῶ dubito, ἠμφισβήτουν: ἀντιβολῶ ſupplico, ἠντιβόλουν: ἀμελῶ curo, ἠμέλουν.

II. Compoſita augentur in Medio;

1. *Si componantur cum Præpoſitione quæ Verbi ſignificationem mutet*; ut, βάλλω jacio, προσβάλλω adjicio, προσέβαλλον: καταγινώσκω condemno, κατεγίνωσκον.
2. *Cum* δύς & ευ, *ſequenti vocali mutabili*; ut, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν diſpliceo: εὐεργετέω, εὐηργέτουν benefacio.

III. Quædam & in principo & in medio augentur Attikῶς.

ἀνοχλέω, ἀνώχλουν turbo: ἀνορθόω, ἀνώρθουν corrigo: ἀνέχομαι patior, toloro, ἀνειχόμην, & in Aor. ſecundo ἀνασχόμην, &c.

Regulæ.

Præpoſitionum ultimæ Vocales, in compoſitione, vocali ſequente, eliduntur; ut, παρακούω perperam audio, παήκουον: παραλαμβάνω aſſumo, παρελάμβανον.

Excipiuntur περὶ & ὑπὲρ & aliquando ἀμφὶ; ut, περιάγω circumago, περιῆγον. προβάλλω projicio, προΐβαλλον, & crasi Atticâ, προύβαλλον.

Præpositio, elisione factâ, mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspiratâ; ut, καθάπτομαι attingo, ex κατὰ & ἅπτομαι.

ἐκ ponitur sequente consonante; ἐξ sequente vocali; ut, ἐκβαλλω ejicio, ἐξέβαλλον.

ἐν & σὺν præpositiones, ante β, μ, π, & φ, mutant ν in μ; ante γ, κ, χ, in γ; ante λ, ῥ, & σ, in consonam sequenti similem; ante ζ, σ, κσ, & ξ abjiciunt ν; ut, συμβάλλω conjicio, à σὺν & βάλλω. συμμένω unà maneo: συμπαίζω colludo: σύμφημι consentio, συμψαύω contingo: συσχέθω conscribo: συσκαλέω convoco: συσχαίρω congratulor: συλλαμβάνω comprehendo: συῤῥάπτω consuo: συνοικέω unà convivor: συζάω convivo: συσκυλάζω compilo: συσίλλω contraho: συσχολαστὴς condiscipulus.

Ionès, Attici & Poëtæ, ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum; ut, τύπτω pro ἐτυπτον: ἔκτα pro ἤκτησα: φάτο pro ἔφατο.

98. De Futuro primo, ad Qu. 65.

Penultima futuri primi eadem est cum penultima præsentis; ut, τύπτω τύπτω, γράφω γράφω.

Excipiuntur

1. Verba Quintæ Conjugationis, quæ penultimam futuri corripiunt; idque vel 1. Elidendo secundam consonantem; ut, τέμνω, τεμῶ scindo: Vel 2. Secundam Vocalem diphthongi; ut, φαίνω, φανῶ ostendo: Vel 3. Breviando ancipitem; ut, κρίνω, κρινῶ judico.

2. Dissyllaba in έω, quæ formant futurum in έσω; ut,

ut, πλέω navigo, πλεύσω; πνέω ſpiro, πνεύσω; ῥέω fluo, ῥεύσω; κλαίω ploro, κλαύσω; καίω uro, καύσω: præter δέω, δήσω, ligo—as.

3. Barytona quædam, quæ à circumflexis futurum mutuantur; ut, θέλω volo, θελήσω, tanquam à θελέω: αὔξω—ήσω, ab ἀυξέω augeo, &c.

4. Verba Contracta; ut, φιλέω amo, φιλήσω; τιμάω honoro, τιμήσω; δηλόω manifeſto, δηλώσω.

5. Quatuor Futura ſunt, quæ ſpiritum thematis non ſervant; ut,* θρέψω à τρέφω nutrio:* θρέξω à τρέχω curro: * ἕξω ab ἔχω habeo: * θύψω à τύφω accendo.

* Ad differentiam τῶ τρέψω à τρέπω verto. ἕξω extra: τύψω verberabo, à τύπτω: τρέχω autem nè duriùs ſonent duæ aſpiratæ ſyllabæ; quod non fit in futuro.

Attici, in polyſyllabis quartæ Conjugationis tollunt [σ], & circumflectunt [ω]; ut, νομίζω puto, νομίσω—νομιῶ: ἐλπίζω ſpero, ἐλπίσω—ἐλπιῶ: καθαρίζω purgo, καθαρίσω—καθαριῶ, εῖς, εῖ, &c.

Doricè verba quartæ Conjugationis in [ζω] exeunt in σδω; ut, κωμάσδω pro κωμάζω laſcivio: συρίσδω pro συρίζω, fiſtulâ cano: & Futura in ξω; ut, βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω: & κλείω claudo, κλείσω, κλάξω & κλήσω.

Æoles Fut. in ρω efferunt per σω; ut, ὄρω concito, ὀρσῶ, ὄρσω.

Poëtæ in Futuro ſextæ Conjugationis ſæpe abjiciunt [σ]; ut, δήω inveniam, pro δήσω, à δέω: κλείω laudabo, pro κλεισω: & κίω, ſeu κήω cubabo, pro κίσω, à κίω.

99. *De Aoristo primo, ad Qu. 66.*

Dic *Aoristus* & *Aoristum*: illud, subintelligendo χρόνος: istoc, subaudiendo *tempus*.

Vocantur *Aoristi*, sive *Indefiniti*, quòd significationem habeant, interdum quidem *Præteritam*, nonnunquam *Præsentem*.

Præteritam Mat. 1. 2. Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ: Abrahamus genuit Isaacum, &c.

Præsentem; ut, Hoc. ad Demonic. καλλος μὲν χρὸς ἂν χρόνος ἀνάλωσεν, ἢ νόσος ἐμάρανε: pulchritudinem quidem vel tempus *absumit*, vel morbus *corrumpit*: pro ἀναλίσκει & μαραίνει.

Regulæ.

Characteristica Aor. primi eadem est quæ Futuri; ut, τυ-ψω, ἔτυ-ψα: λέξω ἔλεξα.

Excipiuntur quinque Aoristi primi; ut, ἔθηκα posui, à τίθημι: ἔδωκα dedi, à δίδωμι: ἧκα misi, ab ἵημι: εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli, ab ἔνεγκω & ἐνήνοχα inusitatis.

Excipiuntur etiam ἔχεα sive ἔχυα, pro ἔχεσα, à χέω fundo: ἔκτα pro ἔκτανα, à κτείνω uro: ἔσβεα pro ἔσβησα, à σβέω moveo: ἤλυα pro ἤλυσα, ab ἀλύω vito; & ἤρεια pro ἤρεισα, ab ἀρείω sano.

Penultima Aor. *a.* semper longa: unde, in Quinta Conjugatione, [α] in penultima Futuri mutatur in [η]; ut, ψαλῶ—ἔψηλα: [ι] in [ει]; ut, σωιρῶ—ἔσωειρα.

Ancipites [α, ι, υ] in Futuro correptæ, in Aor. *a* producuntur; μιαίνω inquino, Fut. μιανῶ, Pr. ἐμίανα, communiter, & Atticè ἐμίηνα. κείνω—κεινῶ ἔκεινα. ὄρνύω—ὄρνυῶ, ὦρνυα.

100. *De*

100. *De Præterito Perfecto, ad* Qu. 67.

Regulæ.

I. Si Verbum incipiat à ſimplici conſonante, vel à muta cum liquida, repetitur prima conſonans thematis cum [ε] ſyllabico augmento; ut, à τύπτω, τύψω, τέτυφα. χέω, χεύω, κέχυφα.

II. Sin à duabus conſonantibus, vel à duplici, [ε] tantùm præponitur; ut, στέλλω—στελῶ, ἔσταλκα mitto. ζάω—ζήσω—ἔζηκα vivo.

III. Si Verbum incipiat ab aſſpirata, repetit ſuam tenuem in Præterito; ut, θύω ſacrifico, τέθυκα. ορκίζω dico, ὥρκικα.

IV. Si incipiat à [ρ], geminatur [ρ], & [ε] tantùm præfigitur; ut, ῥίπτω præcipito, ἔῤῥιφα, non ἐρέριφα.

V. Si Verbum incipiat à vocali vel diphthongo, idem erit augmentum Imperfecti & Præteriti; ut, ἀκούω audio, ἤκουον—ἤκουκα.

ἐθίζω habito, εἴθιζον—εἴθικα.

VI. Penultima Futuri & Præteriti eadem eſt; ut, τύπτω, τέτυφα. Excipiuntur *primò* diſſyllaba Quintæ Conjugationis, quæ [ε] Futuri mutant in [ε]; ut, στέλλω—στελῶ, ἔσταλκα: σπείρω—σπερῶ, ἔσπαρκα. *Secundò* diſſyllaba à vocali aut diphthongo mutabili incipientia; ut, ἄγω—ἄξω, ἦχα: ᾄδω—ᾄσω, ᾆκα, cano.

VII. Diſſyllaba in αίνω, ύνω & ώω abjiciunt [ν] Futuri, in Præterito; ut, κλείνω—κλινῶ—κέκλικα interficio: κείνω—κεινῶ—κέκεικα judico: θύω—θυῶ——τέθυκα ruo. Cætera mutant [ν] in [γ]; ut, φαίνω oſtendo, πέφαγκα: μολύνω contamino, μεμόλυγκα.

VIII. χρηστεύω & χρηίζω (ad καλοφωνίαν virandam)

dam) tantùm [ε] præponunt, etsi à muta cum liquida incipiant; ἐγρηγορεικα enim & ἐγήγορεικα tantùm sunt in usu.

IX. Verba incipientia à σ, κ, μ, repetunt primam literam thematis; ut, πέπυσμαι cecidi, à σλόω inusitato: μέμνημαι à μνάομαι commemoro. Excipitur ἔσλακα, à πλήσσω occido.

X. Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis; ut, ἀλήλυθα, πλῆκα, ἀδήλεκα molo: ἔσχον, ἔσχα, ἠρήρεκα contendo: & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excellerit.

XI. Verbis à [κ] & [μ] incipientibus, Attici, prò augmento præponunt [σκ] Præterito; ut, κήβω inusitat κέκληφα, ἔκληφα accipio: μισέομαι, μέμαρμαι, ἐμάρμην sortior; unde εἱμαρμένη sors, fatum.

XII. In Dissyllabis primæ & secundæ Conjugationis, Attici [ε] penultimam futuri, in præterito mutant in [α]; ut, πέμπω mitto, πέπεμφα: κλήθω furor, κέκληφα.

XIII. Perfecta in μικα non raro Syncopen patiuntur; ut, κάμνω laboro, κέκμηκα, κέκμακα, & Sync. κέκμημαι, abjecto [κ] κέκμησα: unde participium κεκμηώς. Unde δὲ κεκμηῶτα μὴ & μέγα δύνασθαι.

Tol. De Aoristo secundo, ad Qu. 69.

Regulæ.

I. Penultima Aor. [ε] plerunque brevis: unde, si penultima præsentis sit positione longa, posterior consonans abjicitur; ut, κάμνω laboro, ἔκαμον, & ἀναδιπλασιασμῷ Ionico, κέκαμον.

II. Vocales & Diphthongi præsentis in penulti-

ma

ma Aoristi [β] ità mutantur.

ε mutatur in α; ut, δέρω, ἔδαρον excorio. Sed ἔλεγον, ἔβλεπον, ἔφλεγον excipiuntur.

η in α; ut, λήβω, ἔλαβον accipio.

ω in α; ut, τρώγω—ἔβαγον comedo.

αι in α; ut, καίω—ἔκαον uro.

αυ in α; ut, σαύω—ἔπαον sedeo.

ὐ in υ; ut, φεύγω fugio, ἔφυγον.

ου in ο; ut, ἀκούω audio, ἤκοον.

οι in ι; ut, λείπω, ἔλιπον: Sed in quinta Conjugatione,

mutatur in { Dissyllabis in α; αἰρέω fero, ἆραον. / Trissyllabis in ε; ut, ὀφείλω debeo, ὤφελον.

III. Quædam Dissyllaba penultimam habent longam; ut, φάω cano, ἔφην: ἕλκω traho, εἶλκον: ἔπω dico, εἶπον: ἐλεύθω venio, ἦλθον per Sync. pro ἤλυθον. & pauca Trissyllaba; ut, ἐνέγκω fero, ἤνεγκον: πέρθω devasto, ἔπαρθον: δέρκω video, ἔδρακον, & Metathesi ἔδερκον.

IV. In quarta Conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aor. β' desinit in δον; si in ξω, in χον; ut, φράζω, φράσω, ἔφραδον; ὀρύττω, ὀρύξω, ὤρυχον.

V. Quædam Aor. β characteristicam mutant; ut,

βλάπτω——ἔβλαβον noceo.
καλύπτω——ἐκάλυβον tego.
κρύπτω——ἔκρυβον abscondo.
βάπτω——ἔβαφον tingo.
σκάπτω——ἔσκαφον fodio.
ῥάπτω——ἔῤῥαφον suo.
θάπτω——ἔταφον sepelio.

VI. Verba sextæ Conjugationis carent plerunque Aoristo secundo, Futuro secundo, & Præterito medio.

102. *Ad* CAP. XV. *Ad* Qu. 72.

Regulæ.

I. Secunda perſona ſingularis exit in [η] cum [ι] ſubſcripto : laniceè in σαι ; ut, τύπτεσαι, τυφθήσεαι, τελέσεαι.

II. Atticorum more, in lingua communi, uſurpantur βούλομαι—βόλει, pro βόλῃ volo : οἴομαι, οἴει, pro οἴῃ puto : ὄψομαι. ὄψει, pro ὄψῃ videbo : ἔομαι, ἔει, & εἶ pro ἔῃ, ſum, es.

103. *De Perfecto Paſſ. Ad* Qu. 74.

Regulæ.

I. Quædam Verba Præteritum faciunt per σμαι, etiamſi penultima Præteriti Activi longa ſit; ut,

ἀείδω audio——ἤκουκα——ἤκουσμαι.
ῥέφω pullo——πέπληγα——πέπληγμαι.
κλάω claudo——κέκλικα——κέκλεισμαι.
σείω quatio——σέσεικα——σέσεισμαι.
πταίω percutio——πέπαικα——πέπαισμαι.
πλήσσω impingo——ἔπληγα——ἔπλησμαι.
κελεύω jubeo——κεκέλευκα——κεκέλευσμαι.
γνόω inuit.——ἔγνωκα——ἔγνωσμαι.
θραύω frango——τέθραυκα——τέθραυσμαι.
χέω ungo——κέχυκα——κέχεισμαι, &c.

II. Nonnulla faciunt Præteritum per μαι, cùm penultima Activi ſit brevis vel anceps ; ut,

ἄγω ago——ἦχα——ἦγμαι.
δέω ligo——δέδηκα——δέδεμαι.
τίω honoro——τέτικα——τέτιμαι
δράω facio——δέδραγα——δέδρασμαι.
λύω ſolvo——λέλυκα——λέλυμαι.
δύω induo——δέδυκα——δέδυμαι, &c.

III. Quæ

III. Quæ habent [ες] implicitum cum conſonante, mutant [ς] in (κ); ut, στρέφω verto, ἔστροφα, ἔστραμμαι: τρίπω verto, τέτριφα, τέτραμμαι. Excipe βέβριγμαι à βρίχω rigo.

IV. A Verbis in (νω) Attici faciunt Præteritum Paſſivum per σμαι; ut, μιαίνω inquino, μεμίασμαι: φαίνω appareo, πέφασμαι.

V. Secunda perſonæ exit in (σαι), actu ſcilicet aut poteſtate; ut, κέκευμαι, κέκευσαι: τέτυμμαι, τέτυψαι: λέλεγμαι, λέλεξαι; à μέμνημαι autem legitur μέμνησαι & μέμνη.

VI. Tertia ſingularis in Ϟ deſinit; idque purum vel impurum: ut, πεποίηϞ, λέλεχϞ, πέφευγϞ.

VII. Prima Dualis formatur à prima Singulari, mutando μαι in μεθον; ut, τέτυμμαι, τετύμμεθον.

VIII Secunda & tertia Dualis, & ſecunda Pluralis, formantur à tertiâ ſingulari, mutando tenues in aſpiratas, & (αι) in (ον) vel (ε): interpoſito item (σ) ſi tertia deſinat in (αι) purum; ut, τέτυφϞ, τέτυφθον, τέτυφθε: κέκειϞ, κέκεισθον, κέκεισθε.

IX. Prima Pluralis fit à primâ Duali, mutando (ον) finale in (α); ut, τετύμμεθον, τετύμμεθα.

X. Tertia Pluralis fit à tertiâ Singulari, ponendo (ν) ante (Ϟ) purum; ut, κέκειϞ—κέκειντϞ. πεποίηϞ, πεποίᾶϞ Cum verò deſinit in (Ϟ) impurum, (ad vitandam κακοφωνίαν) circumloquimur tertiam pluralem per Participium & εἰσι; ut, τέτυφϞ, τετυμμένοι—εἰσι: Idem fit in pluſquamperfecto.

XI. Iones formant tertiam Pluralem à tertiâ Singulari in perfecto & pluſquamperfecto, interſerendo (α) ante (Ϟ) vel (το); ut, ἕστηκϞ, ἑστάκαϞ. Verùm ſi tenuis præcedat, vertitur in ſuam aſpiratam, & (σ) in (θ), aliquando in (δ); ut, τέτυπϞ, τετύφαϞ. πέπεισαι, πεπείθαϞ: ἐσκέδασαι, ἐσκεδάδαϞ. Si vocalis longa, vel diphthongus ſequitur, plerunque corripitur; ut, πέθειϞ, πεπόθαϞ.

XII. *Para-*

XII. Paradigmata Præt. Pass. per omnes conjugationes.

I. Conjug.

S. γέγραμμαι — γέγραψαι — γέγραπται.
D. γεγράμμεθον — γέγραφθον — γέγραφθον.
P. γεγράμμεθα — γέγραφθε — γεγραμμένοι εἰσί.

II. Conjug.

S. λέλεγμαι — λέλεξαι — λέλεκται.
D. λελέγμεθον — λέλεχθον — λέλεχθον
P. λελέγμεθα — λέλεχθε — λελεγμένοι εἰσί.

III.

S. πέπεισμαι — πέπεισαι — πέπεισται.
D. πεπείσμεθον — πέπεισθον — πέπεισθον.
P. πεπείσμεθα — πέπεισθε — πεπεισμένοι εἰσί.

IV.

S. πέφρασμαι — πέφρασαι — πέφρασται.
D. πεφράσμεθον — πέφρασθον — πέφρασθον.
P. πεφράσμεθα — πέφρασθε — πεφρασμένοι εἰσί.

S. ὄρυγμαι — ὄρυξαι — ὄρυκται.
D. ὀρύγμεθον — ὄρυχθον — ὄρυχθον.
P. ὀρύγμεθα — ὄρυχθε — ὀρυγμένοι εἰσί.

V.

S. ἔσπαρμαι — ἔσπαρσαι — ἔσπαρται.
D. ἐσπάρμεθον — ἔσπαρθον — ἔσπαρθον.
P. ἐσπάρμεθα — ἔσπαρθε — ἐσπαρμένοι εἰσί.

S. κέκειμαι — κέκεισαι — κέκειται.
D. κεκείμεθον — κέκεισθον — κέκεισθον.
P. κεκείμεθα — κέκεισθε — κέκειται.

S. πεπο

VI.

S. πεποίημαι —— πεποίησαι —— πεποίηται.
D. πεποιήμεθον —— πεποίησθον —— πεποίηθον.
P. πεποιήμεθα —— πεποίησθε —— πεποιῆται.

104. *De Aor.* [α] *Pass. ad Qu.* 76.

Regulæ.

I. Penultima Aor. [α] eadem est cum penultima præteriti perfecti; ut, πεποίηται, ἐποιήθην:

Excipiuntur

εὑρέθην, ab εὕρηται inventus est.
ἠρέθην, ab ἤρηται laudatus est; cum Compositis ἀρηρέθην, κεκαθαρέθην.
ἐπῃνέθην ab ἐπῄνηται, laudatus est.
τεθῆναι à τέθειται, positus est.
ἐρρήθην ab ἔρρηται, dictus est: συνολῇ, pro ἐρρήθην: quod in reliquis modis manet; ut, ῥηθείη, ῥηθεῖεν, ῥηθῶ, ῥηθῆναι, ῥηθείς.

II. Quædam assumunt [σ]; ut,
ἐμνήσθην à μέμνηται, recordatus est.
ἐρρώσθην ab ἔρρωται, convaluit.
ἐχρήσθην à κέχρηται, usus est.

III. Quædam abjiciunt [σ]; ut,
ἐσάθην à σέσωται, servatus est.
ἐσύθην à σέσυται, motus est.

IV. Verba, quæ in Præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε; ut, ἔτρεμμαι, ἐτρέθην, à τρέω verto: τέτραμμαι, ἐτράφθην, à τρέφω nutrio.

105. De Præterito Medio, Ad Qu. 84.

Regulæ.

I. Penultima præteriti Medii eſt eadem cum penultima præt. activi plerunque; ut, τέτυφα, τέτυπα: σέρεικα, σέρεφθα.

Excipiuntur

1. Diſſyllaba, quæ in penultima Futuri habent (ε): mutant enim illud (ε) in (ο) in Penultima præteriti Medii; ut,
   τρέπω verto, τρέψω, τέτροφα.
   λέγω dico, λέξω, λέλογα.
   σπείρω ſero, σπερῶ, ἔσπορα.
   τέμνω ſcindo, τεμῶ, τέτμηκα.
2. [α] in penultima præſentis mutatur in (η); ut, θάλλω germino, τέθηλα. Sed (α) aliquando ſervatur; ut, ἔθαλα.
3. [αι] mutatur in η; ut, φαίνω oſtendo, πέφηνα; μιαίνω maculo, μεμίηνα.
4. [ει] mutatur in οι; ut, πείθω perſuadeo, πέποιθα: ἀλείφω ungo, ἤλοιφα: εἴδω ſcio, οἶδα.

II. Cùm (χ) vel (φ) ſit characteriſtica themætis, idem eſt præteritum Activum & præteritum Medium; ut, γράφω—γέγραφα.

III. Iones tollunt [κ] ex præt. Medio; & penultimam corripiunt; ut,
   γάω naſcor, γήσω—γέγαα pro γέγονα:
   μάω promptus ſum, μήσω, μέμαα pro μέμονα.
   βάω gradior, βήσω, βέβαα pro βέβηκα.
   ἵστημι ſto, στήσω, ἕστηκα pro ἕστηκα.
   Unde Participia γεγαὼς & γεγώς. μεμαὼς & μεμώς. βεβαὼς & βεβώς. ἑστὼς & ἑστώς, ἑστῶτα, ἑστώς. unde ἴσασι Iſoc.

Ad

Ad Qu. 89. *De Fut.* II^do *Med.*

Tria Futura non circumflectuntur; ἔδομαι edam, ab ἔδω: πίομαι bibam, à πίω; & φάγομαι edam, à φάγω: pro ἐδοῦμαι, πιοῦμαι, φαγοῦμαι: In ſecunda perſona φάγεσαι, πίεσαι, pro φαγῆ, πῖ: in Infinitivo ἔδειν, πιεῖν, φάγειν, pro ἐδεῖν, πιεῖν, φαγεῖν.

Ad Cap. XIX. *De Verbis Circumflexis.*

Ratio Contrahendi

In I^ma *Conjugatione triplex eſt.*

1. εε contrahitur in ει; ut, ποιέε—ει.
2. εο contrahitur in ευ; ut, ποιέυσι—οῦσι.
3. Si Vocalis longa, aut Diphthongus ſequatur (ε) fit contractio tollendo (ε); ut, ποιέω—ῶ. ποιέωμι—οῖμι.

In II^da *Conjugatione duplex.*

1. Si (ο) vel (ω) ſequitur (α), fit contractio in (ω); ut, βοάω, βοᾶ: βοάομεν, βοῶμεν: βοάοιμι. βοῷμι.
2. Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur (α) fit contractio in (α); ut, βοάετε—βοᾶτε; βοάει—ᾷ; βοάῃ—βοᾷ.

In III^tia *Conjugatione triplex.*

1. Si (ω) vel (η) ſequitur (ο), fit contractio in (ω); ut, χρυσόω—χρυσῶ; χρυσόηοι—χρυσῶτο.
2. Si (ε), vel (ο), vel (υ) ſequitur (ο), fit contractio in (υ); ut, χρυσόεον—χρυσοῦτον: χρυσόομεν—χρυσοῦμεν: χρυσόουσι—χρυσοῦσι.
3. Si quævis alia ſequatur Vocalis, vel Diphthongus ſequitur (ο), fit contractio in (οι); ut, χρυσόει—χρυσοῖ: χρυσόῃ—χρυσοῖ: χρυσόοιμι—χρυσοῖμι. Excepto Infinitivo, qui contrahitur in ουν; ut, χρυσόειν—χρυσοῦν.

Obſer-

Observationes in Imam *Conjugationem Circumflexorum.*

I. Dissyllaba Primæ Conjugationis, in primâ personâ singulari, & primâ & tertiâ plurali non contrahuntur; ut, πλέω——πλέομεν——πλέουσι, non πλῶ——πλοῦμεν——πλοῦσι.

II. Quædam in futuro figurativam præsentis retinent; ut, αἰδέομαι revereor, αἰδέσομαι: ἀρκέω sufficio, ἀρκέσω: ῥιπτέω rixor, ῥιπτέσω: τελέω perficio, τελέσω, cum quibusdam aliis.

III. Quædam formant Futurum per ήσω & έσω; Præteritum per ηκα & εκα; ut, αἰνέω laudo, αἰνήσω & αἰνέσω: καλέω voco, καλήσω & καλέσω, & per Sync. κλήσω. Sic κορέω satio: φρονέω sapio: φορέω gesto: τελέω perficio: πονέω——ήσω, cùm ad animum: έσω, cùm ad corpus refertur, &c.

IV. Dissyllaba quædam in εω, formant Futurum in έσω: ut, ῥέω fluo, ῥεύσω: νέω nato, νεύσω: θέω curro, θεύσω: χέω fundo, χεύσω: πλέω navigo, πλεύσω: πνέω spiro, πνεύσω: præter δέω ligo, δήσω——δέδηκα.

V. Quædam Verba in utraque Contractionis specie, nempe in primâ & secundâ repetiuntur; ut, λωφάω & λωφέω cesso: ξυράω & ξυρέω rado: συλάω & συλέω compilo: γηράω & γηρέω senesco, &c.

In IIdam *Conjug.*

I. Secunda Conjug. in άω definit; Fut. in ήσω; Pr. in ηκα; ut, βοάω——βοήσω——βεβόηκα.

Excipiuntur

1. Quæ ante άω habet [ε] vel [ι]; ea enim retinent ά; ut,

α; ut, ἰάω fino; κοπιάω laboro. 2. [λ] vel [ρ]; ut, γελάω rideo, ἐράω amo, ὁράω video, φράω facio, θλάω tundo. 3. Quæ ex ſe formant defectiva in αινω vel άσκω; ut, ἀ κεράω κεράννυμι miſceo; πετάω, πέταμαι pando; γηράω, γηράσκω ſeneſco.

II. Nonnulla formant Futurum in ασω & ησω; ut, ἀλοάω—άσω & ήσω, trituro; πειράω άσω & ήσω, πειράω tento, πειράω tranſeo, &c.

III. Attica hæc, καίω pro καίω uro; & κλάω pro κλαίω frango, faciunt Futurum καύσω & κλάσω.

IV. Veteres Attici ſecundam perſonam ſingularem præſentis Paſſivi terminabant in σαι; ut, καυχάσαι, (& craſi, καυχᾶσαι) pro καυχάη—καυχᾶ, à καυχάομαι—ῶμαι, Rom. 2. 23. ὀδυνᾶσαι—ᾶσαι, pro ὀδυνάη—ᾶ, ab ὀδυνάομαι—ῶμαι, dolore torqueor, Luc. 16. 26. Sic φάγεσαι dicimus, pro φάγῃ, à φάγομαι comedo.

In IIItiam *Conjug.*

I. Verba in ὦ, quæ à nomine deſcendunt, formant Futurum in ωσω, Pr. in ωκα, per [ω]; ut, à χευσις, χευσόω, χευσώσω, κεχεύσωκα. à στέφανος corona, στεφανόω—ωσω—ωκα.

II. Cùm non venit à nomine, retinetur [ο]; ut, ἀρόω aro, ἀρόσω: ὀνόω vitupero, ὀνόσω. Sed βοω (unde βόσκω) paſco, βόσω & ὀσω.

Solent Attici, poſt contractionem, Optativum præſens, per ιω purum inflectere; ut, à ποιέομαι, ποιοῖμι

ποιοῖμι
ποιοῖμεν——ποιοίης——ποιοῖτε
ποιοίησαν——ποιοίητον
ποιοίημεν

ποιοῦμι—ποιοῦμεν—ποιοῦσι.

Sic à βοάομαι—ῶμαι—βοᾶται—ᾶσθε—ῶνται, &c.

à χρυσόομαι—ῶμαι—χρυσοῦται—οῖσθε—οῦνται, &c.

Dores contrahunt ἀεις ῆς, ἀει in ῆ, & ἀεν in ῆν; ut, ὁρᾶεις—ῆς, ὁρᾶει—ῆ, ὁρᾶεν—ῆν, & Attici in his quatuor ζῶ—ζῇς—ζῇ vivo; πεινῶ—πεινῇς—πεινῇ esurio; δι|ψῶ—ῇς—ῇ sitio; χρῶμαι—χρῇ—χρῆ—χρῶνται uror.

Æoles vertunt in Infinitivo ῶν in ᾶις; ut, pro γελᾶν, γελᾶις.

Poëtæ, in Secunda Conjugatione, poſt contractionem in (ω) præponunt (ο); ut, καρηκομόωντες, ῶντες, καρηκομόωσι, à καρηκομάω, caput comatum habeo.

De Verbis in μι, Ad Cap. XXII.

Obſervationes in formam Activam.

1. Multa ſunt Verba in (μι), ſine ullâ omnino reduplicatione; ut, in

Im[a] Conjugatione φιλέω, φίλημι amo; αἰνέω, αἴνημι laudo: ὀνέω vel ὀνάω, ὄνημι juvo

II[da]; ἰλάω, ἵλημι, propitius ſum: νικάω, νίκημι, vinco: ἀρισάω, ἄρίστημι, prandeo: κλάω pro κλείω, κλῆμι occido: hinc κλῆναι occidere, & Aor. β. ἔκτἄν, ης, η: ὑτάω, ὕτημι vulnero: Infin. ὑτᾶναι.

III[tia]: γνόω, γνῶμι cognoſco; ἐλἄθέρωμι libero; δοκιμόω, δοκίμωμι probo.

2. Interdum reduplicatio fit per (ε); ut, à σάω, ἔσημι: à θνάω vel θνέω, τέθνημι morior. à τλάω τέτλημι tolero: à νιάω, νενόημι intelligo.

3. In quibuſdam pro reduplicatione reperiuntur duæ primæ

primæ literæ thematis; ut, ἀλάω, ἄλημι, ἀλάλημι erro; ἀχέω, ἄχημι, ἀκάχημι angor.

4 Quarta conjugatio ubique Aoriſto ſecundo deſtituitur, præterquam in diſſyllabis, quibus idem eſt Aoriſtus ſecundus, ac imperfectum; ut, à κλύω, ἔκλων audio; δύω, ἔδων ſubeo.

5. Uſurpantur nonnunquam circumflexa, loco verborum in μι; ut,

τιθεῖ pro τίθησι, à τιθέω—ῶ.
ἱᾷ pro ἵησι, ab ἱάω—ῶ.
διδοῖ pro δίδωσι. à διδόω—ῶ.

Sic in Imperativo τίθει, ἵει, δίδου, pro τίθετι, ἵεσθι, δίδοθι.

Formatio temporum in voce Activâ.

De præſenti dictum eſt in Rudimentis.

Imperfectum formatur à præſenti, mutando μι in [ν], & præponendo [ε] ſi verbum incipiat à conſonante; ut, τίθημι ἐτίθουν, δίδωμι ἐδίδουν; ſed ἵημι ἵουν.

Perſonæ imperfecti vix ſunt in uſu: pro iis tamen uſurpatur forma contracta.

Aoriſtus ſecundus formatur ab imperfecto, abjiciendo reduplicationem; ut, ἐτίθουν, ἔθουν; ἐδίδουν, ἔδουν: ſed ab ἵουν fit ἕουν cum tenui ſpiritu.

Aoriſtus ſecundus retinet longam vocalem in omnibus numeris; ut, ἔβην, ἔβημεν, ἐβήτην: excipiuntur tria; ἔθην à τίθημι, ἔδων à δίδωμι, & ἧν ab εἰμι mitto.

Si verbum caret reduplicatione, idem eſt imperfectum & Aoriſtus ſecundus; ut, φημὶ ἔφην, γνῶμι ἔγνων, &c.

Reliqua tempora formantur more Barytonorum.

Formatio temporum in voce Passiva & Media.

Præsens Pass. & Med. formatur à Præsenti Activo mutando *μι* in *μαι*, & vocalem longam in suam brevem; ut, *τίθημι, τίθεμαι*; *ἵστημι, ἵσταμαι*; *δίδωμι, δίδομαι*.

Excipiuntur *ἄημαι* ab *ἄημι* flo; *δίζημαι* à *δίζημι* quæro; *ὄνημαι* [vel *ὄναμαι*] ab *ὄνημι* juvo; & quædam alia.

Secunda persona Præsentis exit in *σαι*; ut, *τίθεσαι, ἵστασαι*. Atticè *τίθῃ, ἵστῃ*: Sic *κάθημαι* à *κάθημι* sedeo; *ὀπίστῃ* ab *ὀπίσταμαι* scio; *δύνῃ* à *δύναμαι* possum; pro *κάθησαι, ὀπίστασαι, δύνασαι*.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando *αι* in *ην* præponendo augmentum, & corripiendo penultimam; ut, *τίθημαι, ἐτιθέμην*.

Perfectum formatur à perfecto Activo, mutando *κα* in *μαι*, & corripiendo penultimam; ut, *ἕστακα, ἕστημαι δέδωκα, δέδομαι* præter *τέθειμαι* Bæoticum, quod tamen in Aor. *ά.* corripitur; ut, *ἐτέθην*.

Aoristus secundus Med. formatur ab Imperfecto, abjiciendo reduplicationem; ut,

ab *ἐτιθέμην—τιθέμην—τίθεσο* } Ionicè *τίθεο, τίθευ*
ab *ἐδιδόμην—διδόμην—δίδοσο* } Atticè *δίδου, δίδυ*.

Sic in Imperativo { *θέσο—θέο—θοῦ*. / *δόσο—δόο—δοῦ*.

Composita *κατάθεο*, poëticè *κάτθεο*: *συνθεσο—συνθοῦ* compone: *ἀνάδυ* redde: *ἀπόδυ* depone.

De Verbis Defectivis & Anomalis.

VERBA *Defectiva* [ἐλλιπῆ] vulgò dicuntur, quæ non ultra imperfectum regulariter formantur; ut, λαμβάνω, ἐλάμβανον. *Anomala* [ἀνώμαλα] quæ non æqualiter, ut cætera verba, conjugantur, ſed à diverſis verbis ſua tempora mutuantur. Nos utriuſque claſſis præcipua, & uſitatiora, ſecundùm Alphabeti ordinem, recenſebimus.

A

Ἄγαμαι miror; Fut. Med. ἀγάσομαι· Aor. ά Med. ἠγασάμην· Paſſ. ἠγάσθην, ab ἀγάζομαι admiror, veneror.

Ἄγνυμι frango; Fut. ἄξω & ἐάξω; Comp. κατάξω, *Mat.* 12. 20. Aor. ά. ἔαξα, & diæreſi Atticâ ἔαξα. Perf. ἔαγα, ἔαχα. Med. ἔαγα, ἔαγα. Comp. κατέαγα. Aor. β Act. ἔαγον, ἐάγην. Paſſ. ἔαγην, ἐάγην.

Ἄγω duco, ago; F. ἄξω. Pt. ἦχα; Atticè ἀγήοχα, Bœot. ἀγέοχα. pr. paſſ. ἦγμαι, ἤχθαι, ἦχθην. Aoriſtus 1. ἤχθην; futurum 1. ἀχθήσομαι. Aor. β act. ἤγαγον, & Atticè ἤγαγον: hinc ἄγαγε, ἀγάγωμι, ἀγάγω, ἀγαγεῖν, ἀγαγών, Ionicè ἀγάγας. Med. ἠγαγόμην, ἀγαγέσθαι, ἀγαγόμενος, &c.

A fut. ἄξω fit novum præſens ἄξω; unde imper. ἄξε, ἀξέτω.

Ἄδω placeo; pr. med. ἧδα, & diæreſi ἄαδα. Partic. ἀαδώς. Aor. ά. ἆσα pro ἦσα. Aor. β. ἆδον, ἄαδον, Æol. ἐϝάδον.

Ἄζω ficco; Aor. ά. ἄσαι & ἀάσαι.

Αἱρέω & αἱρέομαι capio, eligo, aor. 2. εἷλον, infin. ἑλεῖν, partic. ἑλών, fut. med. αἱρήσομαι, pr. paſſ. ᾕρημαι, aor. 1. ἡρέθην, aor. 2. med. εἱλόμην *—ἑλῶ—ἑλοίμην—ἕλωμαι—ἑλέσθαι—ἑλόμενος.

* Εἵλετο, ſyncop. ἕλτο, præpoſitã τῦ (λ) εἰς (ν), ἕλο: κὴ πλεονασμῷ τῦ (γ) ἥλο.

Αἴρω tollo, fut. ἀρῶ, aor. 1. ἦρα—ἄρην—ἄρημι—ἄρω—ἄραι—ἄρας: pr. ἦρκα: aor. 2. ἦρον: præt. paſſ. ἦρμαι: pl. perf. ἤρμην, ἦρσο, ἦρτο, κὴ προσῆ μαρτῦ εἰς μαχὴν—ἄρτο, κὴ πλεοναſμῷ τῦ ἃ ποιητικᾶς ἄορτο: aor. 1. paſſ. ἤρθην.

Αἰσθάνομαι ſentio, fut. med. αἰσθήσομαι, aor. 2. ἠσθόμην, pr. paſſ. ᾔσθημαι, infin ᾐσθῆσθαι ab αἰσθέομαι inuſitat.

Ἀλάλημαι erro, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, & reduplic. ἀλάλημαι.

Ἀλέξω propulſo, f. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω; unde ἀλεξέω opitulari: aor. 1. inf ἀλέξαι; med. ἀλέξασθαι; partic. ἀλεξήμενος.

Ἁλίσκω capio, f. ἁλώσω, ab ἅλω, pr. ἥλωκα, Atticè ἑάλωκα, paſſ. ἑάλωμαι, aor. 2. ἥλων, Atticè ἑάλων—ἅλωθι—ἁλοίην [Atticè ἁλώην] ἁλῶναι—ἁλὺς—ἁλόν, ab inuſit. ἅλωμι, pr. paſſ. ἁλίσκομαι, perf. ἥλωμαι & ἑάλωμαι, aor. 1. ἡλώθην, f. m. ἁλώσομαι, aor. 2. ἠλόμην.

Ἅλλομαι ſalio, imperf. ἠλλόμην, ἦλτο, ἤλεο, per ſync. ἧλτο, & προσῆ—ἆλτο, partic. ἁλλόμενος, & ſync. ἁλμένος.

Ἀναλίσκω conſumo, f. ἀναλώσω, pr. ἀνήλωκα; per metathefin ἀνᾄλωκα; & ſine augmento ἀνάλωκα, aor. 1. ἀνήλωσα, ἀνήλωσα, & ἀνάλωσα, ab ἀναλόω; unde imperf. ἀνάλουν, inf. ἀναλῦν partic. ἀναλῶν, aor. 2. ἀνήλων, ἀνήλων, ἀνάλων.

Ἁμαρτάνω pecco, fut. ἁμαρτήσω, ab ἁμαρτάω, præt. ἡμάρτηκα, aoriſt. 1. ἡμάρτησα, aoriſt. 2. ἥμαρτον, poëticè

poëticè ἤμβεσλον tanquam ab ἀμβεσλίω.

Ἀμφίνυμι & ἀμφίεμαι induo, fut. ἀμφιέσω, poëticè ἕσω, aoriſtus 1. ἠμφίεσα, Medius ἠμφεσάμην, præt. paſſ. ἠμφίεσμαι, & ἠμφίεσμαι, partic. ἠμφιεσμένος, & ἠμφιεσμένος, quæ omnia manant ab ἕω induo.

Ἀναίνομαι renuo, perf. ἀνήνυμαι, aoriſt. 1. ἠνηνάμην.

Ἀνοίγω aperio, ab ἀνὰ & οἴγω, fut. ὀξω, ἀνοίξω, imperf. ἀνέωγον, ἠνέῳγον, ἤνοιγον, aor. 1. ὤξα, Atticè ἠῴξα, ἀνέῳξα, & ἤνοιξα, poëticè ἀνοίξα, perf. act. ἀνέῳγα, Med. ἀνέῳγα & ἠνέῳγα, & ἀνᾶγα; paſſ. ἀνέῳγμαι, partic. ἀνεῳγμένος, aor. 1. ἠνοίχθην & ἀνεῴχθην, ἠνεῳχθην, ſync. ἀνῴχθην, poëticè ἀνοιχθην, aor. 2. ἀνοίγην, fut. 2. ἀνοιγήσομαι.

Ἀνώγω jubeo, fut. ἀνώξω, perf. med. ἤναγα ſeu ἄναγα, aoriſt. 1. ἤναξα, inf. ἀνᾶξαι, imper. paſſ. ἄνωχθι jube, ἀνώχθω.

Ἀπαυρέω aufero, aor. 2. ἀπηῦρον, aor. 1. ἀπηῦρα pro ἀπηύρησα, partic. ἀπαύρας & ἐπαύρας, aor. 1. med. ἀπηυρήμην pro ἀπηυρησάμην.

Ἀπεχθάνομαι odio ſum & ἀπέχθομαι, futur. 1. med. ἀπεχθήσομαι, perf. paſſ. ἀπέχθημαι, part. ἀπηχθημένος, ab ἀπεχθέσομαι, aor. 2. ἀπηχθόμην.

Ἀπόλλυμι, vide infrà in ὄλλυμι.

Ἀρέσκω placeo, fut. ἀρέσω, aor. 1. ἤρεσα, inf. ἀρέσαι, partic. ἀρέσας, aor. 1. med. ἠρεσάμην.

Ἀυξάνω & ἄυξω augeo, fut. ἀυξήσω, ab ἀυξέω, aor. 1. ἤυξησα, perf. paſſ. ἤυξημαι, partic. ἄυξας pro ἀυξήσας.

Ἄχθομαι gravor, doleo; fut. ἀχθέσομαι, aor 1. paſſ. ἠχθέσθην tanquam ab ἀχθέσομαι.

Ἄω & ἄημι ſpiro, tertia plurali ἄεισι pro ἀᾶσι, accentu retracto. Infinitivus ἄῆναι pro ἄναι, participium ἀείς, aoriſtus 1. ἄῆσα & ἄεσα,

perf. pass. ἄημαι, ἄῆμαι, & ἄαμαι. Aor. ά. ἀ-άσθω.

B Βε βητ

Βαίνω vado; f. m. βήσομαι. pr. βέβηκα, à βάω. Ionicè βέβαα. (1. pl. βεβάμεν, & sync. βέβαμεν, unde inf. perf. βεβάμεν iviſſe) partic. βεβαώς, & βεβώς. aor. β'. ἔβην, à βῆμι- imperat. βῆθι; pro quo * βᾶ & βάθι. opt. βαίην. subj. βῶ. inf. βῆναι. partic. βάς. pass. βαίνομαι. perf. βέβαμαι. aor. ά. ἐβάθην.

Comp. καταβαίνω & ἀναβαίνω, Atticè pro καταβάθι, ἀναβάθι. per apoc. καταβὰ ἀνάβα. ut, ἀνάστα refurge, pro ἀνάστηθι.

Βάλλω jacio; f. βαλῶ (& poëticè βαλλήσω, quaſi à βαλλέω) pr. βέβληκα. pass. βέβλημαι. aor. ά. ἐβλήθην. aor. β'. ἔβαλον. med. ἐβαλόμην.

Βιβρώσκω, vel βρώσκω edo. f. βρώσω. pr. βέβρωκα. aor. ά. ἔβρωσα. perf. pass. βέβρωμαι; unde βρῶμα—ατος eſca: ἡ βρῶσις—εως cibus, & eroſio, *Mat.* 6. 19.

Βιόω vivo. f. βιώσω. med. βιώσομαι. aor. ά. ἐβίωσα. pr. βεβίωκα; unde tertia pass. βεβίωται vita peracta eſt; & τὰ βεβιωμένα, quæ in vita peracta ſunt. aor. 2. ἐβίων—βιώθι—βιοῦν (Atticé βιῶναι) inf. βιῶναι. partic. βιούς——οῦντος, à βίωμι.

Βλαστάνω germino. f. ήσω. aor. ά. ἐβλάστησα. pr. βεβλάστηκα. aor. β. ἔβλαστον.

Βούλομαι volo. βούλει (poëticè βούλεαι) βούλεται. f. βουλήσομαι. imperf. ἐβουλόμην & ἠβουλόμην. aor. ά. ἐβουλήθην & ἠβουλήθην. perfectum medium βέβουλα.

Γαμέω

Γ

Γαμέω uxorem duco. f. ήσω. pr. ηκα. aor. 1. ἐγάμησα, pro quo uſurpatur ἔγημα, tanquam à γήμω; unde inf. γῆμαι, & partic. γήμας. Med. ἐγημάμην—γῆμαι—άμην, &c.

Γενόμαι gignor; ex γίνομαι interſerto (ε). aor. 1. ἐγενάμην genui. infin. γενάσθαι. partic. γενάμενος.

Γηράσκω ſeneſco, f. γηράσω, à γηράω. aor. 1. ἔγηρα. inf. γηράναι. partic γήρας, à γήρημι.

Γίνομαι & γίγνομαι ſum, fio, naſcor. f. 1. med. γενήσομαι, ab inuſitat. γενέομαι. pr. paſſ. γεγένημαι. aor. 1. med. ἐγεννησάμην, pro quo ἐγεινάμην à γείνομαι; unde γείνατο pro ἐγείνατο. aor. 2. med. ἐγενόμην—γένῃ—γένεσθαι—γενοίμην—γένωμαι—γένεσθαι—γενόμενος, præt. med. γέγονα. aor. 1. paſſ. ἐγενήθην. Sed ἐγενήθην à γεννάω.

Γινώσκω vel γιγνάσκω cognoſco. fut. med. γνώσομαι pr. ἔγνωκα. paſſ. ἔγνωσμαι, ab inuſitat. γνόω. aor. 2. ἔγνων à γνῶμι. imper. γνῶθι. Opt. γνοίην—γνοῖς—γνῶναι—γνοὺς—ούς. Sic ἀναγινώσκω lego, ἀνέγνωκα—ἀνέγνων.

Δ

Δαίω ſcio, diſco. f. δαήσω. pr. δεδάηκα, quaſi à δαέω. perf. med. δέδηα, ſed uſitatius δέδαα: hinc partic. δεδαώς. aor. 2. ἔδαλον—δαθῆ—δαείην—δαῶ—δαῦναι—δαείς. fut. 2. δαήσομαι. perf. paſſ δεδάημαι. inf. δεδάασθαι. partic. δεδαημένος.

Δαίω divido. f. δαίσω & δαΐσω. aor. 1. ἔδαισα. med. ἐδαισάμην. perf. paſſ. δέδασμαι. aor. 1. ἐδάσθην. f. 1. δασθήσομαι.

Δαίω uro, perf. med. δέδηα.

Δάκνω mordeo, fut. δήξω, præt. δέδηχα, aor. 1. ἔδηξα, aor. 2. ἔδακον, perf. paſſ. δέδηγμαι, aor. 1. ἐδήχθην, aor. 1. Med. ἐδηξάμην, 2. ἐδακόμην.

Δάμνω, vel δαμνάω, vel δαμάω; f. δαμνήσω, pr. δέδμηκα per ſync. pro δεδάμηκα, ab inuſitato δμάω, aor. 2. ἔδαμον, Med. ἐδαμόμην.

Δαρθάνω dormio, f. δαρθήσομαι, pr. δεδάρθηκα, aor. 2. ἔδαρθον, inf. δαρθεῖν, partic. δαρθών, per μεϊάθεσιν poëticam ἔδραθον—εἶν—ών, aoriſt. 1. paſſ. ἐδάρθην.

Δείδω timeo, fut. δείσω, pr. δέδοικα, Med. δέδοικα pro δέδοιδα, ἀφωνίας ἕνεκα, nè tria [δ] concurrant: Ionicè δέδια, (poëticè δείδια) pluſq. ἐδεδίειν. Hinc imper. δέδιθι—έτω, infin. δεδιέναι, partic. δεδιώς, & poëticè δεδιδώς, aor. 1. ἔδεισα, per ἐπένθεσιν, ἔδδεισα, med. ἐδεισάμην, imper. δέδιθι time, poëticè δείδιθι, tanquam à δείδιμι vel δειδίσκω.

Δέμω ædifico, inuſit. perf. δεδέμηκα, ſync. δέδμηκα, aor. 1. ἔδειμα, perf. paſſ. δέδμημαι, hinc δόμος domus, δόμημα ædificium, & per craſin δῶμα.

Δέομαι rogo, indigeo; f. δεήσομαι, perf. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην, tanquam à δεέομαι.

Δέρκω video, aoriſt. 2 ἔδρακον, perf. m. δέδορκα.

Δέχομαι accipio, imperfect. ἐδεχόμην—ἐδέκην, ἐδέχεο. & per poëticam aphæreſin & ſync. δέκτο, f. m. δέξομαι, pr. δέδεγμαι, aor. 1. ἐδεξάμην, perf. paſſ. δέδεγμαι, aor. 1. ἐδέχθην, partic. præſ. δεχόμενος, & ſync. δέγμενος.

Δέω ligo, fut. δήσω & δήσω, pr. δέδεκα & δέδηκα, paſſ. δέδεμαι & δέδημαι (olim δέδεαμαι, unde δέσμος) aor. 1. ἐδέθην.

Δέω careo, fut. δεήσω, pr. δεδέηκα, quaſi à δεέω, aor. 1. ἐδέησα, poëticâ epentheſi ἐδέϊσα; ſic pr. paſſ. δέομαι, δεύομαι; partic. δέων, δεόμενος, aor. 1. ἐδεήθην.

Δέρκω

Διδάσκω doceo, f. διδάξω, pr. χα, aor. 1. ἐδίδαξα, velut à διδάχω.

Διδράσκω fugio, f. διδράσω & δράσω, aor. 1. ἔδρασα, & per ſync. ἔδρα : hinc ἀπέδραν & δίδραν, pro ἀπέδρασαν & δίδρασαν, aor. 2. ἔδρᾱν vel ἔδραν, à δρῆμι vel δίδρημι—δρά̃ναι—δρᾶναι—δρᾶς. hinc ἀποδρὸς aufugiens, ab ἀπόδρημι.

Διδύσκω induo, (indè comp. ἐνεδιδύσκετο induebatur, *Luc.* 16. 19.) f. δύσω, pr. δέδυκα à δύω.

Δοκέω exiſtimo, videor; à ſe habet fut. δοκήσω, pr. δεδόκηκα, aor. 1 ἐδόκησα, à δόκω inuſitat. fut. δόξω, aor 1. ἔδοξα, perf. paſſ. δέδογμαι; hinc δόγμα, τὰ δόξαντα decreta, quæ viſa ſunt.

Δράω facio, f. δράσω, pr. δέδρακα, aor. 1. ἔδρασα, δράομαι, perf. δέδρασμαι: hinc τὰ εὖ δεδρασμένα benefacta, δραστικὸς efficax.

Δύναμαι poſſum, δυνάσαι (& δύῃ) δύνᾰσαι, imper. ἐδυνάμην, Atticè ἠδυνάμην, f. δυνήσομαι, perf. paſſ. δεδύνημαι, aor. 1. ἐδυνήθην & Atticè ἠδυνήθην: item ἐδυνάσθην, quaſi à δυνάζομαι, aor. 1. med. ἐδυνασάμην.

Δύω ſubeo, f. δύσω pr. δέδυκα, à δύω, aor. 2. ἔδυν, imper. δῦθι, inf. δῦναι, partic. δύς, ab inuſitato δύμι.

E

Εάω ſino, f. ἐάσω, pr. εἴακα, rarò; aor. 1. εἴασα—ἔασον, ἐάσαιμι—ἐάσω—ἐάσαι—ἐάσας, inf. paſſ. ἐᾶσθαι, partic. ἐώμενος.

Ἕδραμον, vid. τρέχω.

Ἕδω edo, perf. ἧκα, Atticè ἔδηκα, & per epentheſin ἐδήδοκα, partic. ἐδηδοκὼς, perf. m ἧδα, Atticè ἔδηδα, partic. ἐδηδὼς, f. 2. m. ἔδομαι pro ἐδύμαι, perf. p. ἐδήδομαι, & ἐδήδυσμαι: hinc ἔδυσμα edulium; inf. ἔδειν, vel ἐδέμεναι, ſync. ἔδμεναι.

Ἐθέλω

Ἐθέλω volo. fut. ἐθελήσω, velut ab ἐθελέω : pr. ἠθέληκα. aor. 1. ἐθέλησα. Hinc θέλω per aphaeresin, ab ἐθέλω.

Ἔθω consuesco : perf. med. εἴθα : pro quo usitatissimum est εἴωθα, πλεονασμῷ τοῦ ω. pl. perf. εἰώθειν. partic. εἰωθώς *Luc.* 4. 16.

Εἰδέω scio : f. εἰδήσω, *Heb.* 8. 11.

Εἴδημι inusitatum, *scio*, de se tria format tempora jam in usu : sc. præs. Opt. εἰδείην—ης—η Sub εἰδῶ—ῇς—ῇ, &c. Inf. εἰδέναι, poëticè ἰδέμεναι vel ἴδμεναι, *Mat.* 9. 6. Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ut autem sciatis.

Εἶδω scio ; (in Activo rarum est : apud *Hom.* legimus imper. εἰδέτε scite. opt. εἰδοίμι. subj. εἴδω). fut. 1. med. εἴσομαι vel ἴσομαι. item act. εἴσω & εἰδήσω ab εἰδέω. perf. εἴδηκα. pluſq. perf. εἰδήκειν, ſync. εἴδειν, Atticè ᾔδειν. inf. εἰδηκέναι, & per ſync. εἰδέναι. partic. εἰδηκώς & εἰδώς sciens, peritus. Aor. 2. act. εἶδον. Poëticè ἴδον—ἴδε—ἰδοίμι—ἴδω—ἰδεῖν—ἰδών. Præt med. οἶδα—οἶδας, Æol. ὄιδαθα, & ſync. οἶδα. Aor. 1. εἴσα. med. εἰσάμην, Atticè ἐεισάμην. partic. ἐεισάμενος.

Εἶδω, quando ſignificat, *video*, vel *intueor* habet tantum aor. 2. act. & med. ſc. εἶδον vidi : poëticè ἴδον, &c. ἰδέειν —— ἰδεῖν —— ἰδοίμεν —— ἴδωμαι ἰδέσθαι—ἰδόμενος.

Εἴκω ſimilis ſum : perf. med. ἔοικα, Atticè ἔοικα. pluſq. perf. ἐῴκειν. Subj. ἐοίκω. Inf. ἐοικέναι. partic. ἐοικὼς—υῖα—ὸς ; & n. εἰκός. aor. 2. εἶκον. Dual. εἴκελον—εἰκέτην : Sync. εἴκτην, & per dialyſin ἐΐκτην apud *Hom.* aor. 1. εἶξα, ἴξα, & ἧξα. paſſ εἴκομαι. pr. ἔϊγμαι.

Εἴρω dico inusitat. f. ἐρῶ, & Ἰωνικῇ διαλύσει, ἐρέω dicam : καθ' ἀφαίρεσιν, ῥέω ; (ſicut ab ἐρύω fit ῥύω, ab ἐθέλω, θέλω) f. ῥήσω. pr. ἔρρηκα, Atticè

ticè εἴρηκα (ut εἵληφα pro λέλημφα. prætᵗ. paſſ. ἔρρημαι—ἔρρησαι—ἐρρήθη (Atticè εἴρημαι) aor. 1. ἐρρήθην (& per ſyſtolen, ἐρρέθην) partic. ῥηθεὶς—εῖσα—ῥηθέν. paulò poſt fut. εἰρήσομαι.

Ἐλαύνω, impello, agito: fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, & ἐλῶ—ᾷς—ᾷ, &c. perf. ἤλακα, Atticè ἐλήλακα, infin. ἐληλακέναι; particip. ἐληλακὼς provectus, *Jo.* 6. 19. Aor. 1. ἤλασα; tertia pl. ἤλασαν, ἀναυξήτως, ἔλασαν, ſync. ἔλσαν; ſic inf. ἔλσαι pro ἐλάσαι; partic. ἔλσας pro ἐλάσας. Med. ἠλασάμην, ſync. ἤλσάμην; perf. paſſ. ἤλαμαι, Atticè ἐλήλαμαι, & ἔλμαι; inf. ἐληλάδζ; partic. ἐληλαμένος, & ἐληλασμένος, & ἐλμένος; aor. 1. ἐλάθην; partic. ἐλαθείς; fut. 1. med. ἐλάσομαι.

Ἑλπω ſpero; perf. med. ἔολπα, & ἤλπα.

Ἔπω dico, inuſitat. aor. 1. εἶπα; imper. εἶπαι—άτω; partic. εἴπας; aor. 2. (quod uſitatius eſt) εἶπον, quod augmentum retinet in omnibus modis, εἶπὲ—εἴπομι—εἶπα——εἶπεῖν——εἰπών: aor. 1. med. εἰπάμην; inf. εἴπασδζ; partic. εἰπάμενος.

Ἐργάζομαι operor; imperf. εἰργαζόμην; futur. ἐργάσομαι; perf. paſſ. εἴργασμαι; partic. εἰργασμένος; aor. 1. εἰργάσθην.

Ἔρδω vel ἔργω facio; f. ἔρξω; pr. med. ὄργα & ὄοργα, vid. ῥίζω.

Ἔρομαι, poëticè εἴρομαι & ἐρέομαι interrogo; f. m. ἐρήσομαι; aor. 2. ἠρόμην, (poëticè εἰρόμην) infin. ἐρέσδζ; partic. ἐρόμενος.

Ἐρρω pereo; fut. ἐρρήσω; perf. ἔρρηκα; aor. 1. ἤρρησα; med. ἠρρησάμην; comp. ἀπέρρω, faceſſo, abeo in malam rem; ἐξέρρω, exeo in malam rem.

Ἔρχομαι venio; fut. med. ἐλεύσομαι, ab ἐλύθω inuſitat. pr. med. ἤλυθα, Atticè ἐλήλυθα, & apud

apud *Hom.* εἰλήλαυθα, inf. εἰληλαυθέναι, partic. ἐληλαυθὼς & εἰληλαυθὼς, aor. 2. ἤλυθον, & ſync. ἦλθον—ἐλθέ—ἔλθατω—ἦλθα—ἐλθεῖν—ἐλθων.

Εὑρίσκω invenio, f. εὑρήσω ab εὑρέω inuſitat. pr. εὕρηκα, paſſ εὕρημαι, aor. 1. εὑρέθην, aor. 2. εὗρον, imper. εὑρέ, med. εὑρόμην, aor. 1 med. εὑρησάμην, & per ſync. εὑράμην. partic. εὑράμενος.

Ἔχω habeo, imperf. εἶχον, f. ἕξω & σχήσω, pr. ἔσχηκα à σχω, paſſ. ἔσχημαι, aor. 2. ἔσχον——σχές—(tanquam à σχῆμι)—σχοῖμι (Atticè σχοίην)—σχῶ—σχῇν—σχών; Med. ἐσχόμην—σχοῦ—σχέσθαι—σχάμενος——σχέσθω, aoriſtus 1. paſſ. ἐσχέθην.

Ἕω induo, inuſitat. f. ἕσω, aor. 1. εἷσα vel ἔσσα, perf. paſſ. εἷμαι, εἷσαι (p. ἔσσαι) ἕσται; hinc εἷμα veſtis, & rejecto (ε) ἱμάτιον veſtimentum, pl. perf. εἵμην—εἷσο—εἷτο (p. ἕσο & ἕστο) partic. εἵμενος. aor. 1. med. εἱσάμην & ἑσάμην (p. ἐσσάμην, ἑσσάμην, & ἐνεσάμην) partic. ἑσάμενος.

Z

Ζάω—ῶ, ζῇς—ζῇ vivo; imperf. ἔζων & ἤζην ἔζης—ἤζης—ἔζη—ἤζη; imper. ζῆθι & ζῆ ab inuſitat. ζῆμι; opt. ζαίην & ζώην à ζῶμι; ſubj. ζῶ; inf. ζῆν; partic. ζῶν—ζῶσα—ζῶν; fut. ζήσω; pr. ἔζηκα; aor. 1. ἔζησα.

Ζεύγνυω vel ζεύγνυμι jungo, f. ζεύξω, aor. 1. ἔζευξα, à ζεύγω inuſit. aor. 2. ἔζυγον.

Ζωννύω, vel ζώννυμι cingo; f. ζώσω, præt. ἔζωκα, paſſ. ἔζωσμαι, rariùs ἔζωμαι, aor. 1. ἐζώσθην.

H

Ἥδω delecto, f. ἥσω, aor. 1. ἧσα, 2. ἧδον; paſſ. ἥδομαι, f. m. ἥσομαι, pr. paſſ. ἧσμαι, aor. 1. ἥσθην, med.

med. ἡσάμην.

Ἥκω venio, f. ἥξω; reliqua tempora mutuatur ab inuſit. ἵκομαι; In tertiâ perſ. præſ. ſignific. habet præteriti, *Marc.* 8. 3. *Joan* 4. 47.

Θ

Θάπτω ſepelio, f. θάψω. pr. τέταφα, paſſ. τέθαμμαι, aor. 1. ἐτάφην, aor. 2. ἔταφον, paſſ. ἐτάφην, pr. med τέθηπα, admiror, vel ſuſpicio, quod peculiare eſt.

Θέλω (ab ἐθέλω per aphæreſin) volo, f. θελήσω, à θελέω, aor. 1. ἠθέλησα, Atticè ἠθέλησα, pr. τεθέληκα, paſſ. τεθέλημαι—σαι—ῆ; unde θέλημα, & θέλησις voluntas.

Θνήσκω morior; ſumit ſua tempora à quatuor verbis inuſitatis, θείνω, θνάω, τίθνημι & θνίω.

1. A θείνω ſunt fut. Med. θανοῦμαι, aor. 2. ἔθανον, Med. ἐθανόμην; unde θανεῖσθαι, θανέσθαι.

2. A θνάω eſt pr. τέθνηκα, Ioniκῶς, τέθνεα; cujus tertia pl. τεθνᾶσι, craſi τεθνᾶσι, infin. τεθνᾶναι (p. τεθνάμεν & τεθνάμεναι) pro τεθνάναι.

3. A τίθνημι eſt præſ. imper. τίθνασθι, opt. τεθναίην, inf. τεθνάναι, p. τεθνάς.

4. A θνίω eſt præt. Bœotic. τέθνικα, indè partic. τεθνικώς, Ionicè τεθνεώς, ablato [ι] τεθνεώς, poëticè τεθνηώς, & per ſync. τεθνώς; f. m. θνήξομαι, & τεθνήξομαι.

I

Ἱδρύω ſtatuo, f. ἱδρύσω, p. ἵδρυκα ab ἵδρυν, paſſ. ἵδρυμαι aor. 1. paſſ. ἱδρύθην & ἱδρύνθην; ut, à κλίνω—ἐκλίθην & ἐκλίνθην, aor. 1. ἵδρυσα.

ἰζάνω

Ἵζάνω ſedere facio, ſedeo; futurum ἱζήσω, tanqua
ab ἵζω; item ἵσω ab ἵζω: Aoriſtus 1. ἵζησα
ἵσα.

Ἱκνέομαι—ἵκω venio, pervenio; futurum ἵξομα
(ab ἵκομαι) aoriſtus 1. medius ἱξάμην; aor
ſtus 2. ἱκόμην (c. ἀφικόμην) ἵκω—ἱκοίμην
ἵκωμαι—ἱκέσθ—ἱκόμενος: perfectum paſſivu
ἷγμαι, (compoſitum ἀφῖγμαι) infinitivum ἷ
θαι, compoſitum ἀφῖχθαι.

Ἱλάσκομαι placo (poëticè ἱλάομαι & ἵλαμαι) fut
rum ἱλάσομαι, præteritum ἵλασμαι, aoriſtus
medius ἱλασάμην, aoriſtus 1. paſſ. ἱλάσθην, im
perativus ἱλάσθητι, per ſync. ἵλαθι, & poëtic
ectaſi, ἵληθι.

Ἐθέλω volo, futurum θελήσω, præteritum pa
ſivum πεθέλημαι, aoriſtus 2. ἔθην (ut ἔβην
optativus θελοίην, infinitivus θελεῖν, participiu
θελών, Med. ἐθελόμην, infinit. θέλεσθαι, pa
ticipium θελόμενος, ὑποθελόμενος avolans; dic
tur & ἐθέλουσα; optativus θοίμην—θέσθαι, θέ
μενος, per ſyncopen à θέομαι.

K

Καθέζομαι ſedeo, fut. 2. med. καθεδοῦμαι, aor. 1. paſſ
ἐκαθέσθην.

Καίω uro, vel κάω, futurum καύσω, præteritum κέ
καυκα, aoriſtus 1. ἔκαυσα, poëticè ἔκηα, aoriſtu
2. ἔκαον, paſſivum ἐκάην, futurum 1. καυθήσο
μαι, Subjunctivus καυθήσωμαι, 1 *Cor.* 13. 3.

Καλέω voco, futurum καλέσω & κέσω, præteritum
κέκληκα per ſyncopen, pro κεκάληκα, paſſ. κέ
κλημαι, aoriſtus 1. ἐκλήθην, participium κληθέ
In imper. pro κάλει aoriſtus 2. κάλεσον Syracu
ſio more; unde ἀνάκαλον, & poëticè ἄγκαλα
revoca.

Κάμπ

Κάμνω laboro, futurum 1 & 2. κα μῶ, præteritum κέκμηκα (per ſync. pro κεκάμηκα) unde participium κεκμηκως, Ionicè abjecto [κ], κεκμηὼς—ότ☉; & ectaſi—ῶτ☉—ῶτι; aoriſtus 2. ἔκαμον, ſine augmento κάμον, poëticâ reduplicatione κέκαμον, medium ἐκαμόμην, futurum καμοῦμαι.

Κείρω tondeo, futurum κερῶ, aoriſtus 1. ἔκειρα, pr. κέκαρκα.

Κεράννυω vel κεράννυμι miſceo, futurum κεράσω, per ſync. κρᾶσω, præteritum κέκρακα, aoriſtus 1. ἐκέρασα, ſyncope ἔκρασα, infinit. Ionicè κρῆσαι pro κρᾶσαι aut κεράσαι, perfectum paſſivum κέκραμαι (& κεκέρασμαι) κέκρασαι—ϑ; unde κρᾶμα temperatura, κρᾶσις mixtio, ἀκρασία incontinentia, ἄκρατ☉ purus, ab omni mixtione ſecretus; infin. κεκρᾶσθαι.

Κλάζω clango, futurum κλάγξω (à κλάγγω) poëticè κεκλάγξω, præteritum κέκλαγχα, aoriſtus 1. ἔκλαγξα, 2. ἔκλαγον, præteritum medium κέκλαγμαι, participium κεκλαγὼς—ότ☉, apud *Hom.* legitur κεκληγότες, tanquam à κεκλήγω, quod novum eſt thema, à κέκλαγμαι.

Κλύω audio, imperativus κλῦθι audi, κλῦτε audite, ab inuſitato κλῦμι; aor. 2. ἔκλυον.

Κορέννυω & Κορέννυμι, futurum κορέσω & ήσω, aoriſtus ἐκόρεσα; hinc participium medium κεκορεσμένος, & poëticè κεκορεσμένος.

Κράζω clamo, futurum κρᾰξω, pr. med. κέκραγμαι, aoriſtus 1. ἔκραξα, & Atticè ἐκέκραξα, Med. ἐκεκραξάμην, aoriſtus 2. ἔκραγον, futurum med. κεκράξομαι.

Κραίνω perficio, futurum κρανῶ, med. κρανοῦμαι, aor. 1. ἔκρανα, Atticè ἔκρηνα, imperativus κρῆνον, & κρῆνον (ut aliqui volunt) tanquam à κρηαίνω.

Κρεμάω

Κερασάω Poëticum *perficio*, f. κρανῶ, aor. 1. ἐκρᾶνα, Atticè ἐκρᾰ́ηνα, imper. κρᾶνον—ά̆τω.

Κτείνω occido, f. κτενῶ, pr. ἔκτακα, aor. 1. ἔκτεινα, 2. ἔκτανον, fut. 2. κτανῶ, perf. pass. ἔκταμαι & ἔκταμμαι, ab inusitat. κτημι, f. κτήσω, pr. ἔκτηκα, aor. 1. ἔκτησα.

Κτίζω condo, f. κτίσω—κα, pass. ἔκτισμαι, partic. ἐκτισμένος, poëticè κτίμενος, indè ἐυκτίμενος.

Κύρω incido, fut. Æol. κύρσω (ficut θέρω θέρσω) aor. 1. ἔκυρσα, inf. κύρσαι, partic. κύρσας comp. συγκύρω, q. d. coincido: hinc ἡ συγκυρία casus, *Luc.* 10. 31.

Λ

Λαγχάνω sortior, f. κληρώσομαι à κληρόω, pr. λέλαγχα (ab inus. λήχω) Atticè εἴληχα, med. λέλογχα, partic. εἰληχὼς & λελογχὼς, pass. εἰλημμένος, aor. 2. ἔλαχον, inf. λαχεῖν, p. λαχών.

Λαμβάνω accipio, f. m. λήψομαι à λήβω, pr. λέληφα, Atticè εἴληφα, inf. εἰληφέναι, p. εἰληφὼς, perf. pass. εἴλημμαι, p εἰλημμένος, aor. 1. ἐλήφθην, inf. ληφθῆναι, p. ληφθεὶς, aor. 2. ἔλαβον, med. ἐλαβόμην, inf. λαβέσθαι, p. λαβόμενος.

Λανθάνω lateo, f. λήσομαι à λήθω, pr. λέληθα, pass. λέλησμαι, poëticè λέλασμαι, aor. 2. ἔλαθον, inf. λαθεῖν, p. λαθών, Med. ἐλαθόμην—λαθέσθαι—λαθόμενος.

Λείπω linquo, f. λείψω, pr. med. λέλοιπα, aor. 2. ἔλιπον, med. ἐλιπόμην, aor. 1. ἔλειψα, pr. pass. λέλειμμαι; unde λεῖμμα reliquiæ.

M

Μαίνομαι insanio, futur. μανοῦμαι, præt. μέμηνα, infinit. μεμηνέναι, partic. μεμηνὼς, aoristus 2. pass.

paſſ. ἐμάνθην—μαπῆναι—μανεὶς, fut. 2. μανήσομαι.

Μανθάνω *diſco*, fut. μαθήσομαι, pr. μεμάθηκα, à μαθέω; aor. 2. ἔμαθον, med. ἐμαθόμην, pr. paſſ. μεμάθημαι.

Μάχομαι *pugno*, fut. μαχέσομαι, & —ήσομαι, & μαχοῦμαι; pr. μεμάχημαι, aor. 1. med. ἐμαχησάμην & ἐμαχεσάμην.

Μάω *cupio*, inuſ. Hinc poëtica μέμαμεν *cupimus*, μέμασαν *cupiebant*, & pr. m. μέμαα, p. μεμαώς, contractè μεμώς—ωσα—ώς.

Μείρω & μείρομαι *divido*, *ſortior*; pr. m. μέμορα, per metatheſ. ἔμμορα; paſſ. μέμαρμαι & εἵμαρμαι: εἵμαρ *fato decretum eſt*. Hinc εἱμαρμένη *fatum*.

Μέλλω *futurus ſum*, *cunctor*; imperf. ἔμελλον, Att. ἤμελλον, fut. μελλήσω, aor. 1. ἐμέλλησα, à μελλέω, ponitur cum Infin. & exponitur per Verb. *Sum*, & Partic. fut. temp. ut, μέλλει ζητεῖν, *quæſiturus eſt*; Matth. 2. 13

Μέλω, & uſitatiùs μέλομαι *curo*; f. μελήσω—ήσομαι; pr. μεμέλημα, perf. m. μέμηλα, p. μεμηλὼς, aor. 2. ἔμελον, perf. paſſ. μεμέλημαι, aor. 1. ἐμελήθην, p. μεληθεὶς, ab inuſ. μελέομαι.

Μένω *maneo*; fut. μενῶ, pr. μεμένηκα, aor. 1. ἔμεινα, perf. med. μέμονα.

Μίγνυμι vel μίγνυμι *miſceo*; f. μίξω, aor. 1. ἔμιξα, à μίγω; perf. paſſ. μέμιγμαι, aor. 1. ἐμίχθην, 2. ἐμίγην, f. m. μιξομαι, aor. 1. ἐμιξάμην.

Μιμνήσκω *in memoriam revoco*; fut. μνήσομαι, perf. p. μέμνημαι, f. μνησθήσομαι, aor. 1. ἐμνήσθην, aor. 1. m. ἐμνησάμην. Sic ἀναμιμνήσκω *recordor*.

Μορύνω vel μόρυνμι *abſtergo*, f. μόρυξω, vid. ἀμόρυνμι.

N

Νέμω *diſtribuo*, fut. νεμῶ, prær. νενέμηκα, p. 1.

νενέμημαι, aor. 1. ἔνεμα, 2. ἔνεμον, perf. med νένομα.

Νεύω nuo, f. νεύσω, pr. νένευκα, aor. 1. ἔνευσα fut. 1. m. νεύσομαι passivè significat.

Ξ

Ξαίνω lacero, f. ξανῶ.

Ξυνίημι Atticè, pro συνίημι intelligo; f. ξυνήσ aor. 1. ξυνῆκα, & per Epenthesin ξυνέηκα aor. 2. ξυνῆν, imper. ξύνες intellige, parti ξυνείς—ξυνίεις.

O

Ὄζω oleo, fut. ὀζήσω &—ήσω, pr. ὄζεκα, aor. 1 ὄζεσα, perf. med. ὄδμα, Atticè ὀδωδα, quo sæpius pro præsenti sumitur, infin. ὀδωδέναι.

Οἴγω poëticum *aperio*, vid. ἀνοίγω.

Οἰδάνω, vel οἰδάνω, vel οἰδίσκω tumeo, f. οἰδήσω ab οἰδάω, pr. ὤδηκα, aor. 1. ὤδησα.

Οἴομαι poëticè οἶομαι (& per syne. οἶμαι) puto existimo; οἴει——οἴεις), imperf. ᾠόμην (& per syne. ᾤμην) ᾠου—ᾠεῖτο, fut. med. οἰήσομαι, perf. pass. ᾤημαι, aor. 1. ᾠήθην; Poëticum οἶομαι in imperf. habet ᾠϊόμην, fut. οἴσομαι, aor. 1. ᾠϊσάμην, & reduplic. ᾠϊσάμην, particip. ᾠϊσάμενος.

Οἴχομαι abeo, f. οἰχήσομαι, pr. ᾤχημαι, & ἀναξήτως, οἴχημαι; Ionicè ᾠχμαι, aor. 2. med. ᾠχόμην, tertia pl. ᾤχοντο, & Ionicè sine augm. οἴχοντο, opt. οἰχοίμην, tertia pl. οἴχοντο, Ionicè οἰχοίατο.

Ὀλλύω, & (usitatiùs) ὄλλυμι perdo, f. ὀλῶ, ab ὀλέω; & ὀλῶ ab inusit. ὄλω, pr. ὄλεκα, Atticè ὀλώλεκα, aor. 1. ὤλεσα, perf. Med. ὤλα ἄχεσον, Atticè

Atticè ὄλωλα, aor. 2. ὤλον, med. ὠλόμην—ὀλῶ—ὀλοίμην—ὄλωμαι—ὀλέῖς—ὀλόμενος, poëticè ἀλόμενος, f. med. ὀλοῦμαι perdam, vel peribo: Sic & comp. ἀπολλύω vel ἀπόλλυμι.

Ὄμνύω, vel ὄμνυμι juro, f. ὀμοῦμαι, ab ὀμόω; pr. ὤμοκα, Atticè ὀμώμοκα, aoriſt. 1. ὤμοσα, Med. ὄμνυμαι, f. ὀμοῦμαι, aor. 1. ὠμοσάμην.

Ὄνημι (vel ὀνίνημι) juvo, f. ὀνήσω, ab ὀνάω, aor. 1. ὤνησα, med. ὄνημαι, vel ὄναμαι, vel ὀνίναμαι, partic. ὀνήμενος, f. ὀνήσομαι—ὀνήσῃ, Ἰωνικῶς διαλύσει,* ὀνήσεαι, aor. 1. ὠνησάμην, ſync. ὠνάμην——ὄνασαι——ὀνάμην——ὄνατο——ὄνανται——ὀνάμενος.

* ὀνήσεαι αἴκε πίηθσι. Verba ſunt Hecubæ Hectori vinum porrigentis, ut deſ fatigatum refocillet. *Il.* ζ'

Ὀνέω vitupero, f. ὀνόσω, aor. 1. ὄνοσα.

Ὀπάζω vel ὀπάζομαι video, f. ὄψομαι—* ει ab ὄπωμαι, pr. m. Atticum ὄπωπα pro ὦπα inuſ. aor. 1. ὤφθην, f. ὀφθήσομαι.

* *Cui* ὄψει tu videris, *Mat.* 27. 24.

Ὁράω—ῶ, video, cerno, intelligo; imperf. Atticum ἑώρων—ἑώρουν, f. ὀράσω analogicè: ſed pro eo uſurpatur ὄψομαι; ſicut pro aoriſt. 1. ὦρασα dicitur εἶδον vidi; pr. Attic. ἑώρακα, infin. ἑωρακέναι, partic. ἑωρακὼς, pr. p. ὀράομαι, imperf. ἑωράμην, ἑώραμαι, partic. ἑωραμένος.

Ὀρω concito, f. ὀρῶ (Æol. ὄρσω) aoriſt. 1. ὦρσα. pr. Atticè ὄρωρα, & trajectis literis ἄρορα, paſſ. ὄρνυμαι—ὀρούμην, partic. ὀρόμενος. & per ſync. ὄρμην, perf. ὄρμαι, pl. p. ὤρμην—ὦρσο—ὦρτο & cum præp. ἀνῶρτο, *Iliad.* ά. Dr & ὀρώω, & ὀράομαι.

Ὀσφραίνομαι (Atticè ὀσφρόμαι) odoror, fut. m. ὀσφρήσομαι & ὀσφρανοῦμαι, p. p. ὄσφρημαι, aor. 1.

ὠσφρήθλαν, med. ὠσφρησάμλαν & ὠσφρόμλαν, aor. 2. ὠσφρόμλαν, inf. ὀσφρέσζ—όμλϙ.

Ὀφείλω *debeo*, per ſync. ὄφλω; f. ὀφειλήσω, (ab ὀφειλέω) ſync. ὀφλήσω, pr. ὠφείληκα & ὤφληκα, aor. 2. ὤφελον, poëticè ὄφελλον, ſine augm. (& Ionicè ὄφελλον.) qui & adverbialiter ſumitur, & ſignific. *utinam.*

Π

Πάϙω *patior*, f. πείσομαι, pro πήσομαι, ab inuſ. πήθω; unde aor. 2. ἔπαθον, pr. med. πέπονθα, pleonaſmo τῦ θ, pro πέπονα, à πονέω *laboro*; inf. πεπονθέναι, partic. πεπονθώς.

Πάω, vel potius πάομαι, *poſſideo*; pr. paſſ. πέπαμαι, vel πέπαμμαι, *poſſideo*; part. πεπαμμένος, & πεπαμένος; aor. 1. ἐπασάμλαν, *veſcor*; inf. πάσαϑζ, p. πασάμενος.

Πέλω *ſum*, *fio*, verb. poëticum; imperf. ἔπελον—ες—ε; Ionicè πέλεσκον, paſſ. πέλομαι, imperf. ἐπελόμλαν, ἐπέλω—ἐπέλεϑο, ſync. ἔπλεϑο, & detracto augm. πλέτο.

Πέρδω *pedo*, fut. 2. paſſ. παρδήσομαι, aor. 2. ἔπαρδον, pr. med. πέπορδα, indè πορδὴ *crepitus ventris.*

Πέρθω *depopulor*, fut. πέρσω, aor. 2. ἔπαρθον, & per Metatheſ. ἔπραθον; paſſ. πέρϑομαι, perf. πέπερσμαι, inf. πέρθαι pro πεπέρθαι, per Aphær.

Πέσσω vel πέπτω *coquo*, fut. πέψω, aor. 1. ἔπεψα, à πέπτω, perf. p. πέπεμμαι, aor. 1. ἐπέφθλαν.

Πετάζω
Πιλάνυω
Πιλάννυμι } *expando*, f. πετάσω, pr. πεπέτακα, & ſyncop. πέπλακα, aor. 1. ἐπέτασα, perf. paſſ. πεπέτασμαι, ſync. πέπλαμαι, qu. à πετάομαι, & πεπέτασμαι; inf. πέπλαδαι, partic. πεπλαμένος, aor. 1. ἐπετάσθλαν.

Πέτομαι *volo*, & πέταμαι & πετάομαι habet tantùm præſ. & imperf. reliqua tempora ſumit ab ἵπτημι *volo* f. πτήσω, pr. πέπτακα, aor. 2. ἔπτλαν.

Πηγνύω

Πηγνύω—πήγνυμι, & πήσσω, ſive πήσσω *compingo*, f. πήξω, aor. 1. ἔπηξα, 2. ἔπαγον, perf.m. πέπηγα, aor 2. paſſ. ἐπάγλω, quod uſitatiſſimum eſt; perf. paſſ. πέπαγμαι, unde πῆγμα, πῆξις.

Πίμπρημι, vel πίπρημι *incendo*; f. πρήσω, aor. 1. ἔπρησα, à πρήθω, πιρόω vel πιρόω; aor. 1. p. ἐπρήσθλω.

Πίνω *bibo*, f. πώσω & πόσω, tanquam à πόω; pr. πέπωκα, aor. 2. ἔπιον, à πίω inuſit. hinc imper. πῖς, per pleonaſmum πῖθι, & craſi πῖθι, (quaſi à πῖμι) Opt. πίοιμι, Subj. πίω—πίῃς, & poëticè πίῃσθα, inf. πιεῖν, & poët. dialyſi πίειν, partic. πιών. Dr etiam πᾶθι, per apoc. πᾰ̃, ab inuſ. πῶμι, fut. 2. med. πίομαι (pro πιοῦμαι) πίεσαι, ῆαι, perf. paſſ. πέπομαι, & πέπωμαι, aor. 1. ἐπόθλω, f. 1 ποθήσομαι.

Πιπράσκω *vendo* (per reduplic. ex πιράω; quod per ſync. ex πιράω, idem quod πωλέω) f. πιράσω. pr. πέπρακα; aor. 1. ἔπρασα, perf. paſſ. πέπραμαι, aor. 1. ἐπράθλω, fut. 1. πραθήσομαι.

Πίπλω *cado*, f. m. πεσοῦμαι (Doricè pro πέσομαι, à πέτω) pr. πέπτωκα, tanquam à πτόω. Hinc partic. πεπτωκώς, per ſync. & craſin πεπτὼς—ῶσα——ὼς: & rurſus per epenth. πεπτεὼς—ῶσα—ὼς. Aor. 1. ἔπεσα, 2. ἔπεσον.

Πλήσσω—πλω, *percutio*; f. ξω, pr. χα, aor. 1. ἔπληξα, 2 ἔπλαγον, *cùm ad animum refertur*; ἔπληγον, *cùm ad corpus*. ſic paſſ. ἐπλάγλω & ἐπλήγλω; pr. m. πέπληγα, unde novum thema πεπλήγω.

Πρίαμαι *emo*, imperf. ἐπριάμλω.

Πτάρνυμι *ſternuto*, aor. 2. ἔπταρον, à πταίρω.

Πυνθάνομαι *interrogo*, f. πεύσομαι, perf paſſ. πέπυσμαι; aor. 2. med. ἐπυθόμλω (à πάθομαι) πυθῆ—ίμλω, &c.

P

Ῥέζω (vel ἔρδω, vel ἔργω) *facio*; fut. ῥέξω, & per metathesin ἔρξω; pr. ἔοργα.

Ῥέω *fluo*; fut. ῥεύσω; pr. ἐῤῥύηκα; aor. 1. ἐῤῥύσα, ab inusitat. ῥύω; sed à ῥυέω f. ῥυήσω, ἐῤῥύηκα; inf. ἐῤῥυηκέναι; particip. ἐῤῥυηκώς· ἐῤῥύην potest esse, vel 1. imperf. à ῥύημι; vel 2. aor. β. act. à ῥύημι: vel 3. aor. β. pass. tanquam à ῥύω; inf. ῥυῆναι, p. ῥυείς.

Ῥέω *dico*, ἄχεπτν f. ῥήσω, pr. ἐῤῥηκα; Atticè εἴρηκα; pass. ἐῤῥήμαι (Atticè εἴρημαι) aor. 1. ἐῤῥήθην (& per Systolen ἐῤῥέθην) ῥήθητι—ῥηθείτω—ῥηθῶ—ῥηθεῖεν——ῥηθείς: futur. ῥηθήσομαι & εἰρήσομαι *dicar*.

Ῥήγνυμι vel ῥηγνύω, vel ῥήσσω *frango*; fut. ῥήξω, pr. ἔῤῥηχα, Med. ἔῤῥωγα pro ἐῤῥηγα inusitato; aor. β. pass. ἐῤῥάγην.

Ῥώννυμι, vel ῥωννύω *corroboro*; f. ῥώσω, pr. ἔῤῥωκα, aor. 1. ἔῤῥωσα, perf. pass. ἐῤῥωμαι, imp. ἔῤῥωσο; aor. 1. ἐῤῥώσθην.

Σ

Σβεννύω & σβέννυμι *extinguo*; imperf. ἐσβέννυον, & ἐσβέννυν; fut. σβέσω; Med. σβέσομαι; perf. ἔσβηκα & ἔσβεκα; aor. 1. ἔσβεσα, aor. 2. ἔσβην à σβῆμι; præs. pass. σβέννυμαι, perfect. ἔσβεσμαι.

Σεύω *moveo*, fut. σεύσω, pr. σέσευκα; aor. 1. ἔσευσα & ἔσσευα; aor. 2. ἔσυον, ut ἔφυγον; pass. σεύομαι; perf. σέσυμαι (& per poëticam literarum metathesin ἔωσμαι) aorist 1. ἐσύθην, poëticè ἐωσθην.

Σήπομαι

Σήπομαι *putrefco*; f. σήψομαι; aor. 2. ἐσάπην; perf. m. σέσηπα, partic. σεσηπώς.

Σκεδάω—ῶ, σκεδάζω, σκεδαννύω, σκεδάννυμι vel σκίδνημι, *diſſipo, diſpergo*, f. σκεδάσω, perf. ἐσκέδακα, aor. ἐσκέδασα.

Σπένδω *libo*, f. σπείσω à σπείδω inuſitat. aor. ἔσπεισα, paſſ. ἐσπείσθην; perf. ἔσπεικα; paſſ. ἔσπεισμαι; Med. σπένδομαι. 1. Libo, 2. Paciſcor. Fut. σπείσομαι, pr. ἔσπονδα: hinc σπονδὴ libatio & fœdus; nam *libatio* eſt ſignum fœderis: hinc ἄσπονδος *fœderis*, ſeu induciarum expers, implacabilis, *Rom.* 1. 13.

Στερίσκω *privo*; fut. στερήσω, à στερέω.

Σχέω. vid. in ἔχω.

T

Ταλάω—ῶ, fut. ἄσω; pr. άκα; per ſync. τλάω; fut. τλήσω (med. τλήσομαι) pr. τέτληκα; aor. 1. ἔτλησα; aor. 2. ἔτλην, à τλῆμι; imperf. τλῆθι (& τέτλαθι) τλαίης—τλᾶ—τλῶσι, τλαῖς, & τέτλας

Τέμνω *ſcindo*; f. τεμῶ, vel τμήξω à τμήγω, vel τμήσω à τμάω; pr. τέτμηκα, per ſync. τέτμακα; aor. 2. ἔτεμον & ἔταμον. à τμήγω inuſitat. eſt ἔτμαγον; paſſ. ἐτμάγην, partic. τμαγείς.

Τεύχω *fabricor, facio*; f. τεύξω, pr. τέτυχα, aor. ἐτεύξα, med. ἐτευξάμην, aor. 2. ἔτυκον, med. ἐτυκόμην, inf. τυκεῖν, & per reduplic. τετυκεῖν, & τετύχοντο pro ἐτύχοντο, *Il.* d

Τίκτω *pario, procreo*; f. m. τέξομαι, perf. τέτοκα, ab inuſ. τέκω, aor. 2. ἔτεκον, m. ἐτεκόμην, aor. paſſ. ἐτέχθην.

Τιτράω vel τίτρημι *perforo*; f. τρήσω, à τράω; perf. τέτρηκα; aor. 1. ἔτρησα, paſſ. τέτρημαι; partic. τετρημένος, aor. 1. ἐτρήθην.

Τίβαίνω, idem; aor. 1. ἔβλωα pro ἐτέβλωα.

Τιβαίσκω vulnero, f. τρώσω (à τρόω) pr. τέβρωκα; aor. 1. ἔβρωσα, pass. ἐβρώθλω, fut. τρωθήσομαι.

Τλάω tolero, sustineo, fut. τλήσω, pr. τέτληκα, aor. 2. ἔτλλω (à τλῆμι) imperf. τλῆθι (vel τέτλαθι) τλαίλω—τλῶ—τλῆναι—τλαὶς.

Τρέφω, nutrio, fut. θρέψω, pr. med. τέθραφα, pass. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφλω; fut. m. τρέψομαι; aor. 1. ἐτρεψάμλω.

Τρέχω curro, fut. 2. m. δραμοῦμαι, pr. δεδράμηκα, à δραμέω; aor. 2. ἔδραμον, ab antiquo δρέμω; perf. med. δέδρομα.

Τρώγω comedo, fut. 2. med. φάγομαι pro φαγοῦμαι; aor. 2. ἔφαγον, ab antiq. φήγω.

Τυγχάνω sum, imperf. ἐτύγχανεν. Cætera sumit ab εἰμὶ vel γίνομαι; ut, fut. ἔσομαι vel γενήσομαι: pr. γέγονα fui.

Τυγχάνω, adipiscor, consequor fut. med. τεύξομαι à τεύχω; pr. τέτυχηκα, vel τέτευχα, Hebr. 8. 3. aor. 2 ἔτυχον; at τέτυχθ) pro τέτευχθ) tertia præt. pass. à τεύχω.

Υ

Ὑπέχω sustineo, f. ὑποσχήξω, pr. ὑπέσχηκα, aor. 2. ὑπέσχον. vid. ἔχω.

Ὑπισχνέομαι promitto; fut. ὑποσχήσομαι, pr. pass. ὑπέσχημαι, aor. aor. 2. m. ὑπεσχόμλω, ab ὑποσχέομαι; aor. 1, pass. ὑπεσχέθλω.

Ὕω pluo, f. ὕσω, pr. ὕκα, aor. ὗσα, imperf. ὗε pluit, ὑε pluebat, &c.

Φ

Φάσκω dico, fut. φήσω à φημὶ, imperf. ἔφασκον, cæteris caret.

Φέρω

Φέρω *fero*, fut. οἴσω (ab οἴω inuſitat.) perf. Att. ἐνήνοχα (pro ἤνοχα) unde ὑπερηνόχα *excellui*, ab ἐνέχω; aor. 1. ἤνεγκα, inf. ἐνῆνκαι, partic. ἠνεγκας, aor. 2 ἤνεγκον, ἔνεγκε—οιμι—ω—εῖν—ών.

Φεύγω *fugio*, fut. φεύξομαι & οῦμαι, pr. med. πέφευγα, aor. 2. ἔφυγον.

Φθάνω *anteverto, prævenio*; fut φθάσω (à φθάω.) pr. ἔφθακα, aor. 1. ἔφθασα, ab inuſ. φθάω, aor. 2. ἔφθην (ab inuſ. φθῆμι.) φθῆτι—φθήτω—φθῶ—φθῆναι—φθὰς—ασα—αν.

Φθείρω *corrumpo*, f. φθερῶ, pr. med. ἔφθορα.

Φθίνω *tabeſco, deficio, pereo, corrumpor*; fut. φθίσω, pr. ἔφθικα, aor. 1. ἔφθισα, à verbo φθίω *corrumpo, labefacto, perdo.*

Φύω *gigno, naſcor. ſum*; fut. φύσω, pr. πέφυκα, aor. 2. ἔφυν à φῦμι, inf. φῦναι & φύναι, partic. φὺς, φῦσα, φύν. pr. paſſ. vel med. φύομαι *naſcor, enaſcor, orior*, f. φύσομαι, pr. med. πέφυα: hinc partic. πεφυώς, aor. 2. paſſ ἐφύην; hinc. partic. φυεὶς—εῖσα—ἐν, *enatus. Luc.* 8. 6.

X.

Χαίρω *gaudeo, lætor*, f. χαιρήσω (tanquam à χαιρέω) & χαρῶ, *Apoc.* 11. 10. item χαρήσω (unde κεχαρεσέμθν Ionicῶς, pro χαρήσειν; pr. κεχάρηκα, κέχαρκα, & κεχάρηα. Med. χαίρομαι, f. χαρήσομαι, aor. 2. ἐχαρόμην, reduplic. poëtic. κεχαρόμην, perf. paſſ. κέχαρμαι, & κεχάρημαι, aor. 2. ἐχάρην, χάρηθι—χαρείην, ῶ—ῆναι—είς.

Χάσκω *dehiſco*, fut. χανῶ, M. χανοῦμαι, perf. med. κέχηνα, aor. 2. ἔχανον, ab inuſ. χάνω.

Χέω *fundo*, poëticè χεύω & χόω, f. 1. χέσω (tanquam à χόω) aor. 1 ἔχεα & ἔχευα, pro ἔχεσα; hinc inf ἐκχέαι *effundere*. Rom 3. 15. aor. β' ἔχεον, à χέω; fut. 2. χεῶ, & ἐκχεῶ *effundam.*

Χωννύω

Χραννύω & χρώννυμι *coloro*; fut. χρώσω, κέχρωκα aor. 1. ἔχρωσα.

Χωννύω & χώννυμι *aggerem duco, aggero*; fut. χώσω, pr. κέχωκα, aor. 1. ἔχωσα—χῶσαι.

Ω

Ὠθίω *pello*; fut. ὠθήσω, & ὦσω, tanquam ab ὤθω, pr. ὦκα, & Atticè ἔωκα; aor. 1. ὦσα, & Atticè ἔωσα pr. paſſ. ὠθίομαι—ῦμαι; pr. ὦσμαι & ἔωσμαι; aor. 1. ἄσθην & ἐώσθην; fut. 1. ὠθήσομαι, ab inuſitat. ὄθω, aoriſt. 1. med. ὠσάμην & ὠθησάμην.

Ὠνέομαι—ῦμαι *emo*; fut. ὠνήσομαι; aor. 1. med. ἐωνησάμην; pr. paſſ. ὤνημαι; Atticè ἐώνημαι *emi*; hinc τελώνης *publicanus*, qui certo pretio vectigalia redimit, & quicquid præter id colligit ſibi in lucro reponit.

Verba Impersonalia.

Ἀκμάζει *tempus eſt*; ἀκμάζει τὰ πράγματα, res ſunt in ipſo articulo, *Xenoph.*

Ἀμελεῖ cura nulla eſt, ἠμέλει nulla cura fuit, ἠμελήμην & neglectus, ἠμεληκότως negligenter.

Ἀνήκει, καθήκει & προσήκει *convenit*; ἀνῆκε, καθῆκε & προσῆκε *conveniebat*, inf. ἀνήκειν, καθήκειν & προσήκειν, *convenire*: hinc partic. ἀνῆκον & καθῆκον.

Ἀρκέει, *ſufficit*, Marc. 14. 41.

Ἄρκουν, vid. κεί.

Ἀρέσκει, *placet*, ἤρεσκε *placebat*, ἤρεσε *placuit*, ἀρέσει *placebit*: Comp. ἀπαρέσκει *diſplicet*.

Ἀρήγει

Ἀρήγει conducit, juvat.

Ἄρηρε discretum eſt, ſtatutum eſt, fixum eſt; perf. Atticum ab ἄρω.

Ἄρκει ſufficit, ἤρκει ſufficiebat, ἤρκεσε ſuffecit, ἀρκέσει ſufficiet.

Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit: Opt. δέοι; Subj. δέῃ, Inf. δεῖν, partic. δέον quod oportet.

Διαφέρει intereſt, differt, διήνεγκε intererat, διοίσει interit.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε viſum eſt.

Ἔγνωσαι cognitum & decretum eſt.

Ἔξεστι licet, locus eſt, facultas eſt, vacat, otium eſt, ἐνεχώρει, licebat, ἐξεχωρήσει licebit: Subj. ἐξεχωρῇ licuerit.

Εἵμαρται in fatis eſt, fatali ſorte datum eſt; hinc εἱμαρμένη & fatalis; & εἱμαρμένη fatum.

Εἴρηται dictum eſt, ἐρήσεται dicetur, εἰρήκει dictum eſt, Sic Comp. προεῖρηται prædictum eſt, διεῖρηται diſcuſſum eſt, ἀπεῖρηται interdictum eſt.

Ἐκπέπεισθε perſuaſum habet, ἐξέπεισθε perſuaſum habuit.

Ἐξέλεσι licet, pro ἔξεσι, Heſyc.

Ἐνδέχεται accidit; part. ἐνδεχόμενον.

Ἔξεσι, item ἔνεσι & ἔνι licet; ἐξεῖναι licere; τὸ ἐξὸν & τὸ ἐνὸν cùm liceat, vel liceret; τὰ ἐνόντα quæ ſunt noſtrarum virium, in noſtra poteſtate; ἐκ τῶν ἐνόντων totis viribus.

Ἔοικε par eſt, videtur, ab εἴκω ſimilis ſum; Comp. ἐοικέναι, προσέοικε, ἀπέοικε, non par eſt.

Εὐμεδεῖ bene convenit.

Ἔχει, ut ἔχει ὅτως, ita ſe res habet; τὰ εὖ ἔχοντα, quæ decent, vel expediunt.

Ἡβᾷ adoleſcit; i. e. ἀκμάζει vigor eſt.

Ἠκούσαι auditum eſt.

Καταλαμβάνει, accidit, contingit, κατέλαβε accidit; τὸ καταλαβὸν quod accidit.

Καταπει-

Καλεπαίγει, neceſſe eſt, res adurget; τὸ καλεπαῖγον, negotium urgens.

Λέγε῾ dicitur, ἐλέγε῾το dicebatur, &c.

Λείπε῾ relinquitur, ſupereſt, &c.

Μέτεσι, particeps eſt; Ἀρε῀ῆς οὐδὲν μέρ῾ τοῖς πονηροῖς μέτεσι, Virtutis nulla eſt cum improbis communicatio: τὸ μέλλον partic. μέτα pro μέτεσι.

Μέλει curæ eſt, μέλουσι curæ ſunt. ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, pr. μεμέλημε, & per ſync. μέμηλε curæ fuit; ἐμεμήλει, curæ fuit; imp. μελέτω, curæ ſit tibi; μεμηλὼς qui curæ eſt; item, qui curam gerit: paſſ. μέλε῾ curæ eſt, pr. μεμέλη῾, & per ſync. cum pleonaſmo τῦ β μέμβλη῾: ſic μέμβληλο pro μεμέληλο.

Μεταμέλει pœnitet, μετέμελε pœnitebat, μεταμελήσει pœnitebit, μεταμέλειν pœnitere.

Ὀφείλει debet, oportet; ὤφελε oportebat.

Ὄφ῾ viſum fuerit, ab ὄπτομαι video.

Πάρεσι licet.

Παρέχει licet, licitum eſt.

Πρέπει decet, ἔπρεπε decebat, πρέπειν decere; τὸ πρέπον decorum

Συμβαίνει accidit, contingit; συνέβαινε, pr. συμβέβηκε, pluſq. perf. συνεβεβήκει, Atticè ξυνεβεβήκει contigerat, uſu venerat; aor. 2. συνέβη, Atticè ξυνέβη contigit; Opt. συμβαίη infin. συμβῆναι, τὸ συμβαῖνον quod cõtingit; τὸ συμβὰν, ſeu συμβεβηκὸς, quod accidit.

Σημαίνει ſignum datur, ἐσήμηνε ſignum datum eſt.

Συμφέρει confert, utile eſt; συνέφερε conferebat, συνοίσει conferet; partic. τὸ συμφέρον, ἢ ξυμφέρον quod confert, ſeu utile eſt; τὰ συμφέροντα, commoda, utilitates, συμφερόντως commodè

Ὑπάρχει licet, contingit, vel neceſſe eſt; ὑπῆρχε & ὑπῆρξε licuit; ὑπάρξει licebit, neceſſe erit, τὸ ὑπάρχον quod licet; ἐκ τῶ ὑπαρχόντων, pro ἐκ τῶν ὄντων.

Φιλεῖ

Φιλεῖ ſolet, ἐφίλει ſolebat, φιλεῖν ſolere.
Χρὴ oportet, ἔχρη vel χρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere. Comp. ἀπόχρη ſufficit, ἀπέχρη ſufficiebat, ἀποχρήσει ſufficiet, ἀπέχρησε ſuffecit, ἀποχρῆν ſufficere, pro ἀποχρῆναι per Apocopen; ἀποχρῶν ſufficiens; ἀποχρώντως ſufficienter, abunde: Item ἀποχρᾷ, ἐπιχρᾷ, ϗ καταχρᾷ; fut. ἀποχρήσει, ἐπιχρήσει, καταχρήσει: Aoriſt. 1. ἐξέχρησε, &c.

Siquis plura annotaverit, ea poterit adjicere.

VERBALIA.

VERBALIA, quædam deducuntur

I. à Primâ perſonâ præteriti paſſ. abjiciendo augmentum, & mutando ultimam ſyllabam in μα, μη, μος, vel μων; ut,

γράμμα litera, γραμμὴ linea, } à γέγραμμαι.
ψαλμὸς cantus, ab ἔψαλμαι.
νοήμων intelligens, à νενόημαι.

II. à Secundâ perſonâ præt. paſſ. deſinentia in ις, vel ια; ut,

ποίησις poëſis, à πεποίησαι.
κρίσις judicium, à κέκρισαι.
δοκιμασία probatio, à δεδοκίμασαι.

III. à

III. à Tertiâ perſonâ præteriti paſſivi, deſinentia in

της ; ut, ποιητὴς poëta, à πεποίηται.
πος ; ut, χειστὸς, Chriſtus, à κέχρισται.
τηρ ; ut, χαρακτὴρ character, à κεχάραχται
τωρ ; ut, ῥήτωρ rhetor, ab ἐρρήται.
κὸς ; ut, κριτικὸς judicialis, à κέκριται.
τις ; ut, πίστις, fides, à πέπιστται.
τυς ; ut, κιθαριστὺς, ars citharâ ludendi, à κιθάρισται.
τρα ; ut, ὀρχήστρα orcheſtra, } ab ὤρχηται.
τρια ; ut, ὀρχήστρια ſaltatrix, }
τήριον ; ut, κοιμητήριον, à κεκοίμηται.
τρον ; ut, διδακτρον, minerval, à δεδίδακται.
τός, τέα, τέον ; ut, λεκτός—έα—έον, di cendus-a-um ; à λέλεκται.

IV. à primâ perſonâ præteriti Medii, abjiciendo augmentum, & vertendo ultimam in η, ος, ον, ον ; ut,

τροφὴ, nutrimentum, à τέτροφα.
λόγος verbum, à λέλογα.
τοκεὺς parens, à τέτοκα.
λόγιον oraculum, à λέλογα.

V. Ab Aor. ſecundo ; ut,

φυγὴ fuga, ab ἔφυγον.
πάθος paſſio, ab ἔπαθον.

VI. Quædam deſcendunt ab ipſo themate ; ut,

νίκη victoria, à νικάω vinco
βασιλεία regnum, à βασιλεύω regno.
δύναμις potentia, à δύναμαι poſſum.
εἶδος ſpecies, ab εἴδω video.

DE

DE SYNTAXI, SIVE Vocum Structura.

SYNTAXIS est pars Grammaticæ quæ vocum *Structuram* interpretatur.

Structura est, quâ voces diversæ inter se vel *conjunguntur*, vel conjunctæ *distinguuntur*, ut illinc sermonis puritas, hinc sententiæ claritas evidentiùs eluceſcat. Conjunctioni vocum triplex anomalia communiter immixta est. I. *Ellipsis*, cùm ad perfectum sermonem aliquid deest. II. *Pleonasmus*, cùm in sermone quippiam redundat. III. *Enallage*, cùm scilicet casus cum casu, numerus cum numero, genus cum genere, tempus cum tempore permutatur. Conjunctio vocum fit vel *Convenientiâ*, vel *Rectione*.

Convenientia est, quando vox una cum altera in quibusdam accidentibus concordat; eáque triplex est. 1. Inter Nominativum & Verbum. 2. Inter Substantivum & Adjectivum. 3. Inter Antecedens & Relativum.

Rectio est, quando vox vocem quibusdam accidentibus regit.

Prima

Prima Concordantia inter Nom. & Verbum.

I. Reg. VErbum Perſonale finitum, cohæret cum Nominativo Numero & Perſonâ; ut, Πολλάκις ἡ κηπωρὸς ἀνὴρ μάλα καίρια εἶπεν.
Sæpe etiam eſt olitor valdè opportuna locutus: i. e. *Infimæ conditionis homo.*

Neutra pluralis num. Atticè Verbo ſingulari junguntur; ut, Τῷ ἀργυρίῳ ὑπακούει πάντα: *Pecuniæ obediunt omnia.* Aliquando etiam Maſculina & Fœminina.

Dualia; ut, ἄμφω, δύω, &c. ſæpe junguntur plurali: ut, ἄμφω τρέχουσι, *ambo currunt.*

Atticè Genitivus uſurpatur pro Nominativo; ut εἴθε μοι τοῦτο γένοιτο, pro τοῦτο: *Utinam illud mihi obtingat.* Sic apud Lat. *Venit mihi Platonis in mentem* pro *Plato.*

Secunda Concordantia inter Subſtantivum & Adjectivum.

II. Reg. ADjectivum cum Subſtantivo, Caſu, Genere, & Numero, conſentit; ut, Χρηστὸς ἀνὴρ ὅτι κοινὸν ἀγαθόν. *Vir bonus eſt commune bonum.* Menand.

Atticè Vocativus uſurpatur pro Nominativo: & contrà Nominativus pro Vocativo; ut, Ἰπποτα Νίκων,

Νέστορ, pro ἱππότης; *eques Neſtor.* ὁ θεὸς ἱλάσθηθί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, *Deus propitius eſto mihi peccatori*, pro ὦ θεέ, Luc. 18. 13. Sic Virg Æn. 2.

quibus Hector ab oris
exſpectate venit. —— pro *exſpectatus.*

2. Iones, Poëtæ, & Attici fœmininis adjungunt maſculina; & contrà, maſculinis fœminina; ut, κλυτὸς Ἱππωδάμεια, pro κλυτή; *inclyta Hippodamia*, Hom. Ἀϊὴς βαθεῖα, pro βαθύς. *Aër profundus.*

3 Interdum & Syntheſis mutat genus, quando non ad vocem, ſed ad intellectum refertur; ut, κόρον καλλίκομον, *nympha pulcherrima*; τέκνον φίλε, *chare fili*, apud Hom. Sic apud Latinos, *in Eunuchum ſuam*, Terent.

Subſtantivo maſculini aut fœminini generis, eleganter adjicitur Adjectivum neutrum, ſubſtantivè poſitum; ut, οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω, *Non bonum eſt multorum dominatio, unus tantum ſit rex*, Hom. Quod loquendi genus imitantur Latini; ut, *Triſte lupus ſtabulis*, Virg. *Varium & mutabile ſemper fœmina*, Id. Quidam per Ellipſin intelligi volunt χρῆμα, quod aliquando exprimitur; ut, ἀθάνατον χρῆμα ἡ ἀλήθεια, καὶ μένιστον, *Immortalis res & ſempiterna eſt veritas.* Epictet.

5. Atticè neutrum plurale pro ſingulari ponitur; ut, οὐκ ὅσια τοῦτο ποιῆσαι, pro οὐκ ὅσιον; *non eſt æquum hoc facere.*

6. Dualia ἄμφω & δύω non rarò cum plurali conſtruuntur; ut, ἐξ ἀμφοῖν ψευδέων, *ex utriſque falſis*, Ariſt. δύω τοιοῦ καιρὼ τοῦ λέγειν, *Duo loquendi tempora conſtitue.* Iſoc.

7. Subſtantivum ſæpe mutatur in Genitivum, articulo veſtitum; ut, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, *improbi homines*: ἀγαθοὶ τῶν γονέων, pro γονεῖς, *boni parentes*; καλὰ τῶν ζώων, *pulcra animalia*, pro ζῶα, Iſoc. Sic apud Lat. *Nigræ lanarum*

lanarum nullum colorem bibunt, Plin. pro *nigræ lanæ*.

8. Adjectivum, more Hebraïco, mutatur aliquan do in Genitivum nominis abstracti; ut, οἰκονόμος τ ἀδικίας, id est, ἄδικος, *œconomus injustus*.

9. Substantiva nonnunquam Adjectivè usurpan tur; ut, τῇ ἑλλάδα φωνῇ ἐξέμαθον, *Græcam lin guam didici*, pro ἑλληνικῇ; εἰς πατρίδα γαῖαν, pr πατρικὴν, *in terram patriam*.

10. Pro Adjectivo sæpe ponitur præpositio cu suo casu; ut, λόγος μετὰ θράσους, i. e. λόγος θρα σύς, *sermo audax*.

11. Substantiva quædam per Ellipsin subaudiend sunt; ut, τῇ δεξιτερὸν ἐκ νέας ἄσκει, sc. πλευρᾷ, *Virtutem à pueritia exerce*: ποτήριον ψυχροῦ, sc. ὕδα τος, *poculum aquæ frigidæ*, Mat. 10. 42.

12. Adjectiva composita, & derivata in ος defi nentia ferè communia sunt; ut, τιμωρὸς ἀδικίας κ κόλουθος, *Pœna injustitiæ comes est*.

Tertia Concordantia inter Relativum & Antecedens.

III. Reg. RElativum cum *Antecedente* (ut apud Latinos) *concordat genere, numero, & personâ*;

Ut, Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύρι ος, *Natus est nobis hodie servator, qui est Christus Dominus*, Luc. 2. 11.

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu po nuntur; ut, ἧς ἤκουσαν τοῦ λόγου, ᾧ εἶπεν Ἰησοῦς, cre dictum sermoni, quem dixit Jesus, Joan. 2. 22.

Sic Latini; *Restitue in quem me accepisti locum.*

Quandoque Relativum ad intellectum seu sensum rei

rei, non ad vocem conformatur; ut, τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, pro ἃ. *filioli mei, quos rursus parturio*, Gal. 4. 19.

¶ *De Articulo Præpositivo.*

ARticulus Præpositivus emphaticè usurpatur

1. Ad rem certam, ἐπισωρίως, demonstrandam; ut, σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, *Tu es Christus ille, filius Dei viventis.* Mat. 16. 16.

2. Ad eximium quiddam, κατ' ἐξοχὴν, denotandum; ut, ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, *Ego sum pastor ille bonus*, Joan. 10. 14. ὁ ποιητὴς, *summus poëta*, pro *Homero*. Sic ὁ πονηρὸς *Diabolus*, ὁ παραβάτης *Julianus*, ὁ γεωγράφος *Strabo*, ὁ βυκόλος *Theocritus*, &c.

3. Ad exponendum & distinguendum, ut; πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, *Pater meus, qui est in cœlis*, Mat. 16. 17. Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς. Δεινότης, ἡ ἐν τοῖς λόγοις, *Eloquentia.*

Omnibus ferè orationis partibus jungitur.

4. Substantivum, subjecti loco positum, articulo vestitur; ut, εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης, *Unus est servus domûs dominus*, Menand.

5. Articulus cum Genitivo substantivi possessionem significat; τὰ τῶν φίλων κοινά. *Amicorum omnia communia.* τὰ τῶν ἀνθρώπων, *res humanæ.* τὰ τῆς πόλεως, *negotia civitatis.*

6. Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus, τεχνικῶς & materialiter acceptis; ut, τὸ ἄνθρωπος, *hæc dictio* ἄνθρωπος. τὸ ἀνὴρ, *i. e.* hoc vocabulum ἀνήρ.

7. Articulus neutrius generis, pro nomine ipso abusivè ponitur; ut, τὸ τῆς τύχης: i. e. *fortuna.* τὰ vel τὰς τιμωρίας; i. e. ἡ τιμωρία *pœna.*

8. Nonnunquam Articulus repetitur emphaticè

aut Declarationis cauſsâ; ut, τ' ἄρτον τ' ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, *panem noſtrum quotidianum da nobis hodie.* Mat 6. 11. τας ἡδονὰς διώκειν, τὰς μετὰ δόξης, *voluptates ſectare*, nempe, *eas, quæ cum gloria conjunctæ ſunt.* Iſoc.

9. Articulus præpoſitivus ſæpe pro Subjunctivo ponitur; ut, τὸ ῥᾷστον ἀπάντων, pro, ὃ ῥᾷστον, *quod omnium facillimum.*

10. Articulus infinitivo præpoſitivus pro ſubſtantivo ponitur in omni caſu; ut, ἐκ τοῦ ὁρᾶν γίγνεσθαι τὸ ἐρᾶν, *ex aſſpectu naſcitur amor.* τῷ φιλοσοφεῖν ἐναντιοῦται ἀφροδίτη. *Philoſophiæ adverſatur Venus.*

11. Adverbium cum Articulo fit Adjectivum; ut, ὁ πλησίον, *proximus*; οἱ πάλαι, *veteres*; τὰ ὀπίσω, *futura*; ὁ πάνυ, *clarus, illuſtris.*

12. Adverbialiter ponitur Articulus; ut, τῇ μὲν *partim quidem*; τῇ δὲ *partim vero.*

13. Articulus cum Conjunctionibus μὲν & δὲ locum habet in diviſionibus & oppoſitionibus; ut, οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali.* At in diviſionibus loco præpoſitivi aliquando ponitur Subjunctivus; ut, ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει, *alius quidem eſurit, alius vero ebrius eſt*, 1 Cor. 11. 21.

14. Articulus cum Præp. περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, πρὸ, & ſimilibus, & cum nomine proprio, idem ſignificat quod nomen ipſum, vel comitatum; ut, οἱ περὶ ἱερέα, *ſacerdotes*; οἱ πρὸ ἡμῶν, *majores noſtri*; οἱ ἐν τῷ τέλει, *magiſtratus.* οἱ ἐν τοῖς μαθήμασι, *literarum ſtudioſi.*

Uſum autem Articulorum certiùs & meliùs Autorum obſervatio ſuppeditabit, quam ullæ Grammaticorum Regulæ.

Syn-

¶ Syntaxis Nom. Subſtantivi.

POſterius duorum Subſtantivorum diverſa ſignificantium, in Genitivo ponitur; ut, ἔργα νέων, βυλαὶ τε μέτων, δίκαί τε γερόντων· *Opera juvenum, conſilia medicorum, preces ſenum.*

1. Aliquando loco Genitivi ponitur præpoſitio cum ſuo caſu περιεσηκώς; ut, ἀτυχία περὶ τὸν βίον· i. e. ἀτυχία βίε, *vitæ infelicitas*· τὰ περὶ ψυχὴν ἀγαθὰ, κυριώτατα λέγουσι καὶ μάλιστα ἀγαθά· *Animi bona, præcipuè & maxima bona nominamus*, Ariſt.

2 In nominibus propriis Genitivus ſæpe per Ellipſin ponitur, ſubaudito priore Subſtantivo; ut, Αλέξανδρος ὁ Φιλίππε, *Alexander Philippi*, ſubaudi υἱὸς *filius*. Sic apud Latinos, *Deiphobe Glauci* & *Hectoris Andromache*: pro *Glauci filia* & *Hectoris uxor*.

3. Adjectiva neutra, pro Subſtantivis uſurpata, Genitivum more Subſtantivorum poſtulant; ut, τὸ χρηστὸν τῦ θεῦ, pro χρηστότης, *Dei benignitas*, Rom. 2. 4. Βαρβαρικὸν τ' γλώσσης, pro γλῶσσα βαρβαρικὴ, *lingua barbara*.

4. Genitivus per ſe poſitus eſt abominantis; ut, τ' ἀναιδείας! ὦ *impudentiam*!

5. Subſtantiva, cùm ad laudem vel vituperium referuntur, genitivo, vel συνεκδοχικῶς accuſativo gaudent; ut, ἀνὴρ μεγάλης βυλῆς, vel μέγας βυλὴν, *vir magni conſilii*.

6. Sæpe ponitur Genitivus abſolutè ſumtus; ut, ἐμῦ διδάσκοντος, *me docente*.

¶ *Syntaxis nom. Adjectivi.*

Genitivus poſt Adjectiva.

A*Djectiva quæ deſiderium, notitiam, ignorantiam, &c. denotant, Genitivum adſciſcunt.*

1. *Deſiderium*; ut. δυσέρως τ δόξης, gloriæ perditè cupidus. 2. *Curam vel incuriam*; ut, ὀλιμελὴς τῶν φίλων, ſtudioſus amicorum. ἀμελὴς τῶν μισῶν, negligens muſarum. 3. *Notitiam*; ut, ἔμπειρ☉ τῶ χωρίυ, peritus loci. 4. *Ignorantiam*: ἄπειρ☉ τῶν πρόξεων ὁ νέ☉, juvenis eſt rerum imperitus, *Ariſt.* 5. *Copiam*: πολλῶν μεςὸν ὄζι τὸ ζῆν φρονίδων, vita multis curis referta eſt, *Menand.* 6. *Inopiam ſeu indigentiam*: ἔρημ☉ φίλων, amicis orbatus. νῶ κενὸς, mente carens. 7. *Dignitatem*: ἄξι☉ ἐργάτης τ τροφῆς αὐτῦ ὄζιν, dignus eſt operarius cibo ſuo, *Matth.* 10. 10. 8. *Differentiam & diverſitatem*: ἀλλότριον τῦ συμποσίυ τὸ εἰςιᾶν, rixari alienum eſt à convivio. διαφέρον ἐκείνυ, diverſum ab illo. 9. *Vacuitatem*: ut, κενὴ ὀϊςῶν ἡ φαρέτρα, vacua ſagittis pharetra. 10. *Dominatum aut ſervitium*: ut, ἀκρατὴς ὀθυμιῶν, cupiditatibus obtemperare non valens, *Xenoph.* πολλὰ δῦλα τῦ λόγυ, multa ſerviunt rationi. 11. *Accuſationem, damnationem, & abſolutionem*; ut, ἔνοχ☉ ἱερωσυλίας, reus ſacrilegii. κλοπῆς ἔνοχ☉, reus furti. καθαρὸς τῶν ἐγκλημάτων, purus à criminibus. ἔνοχ☉ autem legitur cum Dat. *Mat.* 5. ἔνοχ☉ τῇ κρίσει, τῷ συνεδρίῳ. 12. *Participationem ſive communionem*; ut, κοινωνὸς τῶν ἀπορρήτων, particeps ſecretorum: τιμῆς μέτοχ☉, honoris particeps.

1. *Parti-*

[1] *Partitiva*, [2] *infinita*, [3] *interrogativa*, [4] *numeralia*, [5] *composita cum* ἀστερητικῷ, [6] *denominativa in* κὸς *&* ήεις ; [7] *comparativa item &* [8] *Superlativa*, *Genitivo gaudent.*

1. Ἕτερος τῶν ὀφθαλμῶν, oculorum alter. 2. τὶς τῶν νομικῶν, quidam ex legis peritis, *Luc.* 11. 45. 3. τίς ὑμῶν, quis è vobis? 4. Ὅμηρος πάντα ἡδέως γαστρὸς ποιεῖται, Homerus omnia ventri posthabenda censet, *Heliod.* 5. ὀλιγοθυμιῶν ἀκρατὴς. cupiditates continere non valens. 6. ἀγαθὸς θεὸς καὶ ἀγαθῶν παρεκτικὸς, bonus est Deus, & bonorum dator, *Bas.* φυλακτικὸν σώματος ὑγίεια, ψυχῆς παιδεία, sanitas corpus conservat, disciplina animum, *Arist.* 7. τὸ πολυπραγμοσύνης ἥδιον κενεώτερον ἄλλο, nihil vanius curiositate. 8. πάντων σοφώτατος, sapientissimus omnium.

¶ *Attici sæpe permutant Gradus.*

Sc. 1. *Positivum pro Comparativo*; ut, καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἐστιν, ἢ ζῆν ἀθλίως, melius est non vivere, quàm miserè vivere; pro κάλλιον, *Menand.* 2. *Comparativum pro Superlativo*; ut, πάντων σοφώτερος ἐστι, pro σοφώτατος, omnium sapientissimus. 3. Contrà, *Superlativum pro Comparativo*; ut, τὰ ἄρρενα κινητικώτατά ἐστι τῶν θηλέων, pro κινητικώτερα, longè agiliores fœmellis sunt masculi, *Arist.*

¶ *Comparativis & Superlativis sæpe adduntur particulæ intendendi.*

Quales sunt, πολλῷ, πολλὸν, πολὺ, παμπολὺ, μυρίον, ὑπερβολὴν, ὅσῳ, τοσούτῳ, μᾶλλον, μέγα, πάνυ, λίαν, πόσῳ, μικρῷ, ὀλίγῳ, μακρῷ, τόσῳ, ὅσον, τοσοῦτον, &

similes; ut, ἀρχὴ ἡμίσεια παντὸς, ἢ τέλος ἡμίσεια παντός. multò melius est principio mederi, quàm fini.

Nomina quædam, superlativorum naturam habentia, Genitivo gaudent; ut, ἔξοχος πάντων, præcipuus omnium. θεὰ θεάων, diva dearum.

Dativus post Adjectiva.

Adjectiva, quæ commodum, facilitatem, amicitiam, similitudinem, aptitudinem, æqualitatem, aut his contraria significant, in Dativum transeunt.

1. *Commodum aut incommodum*; ut, παῖσιν ἔπος χρήσιμα, μεγάλη χάρις ἀνδρί. pueris dixit utilia, magna fit ei gratia. ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη, malum consilium consultori pessimum. 2. *Facilitatem, aut difficultatem*; ut, ῥᾴδια πάντα θεῷ τελέσαι, καὶ ἀνήνυστον οὐδέν· omnia Deo facilia, & impossibile nihil. Ἄπαντα πάντα χαλεπὰ· Insueto omnia difficilia. 3. *Amicitiam & inimicitiam*; ut, φίλος σοί, amicus tibi. ἐχθρὸς τῇ πόλει, inimicus civitati. 4. *Similitudinem & dissimilitudinem*; ut, τὸ ὅμοιον ὁμοίῳ φίλον· simile simili gaudet. ἀνόμοιός σοι, dissimilis tibi. 4. *Aptitudinem*; ut, ἁρμόσσον μοι, conveniens mihi. 6. *Æqualitatem*; ut, τοῖσι ἴσα, his æqualia, &c. Sexcenta licet hujusmodi Adjectiva ex autorum lectione colligere.

Adjectiva

Adjectiva cum σὺν & ὁμοῦ *composita, & aliis etiam præpositionibus, Dativum adsciscunt:*

Ut, σύντροφος ἐμοὶ, mecum educatus. ὁμόγλωσσος ὁμότεχνος, ὁμόφρων ἐκείνῳ, cum illo ejusdem linguæ, artis, sententiæ. πολλοῖς ἔμφυτος, multis insitus. ὀφθαλμῷ πρόσφορος, oculo commodus & congruens.

Quædam ex his, quæ similitudinem significant, etiam Genitivo gaudent; ut, ὅμοιος ἀνθρώπου.

Quodvis Adjectivum, admittit Dativum, significantem causam, instrumentum, modum, aut similem circumstantiam.

Ut, οἴνῳ καὶ θυμῷ κάτοχος; vino & irâ percitus. *Heliod.* θρασὺς στόμασι, audax ore. ἕτοιμος ξίφει, paratus gladio.

Græci eleganter utuntur gemino Dativo, interpositâ conjunctione καὶ; ut, τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι, quid mihi tecum est mulier, *Joan.* 2. 4.

Nonnulli hic ἐλλειπτικῶς intelligi volunt κοινὸν ὄν τι πρᾶγμα, vel simile quid.

Adjectiva passivè accepta, Dativum regunt; ut, ἄγνωστος τοῖς πολλοῖς, multis ignotus.

Accus.

¶ Accusativus post Adjectiva.

ADjectiva, *Laudem vel vituperium, Patriam, Gentem, Nomen, Artem, Partem, & similia significantia, Præpositionem* κατὰ *per Synecdochen subauditâ, Accusativum regunt.*

Ut, ἀνὴρ ἀγαθὸς τὸ τρόπον, honestus moribus: τυφλὸς τὸν νοῦν, τὰς ὄμματα, cœcus & mente & oculis. παῖς Ῥωμαῖος, Romanus patria. Λυδὸς τὸ γένος, Lydus Natione. Σύρος τὸ ὄνομα, Syrus nomine. θαυμάσιος τὴν τέχνην, mirandus arte. λευκὸς τὴν κεφαλὴν, albus capillos. Sic apud Virg.

Omnia Mercurio similis ——————

Verbalia in τέον *postulant casum sui verbi:*

Ut, γραπτέον ἐμοὶ τὴν ἐπιστολὴν, scribenda est mihi epistola. Dicimus enim, γράφω ἐπιστολήν. νέους ζηλωτέον τοὺς γέροντας, juvenes debent imitari seniores. Qui modus quoque Latinis placuit; ut, Virg.

——*Pacem Trojano à rege petendum*: pro *petenda pax.*

Adjectiva neutralia per Enallagen, Adverbiorum loco ponuntur;

Ut, θαυμαστὸν ὅσον, mirum in modum: τὰ πρῶτα, primum: τὰ ἀρχαῖα, olim: τὰ τελευταῖα, ad ultimum: ἁνυπόστατα, lætissimé.

De

¶ De Pronominis Syntaxi.

GEnitivus pronominis primitivi, vel compoſiti, loco poſſeſſivi uſurpatur;

Ut, παλήρμυ, pro παλὴρ ἐμὸς. πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἐρανοῖς, pro ἡμέτερος. Hector ad Andromachen, Iliad. 6. τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε, res tuas cura; pro τὰ σὰ ἔργα. ὅπως ἀεὶ τοῦ λόγους τοῦ σεαυτῆ, ſemper habeas rationem ſermonum tuorum, *Iſoc.*

Pronomina quandoque conſtruuntur loco Adverbiorum;

Ut, ταῦτα τοι, ταὔτ' ἄρα, proinde. ταύτῃ, hoc pacto. ταύτῃ τοι, itaque.

¶ *De Verborum Syntaxi.*

Nominativus poſt Verbum.

VErba Subſtantiva, & ſimilia, utrinque Nominativum expetunt;

Qualia ſunt, εἰμί, τυγχάνω, ὑπάρχω, γίγνομαι, πέφυκα, γέγονα; & poëtica, πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύω, *ſum*; ut, πολλῶν κακῶν ὀπιπάλυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος *multorum malorum operculum ſunt divitiæ.* Similia ſunt, quæ Latinè per *evado* ſeu *fio, maneo, naſcor* exponi poſſunt.

N. B. Poſterior Nominativus Atticè mutatur in Genitivum; ut, Κροῖσος ἦν πολλῶν, pro πλούσιος, *Cræſus eſt dives.* Sic Hor. *Fies nobilium tu quoque fontium*; pro *fons nobilis*, Verbo τυγχάνω elegantèr poſtponitur participium ὤν cum nominativo; ut,

Σωκράτης

Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφός, *Socrates eſt ſapiens*. Sin ticipium áliud ſequatur, omittitur ὤν; ut, Σω της τυγχάνει περιπατῶν, pro περιπατεῖ; *Socrates bulat*. Sic Latini, *Omnia ſunt hominum tenui pendentia* i. e. *pendent*.

Verba Paſſiva vocandi, nuncupandi, exi mandi, & cognoſcendi, aut quæ geſt modum, ſtatum, vel cauſſam rei ſign cant, utrinque Nominativum admitt

Ut, οὐ λεγόμεθα κατὰ τὰ πάθη κακοὶ ἢ φαῦλοι, *perturbationibus nec boni nec mali nominamur*. Huc fertur ἀκούω pro *dicor*, vel *appellor*; ut, καλῶς ἀκ διεργετῶν; i. e. διὰ τὸ διεργετεῖν, *laudatur propter neſi entiam*. Sic Cic. *Eſt hominis ingenui velle bene dire ab omnibus*.

Genitivus poſt Verbum.

Verba, quæ animi affectionem aut ſt dium deſignant, Genitivum adſciſcu

ut, πάντα ἀγαθοῦ τινος ἐφίεσθαι δοκεῖ, omn videntur bonum aliquod appetere.

Huc pertinent Verba, 1. *Aberrandi & fruſtrandi* ut, οἱ μὲν δεῖσα φρονοῦντες ἐνίοτε διαμαρτάνουσι τοῦ δ ἀφέσεως, qui optimè ſapiunt, aliquando ab uti aberrant, *Iſoc*. 2. *Abſtinendi*; ut, ἀπέχου ἀλλοτρίω alienis abſtine. 3. *Accuſandi & abſolvendi*; ut, κα τυγχάνειν ἑαυτοῦ, ſeipſum accuſare 4. *Admirandi*; ut θαυμάζω σου, admiror te. 5. *Appetendi, negligendi* ut, ὀρέγομαι τῆς ἐπιστήμης, appeto ſcientiam. ὀλιγω φεῖν τῶν φίλων, amicos negligere. 6. *Amandi*. 7. Æ ſtimandi. 8. *Arcendi ſeu prohibendi*. 9. *Aſſequendi*. 10. *Communicandi*. 11. *Conandi*. 12. *Contemnendi*. 13. *Copi*

Copiæ aut inopiæ. 14. *Curandi* 15. *Damnandi.* *Differendi & diſtandi.* 17 *Dimittendi.* 18. *Dolen-* 19 *Dominandi & imperandi.* 20. *Emendi & ven-* *di.* 21. *Excellendi, ſuperandi.* 22. *Fruendi.* 23. *Im-* *ndi, vacuandi.* 24. *Incipiendi, deſtinendi.* 25. *Libe-* *di.* 26. *Memoriæ aut oblivionis.* 27. *Parcendi.* *Participandi.* 29. *Privandi.* 30. *Sedandi.*

Verba ſensûs Genitivo gaudent, præter illa quæ ad viſum pertinent. Atticè verò omnia Verba ſensûs Accuſativum regunt.

Sæpe Verbis adjungitur Genitivus ἐλλειπτικῶς; ut, μακαρίζω σε τῆς τύχης; h. e. ἕνεκα τῆς τύχης, beatum te prædico ob felicitatem.

Quibuſlibet Verbis additur Genitivus abſolutè ſumtus; ut, ἐμοῦ διδάσκοντος; & Atticè Accuſativus.

Dativus poſt Verbum.

VErba acquiſitivè poſita, & ſimilia, Dativum exigunt; ut, γυναικὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει, fœminis decus affert ſilentium.

Huic Regulæ appendeunt varii generis Verba, quæ Latinorum ſtructuram ſequuntur; quæ uſu diſcenda ſunt: non enim enumerari omnia, nec regulis comprehendi poſſunt. Qualia ſunt Verba 1. Commodi aut incommodi. 2. Adorandi ſeu ſupplicandi. 3. Admonendi ſen hortandi. 4 Appropinquandi. 5. Certandi 6. Colloquendi. 7. Comitandi & ſequendi. 8. Concedendi ſeu permittendi. 9. Con-

9. Confidendi. 10. Conveniendi & converſa
11. Credendi & diffidendi. 12. Dandi & adim
di. 13. Exprobandi. 14. Gaudendi. 15. Ig
ſcendi. 16. Increpandi ſeu objurgandi. 27.
ſcendi. 18. Jubendi. 19. Minandi. 20. Nun
andi. 21. Obſequendi & repugnandi. 22. Occ
rendi. 23 Placendi & diſplicendi. 24. Prom
tendi. 25. Serviendi ſeu Miniſtrandi. 26. Si
litudinis. 27. Sufficiendi. 28. Utendi. Ex
tamen nonnulla aliis caſibus aliquoties adjung
tur.

*Multa Verba Dativum, vel alium caſum h
bent, vi præpoſitionis ex qua componuntu*

Ut, ἔνεστι κὴ μύρμηκι χολός, *Ineſt & formicæ bilis.*
δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι, pro ἐμβάλλυ. ταῦτα τ
ἐνικάτθεο θυμῷ, pro ἐσκάλαθι; *repone hæc in animo t*
Δεῖ ταῦθ' ὑποβάλλειν αὐτῷ, *oportet hæc ei ſubjicere,*
monere.

*Quodvis verbum admittit Dativum, ſignifi
cantem cauſſam, aut inſtrumentum, aut m
dum actionis;*

Ut, τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ, *mortuus eſt apoplexiâ.* Ἀ
γυρέοις λόγχαισι μάχυ, κὴ πάντα κρατήσεις: *Argenti
pugna telis, ac omnia vinces;* Sic reſpondit oraculum
Philippo Regi interroganti, quo pacto poſſit poti
victoriâ. λόγῳ ὦν ἀρετὴν δίδασκε, ἔργῳ δὲ αὐτὴ
κήρυττε, *verbo virtutem doceto, opere autem eandem decl
rato.*

*Duo Dativi per conjunctionem κὴ copulati
ſæpe conjunguntur, ſubintellecto verbo ſubſtan
tivo, & ſeparationem quandam ſeu alienatio
nem notant.*

Ut, τί ἐμοὶ κὰὶ σοὶ γυναῖ, *quid mihi tecum eſt, muli
er?*

ει? Joan. 2. 4. μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ, nihil tibi sit cum justo illo, Mat. 27. 19.

¶ Accusativus post Verbum. §

Verba Activa, & eorum significationem habentia, Accusativum postulant;

Ut, in præceptis sapientum; ἄκουε πολλά. λάλει παίδεια. σοφίαν ζήλου. πρόσπαιζε. ἄγε τὸ μέλλον. Audi multa. Loquere tempestiva. Æmulare sapientiam. Age justa. Respice futurum.

Quodvis verbum admittit Accusativum nominis ab eo deducti, vel cognatæ significationis;

Ut, μάχομαι μάχην, pugno pugnam. χαίρομαι χάραν μεγάλην, gaudeo gaudio magno. δεῖπνον δειπνῶ, cœno cœnam, &c.

Quædam Verba duplicem postulant Accusativum; unum personæ, alterum rei; ut,

Ἀδικῶ σε ἀδικίαν, afficio te injuriâ. παιδεύω σε παιδείαν, instituo te disciplina, Marc. 9. ὃς ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος, 1 Cor. 3. γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα. Hujus farinæ sunt verba faciendi, πρόσπαιζε, ποίει, ἐργάζομαι, δέομαι, βλάπτω vel ἐργάζομαι ut, πρόσπαιζε σε κακόν, facio tibi malè. *Sic & ἀγαθοεργέω* ut, οἱ ἀγαθοὶ μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργετοῦσι, boni pro parvis magna beneficia conferre solent.

Accusativus sæpe cum Verbo ponitur per Ellipsin, aut Synechdochen; ut,

γήρᾳ & ὑδὸν ἱκάνῃς, *sc.* οἷς; ad senectutis limen pervenire, *Odyss. λ.* ἀλγέω τὴν κεφαλὴν, doleo capite, sive mihi

mihi dolet caput. πονεῖν τὰ σκέλη, laborare ex cr tibus. πλήπτεσθαι τὴν κεφαλήν, verberari capite.

Nonnulla variam habent conſtructionem; ut ὑπολείπει μοι, ἢ με τόδε, hoc mihi deeſt. ἄρχ ἢ τῆ πόλεως ἢ τῇ πόλει, præeſt civitati. προσκυ τῷ Θεῷ, ἢ τὸν Θεόν; *Adoro Deum.* Cum multi aliis hujuſmodi..

Verborum Paſſivorum ſyntaxis.

VErba *Paſſiva exigunt Genitivum cum Præpoſitionibus* ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ & πρὸς

Ut, διδάσκομαι ὑπό σου, doceor à te. ἀπ' ἐσθλῶ ἐσθλὰ μαθήσεαι, à bonis bona diſces. παρὰ Κυρί ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί à Domino aptatur mulier vi ro, Prov. 19. 14. πρὸς Θεῦ ἢ πρὸς ἀνθρώπων τιμᾶται à Deo & hominibus honoratur.

Omiſſa Præpoſitione, Genitivus ſæpe in Dativum vertitur; ut,

πεποίηταί μοι τοῦτο, pro ὑπό μου, hoc à me factum eſt διδάσκομαι σοι, pro ὑπό σου, doceor à te. Idem & Latini imitati ſunt; ut, *Ovid. Triſt. Barbarus hîc ego ſum, quia non intelligor ulli*: pro, *ab ullo.*

Aliquando Verba Activa, & Media paſſivè ſignificant, & paſſivam habent conſtructionem: h. e. *exigunt Genitivum cum præpoſitione*;

Ut, ἐλάσσω κακὰ πάσχειν ἄνθρωποι ὑπὸ τῶν ἐχ θρῶν, ἢ ὑπὸ σφῶν φίλων· Pauciora mala patiuntur ho mines

mines ab inimicis, quàm ab amicis: ἀποθανεῖν ὑπὸ γυναικὸς φαρμάκῳ, interfectus eſt ab uxore veneno. *Lucian* ὑπὸ ἀκρήτου πονηρῶς ἔχω: à mero malè habeo; *i. e.* ebrius ſum. ἐργάζομαι τινὶ γῆν, colo terram; & ἡ γῆ ἐργάζεται ὑπ' ἐμοῦ, terra à me colitur. ζῶντι δ' ἀνδρὶ, μοιχαλὶς χρηματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ. Vivente viro, adultera vocabitur, ſi ſe junxerit alteri viro, *Rom.* 7. Ità etiam Lat. *Periit ab Annibale*, Plin. ἀπαλλάττω ὑπό τινος, liberor à te. Sic τιμῶ cenſeor, ἀναλαμβάνω recreor, ἀναγνήμπτω reflector, ῥίπτω jactor, συνάπτω conjungor, ἀσκῶ exerceor, κρύπτω occultor.

Paſſiva regunt Accuſativum Activorum ſuorum. ut,

Μωρῷ οὐ ἐπιτρέπεται τινὶ ἀρχήν; μωρῷ οὐ πιστὰ ἀμφὶ τινῶν πράγμασιν· Stulto imperium non committimus. Sic 1 *Tim.* 1. κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ, ſecundùm Evangelium quod mihi concreditum eſt.

De Infinitivo, Gerundiis & Supinis.

PRo Gerundiis & Supinis utuntur Græci Infinitivo, vel cum, vel ſine Articulo.

ut, λέγειν ἀγαθὸς, dicendi peritus. Δύο ποιοῦ καιροὺς τοῦ λέγειν, Duo loquendi tempora conſtitue. οὐδὲν ἄπιστον πρακτέον τοῦ νικᾶν ἕνεκα; nihil perfidè agendum eſt vincendi cauſsâ. ἐν τῷ σπουδάζειν, in ſtudendo. πρὸς τὸ προσεύχεσθαι, ad orandum. ποιεῖν αἰσχρὸν, factu inhoneſtum.

Infinitivus ab Adjectivo pendens, vim h
bet Gerundii in dum ; ut,

λαβεῖν ἄεις Θ; ἀδυναλώτα Θ δὲ λέγειν, ad garrie
dum idoneus, ad dicendum minimè accommodat
Plut. ἀργαλέος γὸ ὀλύμπι Θ ἀνλιςάρεδαι, Difficile
Jupiter ad repugnandum : *i.e.* difficile eſt Jovi
pugnare, aut ſe ei opponere, *Hom. Il. ά.*

Infinitivus cum Verbis aut Participiis, m
tum ad locum ſignificantibus, ponit
pro Gerundio in dum τελικῶς ; ut,

πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν, Vado ad parandu
vobis locum, *Joan.* 14. 2. *i. e.* ut parem. ἦλθε
υἱὸς τῦ ἀνθρώπυ ζητῆσαι κὴ σῶσαι τὸ ἀπολωλός· ve
filius hominis ad quærendum & ſalvandum qu
perierat : *i. e.* ut quæreret & ſalvaret.

Infinitivus ſæpe uſurpatur loco Subjunctiv
præcedente particulâ ὡς, ὥστε, vel πρὶ

Ut, ὡς δὲ συμβολήν εἰπεῖν, ut breviter dicam, ἵ
τυχεῖν τιμῆς, ut conſequaris honorem. πρὶν συν
θῆναι αὐτές, priuſquam ipſi conveniſſent, *Mat.* 1. 18

Infinitivis additur Verbum μέλλω, *&* ph
rumque per futurum exponitur ; ut,

Μέλλω ποιῆσαι, facturus ſum. μέλλει ζητῆν, qu
ſturus eſt, *Mat.* 2. 13.

D

¶ De Participiorum Syntaxi.

Participia regunt caſus ſuorum verborum; ut,

Οὐκ ὅτι πένης, ὁ μηδὲν ἔχων, ἀλλ' ὁ πολλῶν ὀπθυμῶν: οὐκ ἔστι πλούσιος, ὁ πολλὰ κεκλημένος, ἀλλ' ὁ μὴ πολλῶν δεόμενος; Non pauper eſt qui nihil habet, ſed qui multa deſiderat: non dives eſt qui multa poſſidet, ſed qui non multis indiget, *Chryſoſt.* ὁ ἐλαχίστοις ἀρκούμενος πλουσιώτατος; Ditiſſimus eſt, qui paucis contentus eſt.

Participia quandoque ponuntur loco nominum, & ut nomina conſtruuntur; ut,

τόξων εὖ εἰδώς, peritus ſagittandi; pro εἰδήμων. μάχης εὖ εἰδότε πάσης; belli ſcientes, ſeu periti rerum bellicarum, *Hom.*

Participia interdum pro Infinitivo ponuntur; ut,

Εὑρέθη ἐν γαστὶ ἔχουσα, pro ἔχειν, *deprehenſa eſt habere in utero*; id eſt, *deprehenſa eſt gravida. Mat.* 1. 18. ad verbum, *in ventre habens.* *N.B.* Iſtud autem præcipuè fit in verbis perſeverandi, deſiſtendi, ſentiendi, inveniendi, & (in ſumma) verbis ſignificantibus animi affectionem; ut, ἀγαπῶν με διαλλεῖ, *perſeverat me amare*, pro ἀγαπᾶν: παύσασθε ἐριζοντες πρὸς ἀλλήλους, *deſinite contendere inter vos*, pro ἐρίζειν, *Lucian.* πλεῖστοι οὐκ αἰσθάνονται ἁμαρτάνοντες, *multi non ſentiunt ſe errare*; pro ἁμαρτάνειν. Sic *Virgil.*

—ſenſit medios delapſus in hoſtes; pro ſe delapſum eſſe: ἐτέλεσε διαβάσων, pro διαβάσειν, ceſſavit præcipere: οἶδα ἰδών, ſcio me videre.

Participia quædam interdum elegantèr redundant; ut,

φῦγεῖν ἀπιών, abiit: παίζει ἔχων, illudit: λησεῖς ἔχων, nugaris: ὑπείξειν ἑαυτὸν φέρων ἄρχουσι, ſubmiſit ſe magiſtratui.

Participia cum nomine ſæpius abſolutè in Genitivo ponuntur; ut,

Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος· μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος: Deo dante, nihil valet invidia; Deo non dante, nihil valet labor. Δρυὸς πεσούσης, πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται: Quercu cadente, quilibet ligna colligit.

¶ De Impersonalium Syntaxi.

IMperſonalia exigunt quædam [1] Genitivum: quædam [2] Genitivum & Dativum: quædam [3] Dativum: quædam [4] Accuſativum. ut,

1. δεῖ, δεῖται, προσήκει, opus eſt; ut, δεῖ μοι χρημάτων, opus eſt pecuniis. 2. μέλει, μέλαμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, fieri poteſt. 3. δοκεῖ, ζημιοῖ, αἰνεῖ, ἔξεστι, πρέπει, καθήκει, προσήκει, πρέπει, συμφέρει &c. 4. χρὴ, πρέπει, δεῖ, ὀφείλει, oportet;

ut,

ut, χρὴ τοὺ γενομένους, μέχρι ἂν ζῶσι, πονεῖν: Genitos oportet, quoad vixerint, laborare.

¶ De Adverbiorum Syntaxi.

ADjectiva neutralia, & fœminina Dativi ſingularis, Adverbiorum naturam ſæpe induunt. ut,

πολὺ κρεῖττόν ἐστι, μικρὸν περέχειν ἐν τοῖς μεγάλοις, ἢ πολὺ διαφέρειν ἐν τοῖς μικροῖς: præſtat parùm eminere in magnis, quàm multùm excellere in parvis. Ἴσα τοῖς γονεῦσιν ἀπεδόσαν αὐτῷ, æqualiter parentibus coluit eos; id eſt, non ſecus ac parentes. πρῶτα θεὸν τίμα. μεθ' ἑπεῖτα δὲ σοὺς γονῆας: Primùm Deum cole, deinde verò tuos parentes, Phocyl. Sic Lat. *Horrendum* clamat, *torvum* videt. Virg Æn 8. —*inſueta* rudentem; pro *inſueto* more: ἰδίᾳ privatim, δημοσίᾳ publicè παῤῥησίᾳ liberè, θύρῃσι foris. Sic & ἀρχὴ vel τὴν ἀρχὴν, τὰς ἀρχὰς, κατ' τὰς ἀρχὰς, καθαρχὰς, & τὰ καθαρχὰς, initio, vel prorſus.

Adverbia Derivata, primitivorum; comparativa & ſuperlativa, nominum ſuorum ſtructuram retinent. ut,

ἀξίως ἀνδρὸς ἀγαθοῦ Dignè viro bono: ità, ut decet virum bonum. οὐχ ὁμοίως οἱ πολλοὶ τοῖς ζοφοῖς κείνται vulgus & ſapientes non eodem modo judicant. Ariſt. πάντων μάλιστα, omnium maximè; πάντων ἥκιστα, ominum minimè.

Adjectiva Temporis, à poëtis pro adverbiis uſurpantur; ut,

Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τὸν σὸν οἶκον ἄγεσθαι: *Tempeſtivus uxorem ducas in domum tuam;* id eſt, ὡραίως, *tempeſtivè.* Heſiod. Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα: *non decet virum conſiliarium dormire nocturnum;* i.e. *per totam noctem,* pro παννυχίως. Virg. Æn. 8. — *Æneas ſe matutinus agebat;* pro *manè.*

Adverbia Demonſtrandi Nominativo gaudent; ut,

ἴδε, ἰδού, ἠνίδε: *en* vel *ecce*: ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, *ecce agnus Dei,* Joan. 1. 29. ἰδού σοι ἔτοσι ὁ δελφῖνων ὠκύταλος, *eccum tibi delphinum velociſſimum,* Lucian. ἠνίδε παλιγενέταο θεοῦ πρόσθεν ἀμνὸς ἐχέφρων, *ecce omnigenerantis Dei in propinquo agnus prudens.* Nonnus.

Adverbia multa quantitatis, loci, temporis, numeri, ſeparandi & excipiendi, celandi, ordinis, cauſæ, ſimilitudinis, comparationis, & indignationis, præpoſitionum naturam habentia, Genitivum adſciſcunt;

Quantitatis; ut, ἄλις ἔχω εὐδαιμονίας, ſatis habeo felicitatis, *Lucian.* 2. *Loci*; ut, ἐγγὺς τῆς πόλεως, prope civitatem: ἔξω βελῶν, extra tela: πέραν τοῦ Ἰορδάνου, trans Jordanem: ἐκτὸς λεωφόρου μὴ βαδίζειν, extra viam publicam nè ingrediaris: πῇ γῆς; ubi terrarum? 3. *Temporis*; ut, αὐτίκα, ἐυθὺς ſtatim: ἕως quamdiu: πολλάκις ſæpe: πρωῒ manè.

4. *Numeri*;

4. *Numeri*; ut, ἅπαξ, δὶς, τρὶς, τετράκις τοῦ ἐνιαυτοῦ, semel, bis, ter, quater in anno. 5. *Separandi & excipiendi*; ut, ἀνὰ κακότητα, δίχα πόνου, absque labore: ἀκλὸς ὠδίνων, sine doloribus: πάντα ἔχει πλὴν χρημάτων, omnia habet exceptâ pecuniâ: παρεκλὸς μοιχείας, excepto adulterio. 6. *Celandi*; ut, κρύβδα τοῦ ἄλλων clam aliis: λάθρα διδασκάλου, clam præceptore: ἰδίᾳ τοῦ ἄλλων, separatim ab aliis: χωρὶς τοῦ εἰρημένων, præter ea quæ dicta sunt. 7. *Ordinis*; ut, ἐφεξῆς τοῦ ἑνὸς, deinceps post unum. 8: *Causæ*; ut, πάντες κέρδους ἕνεκεν ἀδικοῦσι, omnes lucri causâ injustè agunt: τοῦ ἀγαθοῦ ἕνεκα, boni causâ: τῆς ἀληθείας χάριν, veritatis gratiâ. *Interdum reticetur*; ut, μακάριος τῆς τύχης, *sc.* ἕνεκα, *id est*, ὁ beate ob istam fortunam. 9. *Similitudinis & Comparationis*; πλαμὺς δίκην, instar fluvii: ἄριστα πάντων, omnium optimè: μάλιστα πάντων omnium maximè: πλέον τοῦ δέοντος, magis quàm oportet. 10. *Indignationis*; ut, φεῦ τοῦ ἀνδρὸς, heu virum!

Adverbia congregandi Dativum regunt; ut,

ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, simul cum die: ἅμα τοῖς ἄλλοις, simul cum aliis: ὁμοῦ τοῖς συμμάχοις, unà cum sociis.

Adverbia jurandi Accusativum habent;

Οὐ μὰ τὸν Δία, non per Jovem; *Xenoph.* ναὶ Δία, ità, per Jovem.

Ὦ oxytonum, admirantis vel dolenti gaudet Nominativo, Genitivo, Accusativo, & Vocativo.

ut, ὦ λέγων, ὦ φρένες, ô sermo! ô mens! Julian. ὦ ἀναισχυντίας, ô impudentiam! ὦ ἐμὲ δειλὴν, ô me miseram! Callimach.

Ὦ circumflexum, votantis vel exclamantis cum vocativo construitur.

ut, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ, ô Jupiter & Dii! Aristoph. ὦ ἄνθρωπε, ô homo!

Duæ negationes apud Græcos plerunque vehementiùs negant.

ut, Χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν: Sine me non potestis quicquam facere. Joan. 15. 5. Σοφοῦ δ' ἀπιστία οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον: Sapientę diffidentiâ nihil utilius est. Eurip.

Optandi particulæ εἴθε & αἴθε de re præterita ferè indicativum adsciscunt de re præsenti aut futurâ, Optativum.

ut, εἴθε ἔγραψα, utinam scripsissem.
Τὸ ξίφος ἀμφίζωσαι, μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν
Εἴθε δὲ μὴ χρήζοις μήτ' ἔννομα, μήτ' ἀδίκως γε.
Gladium accinge, non ad cædem, sed ad te defendendum
Utinam vel ô nec justè tibi utendum eo sit, multò minùs injustè. Phocyll.

Sæ

Sæpe Optandi particulæ αἴθε, εἴθε *&* ὡς *præponuntur imperfectio* ὄφελον *ſeu* ὄφλον, *& Aoriſto ſecundo* ὄφελον *ſive* ὄφελον, *ſequente infinitivo.*

ut, Αἴθ' ὄφελες ἢ ἄγονος ἢ ἐϋμμελίης ἢ ἄπολέσθαι. *Utinam aut natus non eſſes, aut cœlebs periiſſes.* Sunt verba Hectoris Paridem objurgantis, quòd Menelaüm fugeret. Iliad 3. Ἦλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὄφελες ἀπόλεσθαι. *Rediiſti ex pugna, utinam ibi periiſſes.* Sunt verba Helenæ ad Paridem. Iliad 3.

Particula ὄφελον *haud rarò pro adverbio* utinam *ponitur.*

ut, ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς: *utinam & abſcindantur, qui vos turbant.* Gal. 5. 12.

Ἕως, pro quamdiu, gaudet omnibus modis, præterquam imperativo.

ut, ἕως ὅτι καιρὸς, ἀνθιληπτέον τῶν πραγμάτων: *Dum adeſt occaſio, rerum cura ſuſcipienda eſt.* Demoſth. ἕως ἔζη, *dum vivebat*; ἕως ἀφίκοιτο, *donec perveneret.* Ariſtoph. ἁμαρτία, ἕως μὲν ἐργάδῃ, παρέχει τινὰ ἡδονὴν: ὅταν δὲ τελεσθῇ, τότε ἡ μὲν ἡδονὴ ἀπέζεσται, ἐπεισέρχεται δὲ ἀθυμία. *Peccatum, dum adhuc eſt in opere, nonnihil voluptatis affert: cùm autem impletum fuerit, modica voluptas illa diſcedit, & in locum ejus ſubit triſtitia.* Chryſoſt. ἕως ἐλθεῖν, *donec veneris.*

Adverbia

Adverbia qualitatis eleganter ſubjiciuntur verbis ἔχω, διάκειμαι, *& ſimilibus, & exponuntur per nomina, & ipſa verba per ſubſtantivum* εἰμί.

ut, κακῶς ἔχω, vel διάκειμαι, malè affectus ſum : μαλακῶς ἔχω infirmus ſum : ἀφειδῶς ἔχει χρημάτων prodigus pecuniæ : οὐκ ἐν ἀγορᾷ ὢν ἀπειρος ἔχω non eſt imperitus rerum forenſium : πειράσομαι λέγων ἃ ἔχω γνώμης, Conabor ſententiam meam explicare. Dionyſ. Hal. παχύτερον ἔχει τῆς ἀκοῆς, craſſo auditu præditus eſt : κακῶς ἔχω τὸ σῶμα, malè valeo.

Ὅταν *Subjunctivo*, ὁπόταν *Optativo* gaudet.

ut, καιρὸς ἀθυμίας, οὐχ ὅταν πάσχωμεν κακῶς, ἀλλ' ὅταν δρῶμεν κακῶς : mœrendi tempus eſt, non cùm injuriam patimur, ſed cùm injuriam facimus. Chryſoſtom. τί γὰρ ἂν ἔχοι τις παθεῖν, ὁπόταν οἱ θεοὶ βιάζωνται ; quid enim faciat quis, quando dii cogunt ? Lucian.

¶ D

¶ De Conjunctionum Syntaxi.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὅφρα, κᾶν, ἄν: ὅπως *pro* πῶς *Indicativo.*

ut, ἐὰν θέλῃς, si velis: ἐπειδὰν ἴδωσι, cùm vidiſ-ent: ἵνα χὴ δυγατρὶ μὴ προσμειδιάσῃς, ἵνα μὴ ὕ-στερον δακρύσῃς: liberis tuis nè arrideas, nè in poſte-rum fleas. *Solon apud Laërt.* Ἐργάζου, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρά σε λιμὸς ἐχθαίρῃ: labora, Perſe, di-vina proles, ut fames odio te habeat. *Heſiod.* ὅπως ἐλεύσῃ, ἥξεις: venis, ut audias. *Xenoph.* οἱ πονηροὶ οὐδ' ἀνθρώπων, κᾶν χρηστότητά τινα ἐπαγγέλλονται, διὰ τὸν τρόπον ἀπιστοῦνται: Pravi homines, eti-amſi bonitatem quandam pollicentur, tamen pro-pter mores fides ipſis non habetur. *Syneſius.* Ἂν τι πράξῃς καλὸν μὲν πόνε, ὁ μὲν πόνος οἰχήσεται, τὸ δὲ καλὸν μένει· ἄν τι ποιήσῃς αἰσχρὸν μὲν ἡδονῆς, τὸ μὲν ἡδὺ οἰχήσεται, τὸ δὲ αἰσχρὸν μένει: Siquid hone-ſti feceris cum labore, ipſe quidem labor abit, ho-neſtum verò manet: ſiquid turpe commiſeris cum voluptate, ipſa quidem voluptas abit, ſed turpe manet. *Agell lib.* 16. *cap.* 1. ὅπως ἕκαστον ἔχει, σα-φηνίζει: quo pacto ſingula ſe habent, exponit. *Xenoph. Hæ autem Conjunctiones alios modos poſtu-lant.*

Οτι

Ὅτι quòd, *gaudet Indicativo, & aliquan*
Optativo & Subjunctivo : ſic διό
καθότι.

Ut, μακάριοι οἱ πτωχοὶ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βα
σιλεία τῶν οὐρανῶν · Beati ſunt pauperes ſpiritu, quo
niam illorum eſt regnum cœlorum, *Matth.*5. 3. μ
μάλλον, ῥᾴδιον καταμαθεῖν : quòd poſſit, facilè intel
ligi poteſt. *Iſoc.*

Ὅτι nonnunquam ſuperlativis additur, intende
di cauſsâ, ut, ὅτι βέλτιστα, *quàm optimè* : ὅτι τάχιστ
quàm celerrimè : ὅτι πλεῖστον, *quàm plurimum* : ὅτι μά
λιστα, *quàm optimè.*

Ὅτι ſæpe vacat, & explanativè ponitur, & po
nempe redditur ; ut Joan.1.20. καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ο
οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός : *& confeſſus eſt*, nempe, *non ſum e*
Chriſtus. Sic Joan.4.17.

Ὅτι μὴ paſſim pro εἰ μὴ, *niſi*, accipitur ; ut Ariſtid
ἐν ἐπιστολαῖς ταῖς ἑλληνικαῖς, οὐδὲν ἦν, ὅτι μὴ Ἀθῆνα
in epiſtolis Græcis nihil erat, niſi Athenæ.

Ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ *plerunque cu*
Indicativo conſtruuntur.

ut, ἐπεὶ καὶκεῖνό μοι πρόδηλον ἦν : *nam illud ſciebat*
Iſoc. ad Nic.

Ὡς & ὥστε *Subjunctivis & Infinitivi*
inſerviunt.

Ut, ἐργάζου μόχθων ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσῃς : *labora, u*
ex propriis bonis vivas. ὡς εἰπεῖν, *ut ita dicam.* ὥστε ἐκ
πλήττεσθαι αὐτοῦ, *ut percelleremur ipſi* Mat.13.52.

Nonnunquam ὡς pro ὅτι ponitur ; ut, λέγεις, ὡ
ἀληθῆ εἶμι : *dicis, quòd ſo miſſus ſum.*

Particul

Particula εἰ *præcipuè Indicativo, aliquando aliis modis annectitur; & vim habet conditionalem, dubitativam ſive interrogativam, & in jurando negativam.*

Ut, εἴ τις μὴ τρέφει γονεῖς, ἄτιμος ἔστω: *ſiquis parentes ſuos non alit, infamis eſto.* Solon apud Laërt. εἰ θεάσαιο, ἡδήσῃ: *ſi ſpectaveris, delectaberis.* Διονύσιος πρὸς τὸν συνθόμενον, εἰ σχολάζοι, μηδ' ἀποκρίνεσθαι, εἶπεν, ἐμοὶ τοῦτο συμβαίη: *Dionyſius ad interrogantem an otioſus eſſet, dixit, Nunquam hoc mihi eveniat.* Sic *Si* apud Lat. dubitativè ſumitur; ut, *Viſam ſi domi ſit,* Ter. pro *an domi ſit.* ὄμοσα τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς κατάπαυσίν μου: *Juravi in ira mea, ſi introibunt in requiem meam,* i.e. *non introibunt,* Pſal 94. Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. *Amen, dico vobis, ſi dabitur generationi huic ſignum,* i.e. *non dabitur.*

Ἂν *poſitum* δυνητικῶς [i.e. *ità, ut potentiam & facultatem ſignificet*] *omnibus modis inſervit, niſi Imperativo:* ἀορισολογικῶς [i.e. *indefinitè & indeterminatè*] *Subjunctivo, & aliquando Optativo.*

Ut, εἰ ἀναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν, ἢ ἀδικεῖσθαι, ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν. *Si alterum neceſſe eſſet, facere aut pati injuriam, mallem pati quàm facere.* ἡδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σου, *ex te audire pervelim.* Lucian.

Ἂν *ſæpiſſimè* παραπληρωματικῶς, i. e. *expletivè, ponitur; & aliquando deeſt.*

N.B. De conjunctionibus plura dicere non libet, cùm earum cognitio, non tam regulis, quàm uſu & lectione egeat, vixque fieri poſſit ut juventus minutias iſtas Grammaticas memoriæ mandet.

¶ De

¶ De Præpositionum Syntaxi.

I. *Præpositiones Monosyllabæ*

ſunt ſex: εἰς, ἐν, ἐξ, πρὸ, σὺν,

Εἰς [Atticè ἐς] *ſoli Accuſativo jungitur.*

Εἰς SIgnificat 1. *motum ad locum vel rem*; ut, εἰς ἀγορὰν in forum: εἰς οὐρανὸν, in cœlum 2. *Motum ad perſonam*; ut, εἰς τὸν Σύλλαν ἔπεμψε, miſit Syllam. 3. *Finem vel uſum*; ut, εἰς πόλεμον παρασκευὴν χρήματα, in *vel* ad bellum ſuppeditare pecuniam, *Iſoc.* εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν, in hoc & laboramus, 1 *Tim.* 4. 10. 4. *Laudem vel vituperium*; ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα, Hymnus in laudem Apollinis εἰς ἀσώτους, in prodigos. 5. *In*, id eſt, *pro*; ut, δύναμιν, ἐς τὸ δυνατὸν, pro viribus. 6. *In*, id eſt, *erga*; ut, ἡ τῶν δήμων εἰς αὐτοὺς εὔνοια, popi erga eos benevolentia. 7. *In*, i.e. *contra, adverſus*; ut, τὰ εἰς ἡμᾶς ἁμαρτανόμενα, peccata, quæ adv sùm nos committuntur. 8. *Apud*; ut, εἰς ἅπαν γνώριμον, apud omnes notum. 9. *Ob, propter*; εἰς δικαιοσύνην ἐπαινεῖται, ob juſtitiam laudan 10. *Tempus*; ut, εἰς τρίτην ἡμέραν διαγωνιζώμε μελλον, tertio die poſt decertaturi erant. 11. τα; ut, εἰς ἕλην ἡμέραν παρεσκευάσθη, intra ſexa diem peragetur. *Æſch.* 12. *Uſque ad*; ut, πρὸς ἑσπέρας ἔωθεν εἰς ἑσπέραν, hoc fit à mane uſq ad veſperam. 13. *Ad*, id eſt, *circiter*; ut, εἰς ἐννήκοντα τελῶν ἔτη, natus annos ad nonaginta. cian. Sic *Ter.* ad quindecim talenta. 14. *In*, i inter; ut, Τόξαεις ὁ Σκύθης Ἀθλοῦσι εἰς τὸν ὑπα κελεύ

καλελέγη. Toxaris Scytha inter heroas relatus eſt. 15. *Per*, *in numerando*; ut, ἐς τέτταρας ἔρχεται ὁ λόχος, per quaternos. *Xenoph.* 16. *Materiam de qua*; ut, εἰς αὐλὸ τὸ πρῆγμα λέγειν, dicere de ipſa re propoſitâ *Æſch.* 17. *Commutationem*; ut, ἐς λέοντα ἀλλάττεσθαι, in leonem mutari. *Lucian.* 18. Ἐν, ſeu *in loco eſſe*; ut, τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσι, mei pueruli mecum ſunt in cubili; *pro* ἐν κοίτῃ. *Luc.* 11.7. Sic *Act.* 2. 27. *Mat.* 2. 23. εἰς πόλιν, *pro* ἐν πόλει. *Mat.* 5.34. εἰς εἰρωῦν, *pro* ἐν εἰρωνῇ. 19. *Per*, *in jurando*; ut, μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα ὀμόσῃς, neque per Hieroſolyma jurabis. 20. Ἀντὶ *pro*; ut, ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστι. 1 *Cor.* 4.3. *pro*, ἀντὶ ἐλαχίστου, mihi verò pro minimo eſt. 21. *Per Hebraïſmum* εἰς *cum accuſativo pro nominativo ponitur*; ut, *Mat.* 19.5. ἔσονται εἰς σάρκα μίαν, *i.e.* σὰρξ μία, erunt caro una. *Hebr.* 8. 10. καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν, *pro* ἔσομαι αὐτοῖς θεὸς, ero illis Deus. 1 *Joan.* 5.8. καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσι, *pro* ἓν εἰσι, hi tres unum ſunt. 22. Εἰς *cum nomine ſæpe per adverbium exponitur*; ut, ἐπλούτει εἰς ὑπερβολὴν, erat ditiſſimus; εἰς δέον, opportunè; εἰς ἑσπέραν, veſperi. 23. *Interdum vacat*; ut, εἰς ἔπειτα, *vel* εἰσέπειτα *pro* ἔπειτα deinde; εἰς αὔριον *pro* αὔριον cras; εἰς τὰ μάλιστα, *pro* μάλιστα maximè.

Compoſita ſignificat *in*; ut, εἰσάλλομαι *inſilio*: ad; *ut*, εἰσπλέω adnavigo: *intra* vel *intrò*; ut, εἰσαγωγὴ introductio: *auget*; ut, ἀκούω audio, εἰσακούω exaudio.

Ἐν

Ἐν [poëticè ἐνὶ, vel εἰν] cum Dativo ſ conſtruitur.

Ἐν Significat 1. *in*, nimirum, in loco, vel re: ut, ἀγορᾷ, *in foro*: κέρδει ἐν κακοῖς ἀγνωσία, *ignoran in malis lucrum eſt.* 2. *Inter*; ut, ἐν ἀγαθοῖς, *in bonos.* Sic Cic. *Hoc ſentio, niſi in bonis amicitiam eſſe poſſe.* Luc.16 15. 3. *Apud*; ut, ἐν ἑαυτῷ ἦ), *ap ſe eſſe.* 4. *Tempus*; ut, τοιαῦτα ἐν παισὶν ἐμελέτ σαν, *ejuſmodi ſtudiis in puerili ætate dediti fuerunt.* L cian. 5. *Ad*; ut, Rom.8.34. ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, *dextram Dei.* 6. *Poteſtatem*; ut, ἐν ἐμοί ἐστιν, *in m poteſtate eſt.* 7. *Cum*; ut, Eph.6.2. ἥτις ἐστὶν ἐντ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ: *quod eſt præceptum primum cu promiſſione.* 8 *Studium*, ſeu *occupationem*; ut, ὁ δὲ Κῦρος ἐν τούτοις ἦν, *Cyrus quidem in his verſabat* Xenoph. 9. *Propter*; ut, Mat.6.7. ἐν τῇ πολυλ γίᾳ, *propter multiloquium.* 10. *Contra*; ut, θεσπ ἐν ἐμοὶ, *audax adversùs me.* Sic Luc.2.23. 11. *Po* tur pro εἰς, & ſignificat motum ad locum; ut, Καπτεσ ἐν Λήμνῳ, pro εἰς Λῆμνον: *decidi in Lemnum.* Iliad. Luc.7.17. ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, pro εἰς Ἰουδαίαν. 1 *Significat per in jurando*; ut, Mat.7.34, 35. μήτε ἐν τ ὐρανῷ, &c. *neque per cœlum.* 13. *Servit periphraſi ver borum*; ut, Θετταλοὶ οὐκ ἐν καιρῷ ἦ) ἐνόμισαν, pro καιρὸν ἦ): *Theſſali non commodum eſſe rati ſunt.* Sic τῇ αἰτίᾳ ἦ), *accuſari*: ἐν τῇ ὀργῇ ἦ), *inviſum eſſe* ἐν ἡδονῇ ἦ), *gratum eſſe*: ἐν δέοντι, *opportunè*: ἐν μέρ *viciſſim*: ἐν κύκλῳ, *circulariter*: ἐν τάχει, *celeriter*: ἐ σπουδῇ, *ſeriò*: ἐν παρόδῳ, *in tranſitu*: ἐν βραχεῖ, *brev ter.* 14. *Interdum redundat, ſeu vacat*; ut, ἐν βέλ πληγεὶς, *jaculo percuſſus.* Eurip. Sic Luc.11.20. 22.49. 15. *Per ellipſin cum Genitivo conſtruitur*; u ἐν ᾍδου, *ſubaudi*, οἴκῳ, *in domo Plutonis.*

Compoſ

Compoſita ſignificat, 1. *In*; ut, ἐμβάλλω injicio: 2. *Augmentum*; ut, ἐμβοάω, clamorem attollo: 3. *Defectum*; ut ἐλλείπω, deficio.

Ἐξ [ſequente vocali, & ἐκ ſequ. conſonante] *ſoli Genitivo jungitur.* Ἐξ.

Significat, 1. *Plerunque motum à perſona vel re*; ut, ἐκ Διὸς ἀρχώμεθα, à Jove ordiamur: ἐξ ἀπραξίας πράγματα, ex otio negotium. 2. *Cauſam*, ſeu ὑπὸ *vel* παρὰ; ut, ἐκ θεοῦ ἡ νίκη, à Deo victoria, *i. e.* παρὰ θεοῦ: ἐκ Μουσῶν ἀγαθὸν κλέος ἀνθρώποισι, ex Muſis illuſtris fama venit hominibus: ἐκ λίθου, ex lapide. 3. *Teſtimonium ſeu ſignum*; ut, ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται, viri ſermo mores animi palàm facit. 4. *Tempus*; ut, ἐκ νεότητος, à juventute. 5. *Poſt*; ut, ἐξ ἀείσου, à prandio: ἐκ τούτου, ſcil. χρόνου, deinceps. 6. *De*; ut, ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων λύω, de meis pecuniis ſolvo. 7. *Per*; ut, ἐκ τῆς οὐρᾶς λαμβάνεσθαι, per caudam prehendere. 8. Κατὰ *juxta*; ut, ἐκ τῶν νόμων, *i. e.* κατὰ τοὺς νόμους, juxta leges. 9. *Servit partitionibus*; ut, ἐξ ἁπασῶν κάλλιστη, inter omnes pulcherrima. 10. Περιφερειακῶς *cum nominibus ponitur*; ut, οἱ ἐκ Στοᾶς, *i. e.* Στωϊκοὶ, Stoïci: οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου, Peripatetici. 11. *Exponitur per adverbium*; ut, ἐκ θεοῦ, *vel* θεῶν, divinitus: ἐκ περιαιρέσεως, ἐκ προνοίας, conſultò: ἐκ δευτέρου, iterum: ἐκ ῥιζῶν, radicitus: ἐξ ἴσου, ex æquo: ἐκ τότε, ex tunc, *vel* ex eo tempore. 12. *Interdum apud poëtas redundat*; ut, ἐξ οὐρανόθεν, *pro* οὐρανόθεν, cœlitus.

Compoſita 1. *auget*; ut, ἐκπίνω, ebibo: 2. *Sæpe* ſignificat ἔξω *extra*; ut, ἐκδικος injuſtus, ὁ ἔξω τοῦ δικαίου.

Πρό. Πρὸ *Genitivum tantùm poſtulat.*

Significat 1. *ante*: ut, ἀμήχανον τὰ μεγάλα πρ
ἢ μικρῶν παιδεύθηναι, fieri non poteſt, ut magn
diſcantur ante parva, *Philo.* Πρὸ θυρῶν, pro foribu
vel ante fores. 2. *Præ*, i. e. *ſupra*: ut, Πρὸ δέλα
δεσπότης, Dominus præ ſervo, *i.e* præſtantior ſerv
3. *Pro*: ut, πρὸ παίδων καὶ γυναικῶν μάχεσθαι, p
liberis & uxoribus pugnare, *Sic Lat. Oratio pro Mi
lone*: i.e. *in defenſionem Milonis ſcripta.* 4. *Præſentia*
ſeu *coram*: ut, πρὸ ὀφθαλμῶν, ante oculos, in co
ſpectu. 5. *Magis in comparatione*: ut, θαυμάζω χ
τὸν νοῦν πρὸ τοῦ σώματος, pluris æſtimanda eſt men
quàm corpus. 6. *Periphraſi ſervit*: ut, οἱ πρὸ ἡμῶν
ſc. γεγονότες, majores noſtri.

Compoſita ferè ſervat ſuam ſignificationem & caſum
ut, πολλοῖς ἡ γλῶσσα πρόσκειται τῆς διανοίας, multi
lingua mentem præcurrit, *Iſoc.* προβάλλω præpon
πρόσχω excello, προδίδωμι prodo, πρόθυρον veſti
bulum, ſeu, quod eſt ante januam, πρόαστιον ſub
urbium, quod eſt ante urbem.

Πρ

Πρὸς *conſtruitur cum Genitivo, Dativo, & Accuſativo.* Πρός.

I. *Cum* GENITIVO ſignificat 1. *à* vel *de*: ut, Διὸς ξεῖνοί τε πτωχοί τε, à Jove ſunt omnes peregrini & mendici, *Hom.* χρηστὸν πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ὑπονόει κακὸν, de bono viro nihil ſuſpiceris mali, *Epict.* 2. *Officium*: ut, οὐ πρὸς φιλοσόφου ψεύδεσθαι, non eſt philoſophi mentiri. 3. *Originem*: ut, Ἐλεύθερον εἶναι, καὶ πρὸς πατρὸς, καὶ πρὸς μητρὸς; liberum eſſe, & ingenuum, à patre & matre: *i.e.* genere, materno & paterno. 4. *Pro*: ut, πρὸς ἡμῶν ἔσεσθαι, à nobis fore, *id eſt*, pro nobis. 5. ἔμπροσθεν, *Coram*: ut, πρὸς θεῶν ἀσεβὴς, πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρός, Coram Diis impius, coram hominibus turpis, *Xenoph.* 6. *De*: ut, ἔπεσε φλὸξ πρὸς οὐρανοῦ, cecidit flamma de cœlo. 7. *Per, in jurando*: ut, πρὸς χαρίτων, per gratias. 8. *Periphraſi ſervit*: ut, οἱ πρὸς αἵματος, conſanguinei.

II. Cum DATIVO ſignificat 1. *Ad*, id eſt, *prope, apud*: ut, πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου, ſub finem vitæ: πρὸς τῇ θύρᾳ, ad oſtium, *Jo.* 18. 16. 2. *Ad.* id eſt, *Præter, Ultra*: *notando numerum, aut acceſſionem*: ut, πρὸς τούτοις, ad hæc, præter hæc, inſuper, præterea: πρὸς τοῖς εἰρημένοις, præter ea quæ dicta ſunt. 3. *In*: ut, πρὸς ταῖς ἀγκάλαις τὰ παιδία κομίζειν, In ulnis geſtare pueros. 4. *Studium & operam in aliqua re*: ut, πρὸς τύπῳ εἰμὶ, huic rei deditus ſum, vel occupatus in hac re. 5. *Servit periphraſi*: ut, οἱ πρὸς ταῖς κύλιξι, pocillatores.

III. Cum ACCUSATIVO significat 1. *Ad*; ut, πρὸς γυμνάσιον, ad ſcholam; *cujus loco nonnunquam ponitur* ὡς; ut, ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον, ſic ſemper Deus ſimilem ad ſimilem ducit. 2. *Uſque ad*; ut, ἃ δ' ἂν μάθοι τις νέος, ταῦτα σάσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας· ὅτω παῖδας εὖ παιδεύσεται. *Eurip.* Quæ diſcit quiſpiam ab ineunte ætate, ea retinere ſolet uſque ad ſenectutem: itaque liberos bene inſtituite. 3. *In*, εἰς; ut, ἀεὶ πρὸς τὸ χεῖρον τὰ πράγματα ὀκλάζει, res indies in pejus ruunt. 4. *In*, ἐν; ut, ἡ πρὸς τοὺ πόνους μελέτη, ſtudium & exercitatio in laboribus tolerandis. 5. *Apud*; ut, πρὸς ἡμᾶς, apud nos, *Mat.* 13. 56. Sic *Mar.* 14. 49. *Luc.* 9. 41. *Joan.* 1. 1. πρὸς τὸν θεὸν, apud Deum. Sic *Latini*; is ſcripſit, ut eſſet *ad* urbem, *i. e.* apud, *Cic. Æn.* 1.

Prima quod *ad* Trojam pro charis geſſerat Argis.

6. *Contra*; ut, πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, nè contra ſtimulum calcitres, *Eurip.* Sic *Act.* 9. 5. Sic *Virg. Æn.* 2.

—Clypeóſque *ad* tela finiſtris
Protecti objiciunt—

i. e. contra. 7. *Erga*; ut, ἡ πρὸς τοὺ ξένους φιλανθρωπία, humanitas erga peregrinos, *Lucian.* ἤπιος πρὸς πάντας, placidus erga omnes, 2 *Tim.* 2. 24. 8. *Inter*; ut, τεκμήριον τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας, pignus amicitiæ quæ eſt inter nos. 9. *Cum*; ut, πρὸς βασιλέα γενόμενοι σωθῆναι, cum rege percuſſa fœdera. 10. *Pro*, & notat *convenientiam*; ut, πρὸς ἀξίωμα, pro dignitate: πρὸς ἀρετὴν τὰς τιμὰς νέμει, pro cujuſque virtute honores tribuit. *Gal.* 2. 14. 2 *Cor.* 5. 10. 11. *Sub*, *circa*, *circiter*; ut, πρὸς ἑσπέραν ἦν. *Luc.* 24. 29. circa veſperam eſt, *hoc eſt*, adveſperaſcit. 12. Πεὶ *de*; ut, *Heb.* 1. 7. πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει, *pro* περὶ μὲν ἀγγέλων, de angelis quidem dicit. 13. *Ex*; ut, *Eph.* 3. 4 πρὸς ὃ, &c. —ex quo. 14. *Poteſtatem*; ut, πρὸς ἡμᾶς ἐστιν, in noſtra poteſtate eſt. 15. *Comparationem*; ut, μικρὸς πάνυ ὁ τοῦ βίου χρόνος πρὸς τὸν

πάντα

πᾶσα αἰῶνα, *Lucian.* breve omnino eſt vitæ tempus, ſi cum æternitate conferas. 16. *Interdum per adverbium exprimitur*; ut, πρὸς ἀξίαν, *id eſt*, ἀξίως, dignè: πρὸς ἀκρίβειαν, *i.e.* ἀκριβῶς, accuratè, exactè: πρὸς ὀλίγον, paululum. 17. *Servit periphraſi*; ut, τὰ πρὸς θεὸν, res divinæ: τὰ πρός τι, *ſc.* χρείαν ἔχοντα, ad aliquid reſpectum habentia, ſeu relata.

Compoſita 1. ferè *ad* ſignificat & additionem; ut, προσκαλῶ advoco, προσέρχομαι accedo. 2. *Studium & affectionem animi*; ut προσδιατρίβειν τῷ λόγῳ, immorari in oratione. 3. *Augmentum*; ut, προσερεθίζω, vehementer laceſſo. 4. *Diminutionem*; ut, προσψαύω, leviter attingo. 5. *Vicinitatem vel conjunctionem*; ut, προσομιλέω, converſor. 6. *Aliam inducit ſignificationem*; ut, τάσσω ordino, προστάσσω, impero, præcipio.

Σὺν [Atticè ξὺν] *ſemper cum Dativo.* Σύν.

Significat 1. *Cum, unà cum, ſimul cum*; ut, σὺν φίλῳ, cum amico, *Matth.* 27. 38. 2. *Apud*; ut, ἔμεινε σὺν αὐτῇ, *Luc.* 1. 56. manſit apud eam. 3. *Auxilium*; ut, σὺν θεῷ, Deo juvante. 4. *Comitatum*; ut, οἱ σὺν Ἀντωνίῳ, Antoniani. 5. *Ponitur cum ſuo caſu pro adverbio*; ut, σὺν νόμῳ, legitimè, ſecundùm leges: σὺν δίκῃ, *i.e.* δικαίως, juſtè.

Compoſita conjungit; ut, συμβάλλω, conjicio: σύνδουλος, conſervus.

II. *Præpositiones Dissyllabæ* sunt *duodecim* : Ἀμφὶ, ἀνὰ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, μετὰ, κατὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὲρ, ὑπὸ.

Ἀμφὶ. Ἀμφὶ *cum Genitivo, Dativo, & Accusativo construitur.*

I. Cum GENITIVO significat 1. *De*: ut, Ἀμφὶ ἀστέρων, de astris. 2. *Propter*: ut, τῆς δ' ἀμφὶ δύλῳ ἐμόγησε βαρεῖαν, propter hanc gravia passus est infortunia, *Apollon. Argon.* 3. Πρὸς, *Per, in obtestando*: ut, Φοίβου ἀμφὶ λίσσομαι, oro & obtestor per Phœbum, *Argon.* 4. *Circa*: ut, ἀμφὶ ταύτης τῆς πόλεως οἰκέουσι, circum hanc civitatem habitant. *Herod.*

II. Cum DATIVO poëticè significat 1. *Pro*: ut, ἀμφὶ Ὀδυσσῆϊ, pro Ulysse. 2. *Circa vel Circum*: ut, ἀμφ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος, humeris accinxit gladium, *Iliad. β.* ἀμφ' ἀρετῇ τείσου, circa virtutem exerceas te, *Theogn.* 3. *propter*: ut, ἀμφὶ γυναικὶ, propter mulierem, *Iliad.* 13. 4. Κατὰ, *Contra*: ut, ἀμφ' Ὀδυσεῖ, contra Ulyssem, *Sophoc.*

III. Cum ACCUSATIVO significat 1. *Circa*: ut, ἀμφὶ τὴν πόλιν, circa civitatem. 2. *Circiter*: ut, ἐγεγόνει ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη, annos natus erat circiter quinquaginta. 3. *Cum Articulo servit periphrasi*: ut, τὰ ἀμφὶ ἄριστον, quæ ad prandium pertinent, οἱ ἀμφὶ Κύρον, Cyrus cum suis.

Composita significat 1. *Circum*: ut, ἀμφιβάλλω, circumjicio. ἀμφίπολος, famulus, vel famula 2. *Utrinque*.

trinque: ut, ἀμφίσταμαι, anceps; ἀμφίβολος, ambiguus. 3. *Augmentum*: ut, ἀμφήλιξ, adultus. 4. *Diminutionem*: ut, ἀμφίλυκος, ſubluſtris.

Ἀνὰ cum Accuſativo; ſed Poëticè cum Dativo. Ἀνά.

I. Cum ACCUSATIVO ſignificat 1. *Motum per locum, aut rem*: ut, ἀνὰ Ἑλλάδα per Græciam, ἀνὰ στρατὸν per exercitum, *Iliad.* α' 2. *Tempus*: ut, ἀνὰ ὅλον χρόνον, per omne tempus. 3. *In*: ut, τέτταρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα, quatuor ſunt ludorum genera in Græcia, *Mat.* 13. 25. ἀνὰ μέσον τῦ σίτου, in medio tritici. 4. *contra*: ut, ἀνὰ τὸν ποταμὸν πλεῖν, contra flumen navigare. 4. *Diſtributionem, & plerunque exponitur, ſinguli*: ut, *Mat.* 9. 10 ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον, acceperunt ſinguli denarium *Jo.* 2. 2.

II. Cum DATIVO poëticè, 1. *pro σὺν* ponitur. ut, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, cum aureo ſceptro. 2. *In vel ſuper*: ut, ἀνὰ βωμοῖς, ſuper aris.

Compoſita ſignificat 1. *Re, retro*: ut ἀναστρέχω, recurro. 2 *Re, vel rurſum*; ut, ἀναδέχομαι, viſum recipio. 3. *Auget ſignificationem*: ut, ἀνακράζω, ἀναβοάω, exclamo. 4. *Remittit ſignificationem*: ut, ἀνίημι, relaxo. 5. *Contrarium*: ut, καλύπτω tego, ἀνακαλύπτω detego. 6. *Ponitur pro σὺν*: ut, ἀναμίγνυμι, commiſceo 7. *Alias inducit ſignificationes*: ut, κρίνω judico, ἀνακρίνω inquiro. 8. *Sequente* β *vel* π, *mutatur in* αμ· ut, ἀμβάλλω pro ἀναβάλλω.

Ἀντὶ. Ἀντὶ cum ſolo Genitivo.

Significat 1 *Remunerationem*; ut, οἱ ἀγαθοὶ ἀν μικρῶν οἴδασι χάειν, boni pro parvis etiam ſu grati. 2. *Permutationem*; ut ὀφθαλμὸς ἀντὶ ὀφθαλμ oculus pro oculo, *Matth.* 5. 38. *Hebr.* 12. 16. 3. *V cem*; ut, ἀντὶ πολλῶν ἕτ) vel γίνεσθαι. 4. *Propter*; u ἀντὶ τούτε, hujus rei gratiâ, *Eph.* 5. 31. 5. Τπ pro; ut, ἀντὶ πολλῶν, pro multis, *Matth.* 20. 28. χάειν ἀντὶ χάεί Θ, *Joan.* 1. 16.

Compoſita ſignificat 1. *Contra*; ut, ἀντιχεις Θ, q Chriſto eſt contrarius: ἀντιλέγειν, contradicere. *Pro*; ut, ἀνθύπατ Θ, proconſul. 3. *Vicem*; ut, ἀ ἀντιπελαργεῖν, ἀντιδεργεῖν, viciſſim beneficium pra ſtare. 4. *Comparationem vel æqualitatem*; ut, ἀν θεΘ, Deo ſimilis, vel æquiparandus. 5. *Augme tum*; ut, ἀντίπαις, puer adultus.

Ἀπὸ. Ἀπὸ cum ſolo Genitivo.

Significat 1. *motum à perſona, re, vel loco*; ut, ἀπ θεῦ χρὴ πάντα ἀρχόμενον ἀεὶ λέγειντε καὶ νοεῖν, om nis ſermonis & cogitationis initium debet eſſe Deo. *Plato.* ἡδὺ θάλασσαν ἀπὸ γῆς ὁρᾶν, jucundu eſt mare è terra intueri. Πᾶς γὰρ ἄεργΘ ἀνὴρ (ἀ κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν. Omnis piger de furtivis vi manibus. 2. *Tempus à quo*; ut, ἀπὸ καταβολ κόσμε, à mundo condito: ἀπὸ τότε, ex eo tempore ἀπὸ τῦ νῦν, ab hodierno die: ἀπὸ παῤθενίας, à vi ginitate, *Luc.* 2. 36. 3. *Cauſam efficientem*; ut, πᾶ

ἐξυπ

ἐξουσία ἀπὸ θεοῦ, *Rom.* 13. 1. 4. *Materiam*; u, ἀπὸ θριχῶν καμήλου, è pilis camelinis, *Mat* 3. 4. 5. *Seſtam & officium*; ut, οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς, ſc. philoſophi Stoïci: οἱ ἀπὸ βήματος, concionatores. Sic *Latini* dicunt, *ab* epiſtolis, *à* libellis. 6. *Modum actionis*; ut, ἀπὸ στόματος λέγειν, ore ſeu verbis referre: ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, memoriter dicere: ἀπὸ ταυτομάτου, ſponte, ultrò: ἀπὸ σπουδῆς, *pro* σπουδαίως, ſtudioſè, diligenter. 7. *De*; ut, ἀπὸ τῶν ἀνηλίσκω, conſumo de tuo. 8. *Ex*; ut, ἀπὸ πολέμου βιοῦσθαι, ex bello vivere: ἀπὸ τοῦ ἴσου, ex æquo. 9. *Poſt*; ut, ἀπὸ δείπνου, à cœna, *i.e.* poſt cœnam. 10. *Præ ſeu propter*; ut, ἀπὸ χαρᾶς, præ gaudio, *Matth.* 13. ἀπὸ τοῦ ὄχλου, propter turbam, *Luc.* 19. 3. 11. *Abſque*; ut, ἡ ἀπ' ἀνδρὸς ὖσα, quæ abſque marito: ὁ ἀπ' ὀμμάτων, qui abſque oculis eſt: οὐκ ἀπὸ γρόσου, οὐκ ἀπὸ πράγματος, non abſque re.

Διὰ *cum Genitivo & Accuſativo.* Διά.

I. Cum GENITIVO ſignificat 1. *Per*; ut, διὰ βίου, per vitam. 2. *Ex*; ut, δι' ἀλφίτου πεπομμένος, ex farina confectus. 3. *Propter*; ut, δι' ἡμᾶς ἀνθρωποτόκος θεὸς γέγονεν, propter nos (vel noſtrî causâ) Deus naturam humanam ſubit. 4. *In*; ut, διὰ στόματος ἔχειν, in ore habere: διὰ μάχης ἰέναι, in prælium ire. 5. *Ponitur in jurando*; ut, διὰ τοῦ πυρὸς ὀμνύειν, jurare per ignem. 6. *Servit æſtimationi*; ut, δι' οὐδενὸς ποιεῖν, nihili facis. 7. *Ponitur cum ſuo caſu pro nomine*; ut, αἱ διὰ τοῦ σώματος ἡδοναὶ, *i.e.* σωματικαὶ, corporis voluptates. 8. *Adverbialiter*; ut, διὰ παντὸς, ſemper: δι' ἀκριβείας λέγειν, *pro* ἀκριβῶς, accuratè: διὰ τάχους, & διὰ ταχέων, celeriter. 9. *Poſt*; ut, δι' ἐτῶν πλειόνων παρεγενόμην,

τόμλω, per annos plures acceſſi. 10. *Facultatem*; ut, δι' ἑαυτῶ, ſuis viribus.

II. Cum ACCUSATIVO ſignificat 1. *Propter*; ut, διὰ τί; quamobrem? *vel* propter quid? φεῦγε τ̀ τέρψιν διὰ τ̀ ὀλίψιν, fuge voluptatem propter comitem ejus afflictionem. 2. *Per*; ut, διὰ τοῦ θεὸς ἐσώθλω, per Deos (*i.e.* Deorum beneficio) ſervatus ſum. *Eph.* 4. 18. διὰ τ̀ πώρωσιν τ̀ καρδίας αὐτῶ per excæcationē cordis ipſorum: διὰ τ̀ νύκλα μέλαιναν, per atram noctem.

Compoſita ſignificat 1. *Per vel trans, quaſi per medium*; ut, τ̀ πόλαμὸν διαβαίνω, fluvium tranſire. 2. *Notat idem quod Di vel Dis*, i.e. *diverſitatem, ſeparationem*; ut, διαφωνέω, diſſono. 3 *Continuationem*; ut. διαμένω, permaneo. 4. *Auget*; ut, διαθάνομαι, perſentiſco.

Ἐπί. Ἐπὶ *cum Genitivo, Dativo, & Accuſativo.*

I. Cum GENITIVO ſignificat 1. *In*, ἐν; ut, Πλάταρχος παρεκάλει τοῖς νέοις τεία ταῦτα ἔχειν: ὅτι μὲν τ̀ γνώμης σωφρονεῖν: ἐπὶ δὲ τ̀ γλώττης σιγᾶν: ὅτι δὲ τ̀ προσώπε αἰδῶ: Plutarchus juvenes hortabatur, ut hæc tria habere curarent: in animo temperantiam; in linguâ ſilentium; in vultu pudorem. 2. *Super*; ut, ἐφ' ἵππε, ſuper equo. 3. *Suprà*; ut, *Eph.* 4 6. ὁ ἐπὶ πάντων, qui eſt ſupra omnes. 4. *Poteſtatem & Adminiſtrationem*; ut, *Act.* 8. 27. ὃς ἦν ὅλε τ̀ γάζης αὐτῆς, qui præerat univerſæ gazæ ejus: ὁ ὅλε τ̀ ἵππων, magiſter equitum. *Demoſth. Mat.* 25. 23. ἐπὶ πολλῶν σε καλαςήσω, ſuper multa te conſtituam. 5. *Motum ad locum, & exp. ad vel in*; ut, ἐπὶ σκοπῦ τοξάζειν, ad ſcopum jaculari. *Lucian.* νῆα δ' ἐπ' ἠπείρε ἕρυσαι, navem in terram trahito. *Heſiod.* 6. *Præſentiam, vel coram, apud*; ut, ἀεὶ ἐπ' ἐμαυτῦ λέγω, ſemper apud me declamo: ἐπὶ τοσέτων μαρτύρων, coram tot teſtibus. 7. *De*; ut, ἐπὶ πόλεων λέγεται, de urbibus dicitur. 8. *Erga*; ut, πόσην φιλανθρωπίαν ἐπ' ἡμῶν ὁ θεὸς ἐπιδείκνυται, quantam humanitatem Deus erga nos declarat 9. *Tempus*; ut,

ut, ἐπὶ Κρόνου, ſub Saturno, *h.e.* Saturni tempore: ἐφ' ἡμῶν, noſtrâ ætate. 10. *Officium*; ut, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epiſtolis, *i.e* qui præſunt epiſtolis ſcribendis: οἱ ἐπὶ τῆς ἀποῤῥήτων, à ſecretis. 11. *Propter*; ut, οἱ ἐπὶ ἡδονῆς πάντα ποιοῦντες, qui propter voluptatem, aut voluptatis gratiâ, omnia faciunt. 12. *Per*; ut, ἐφ' ἑαυτῷ, per ſe. 13. *Imitationem vel exemplum*; ut, ἐπὶ Μανδραβούλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα, ad exemplum Mandrabuli vel more Mandrabuli, res ſuccedit. *Prov. i.e.* indiès in deterius labitur. 14. *Servit periphraſi*; ut, ὁ ἐπὶ σωροῦ, *pro* σωρός, cogirabundus. *Lucian.* τὰ ἐπὶ μέρους, particularia. 15. *Ponitur adverbialiter*; ut, ἐπὶ στοιχῶ *pro* στοιχηδὸν, *vel* κατὰ στοιχὸν, ordine.

Cum DATIVO ſignificat 1. *In*; ut, μέτρον ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον, modus in omnibus rebus optimus eſt. 2. *Super*; ut, ἐπὶ χθονὶ, ſuper terram. *Eph.* 2. 20. ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ſuper fundamentum Apoſtolorum & prophetarum. *Mat.* 24. 47. 3. *Propter*; ut, ταῦτα ποιεῖν ὀπὶ τῷ κέρδει, hæc facere lucri causâ, *vel* propter lucrum. Sic ἐφ' ᾧ, ob quod, *ſeu* propter quod. 4. *Poteſtatem, & exp. in vel penès*; ut, ἐφ' ὑμῖν ἔξιν, in veſtrâ poteſtate, *ſeu* penès vos eſt. *Luc.* 9. 49 ἐπὶ *Mat.* 9. 38. ἐν τῷ ὀνόματί σου. 5. εἰς; ut, ἐπ' ἀγαθῷ τῷ Κύρου καὶ Περσῶν, in bonum, *ſeu* commodum Cyri & Perſarum. 6. *Ad*; ut, *Eph.* 2. 10. κτισθέντες ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, conditi ad opera bona. 7. *Apud*; ut, ἐπὶ ποταμῷ, apud fluvium. 8. *Supra*; ut, τέτταρες ἐπὶ ὀγδοήκοντα, quatuor ſupra octoginta. *Lucian.* 9. *Conditionem ſeu pactum*; ut, ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ μῆλον, eâ lege, *ſeu* conditione do tibi hoc malum. *Lucian.* Sic ἐπὶ μισθῷ, ἐπὶ δόξῃ *ſeu* δωρεαῖς. 10. *Poſt, notando ordinem*; ut, τίς πρῶτος, τίς δὲ δεύτερος; quis primus, aut quis poſt primum? ſic ἐπὶ τούτῳ *vel* ἐπὶ τούτοις, *i.e* μετὰ ταῦτα, poſt hæc. 11. *Tempus*; ut, ἐπὶ δείπνῳ, in cœnâ *Xenoph.* αἰεὶ ἐπ' ἤματι, *pro* καθ' ἡμέραν, ſingulis diebus, quotidiè.

12. *Contra*;

12. *Contra*; ut, ὅπλα τῷ δήμῳ, contra populum: πολλὰ οἱ μαργωτοὶ ὅπλα τοῖς νέοις μηχανῶνται, multa in adoleſcentes machinantur lenæ, *Lucian.* 13. *De*; ut, ἐφ' οἷς μὴ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ: de his, quæ non intelligo, tacere ſoleo. 14. *Sub, ſeu ſubjectionem*; ut, δ' ὠασσίας ἔχοντες, & οἱ ἐπ' αὐτοῖς ὄντες, principes & qui ipſorum ſubſunt imperio. 15. *Ponitur pro adverbio*; ut, *Joan.* 4. 27. ὅπλα τούτῳ, interea.

Cum ACCUSATIVO ſignificat 1. *Ad*; ut, ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, ad præceptores. 2. *Contra, adversùs*; ut, ἐπὶ τὰς ἡδονὰς σφαλλεσθαι δεῖ, contra voluptates pugnandum eſt. *Lucian.* 3. *Propter*; ut, πρός σε ἦλθον ἐπ' ἀργύριον, ad te veni pecuniæ causâ, i.e. ἕνεκεν ἀργυρίου. *Xenoph.* 4. *In*; ut, ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον ἢ ἐπὶ ἄνθρωπον, *Pſal.* 118. melius eſt confidere in Domino, quàm in homine: ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπολαμβάνειν ἅπαντα, κακοήθειά ἐστι, malitioſi animi eſt omnia in deteriorem partem interpretari. *Ariſt.* 5. *Super, ſupra*; ut, *Luc.* 2. 25. τὸ πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν, Spiritus S erat ſuper eo. Sic *Luc.* 4. 18. *Luc.* 1. 33. *Joan.* 1. 33. ἐπ' ὑγρὰ νῶτα θαλάσσης, ſuper æquora maris. 6. *Tempus*; ut, ἐπὶ πολὺ χρόνον ἠσθένουν & ἡ μάχη, ad multum temporis anceps fuit pugna. *Luc.* 10. 35. ἐπὶ τριῶ αὔριον, poſtero die. 7. *Ponitur cum accuſativo loco adverbii*; ut, ἐπὶ τὸ αὐτό, unà, ſimul. *Act* 3. 1. Ζῶμεν ἐπὶ μήκιστον, vivas quàm diutiſſimè. *Lucian.* ἐπ' ὀλίγον, paululum. 8. *Inſervit etiam periphraſi*; ut, οἱ ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον, præſèi, qui ſunt ad vel apud Antigonum, comitatus Antigoni.

Compoſita ſignificat 1. *In*; ut, ἐπιφέρω, infero. 2. *Super*; ut, ἐπιγράφω, inſcribo. 3. *Contra*; ut, ὁπλίζομαι, armo contra aliquem. 4. *Poſt*; ut, ἐπιμυθέομαι, poſt factum conſulo: ἐπιμανθάνω, poſt

aut

ut ſerò diſco. 5. *Initium, conatum*; ut, ἐπιχείρω ποιεῖν τι, aggredior aliquid facere. 6. *Proclivitatem & habitum*; ut, ἐπικίνδυνος, periculoſus: ἐπίτιμος, cui honos ſalvus eſt. 7. *Incruſtationem ſeu integumentum*; ut, ἐπίχρυσος inauratus, ἐπίπλαστος fucatus, fictus. 8. *Poteſtatem*; ut, οἱ ἐφεστῶτες τοῖς πράγμασι, præfecti adminiſtrationi rerum. 9. *Augget*; ut, ἐπικρατέω, prævaleo, impero. 10. *Minuit*; ut, ἐπιλεύκος, aliquantum albus, vel albicans; ἐπιμέλας nigricans. 11. *Vitiat ſignificationem*; ut, ἐπιορκεῖν, pejerare.

Κατὰ *cum Genitivo & Accuſativo.* Κατὰ

I. Cum GENITIVO ſignificat 1. *Contra*; ut, *Rom.* 8. 31. εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; ſi Deus pro nobis, quis contra nos? κατὰ Φιλίππου λέγειν, contra Philippum dicere. 2. *De*; i. e. κάτω *deorſum*; ut, κατὰ τῆς πέτρας ῥίπτειν, è ſaxis dejicere. 3. *De*, i. e. περὶ; ut, κατὰ ἀρετῆς φρονεῖν, de virtute dicendum eſt. 4. *In*; ut, κατὰ κόρρης παίειν, in maxillam percutere, *Marc* 14 3. κατὰ κεφαλῆς, in caput. 5. *Super vel ſupra*; ut, κατὰ πέτρας σπείρειν, ſuper ſaxa ſeminas. 6. *Sub*; ut, ἔδυ κατὰ γῆς, deſcendit ſub terram. 7. *Poſt vel à*; ut, κατὰ νώτου, à tergo. 8. *Per*; ut, *Act.* 9. 42. καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, per totam Ioppen. 9. *Per in jurando*; ut, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ, *Hebr.* 6. 13. juravit per ſeipſum. 10. *Poëticè ponitur pro ἀπὸ*; ut, κατ' Ὀλύμποιο κορυφῶν, ab Olympi verticibus. *Hom.*

II. Cum ACCUSATIVO ſignificat 1. *Secundùm, juxta*; ut, Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον, Evangelium ſecundùm Matthæum. *Rom.* 8. 1. κατὰ σάρκα

σάρκα περιπατῶν, ſecundùm carnem ambulare. *Pro* ; ut , κατὰ δύναμιν , pro viribus : κ ἀξίαν , pro dignitate. 3. *Propter* ; ut, κ τὰς ἀρετὰς ἐπαινούμθα , propter virtutes lau mur. 4. *In*; ἐν ; ut, κατὰ τὴν ἀγορὰν, in fo κατ' ὄναρ , in ſomnio. *Matth.* 1. 20. πρῶτ κατὰ τὰς μάχας , primus in prælio. *Luc* κατὰ τὴν νόσον , pro ἐν τῇ νόσῳ, in morbo, eſt, morbi tempore. 5. *Ad* ; ut ; κατ' κόνα θεῦ γεγένησαι ἀνθρωπ , ad imagin Dei factus eſt homo. *Luc.* 10. 32. γενόμ κατὰ τὸν τόπον, cùm veniſſet ad eum locu 6. *Per* ; ut , καθ' ἑαυτὸν , per ſe. 7. ca ; ut , οἱ καθ' ὑπερoχὴν νόμοι , leges ſunt circa exceſſum. *Ariſt. Polit.* 8. Ἐκ δεῖ τὸν παῖδα κατὰ τὸ πρόσαγμα τῷ παι γωγῷ ζῆν , oportet puerum vivere ex pr ſcripto pædagogi. *Ariſt.* 9. *Facultatem* , poteſtatem ; ut, ἡ νίκη καθ' ἡμᾶς ἐγένετο, nès nos victoria fuit : καθ' ἑαυτὸν γενόμθ , juris factus. 10. *Diſtributionem* ; ut , καθ' κάστην ἡμέραν , in ſingulos dies : κατὰ πόλ oppidatim : κατὰ κώμας , vicatim : κατ' οἰκ domeſticatim , per ſingulas familias : κατ' ἄ δρα , viritim. 11. *Tempus* ; ut , καθ' ἡμ ἐγένετο , factum eſt noſtro tempore , noſt ætate : οἱ καθ' ἡμᾶς , noſtræ ætatis hom nes. 12. *Per Ellipſin nonnunquam omittitur* ; τὸν αὐτὸν τρόπον , eodem modo : ἡμᾶς ἀπ λεσας, τὸ σὸν μέρ , perdidiſti nos, quant in te eſt , *pro* κατὰ σὸν μέρ : Σύρ τὸ μα καὶ τὴν πατρίδα , Syrus nomine & p triâ. 13. *Cum articulo periphraſi inſervit* ; οἱ κατ' ἀγορὰν, *ſcil.* πραγμάτ , cauſidici, versantur in foro : τὰ καθ' ἕκαστα , ſingul ria : τὰ καθὸ μέρ , particularia : τὰ κα

λα, universalia. 14. *Significat excessum in comparationibus*; ut, μεῖζον ἢ κατὰ ἄνθρωπον, majus quàm ut homini conveniat. 15. *Interdum per Genitivum resolvitur*: ut, αἱ καλαὶ τὸ σῶμα ἡδοναὶ, *pro* αἱ τῷ σώματι ἡδοναὶ, corporis voluptates. 16. *Exponitur per adverbium*; ut, καλὰ βραχὺ, μικρὸν, ὀλίγον, paulatim: καλὰ καιρὸν, opportunè: καλὰ κόσμον, decenter: καλὰ σπουδὴν, diligenter.

Composita significat 1. Κάτω, *deorsum*; ut, καταβαίνω, descendo: καλαβλέπω, despicio. 2. *Auget*; ut, καλαπονδάζω, diligenter incumbo. 3. *Contra vel adversum significat*; ut, καλήγορῶ, accuso, ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς dico. 4. *Aliquando diversam significationem inducit*; ut, ἄγω duco, καλάγω εἰς βασιλείαν, ab exilio in regnum reduco.

Μετὰ *cum Genitivo & Accusativo.* Μετά.

I. Cum GENITIVO significat 1. *Cum*; ut, μετὰ φίλων, cum amicis. 2. *Apud*; ut, ὃς ἦν μετὰ σοῦ, qui apud te erat. *Joan.* 3. ver. 26. 3. *Inter*; ut, *Joan.* 6. ver. 23. Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων, Nè murmurate inter vos. *Luc.* 24. 5. μετὰ νεκρῶν, inter mortuos. 4. *Per*; ut, ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτοῦ, quæcunque Deus per ipsos effecerat. *Act.* 15. 4.

5. *Servit*

5. *Servit periphrasi*; ut, οἱ μεθ' ἑαυτὸν, socii ejus. 6. *Sæpe per adverbium exponitur*; ut, μετὰ δικαιοσύνης, *pro* δικαίως, justè: μετ' ἀδικίας, *pro* ἀδίκως, injustè.

Poëticè cum Dativo, *inter*; ut, μετὰ πρώτοισι, inter primos.

II. Cum ACCUSATIVO significat 1. *Post*; ut, μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, post bellum auxilium: μετὰ τὰ δεινὰ φρονιμώτερος, post mala prudentior. 2. *Ad*; [πρὸς *vel* ἐπὶ] ut, *Il. α'*. 221. μετὰ δ' ἴμονας ἄλλυς, ad Deos alios. 3. *Inter*; ut, μετὰ πάντας ὁμήλικας, inter omnes coætaneos. 4. *In*; ut, βάκτρον ἀυτῷ ἦν μετὰ χεῖρας, habebat baculum in manibus. Item, *in* cum accusativo εἰς; ut, τὸν βίβλον μετὰ χεῖρας εἰλήφως, libro in manus accepto. 5. *Servit etiam periphrasi*; ut, οἱ μεθ' ἡμᾶς, *scil.* γεγονότες, posteri.

Composita significat 1. *Trans*; ut, μεταφέρω transfero. 2. *Mutationem*; ut, μεταμέλομαι, resipisco: μεταδιδάσκω, dedoceo: μεταγινώσκω, sententiam muto. 3. *Post*; ut, μεταδόρπια, postcœnia. 4. *Cum, con*; ut, μετέχω, cum aliquo habeo, participo: μεταδίδωμι, communico. 5. *Diversam inducit significationem*; ut, ἔρχομαι venio, μετέρχομαί σε, ulciscor te.

Παρά. Παρὰ *cum Genitivo, Dativo, & Accusativo.*

I. Cum GENITIVO significat 1. *A vel ab*; ut, Λάμβανε καὶ βουλὴν παρὰ οἰκέτου εὐφρονέοντος, accipe & à servo consilium, si sapiat. *Phocyl.* 2. *De*; ut, παρ' ἐμοῦ δοῦναι, de meo dare 3. *Præ, seu excellentiam*;

cellentiam; ut, ὑπὲρ πάντων τυγχάνει, omnes excellit. 4. *Præter*; ut, οὐδὲν παρὰ λόγον ποιεῖ ὁ σοφὸς, nihil præter rationem agit sapiens. 5. *Servit periphrasi*; ut, ἡ παρὰ φίλων εὔνοια, amicorum benevolentia: οἱ παρ' αὐτὸν, *sc.* ὄντες, qui ab eo erant, propinqui ejus. Sic *Cic.* Qui erant à Platone, *id est*, Platonis sectatores.

II. Cum DATIVO significat 1. *Apud*; ut, παρὰ τῷ θεῷ ἔλεος, apud Deum misericordia. 2. *Prope vel juxta*; ut, παρὰ κακῷ ἀγαθὸν ἔθηκε, prope *vel* juxta malum posuit bonum. 3. *Opinionem*; ut, παρ' ἐμοὶ, meo judicio. 4. *Facultatem sive potestatem*; ut, παρά σοι κεῖται, in te situm est.

III. Cum ACCUSATIVO significat 1. *Ad*; ut, παρά σε ἔρχομαι, ad te venio. 2. *Apud, prope, juxta*; ut, ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν, semper graculus apud graculum: παρὰ τὴν ὁδὸν, juxta viam. *Mat.* 20. 30. 3. *In, ex*; ut, παρὰ τὴν ὁδοιπορίαν, in itinere. 4. *Tempus, & exponitur per, inter, in, post*; ut, παρ' ὅλον τὸν βίον, per totam vitam: παρὰ τὸ δεῖπνον, inter cœnandum: παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, in ipsa occasione: ἡμέραν παρ' ἡμέραν, alternis diebus. 5. *Præter*; ut, παρὰ πρέπον, præter decorum: παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχῆ, præter meritum infortunatus est. 6. *Contra*; ut, παρὰ νόμον, contra legem *Act.* 18. 13. 7. *Supra*; ut, παρὰ δύναμιν, supra vires: παρ' ὃ δεῖ, supra modum. 8. *Ultra vel trans*; ut, παρὰ πόλαμὸν, ultra *vel* trans fluvium. 9. *Præ, & notat comparationem*; ut, *Rom.* 14. 5. κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, diem præ die judicat, seu æstimat. 10. *Propter, ob*; ut, παρὰ τοῦτο,

propter hoc. 1 Cor. 12. 6. παρὰ τὸ ἀδικεῖν τιμωρίαν, ob injuriam pœna. 11. *Æstimationem*; ut, παρ' οὐδὲν ποιεῖσθαι, nihili æstimare. 12. *Modum*, & *sæpe pro adverbio sumitur*; ut, παρὰ πολὺ χείρων, multò deterior: παρὰ πόδας, statim, è vestigio. 13. *A*, ἀπὸ; ut, λόγος derivatur παρὰ τὸ λέλογα, à perf. λέλογα. 14. *Inservit periphrasi*; ut, τὰ παρὰ φύσιν, *scil.* ὄντα, quæ contra naturam sunt.

Composita significat 1. *Ad*; ut, παραγίνομαι, advenio: παρίστημι, adsto. 2. *Contra*; ut, παράνομος, injustus. 3. *Trans*; ut, παρέρχομαι, transeo. 4. *Perperam*, *malè*, *obiter*, *vel negligenter*; ut, παρακούω, perperam audio: παρόψις, limis aspicio. 5. *Excellentiam*; ut, παρέχω, supero, vinco. 6. *Clam*; ut, παρεισάλλω, latenter invado, clam aggredior. 6. *Comparationem*; ut, παραβάλλω, confero. 7. *Augmentum*; ut, παράτολμος, valdè audax, temerarius. 8. *Diminutionem*; ut, παρόμοιος, aliquantum similis: παράσημος ῥήτωρ, adulterinus orator: ἀπὸ τῶν νομισμάτων ἃ κλῆσιν παράσημα, quæ insigniebantur notâ quâdam quæ falsitatem argueret: τῆς βασιλείας παράσημα, imperii insignia. 9 *Aliæ induc. significationes*; ut, καλῶ voco: παρακαλῶ, adhortor, consolor, &c.

Πεσ. Παρὰ *cum Genitivo*, *Dativo*, & *Accusativo*.

I. Cum GENITIVO significat 1. *De*; ut, περὶ κάλλους ἤριζον, de pulchritudine contendebant. 2. *Pro*; ut, περὶ ψυχῆς μάχεσθαι, pro animâ pugnare. 3. *Propter*, *ob*, *gratiâ*, διὰ, ἕνεκα; ut, Joan. 10. 33. περὶ καλοῦ ἔργου σε λιθάζομέν σε, ob bonum opus

opus non lapidamus te. 4. *Præ*; *notando excellentiam*; ut, περὶ ἁπάντων, præ omnibus. 5. *Æstimationem*; ut, τὸν νοῦν ἔχοντας περὶ πολλοῦ ποιῦ, sapientes magnifacito. Sic, περὶ πλείονος, ἐλάττονος, ἐλαχίστου, πλείστου, &c.

II. Cum DATIVO significat 1. *Ex*; ut, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, quem ex animo amo. 2. *Circum, circa, apud & in*; ut, περὶ τῇ χειρὶ χρυσοῦν δακτύλιον φέρει, circa manum aureum annulum gestat: πολλὰς ἀπώλεσαν περὶ ταῖς ἁρπάξαις, multos amiserunt apud currus. 3. *Causam significat cum verbis metûs*; ut, ἔδεισε περὶ ξανθῷ Μενελάῳ, timuit flavo Menelao.

III. Cum ACCUSATIVO significat 1. *Circa, circum*; ut, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, fortitudo circa terribilia: περὶ δύσεις, circa fores: κακοήθεις ἀνθρώπους εἶχε περὶ αὐτὸν, improbissimos homines habebat apud se. 2. *Circiter*; ut, περὶ ἀρίστου ὥρας ἦλθον, circiter, *vel* ad prandii tempus venerunt. *Xenoph.* 3. *Erga*; ut, τοιοῦτος γίνου περὶ τοὺς γονεῖς, talis sis erga tuos parentes, &c. *Isoc.* 4. *Ad*; ut, ὡς ἦλθετε περὶ τοὺς φιλοσόφους, quomodo venissem ad philosophos. 5. *In*; ut, εὐτελὴς περὶ δίαιταν, frugalis in victu: περὶ πάντα, in omnibus. *Tit.* 2. 7. 6. *Inservit periphrasi*; ut, οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, qui sacra tractant, i. e. sacerdotes: τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, res divinæ: οἱ περὶ Ἡσίοδον, pro Ἡσίοδος, Hesiodus. *Joan.* 11. 19. τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, pro τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίαν.

Composita significat 1. *Circum*; ut, περιάγω, circumduco: περισκέπτω, circumspicio. 2. *Augmentum*; ut, περιπαλλὴς, admodum venustus. 3. *Excellentiam*; ut, περίειμι, superior sum, excello. 4. *Malignitatem*; ut, περιφρονῶ, despicio, contemno.

Ὑπὲρ. Ὑπὲρ cum Genitivo & Accusativo.

I. Cum GENITIVO significat 1. *Pro*; ut, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε, Christus pro nobis mortuus est. *Rom* 5.8. 2. *De*; ut, ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de umbra asini. 3. *Super vel supra*; ut, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, supra caput: ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, supra mortuos. 1 *Cor.* 15 29. Σικελοὶ οἱ ὑπὲρ τῶν ἄκρων, Siculi montani. *Thucyd.* 4. *Per, in obsecrando, vel obtestando*; ut, ὑπὲρ Χριστοῦ δέομαι, rogo te per Christum.

II. Cum ACCUSATIVO significat 1. *Supra*; ut, ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, supra hominem sapit: τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς, quæ supra nos nihil ad nos. 2. *Ultra*; ut, ὑπὲρ πέραν φρονεῖν, ultra peram sapere. 3. *Præter*; ut, ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum: ὑπὲρ ἀξίαν, præter dignitatem. 4. *Comparationem*; ut, ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκάνη πολέμου, præstantior est sapientia quàm arma belli.

Composita significat 1. *Super*; ut, ὑπερεκχέω, superabundo. 2. *Supra*; ut, ὑπάνθρωπος, supra-hominem. 3. *Defensionem*; ut, ὑπερασπίζω, defendo. 4. *Vicem*; ut, ὑπερπονεῖν, pro aliquo laborare: ὑπαποθνήσκειν, pro aliquo mori. 5. *Augmentum*; ut, ὑπεμαίνομαι, nimis insanio: ὑπερλίαν, vehementissimè. 6. *Malignitatem*; ut, ὑπερύλης, perfidus, fœdifragus.

Ὑπ-

Ὑπὸ cum Genitivo, Dativo, & Accuſativo. Ὑπό.

I. Cum GENITIVO ſignificat 1. *Sub*; ut, ὑπὸ γῆς, ſub terram: ὑπὸ χιτῶνος, ſub tunica. 2. *A vel ab*; ut, ὑπὸ τοῦ πυρὸς καλαυλίσθαι, ab igne conſumitur. 3. *Ex, propter, ob, vel præ, notando cauſam*; ut, νοσεῖ ὑπὸ πόνου, ægrotat ex labore: ἀποθανεῖν ὑπὸ πυρετοῦ, mortuus eſt ex febre: δακρύειν ὑφ' ἡδονῆς, lacrymari præ voluptate vel gaudio: ὑπὸ πενίας οὐκ εὐεργετῶ, ob paupertatem non confero beneficium. 4. *Subjectionem*; ut, Αἴγυπτος δὲ πάλιν ὑπὸ βασιλέως ἐγένετο, Ægyptus iterum ditioni regis ceſſit. *Thucyd.* 5. *In*, ὄν; ut, ἡμῖν δὲ ὑπ' εὐδίας μᾶλλον ἔσται πάντα, nobis in tranquillo magis erunt omnia.

II. Cum DATIVO ſignificat 1. *Sub*; ut, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, ſub pelle leonina ſimia. 2. *Subjectionem*; ut, ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐγένοντο, Romanis ſubjecti ſunt. 3. *A vel ab*; ut, ὑπὸ Τρώεσι δαμῆναι, à Trojanis domari. 4. *In*; ut, ὑπὸ νυκτί, in nocte. 5. *Coram*; ut, λέγω ὑμῖν, ὡς ὑπὸ θεῷ μάρτυρι, dico verò, tanquam coram Deo teſte. 6. *Ex*; ut, ὑπὸ δαύματι ἐτέτατο, malè habebat ex vulnere. 7. *Cum, μετ*; ut, ὑπὸ φωτὶ πολλῷ, pro μετὰ φωτὸς πολλοῦ, multo lumine.

III. Cum ACCUSATIVO ſignificat 1. *Locum, & exponitur ſub, ſubter, ἐπὶ vel εἰς, ad, poſt*; ut, οἱ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἄνθρωποι, homines, qui terras ſub Oriente colunt; *id eſt*, homines

mines orientales. *Herodian.* ὑπὸ γλῶ, ſubter terram: ὑπὸ τὴν συκῆν, ſubter ficum. *Joan.* 1.48. *Col.* 1.23. αἴρεις & ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε, deformoſiſſimus vir ad Trojam venit. *Iliad.* β'. *de Therſite.* 2. *Tempus, & exp. ſub*; ut, ὑπὸ κυνία, ſub caniculam. 3. *Subjectionem*; ut, μαθητὴς ὦν, ὑπὸ τὸν διδάσκαλον ἴσθι, diſcipulus cùm ſis, eſto ſub præceptore. *Galat.* 4.2. ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ, ſub tutoribus eſt. *Rom.* 6. 14. οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον, ἀλλὰ ὑπὸ χάριν, non eſtis ſub lege, ſed ſub gratiâ. *Matth* 8.9. ὑπ' ἐξουσίαν: ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ſibi ſubjicere.

Compoſita ſignificat 1. *Sub*; ut, ὑπογράφω, ſubſcribo. 2. *Subjectionem*; ut, ὑποτάσσειν, ſubjicere. 3. *Re, iterum*; ut, ὑποστρέφω, reverto. ὑπανθρωπίζει νόσος, recrudeſcit morbus. 4. *Diminutionem*; ut, ὑποδείδω, ſubvereor: ὑπομειδιῶ, ſubrideo. 5. *Augmentum*; ut, ὑποπίνω, largiùs bibo. 6. *Improbitatem materiæ*; ut, ὑπόχρυσος, aurum adulterinum.

Regul

Regulæ Generales de Præpositionibus.

I. PRæpositiones, ſuis caſibus poſtpoſitæ, tonum retrahunt; ut, εἰρήνης περὶ, de pace.

Duæ Præpoſitiones ἀνὰ & διὰ excipiuntur, nè confundantur cum nominibus Ἄνα, *O Rex*, & Δία, *Jovem*, à Ζεύς.

II. *Præpoſitiones, pro verbis cum præpoſitione compoſitis, accentum retrahunt*: ut, ἔνι pro ἔνεστι: ἔπι pro ἔπεστι: μέτα pro μέτεστι: πάρα pro πάρεστι: ἄνα pro ἀνάστηθι.

III. *Præpoſitiones, ſine caſu poſitæ, vel cum ſuis caſibus compoſitæ, migrant in Adverbia*; ut, εἴκοσι καὶ πρὸς, viginti & amplius: ἐμπροσθὲν ποιεῖσθαι, ante pedes ſtatuere: διαλάκτως, celeriter: καθόλα, in univerſum.

IV. *Cum Adverbiis conjunguntur*; ut, πρόσθεν, jam olim: ἔμπροσθεν, antea: ἐσαεὶ, in æternum.

V. *Per Tmeſin poëticam diſſolvuntur*; ut, κατὰ γαῖαν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε: ἐξ ἔφην εἶπον, pro ἐξεῖπον ἔφην.

VI. *Sæpe omittuntur*; ut, πόσου διδάσκει; quanti docet? *pro* ἐπὶ πόσου; pro quanta mercede?

¶ De Syntaxi figuratâ.

FIguræ *Syntaxeos* communes sunt Græcis cum Latinis: Omnium autem usitatissima est ENALLAGE, quâ una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore; itémque genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Græci, & præcipuè Poëtæ, sæpe utuntur Infinitivo, loco Imperativi: ut,

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
Semper optimè te gere in bello, & esto aliis præstantior:
pro, ἀριστεύε, & ὑπείροχος ἴσθι.

¶ De Accentibus Regulæ quædam GENERALES.

1. DIctionum aliæ ἄτονοι sunt, *i.e* nullo accentu notantur; *viz.* ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, ὑ, ὑκ, ὑχ, εἰ, ὡς, ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ. Reliquæ omnes ἔνσοροι, *i.e.* accentum habent, nisi amittant, vel, ob inclinationem, transferant.

Sed ὡ sententiam terminans, & οἱ redditivum, aut in fine periodi posita, acuitur; ut, *Joan.* 21. ver. 5. παιδία μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; ——Ἀμήν. οὐ. aliàs accentu caret.

2. *Vocabulum*

2. *Vocabulum dicitur*

Oxytonon, quod acutum habet in ultima; ut, θεός. *Paroxytonon*, in penultima; ut, λόγος. *Properoxytonon*, in antepenultima; ut, ἄνθρωπος.

Perispomenon, quod circumflexum habet in ultima; ut, ποιῶ. *Properispomenon*, in penultima; ut, μῦσα.

Barytonon, quod nullum habet accentum in ultima signatum, sed intellectum; ut, τύπτω, μῦσα, ἄνθρωπος.

3. *Usus Toni triplex est*:

1. Moderari Orthoëpiam; ut, ἰσοεία. 2. Multas voces distinguere; ut, πλέον *minor*, πλέον *minuens*: κεῖνο *judico*, κεινῶ *judicabo*: εἰσὶ *sunt*, εἶσι *vadit*. 3. Quantitatem syllabæ interdum indicare; ut, nomina in ίτης & ῖτις penultimam habent longam; ut, πολίτης, πολῖτις.

4. Diphthongi αι & οι finales, in ratione accentuum, pro brevibus habentur; ut, μῦσαι, ἄνθρωποι.

Adverbium οἶκοι *domi* excipitur, ad differentiam ab οἶκοι *ades*, ab οἶκος. Item Optativi; ut, ποιήσοις *feciſſes*, nè coincidat cum ποιῆσοις *feciſſe*. At ποιήσοις *fac*, est Aor. 1. Imper. med.

5. In contractione, ex acuto [*in priori signato*] & gravi [*in posteriori subintellecto*] fit circumflexus; ut, ποιέω—ῶ, ποιέῃς—ῇς, ποιέουσι—οῦσι.

Excipe τὼ λυτέω—ά (non λυτῶ) *Laconicum*: & τὼ γλυκέα—ά, à γλυκύς *mens.*

Ex

Ex gravi [*in priori subintellecto*] & acuto [*in p*
seriori signato] fit acutus; ut, ἐγώ, ἐσώ, non ἐσῶ

6. *In Polysyllabis, si ultima sit brevi*
acutus erit in antepenultima; si
longa, in penultima; ut, ἄνθρωπος
ἀνθρώπου.

Excipiuntur 1. *Attica*; ut, πόλεως, λέξεως, Μ
νέλεως. 2. *Participia præteriti passivi*; ut, τέλυμμ
νος, λελεγμένος. 3. *Verbalia in* έος *&* έον; u
λεκτέος, γεγραπτέος, οἰστέον, ἑλκυστέον. 4. *Geniti*
Ionicè primæ simplicium; ut, Αἰνείαω, Πηλείδ
Æneæ, Pelidæ. 5. *Participia neutra*; ut, πολε
βοήσιον, χρυσοῦν, *quibus adde* χαεῖν. 6. *Imperativi*
Præpositione dissyllaba, & voce monosyllaba compositi; u
δὸς da, ἀπόδος redde: ἧς mitte, ἄφες remitte:
pone, ἔμβαλε impone. 7. *Composita cum nomine ἀγο*
terito medio, in his verbis βάλλω, χέω, λέγω, νέμω, λ
λῶ, πολῶ: ut, ἐκβολή, οἰνοχόος, θεολόγος, οἰκο
νόμος, μογιλάλος: *at cum præpositione composita p*
paroxytona sunt; ut, περίοδος, περίοχος, καλλιγρ
ἀμφίπολος. 8. *Composita cum nomine, &* κλέος co
cido, τρέφω nutrio, φθείρω corrumpo, τίκτω pari
φάγω comedo, *si activè capiantur, acuunt penultimam*
passivè, antepenultimam; ut, μητροκτόνος, matricidi
μητροκτόνος, à matre occisus θεοτρόφος, qui fer
nutrit: θηρότροφος, à feris nutritus λαοφθόρ
qui populum corrumpit: λαόφθορος, à populo co
ruptus. θεοτόκος, Dei genetrix: θεότοκος, ex De
natus. ἰχθυοφάγος, qui pisces edit: ἰχθυόφαγ
qui à piscibus editur. 9. ἐγγύθι, ἐγγύθεν, ἐγγύ
& similia, præter ἄλλοθεν, οἴκοθεν, πάντοθεν. 10.
ἱερός, ἀγαθός, ἐναγής, ἀργυρός, *& similia.*

7. Oxyto

7. *Oxytona primæ, ſecundæ, & tertiæ Declinationis ſimplicium, fiunt periſpomena in omnibus Genitivis & Dativis; in reliquis verò caſibus manent oxytona*; ut,

1. λῃστὴς, λῃστοῦ, λῃστῇ, λῃστὴν, λῃστὰ, &c.
2. τιμὴ, τιμῆς, τιμῇ, τιμὴν, τιμὴ, &c.
3. θεὸς, θεοῦ, θεῷ, θεὸν, θεὲ, &c.

Sic μία cum compoſitis ἑκμία, μηδμία, in Genitivo & Dativo circumflectuntur, etſi in Nominativo penacuuntur; ut,

μία,	τῆς μιᾶς,	τῇ μιᾷ.
ἑκμία,	——— ᾶς,	——— ᾷ.
μηδμία,	——— ᾶς,	——— ᾷ.

8. Si acutus ſit in penultima, ubique manebit; ut, λόγος, λόγου, λόγῳ, &c.

9. Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima fit longa; ut, οἶκος, οἴκου, οἴκῳ, &c.

10. Acutus in antepenultima, transfertur in penultimam, cùm ultima fit longa; ut, ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

11. *Genitivus pluralis in prima & ſecunda Declinatione circumflectitur*; ut, ταμιῶν, θεραπόντων, μισθῶν.

Excipiuntur, ἡ χλιῶν, à χλιὸς aper: χρέων, à χρέος fœnerator: ἐτησίων, ab ἔτησία, Eteſia venti.

2. Adjectiva Barytona, quæ deſcendunt à maſculinis tertiæ Declinationis; ut, ἅγιος, ἁγία, ἅγιον;

γιον: Gen.pl. ἀγίων per omnia genera, non ἁγί

12. *In quintâ Declinatione ſimplicium,*

Acutus in ultima recti, erit in penulti obliquorum; ut, ἡ λαμπὰς *fax*, τῆς λαμ δῷ, τῇ λαμπάδι. Sin penultima fue longa naturâ, circumflectitur, quoties ulti ſit brevis vel anceps; ut, Ζωΐλης ——ῆρῳ— —ῆν.

Acutus, vel circumflexus in penultima re transfertur in antepenultimam obliquor cùm ultima ſit brevis; ut, σῶμα—σώματ μάρτυς——μάρτυρες.

Acutus in antepenultima recti perma quoties ultima ſit brevis vel anceps; ut, σ μα—ποιήμαλος. Sed cùm ultima ſit lon accentus erit in penultima; ut, ποιημάτων.

13. *Monoſyllaba quintæ Declinationis Genitivo & Dativo ſingulari Dativo plurali oxytona ſunt: in G nitivo plurali, Genitivo & Dati Duali, periſpomena: in Accuſati ſingulari, in Nominativo, Accuſa vo & Vocativo Duali & Plur penultima circumflectitur, ſi ſit turâ longa;*

Ut, ἡ χεὶρ, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, τὴν χ Dual. τὼ χεῖρε. τοῖν χειροῖν. Pl. αἱ χεῖρες χειρῶν, ταῖς χερσὶ, τὰς χεῖρας. Sic δὸς, εἰς—ἐντὸς, πᾶς, παντὸς. Excipiuntur ticipia Monoſyllaba, quæ in obliqua paroxytona ſun δεὶς—δεντος—δεντι: ἂν—ὅντος—ὄντι: γᾶς—

ος—σίν. 2. *Genitivi decem*; videlicet, παίδων à παῖς *puer*: τρώων à τρῶς. *Trojanus*: πάντων à πᾶς *omnis*: δάδων à δᾶς *fax*: δμώων à δμὼς *famulus*: φώτων à φῶς *lumen*: ὤτων ab ἓς *auris*: θώων à θὼς *lupus cervarius*: κράτων à κρᾶς *caput*: φώδων ab ἡ φὼς *macula ab igne inusta*: πάντων à πᾶς *omnis*; in Dat. plur. πᾶσι. 3. *Quæ fiunt ex contractione*; ut, τὸ 'κῆρ—κῆ-ρος à κέαρ *cor*: ἦρ——ἦρος ab ἔαρ *ver*. 4. *Τίς interrogativum, quod tonum habet in priori per omnes casus*; ut, τίνος, τίνι, τίνα, &c. Sed τὶς *indefinitum, quod* per omnes casus accentum habet in ultima, præterquam ubi amittit eam ratione inclinationis; ut, τινὸς, τινὶ, τινὰ, &c.

14. *Penultima, naturâ longa, ante finalem brevem vel positione longam, circumflectitur.*

Ut, σῶμα *corpus*, ἦλθον *veni*, αὖλαξ *sulcus*. Excipe illa, quorum penultima, positione tantùm, & non naturâ, producitur; ut, τύπτε, τύπτον.

15. *Monosyllaba, post apocopen, acuuntur; post aphæresin, circumflectuntur.*

Ut, χρῆν, χρὴ *oportet*: ἔφλον, ἔφλε, ἔφλ, *dixi—isti—it*: ἐῶ, ᾗς, ᾗ, & rursus ἰὼ, ἦς, ἦ. Brevia verò monosyllaba, post aphæresin acuuntur; ut, ἔδαι, ἅδ.

16. *Composita sæpissimè retrahunt tonum, sed non semper.*

Ut, ἀ δίκη, ἄδικος *injustus*: ἀ τέχνη, ὁμότεχνος *qui est ejusdem artificii*: ἀ χθὼν ἑστία, αὐτόχθων *indigena*: ἀ δοῦλος *servus*, συνδοῦλος *conservus*.

Non

Non semper: nam 1. *excipiuntur quædam Adiectiva pri* trabunt *Contractorum, quæ sunt oxytona*; ut, πειθήνιος pet rativi : cher, εὐσεβὴς pius, ἀσεβὴς impius. 2. *Multa ali* cis ; u ut, ἀρχιατρὸς summus medicus, ἐκλεκτὸς elect σωτὴρ collega, ἀγαθουργὸς beneficus, &c. *Oxytona verbalia in n, etiam in compositis manent Oxy na*; ut, ἀγωγὴ, ἀπαγωγὴ, ἐυχὴ, προσευχή.

17. *Vocativi primæ Contractorum* Ut, *α, à Proprijs in ης ; & quatu primæ simplicium in α, accentum i antepenultimam retrahunt.*

Ut, ὁ Σωκράτης, ὦ Σώκρατες : ὁ δεσπότης domin ὦ δέσποτα : ὁ μνησίστης consiliarius, ὦ μνήστα : εὐρυόπης late videns, ὦ εὐρύοπα : ὁ ἀκακούτης i noxius, ὦ ἀκάκητα. *Quibus addi possunt*, θύγατ ὁ θυγάτηρ filia : Δήμητερ, ὁ Δημήτηρ Ceres : ἀνέ τες, *ab* εἰνάτης fratrix : & σῶτερ, σώτειρα, δᾶερ, ε τερες, *ab oxytonis* σωτὴρ, σώτειρα, δαὴρ, ἑ

18. *Verba composita simplicia* acce *tum retrahunt.*

Ut, ἧμαι, κάθημαι sedeo : κεῖμαι jaceo, πρόκει circumjaceo. Excipiuntur, 1. *Præterita & Aorist priore longa, quæ retinent accentum in compositis*; ut, ἔ χον, κάλεσχον, ἦλθον, ἐπῆλθον : *ab* οἶδα *autem* σύν δα, *properispomenum est*. 2. *Futura circumflexa*; u στελῶ, στελῶμαι, ἀποστελῶ—ῦμαι. 3. *Participia præ rita & Aoristi*; ut, γεγονὼς, παρεγεγονὼς : βὰς, ἀνα βάς. 4. *Præterita & Aoristi infinitivorum*; ut, σύν δωκέναι : βῆναι, ἀναβῆναι. 5. *Verba circumflexa* ut, ὄλλῦμι, σωβλῶ. 6. *Composita verbi* εἰμὶ *sum*, *pr* trabu

rahunt accentum in ſolis præſentibus Indicativi & Imperativi: in aliis verò omnibus, retinent accentum ſimplicis; ut, ἄπειμι, ἄπει, ἄπεισι, ἀπιῶν, ἀπῶν, &c.

19. *Adverbia in ως ſervant accentum Genitivorum, à quibus deriventur.*

Ut, δικαίως juſtè, à δικαίου: σοφῶς ſapienter, à σοφῶν: ἀληθῶς verè, ab ἀληθῶν.

20. *Subſtantiva in εια ab adjectivis in ης, acuunt penultimam: à verbis in εύω, penultimam.*

Ut, ἀλήθεια veritas, ab ἀληθής: ἀδύνεια infirmitas, ab ἀδυνής: βασιλεια regnum, à βασιλεύω: δουλεία ſervitus, à δοῦλος.

Ἰῶτα *Atticum, in fine additum, Oxytonon eſt.*

Ut, τουτοὶ hic: ταυτὶ hæc: τουτονὶ illorum.

¶ De Encliticis.

Enclitica Dictio eſt, quæ proprium accentum inclinat in dictionis præcedentis finalem ſyllabam, eam acuens; ut, ἄνθρωπός τις, σῶμά μου. Vel amittit; ut, λόγός ἐστι.

Reperiuntur

Reperiuntur Enclitiçæ dictiones in Orationis partibus.

1. *In Articulo*; ut, τοῦ vel τοῦ, & τῷ, pro definitis, τινὸς & τινί. 2. *In nomine*; ut, τὶς definitum, per omnes casus: sed τὶς interrogativum semper acuitur. 3. *In Pronomine*; ut, μοὶ, μέ: σοῦ, σοὶ, σέ: ἕ, οἵ, ἕ: σφωὶ, σφὲ, σφᾶς. 4. *In verbo*; ut, εἰμὶ & φημὶ, in omnibus personis Indicativi præsentis, exceptâ secunda singulari. 5. *In Adverbio*; ut, πῆ, ποθὲν ποθὶ, πῃ, ποῖ, πῇ, πῶ, πῶς, indefinita habentia accentum in ultima. Interrogativa vero accentum habent in penultima, & non inclinantur, πόθεν ἔρχεϑ'; *unde venit?* 6. *In Conjunctione*, duæ copulativæ, κε, τε, expletivæ immerè, ῥὰ, γὲ, νὺ, πὲρ, τοὶ, &c. Item δὴ cum Articulo junctum; ut, ὁδέ, ἥδε, τόδε.

Inclinant accentum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel acutum in antepenultima; vel circumflexum in penultima, vel est pes trochaïcus; ut,

ἄνθρωπός τίς ἄνθρωπός ἐστι:
δῶλός σε —— δῶλός ἐσσι.
δῶρά μοι —— δῶρα μοῦ.

Amittunt accentum, cùm præcedens dictio habeat vel acutum in penultima, circumflexum in ultima, vel acutum in ultima. ut,

λόγ☉ σε	λόγ☉ δὲ.
ὀρῶ σε	ὀρῶ δὲ.
παλίρ με	παλίρ δὲ.

Retinent nonnunquam accentum ſuum, vel propter euphoniam, vel propter emphaſin, vel differentiæ causâ, vel propter parenthesin.

1. *Propter εὐφωνίαν*: ut, *Act.* 28. 3. οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον, neque in Cæſarem quicquam peccavi. Sic, ἕνεκα μοῦ, propter me: ἕνεκα σοῦ, propter te. 2. *Propter emphaſin*; ut, *Rom.* 11. 18. οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις, ἀλλὰ ἡ ῥίζα σέ, non tu radicem portas, ſed radix te. *Joan.* 21. 22. τί πρὸς σέ; quid ad te. 3. *Differentiæ causâ*; ut, *Eph.* 2. 12. οἱ πόλε ὄντες μακρὰν, vos, qui quondam eratis longinqui; *non* οἱ πόλε, *nè quis putet* οἱ *eſſe articulum poſtpoſitivum, ab* ὃς qui. 4. *Propter parenthesin*; ut, Mar. 2. 10. (λέγει τῷ παραλυτικῷ) σοὶ λέγω, ἔγειραι. (Dicit paralytico) Tibi dico, ſurge.

Synenclitica dicuntur, cùm plures encliticæ conjunguntur, & tunc præcedens propter ſequentem acuitur.

Ut, *Rom.* 3. 7. καθὼς φασί τινες, prout quidam aiunt: τυφλοί τινες μὲ, verberant me aliqui. *Luc.* 19. 8. εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ſi quid aliquem defraudavi.

Verbum ἐσὶ *aliquoties accentum retrahit inclinat, amittit, vel retinet.*

1. *Retrahit in priorem ſyllabam*, quando eſt initium orationis; vel immediatè poſtponitur Adverbiis ὐχ, ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλὰ, τοῦτο: ut, ἔσι πόλις ἐρύρη: ἔσι μαθητὴς ὑπὲρ δ' διδάσκαλον, *non eſt diſcipulus ſupra magiſtrum.* τοῦτ' ἔσι, *hoc eſt.*

2. *Inclinat*, ſi præcedens dictio circumflexa in penultima, vel acuta in antepenultima; ut, σῶμά ἐσι: ἄνθρωπός ἐσι.

3. *Amittit* poſt dictionem, quæ vel acuitur, vel circumflectitur in ultima; ut λόγός ἐσι: Ἑρμῆς ἐσ

4. *Retinet* tonum in ultima, ſi poſtponatur gravitono (*Spondæo* ſcilicet, *Trochæo*, *Iambo*, vel *Pymchio*;) ut, Ἥρως ἐσὶ: μελίης ἐσί: γάλως ἐσί: λόγ ἐσί. Vel circumflexo, in quo ultima poſitione longa eſt; ut, φοῖνιξ ἐσί: χῆρυξ ἐσί.

Synopſis Encliticarum.

Monoſyllabæ

κύνειός σε.
ϝῶλός σε.
λόγῳ σε.
θεῷ σε.
θεός μι.

Dyſſyllabæ

κύνειός ἐσι.
ϝῶλός ἐσι.
λόγῳ ἐσι.
θεῷ ἐσι.
θεός ἐσι.
κύνειός σέ ἐσι: τύψωσί μέ τινες.
ἕνεκα σοῦ.
ἔσι πόλις: ἄλλ' ἔσι: τοῦτ' ἔσι.

¶ D

¶ De Figuris, ſeu Paſſionibus Dictionum.

VOcantur communi nomine *Metaplaſmus*, i.e. transformatio, vel mutatio dictionis; quòd uſitata dictionum forma, vel neceſſitate metri, vel ornandi poëmatis causâ, à Poëtis in novam figuram faciémque mutetur.

1. *Proſtheſis* eſt appoſitio literæ vel ſyllabæ ad principium dictionis; ut, σμικρὸς pro μικρὸς: ἐωρακα pro ὄρακα.

2. *Aphæreſis* eſt ablatio literæ vel ſyllabæ à principio dictionis; ut, κεῖνος pro ἐκεῖνος: τύλα pro ἔτυλα.

3. *Epentheſis* eſt interpoſitio literæ vel ſyllabæ in medio dictionis; ut, μίαν pro μία: ἄγαγον pro ἦγον.

4. *Syncope* eſt ablatio literæ vel ſyllabæ è medio dictionis; ut, ἆλθον pro ἤλυθον: ἀνέμιλλα pro ἀνεπάμυλλα.

5. *Paragoge* eſt appoſitio literæ vel ſyllabæ ad finem dictionis; ut, λόγοισι pro λόγοις: ἔτοσδ pro ἔτος: ἔφησθα pro ἔφης. Vocatur etiam σχηματισμός.

6. *Apocope* eſt ablatio literæ vel ſyllabæ à fine dictionis; ut, δῶ pro δῶμα: Ἀπόλλ pro Ἀπόλλωνα.

7. *Synæreſis* eſt duarum ſyllabarum in unam contractio; ut, τείχει pro τείχεϊ. Dicitur etiam *Synecphoneſis*, vel Συναίρεσις, vel Σύνοδος: ut,

χρυσῷ ἀνὰ σκήπτρῳ —— *Hom.*

8. *Diæresis* [sive *Dialysis*] est distractio unius syllabæ in duas; ut, παῦς pro πᾶς.

9. *Metathesis* est literarum transpositio; ut, κρεδία pro καρδία: καλρεὸς pro καρδεός.

10. *Antithesis* [sive *Antistœchon*] est literæ pro altera positio; ut, ῥίμμα pro ῥῖμμα: δδὺς pro ἡδύς.

11. *Tmesis* est dissectio vocis compositæ; ut, ἄκρα πόλις pro ἀκρόπολις: καλὰ γαῖα κάλυψε, pro καλυκάλυψε.

12. *Synalœpha* est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus; ut, τἄμα, pro τὰ ἅμα; τὄνομα pro τὸ ὄνομα.

13. *Anadiplôsis* est primarum vel secundarum syllabarum repetitio; ut, ἐπίτυμβον pro ἔτυμβον, ἀλήκοα pro ἤκοα præt med ab ἀκόω.

14. *Systole* longam syllabam corripit; ut, *Hom. Iliad. β.* ἀλλ' ἄγε δεῦρο πάντες ἐπαρήξωμεν ἰῆας Ἀχαιῶν.

15. *Diastole* brevem producit; ut, ἰοῦ pro ἰοῦ. *Hom. Iliad. α.* παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε.

¶ PROSODIA GRÆCA, sive Carminum Ratio.

EX Vocalibus (sicut in *Rudimentis* dictum est) ε, ο, breves sunt naturâ.

η, ω, (unà cum diphthongis omnibus) longæ sunt naturâ.

α, ι, υ, ancipites: quarum quantitas decem modis cognoscitur:

1. Positione. 2. Vocali ante vocalem. 3. Accentu. 4. Contractione. 5. Dialecto. 6. Derivatione.

Derivatione. 7. Compositione. 8. Incremento. 9. Regulâ. 10. Exemplo seu Autoritate.

¶ 1. De Positione.

VOcalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem, in eadem dictione vel diversis, positione longa est.

Ut, ἔργον, ἄρλ☉, λέξις, τύψω. *Hom.* πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν.

Vocalis brevis ante mutam, sequente liquidâ, communis redditur: & nonnunquam ante solam liquidam.

Ut, ἀνδρῶν δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι, fecit ipsos esca canibus. ὁ etiam aliquando liquescit, & positionem tollit; ut *Aratus*,

ὥρη ἑσπερίη κραίζει πολύφωνος κορώνη,
horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix.

¶ 2. De Vocali ante vocalem.

VOcales longæ & Diphthongi corripi vel produci possunt pro arbitrio, si modo subsequens dictio à vocali vel diphthongo incipiat.

Ut, *Hom.* ἡμέτερον δὴ οἶκον ἐς Ἄργεϊ τηλόθι πάτρης, Nostrâ in domo in Argo procul à Patria. Idem, κλυθι

κλῦθι μεῦ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας, *Audi me Apollo, qui Chrysen tutaris.* Solon. Ἄλλος δειλὸς ἐὼν, ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνήρ. *Alius, qui est ignavus, bonus quandoque videtur esse vir.*

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum corripitur, nisi producatur licentiâ Poëticâ.

Ut, οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες, ἐπέδραμον ἦες Ἀχαιῶν *Illi verò multùm clamantes accurrerunt Graeci.*

¶ 3. De Accentu.

IN Properoxytonis ultima brevis est.

Ut, ἄνθρωπος, ἀλήθεια, τράπεζα. Excipiuntur Casus Attici; ut, πόλεως, πόλεων. Item diphthongi οι & αι, quæ in ratione accentûs habentur pro brevibus, non autem in quantitate; ut, τύπτομαι, ἄνθρωποι.

Ubi penultima circumflectitur, ibi ultima brevis est; ut, σῶμα, μῦσα.

Longa enim ante longam non circumflectitur ut, ἦρως. Nisi etiam ultima positione longa fit; ut, αὖλαξ *sulcus*, ὀμῆλιξ *coetaneus.*

Cùm penultima, naturâ longa, accentum acutum habeat, anceps, quæ est in ultimâ, producitur.

Ut, ἡ ὦδη, ἡ Λήδα, ἡ δυλεία, ἡ βασιλεία. Dua τὰ μῦσα, ὁ Αἴας, ἡ δικαία *justa.*

Adjecti

Adjectiva fœminina in ρα vel α purum, paroxytona, ultimam habent longam.

Ut, σοφὴ ἔρα, ἡμέτερα: ἀγία ab ἅγιος.

Si anceps habeat acutum in penultima, ultima brevis erit.

Ut, φύσις natura: μάλα valdè, ἅμα ſimul: βίος vita, φίλος amicus, λόγος verbum.

Omnis ſyllaba circumflexa longa eſt naturâ; ut, πῦρ ignis, φῶς lux.

¶ 4. De Contractione.

OMnis ſyllaba contracta longa eſt; ut, ἐδόα, ἐζόα; τῇ πόλει, πόλι.

¶ 5. De Dialecto.

A *Doricum, pro η, longum eſt;* ut, ἀμέρα pro ἡμέρα. *Æolicum, breve eſt;* ut, νύμφα pro νύμφη.

A *Ionicè vel poëticè inſertum corripitur;* ut, πολίαλο, τετράφαθ', μηχανάαθαι, τιθήασι.

¶ 6. De Derivatione.

DErivata retinent quantitatem primitivi, & Thematis, à quo scendunt.

Ut, à νικάω, primâ longâ, vinco, νίκη victoria, ὁ νικητὴς victor: à δίκη justitia, priore brevi, δίκαιος justus, δικαιόω, &c.

Sed producitur prima in αἰδιος aternus, & ἀεννάος perennis, ab ἀεὶ semper, primâ brevi.

¶ 7. De Compositione.

COmposita simplicium quantitatem retinent.

Ut, γυνὴ mulier, priore brevi, ἀνδρόγυνος: ἀτιμία honor, priore longâ, ὁ ἢ ἄτιμος inhonorus.

α, privativa particula, in compositione brevis est, ut, ἀκλεὴς inglorius, ἀδάκρυος sine lacrymis. Particulæ etiam ζα, αει, ει, βει & δις, in compositione repertæ, corripiuntur.

¶ 8. De Incremento.

1. A INcrementum Æolicum Genitivorum longum est; ut, Ἀτρεί-

μιδάων.

2. α incrementum quintæ Declinationis simplicium breve est; in Neutris in α, ας & ας; ut, σῶμα, ἄτος

πάν-

ῥίκλαρ—ἄρος : χρέας—ἄτος. Excipe ψὰρ—ψαρὸς ſturnus. *Fœmininis & maſculinis in* ας ; ut, ἡ Παλλὰς Pallas, ὁ μέλας niger. *In nominibus in* ψ ; ut, Ἄρης—ἄβος : *& plurimis in* ξ, ut κόλαξ—ἄκος. *Maſculinis & fœmininis in* αρ *&* λς ; ut, ὁ μάκαρ beatus, ἡ ἅλς mare.

3. *Genitivus in* ωος *longus eſt, quod patet ex accentu* ; ut, τλᾶν—ᾶνος, Παιὰν—ᾶνος ; *præter* τάλως, μέλως, *brevia.*

4. *Genitivus in* αος, *à nominibus in* αις, *brevis eſt* ; ut, ναῦς navis, νεός.

5. *Dativi plurales in* ασι *ſyncopati, breves ſunt* ; ut, παλαίσι, μιμνήσι, ἀνδράσι.

I *Incrementum, aliàs breve eſt, aliàs longum.*

BREVE *eſt* 1. *In Neutris in* ι ; ut, μέλι, μέλιτος. 2. *Fœmininis & maſculinis Barytonis, quæ deſinunt in* ις, ιδος *&* ιτος ; ut, ἔρις—ἔριδος. 3. *Fœmininis oxytonis in* ιδος ; ut, πάλις—ιδος. 4. *Plurimis in* ιξ *&* ιψ ; ut, θείξ——τεχὸς capillus : χάραψ—ιγος pollubrum. *Sed producuntur* τίτλιξ—ιγος, φοινιξ—ικος.

LONGUM *eſt* 1. *In fœmininis & maſculinis, quæ duas habent terminationes in Recto* ; ut, ἀλφὶς *&* ἀλφὶν, ἀλφῖς *&* ἀλφῖν, ἀλφῖνος. 2. *In Monoſyllabis* ; ut, ὁ *vel* ἡ ῥὶν—ῥινὸς, littus : ἡ ῥὶς naſus : ἡ ἶς *vel* ἶς fibra : ὁ λὶς *vel* λὶν, Gen. λιὸς leo : λῖς—λῖδος pannus : *ſed* Δὶς—Διὸς Jupiter, *brevis eſt.* 3. ὄρνις—ὄρνιθος avis, *penultimâ longâ, &* ἀυκνήμιδες *paſſim apud Homerum.*

ϒ *Incrementum breve est.*

Scil. 1. *In monosyllabis*; ut, μῦς—μυὸς mus. 2. *In Oxytonis, paroxytonis & circumflexis in υρ desinentibus*; ut, ὁ μάρτυρ—μάρτυρος testis: ὁ νέκυς—νέκυος mortuus. 3. *Neutris in υ*; ut, γόνυ—γόνατος genu.

Nomina in υξ & υλ ferè breve habent incrementum; ut, ὁ ὄνυξ—υχος unguis: ὁ χάλυλ—υβος chalybs. *Excipiuntur* κόκκυξ—υγος, κήρυξ—υκος ὁ βόμβυξ, ὁ γρυλ—υπὸς gryps, ὁ γύλ—υπὸς vultur.

Nomina in ων, quæ etiam in ις desinunt, producuntur; ut, Φόρκων & Φόρκις—Φόρκωνος, Phorcys.

¶ 9. De Regula.

1. ANceps vocalis ante aliam non corripitur necessariò, ut apud *Latinos*: hinc ἀϊδὸς, ἰλιὰς, primam habent longam.

2. *α* In superlativo in ταλος semper breve est; ut, σοφώταλος.

3. Paroxytona nomina in *ια* penultimam brevem habent; ut, φιλία, συζία, Μαεία: præter ἀνία tristitia, κλησία nidus, κονία pulvis, ὁρμία linea piscatoria.

4. In ινος possessiva & materialia, aut quæ tempus significant, penultimam brevem habent; ut, ἀνθρώπινος humanus, λίθινος lapideus, εἰαρινὸς vernus, θερινὸς æstivus.

5. In nominibus polysyllabis in ωὶν & ύτης, υ corripitur; ut, γηθοσύνη gaudium, βεαδύτης tarditas, γλυκύτης dulcedo.

6. *υ* In pronominibus producitur; ut, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

Verborum

Verborum quantitas.

7. Præſens & Imperfectum eandem perpetuò retinent quantitatem; ut, κείνω—ἔκεινον—κείνομαι—ἐκεινόμην—κεινόμενος, ſyllabâ κει ubique longâ.

8. Verba in ἄνω penultimam corripiunt; ut, μανθάνω, ἀνδάνω, λαμβάνω: niſi formentur à futuro; ut, ἀυξάνω ab ἀυξήσω, αἰδάνω ab αἰδήσω *tumeo.*

9. Verba in ιώω producunt penultimam in præſenti & imperfecto; ut, μολυίνω *contamino*, ἐμόλυινον; θύω *ſacrifico*, ἔθυον.

10. Verba in ἰω & ὑω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in futuris & Aoriſtis.

11. Futurum primum quintæ Conjugationis perpetuò corripit penultimam; ut, στελῶ, κεινῶ.

12. Penultima aoriſti primi ſemper longa eſt; ut, τίω *honoro*, ἔτισα. Excipiuntur verba in ἰω, quæ futurum habent in ίσω: Verba quartæ Conjugationis, quorum futurum in σω exit; ut, φράσω, ἔφρασα: & Verba in άω, quæ aliam quàm ρ conſonantem habent antę άω; ut, γελάω *rideo*, γεγέλακα.

Quantitas in Præteritis.

13. Si anceps ſit brevis in futuro vel aoriſto α', brevis quoque eſt in præterito Activo & Paſſivo, necnon in Aoriſto primo & futuro primo Paſſivo omnium modorum; ut, κεινῶ, κέκεικα, κέκειμαι, ἐκείθην, κεισθήσομαι, cum Verbalibus κείμα, κείσις, κειστὸς, quæ omnia κει breve habent.

14. Tertia

14. Tertia pluralis Perfecti Activi & Medii ασι semper α longum habet; ut, τετύφασι, τετύμμαι ἐστήκασι.

15. Participium fœmininum aor. 1. in ασα longum est; ut, τύψας—ασα—αν.

Quantitas in Præteritis.

16. Propria Reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est; ut, τι in τίθημι, δι in δίδωμι.

17. α Secundæ Conjugationis verborum in ubiq; corripitur in Duali & Plurali Activæ vocis in singulari Imperativi, & in Passivo tam in singulari quàm Plurali; ut, ἵσταλον, ἱστάτω, ἵστασον, ἵσταν, ἵσταμαι, ἵστασαι, ἱστάθω, σταθήσομαι, σταθεὶς. Exceptis personis in ασι.

18. υ Quartæ Conjugationis in singulari activæ vocis producitur in Duali & Plurali; in toto Passivo & Medio corripitur.

19. In Imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis: in dissyllabis, producitur; ut, κλῦθι ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

¶ De Exemplo seu Autoritate.

OPtima, certissima, facillimáque cognoscendæ quantitatis ratio est *Exemplum* seu *Autoritas*, quæ ex *Homero*, *Hesiodo*, aliísque probatis Autoribus petenda est.

¶ De

¶ De Ultimis Syllabis.

1. *α Finita corripiuntur*; ut, μῦσα, τράπεζα, σοφὴ τα, καλὰ, παρὰ, ἵνα.

EXcipiuntur 1. *Nomina in εα*; ut, θέα spectaculum; *in δα & θα*: *in εία à* verbis in εύω; ut, βασιλεία, à βασιλεύω: *& in ία*; ut, φιλία: præter δία, μία, πρωτία. 2. *Polysyllaba in αια*; ut, συλλωβαία. 3. *Nomina in εα, non præcedente diphthongo*; ut, χαρὰ, χώρα, πίνα, χώρα: præter γ χέρυρα pons. 4. *Fœminina oxytona in α*; ut, ἀτὰ, λεγτά. 5. *Articuli fœminini numeri dualis*; ut, τά. 6. *Adjectiva fœminina in εα vel α purum*; ut, σοφὴ τέρα, δίκαια. 7. *α Doricum in Genitivo primæ Declinationis*; ut, τῦ Αἰνεία pro Αἰνείυ. 8. *Vocativi Masculinorum in ας primæ aut quintæ Declinationis*; ut, ὦ Αἰνεία, ὦ Πολυδάμα. 9. *Nominativi & Accusativi Duales primæ & secundæ Declinationis*; ut, τὼ Αἰνεία, τὼ ποιητά, τὰ μύσα.

2. AN *finita corripiuntur*; ut, μῦσαν, μίλαν, ἔτυλαν.

Excipiuntur 1. *Masculina in αν quintæ*; ut, Παιὰν, Τιτὰν, ὁ Πὰν Pan, Pastorum Deus. 2. *Adverbia in αν*; ut, λίαν, περάν. 3. Πᾶν omne, *nisi in compositis*. 4. *Accusativi in αν primæ Declinationis*; ut, Αἰνείαν, Βορέαν: *& secundæ, si habet accentum in penultima*; ut, φιλίαν: *retinet enim quantitatem Nominativi*.

AP

3. Ar *finita brevia sunt*; ut, [illegible] ἆρ, ὄναρ, ἀὐλάρ.

Sed Monosyllaba κἀρ & ϕἀρ producuntur.

4. As *finita longa sunt*; ut, Αἰν[illegible] τὰς μύτας, ὁ Αἴας, τύϕας.

Sed corripiuntur 1. *Fœminina in* ας *quinta*; λαμπὰς, μονάς. 2. *Masculina in* ας; ut; ὁ μ[illegible] μύγας. 3. *Neutra*; ut, τὸ σίλας, κρέας, κ[illegible] 4. *Adverbia*; ut, ἰκὰς, ἀπρέμας. 5. *Accu[illegible] plurales quintæ*; ut, ἔκλοχας, ἄλλωας, τιτᾶνας. *Pronomina*; ut, ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

5. I *finita brevia sunt*; ut, μέλι, [illegible] βίφι.

Excipiuntur 1. *Adverbia, & Pronomina auctæ paragogen*; ut, νυνὶ, ὄτοσὶ, τυτονί. 2. *Quæ Atticè tâni ultimam vocalem in* ι; ut, ὁδὶ pro ὅδε, ταυ[illegible] ταῦτα. 3. κεῖ, *& nomina literarum*; ut, ξῖ, πῖ.

6. In *finita corripiuntur*; ut, σ[illegible] πάλιν, ἓεν, μίν: *& syllabæ qu[illegible] ν additur*; ut, τύπτουσιν, ἐστίν.

Sed Nomina duarum terminationum produc[illegible] tur; ut. λῖς, λῖν, ῥῖς, ῥῖν, ϕελφῖς, ϕελφῖν, ἀχλῖς, [illegible] Σθενελῖς, Σθενελῖν.

4. I

7. ΙΣ *finita brevia ſunt*; ut, πόλις, ἔεις, τυραννὶς, δὶς, τεὶς.

Excipiuntur, 1. *Quorum augmentum eſt longum*; ut ſunt ἀλὶς, ῥὶς, δηλφὶς, κρητὶς, κνημὶς, σφραγὶς, κληὶς, & σφαλιωλὶς. 2. *Monoſyllaba*; ut, κὶς: præter τὶς infinitum, & interrogativum.

8. Υ *finita corripiuntur*; ut, σὺ, δακρὺ, γλυκύ.

Sed producuntur, 1. *Pronomen* τὺ, *& adverbia* ſillitia, ὗ ὗ, *&* γρύ. Sic etiam μάλαξὺ, μεσονυὺ, præter ἀνλιχρὺ, quod eſt anceps.

2. *Nomina literarum*; ut, μῦ, νῦ. 3. *Tertiæ perſonæ ſingulares quartæ Conjugationis in* μι *in Imperfecto, & Aoriſto ſecundo*; ut, ἔδυ, ἔφυ.

9. ΥΝ *finita brevia ſunt*; ut, πολιὼν, βραδὼν, τοίνυν.

Excipiuntur, 1. *Circumflexa*; ut, νυῶν, σωῶν, μεμῶν. 2. *Dicatalecta, ſeu quæ duas terminationes habent in recto*; ut, Φόρκις, Φόρκυν. 3. *Quæ υς in Nominativo habent longum*; ut, ἰλὺς limus, Acc. ἰλὺν: ἰχθὺς piſcis, ἰχθύν. 4. *Primæ perſonæ verborum in* μι, *quæ deſinunt in* υν; ut, ἐζεύγνυν, ἔφυν.

10. ΥΡ *finita longa ſunt*; ut, ψιθὺρ ſuſurro, τὸ πῦρ ignis.

11. ΥΣ

11, ΥΣ *finita corripiuntur*; ut, βα
profundus, βαθὺς gravis, κόρυς gale

Sed producuntur 1. κάμις—υθος, *fasciculus*: l
χις, ἀχλὺς, & monosyllaba; ut, μῦς, δῦς.
2. *Participia in* υς; ut, ζεύγνυς, δείκνυς.
3. *Quæ declinantur per* ος *purum*; ut, ἰλὺς —υος
sed in ἰχθὺς υ est anceps.

¶ De Licentiâ Poëticâ.

INfinita ferè est Poëtarum Licentia, qui inte
dum longas corripiunt, aut breves producun
metri necessitate coacti, ut, cùm tres, vel plur
breves concurrant in uno vocabulo, ut in his, ἀθ
ναῖος immortalis, Πριαμίδης Priamides, primam sy
labam, quæ per se brevis est, extendunt. Præter
Ancipitem, in eadem dictione, in eodem versu
producunt & corripiunt; ut, Ἄρες, Ἄρες, βρο
λοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα: Mars, Mars, Hom
cîda, sanguinarie, mœnium subversor.

¶ De Dialectis.

DIalecti Græcæ Linguæ præcipuæ sunt, Att
lonica, Dorica, Æolica, Poëtica, quæ à comm
ni, in nonnullis variant.

Att

Attica Dialectus

Ἀττὶς Διάλεκτος, vocatur, quâ usi sunt Athenienses: eam suis scriptis præcipuè celebrârunt *Aristophanes* & *Demosthenes*.

1. *Contractionibus imprimis gaudent*; ut, παιχῶς pro παιδαῖος. 2. *Sæpe conjungunt voces*; ut, τἀγαθὸν pro τὸ ἀγαθόν: πρᾶγμα pro περὶ ἕργα: τἄλλα pro τᾶτ' ὄλλα. 3. *Breves vocales extrudunt*; ut, οἶμαι pro οἴομαι: λῦτο pro ἐλύετο. 4. *Post* α, ε, ο, υ, *haud raro tollunt Subjunctivam*; ut, κλαίω pro κλαίω, ἴταμος pro ἰτάμεος, κρέασιν pro κρέασιν. 5. *Vertunt* σ *in* τ; ut, τήμερον pro σήμερον, γλᾶττα pro γλῶσσα. Sed pro σῶ dicunt ξυώ. 6. ῥ *pro* σ; ut, θαῤῥῆν pro θαρσεῖν: ἄῤῥην pro ἄρσην.

Ionica Dialectus

Ἰὰς Διάλεκτος, celebrata ab Hippocrate & Herodoto, quâ Iones usi sunt.

1. *Abstinent à contractionibus*; ut, ποιέω. 2. *Vocales circumflexas & Diphthongos resolvunt*; ut, τύπτεο pro τύπτου, μισέων pro μισῶν. 3. *Frequenter adsciscunt* ε; ut, ἐὼν, ἐὸν: ἀδελφεὸς, ἀδελφεός: γελέω pro γελάω. 4. *Sæpe ponunt* η *pro* α; ut, σοφίη pro σοφία. 5. *Tenuem pro aspirata retinent*; ut, ἀφαιρῆμαι pro ἀφαιρῶμαι. 6. *Augmentum, & literas initiales crebrò abjiciunt*; ut, τύπτε pro ἔτυπτε: κεῖνος pro ἐκεῖνος. 7. *Sæpe adsumunt* ι; ut, ξεῖνος pro ξένος: τελείω pro τελέω.

Dorica Dialectus,

Δωρὶς Διάλεκτος, quâ Dores usi sunt; præcipuè *Theocritus* & *Pindarus*.

1. *Ponunt* α *pro* ε, η, *&* ω; ut, ἄρματις, φάμα, μισθᾶν, pro ἅρμασις, φήμη, μισθῶν: πρᾶτος pro πρῶτος. 2. ᾶ pro αι, αυ, & ᾱ; ut, ἴταρος, ναῦς, Αἰνεία, pro ἑταῖρος, ναῶ, Αἰνείας. 3. ει pro η; ut πίθεικα pro πέπηκα. 4. η pro α; ut, ἐβδόας, contr. ἑβδόα, Dor. ἑβδόη: γελάειν—ᾶν, Dor. γελῆν. 5. τ pro κ & σ; ut, τλῶς, τὺ, pro κεῖνος, σύ. 6. *Detrahunt* ι *ex diphthongis*; ut, λάϚειν pro λαϚεῖν, &c.

Æolica Dialectus,

Αἰολὶς Διάλεκτος, quâ usi sunt Æoles, præcipuè *Alcæus*, & promiscuè alii Poëtæ.

1. *Usurpant* ω *pro* ο; ut, κώρα pro κόρη puella. 2. ο pro ω; ut, ἔρος pro ἔρως: ὄρα pro ὥρα. 3. *Vertunt* ει *in* η; ut, ἔλθην, λάβην, pro ἐλθεῖν, λαβεῖν, retracto accentu. 4. *Accentum solent retrahere*; ut, κάλος, πόταμος, pro καλὸς, ποταμός. 5. Ψιλωτικοί, hoc est, *tenues pro aspiratis ponunt*; ut, λὸς, ἄπτικε, pro ἱλὸς, ἀφῖκε. 6. *In principio ponunt ante* ρ; ut, βρόδον pro ῥόδον, rosa. 7. *Dativis in* αις *adjiciunt* ι; ut, κλαγγαῖς pro κλαγγαῖς. 8. *Subjunctiva vocali geminant consonantem sequentem*; ut, χέρρος, ἐγγύαλος, pro χέρος, ἐγγύαλος. 9. *Posse vel brevem fere omnes consonantes geminant*; ut, ὄννα, ὄσσα, ὅττι, pro ἔνια, ὅσα, ὅτι. Idem faciunt Poëtæ. 10. *Resolutè scribunt duplices consonantes*; ut, δσυγχαῖος, Πέλοπς, pro ζυγὸς, ξῖφος, Πέλοψ, &c.

Pa-

Poëtæ

Non solùm plures Dialectos commiscent, sed ipsas etiam mirè variant: quod ex diligenti Poëtarum lectione observare licet.

Dialecti sunt quadruplices:

1. Orthographicæ, 2. Etymologicæ, 3. Syntacticæ, 4. Prosodicæ.

¶ I. De Dialectis Orthographicis:

Quæ spectantur in mutatione & variatione literarum in Dictionibus.

I. *α* POnitur pro *η*, *ω*, *ε*, *ο*, *ι*, *αι*, *ει*, *υ*. 1. pro *η*, D. Æ. ut, *ἀδυτὶ*, *φάμα*, pro *ἠδυτὶ*, *φήμη*. 2. pro *ω* D. ut, *πεᾶτος*. *μεσᾶν*, pro *πρᾶτος*, *μεσᾶν*. 3. pro *ε* D. ut, *ἀτερος* pro *ἕτερος*. 4. pro *ο* Æol. ut, *ἄνακα* pro *ὄνακα*, pro *ὄνυ*. 5. pro *ι* D. ut, *Αἰνεία* pro *Αἰνείᾳ*. 6. pro *αι* Æ. D. ut, *κἀω* pro *καίω*, *ἴταρος* pro *ἵταμος*. 7. pro *ει* D. ut, *κλᾶδας* pro *κλεῖδας*. 8. pro *υ* I. ut, *κάματα*, *τυπτόλεμο*, pro *κύηθι*, *τύπτοιμι*. *Quibusdam dictionibus πλεονασμὸς* præponitur; ut, *ἄσταφις* pro *σταφὶς* uva. *Interdum per syncopen extunditur*; ut, *Μαχαδνὸς* pro *Μακεδνὸς*.

II. *αι pro α, ε, ει.* 1. pro *α* Æ. ut, *τάλαις* pro *τάλας*. 2. *ο* Æ. ut, *ναὶ* pro *νεώ*. 3. pro *ει*; ut, *αἶκε*, *αἶθι*, pro *εἰκε*, *εἶθι*.

III. α pro αἱ A. ut κέρᾳ, contract. κᾶρα. κἀγὼ pro κἀγώ.

IV. β ponitur pro γ, π, φ. 1. pro γ A. ut, βαλχων pro γλήχων. 2. pro π Æ. ut, βαλεῖν, πάλειν. 3. pro φ Macedonicè; ut, Βίλιππος Φίλιππος. Præponitur τῷ ρ in initio; ut, ῥόδον pro ῥόδον τοσα.

V. γ ponitur pro κ & λ, &c. 1. pro κ; ut, γναφεὺς pro κναφεὺς fullo. 2. pro λ; ut, μόγις μόλις. Interseritur nonnunquam Æ. ut, πλάγξω pro πλάξω à πλάζω: πλαγχθεὶς pro πλαχθεὶς.

VI. δ pro γ & σ; ut, δνόφος pro γνόφος D. μὶν, ἴδμεν, πέφραδμαι, pro ὀσμὴ, ἴσμεν, πέφρασμαι Æ. Geminatur pro ζ D. & B. ut, ἐρείδδω pro ἐρείζω.

VII. ε pro α, η, ει, ι, ο. 1. pro α A. I. Æ. Μενέλεως, τέσσερες, Πείσμος, pro Μενέλαος, τέσσαρες, Πείαμος. 2. pro η; ut, νέας pro νῆας I. pro Ἄρης D. & Æ. Sic Ἀρείων pro Ἀρήων. pro ει; ut, ἐς, χρέαων, pro εἰς, χρείαων A. λάζεν, pro ἦδεῖα, λαβεῖν D. χερὸς pro χειρὸς Creticè. 4. pro ι; ut, ὄφεος pro ὄφεως. 5. pro ω ut, ἐδώη pro ὀδώη Æ. & D. 6. Post ι Iones pe extrudunt; ut, ἰερὸς pro ἱερός. Dictionibus busdam præponunt; ut, ἐείκοσι pro εἴκοσι: cum Dorienſibus interſerunt; ut, κενεὸς pro κε Poëtæ annectunt; ut, ἠὲ pro ἤ.

VIII. ει pro ε, η, ῃ, υ. 1. pro ε: ut, εἶπα ἔπω, ξεῖνος pro ξένος P. 2. pro η B. ut, τέθ pro τέθηκα quod non legitur. 3. pro ῃ A. βέλει, ὄλει, pro βέλῃ, ὄλῃ. 4. pro υ Creticè; αὐτεῖ pro αὐτῦ, ibi.

IX. ο pro ου vel υ, D. Æ. & Creticè; ut, Δη Δήμοδος pro Δημοδόκου: τοῦ pro τοῦ: ἐτύπ ποιοῦν, pro ἐτύπτω, ποιῶν.

X. ζ pro β, γ, δ, & σ. 1. pro β; ut, ζίφο

pro βίεσθεν Macedonicè, usitatè βέεσθεν. 2. pro ν; ut, ὀλίζον pro ὀλίγον I. 3. pro δ; ut, ζιαβάλλειν pro διαβάλλειν Æ. 4. pro αν; ut, ὀρύζω pro ὀρύσσω Æ.

XI. η pro α, ᾳ, ε, ο, ει. 1. pro α I ut, ἤρη pro ἥρα. Atticè quoque; ut, ἐμίλωα pro ἐμίλησα: ἐζόαν—ἐζόν, Dor. ἐζόν. 2. pro ᾳ diphthongo; ut, ζῆ pro ζᾷν Dor. 3. pro ε; ut, βασίλῃ pro βασιλεῖ, Πηλῃάδης pro Πηλειάδης I. ἠδωμάλω pro ἐδωμάλω A. 4. pro ο; ut, ἐλαφηβόλος pro ἐλαφοβόλος. 5. pro ει; ut, τλῆος pro κεῖνος I. Æ, Doricè.

XII. Diphth. ῃ pro ει, αι, & ᾳ. 1. pro ει; ut, ἔθα pro εἴθε pro ἔϊωθα A. φιλῆν pro φιλεῖν Æol. 2. pro αι; ut, μύσῃς pro μύσαις I. 3. pro ᾳ D. ut, βοῆ pro βοᾷ ex βοάει.

XIII. θ pro τ, δ, σ. 1. pro τ; ut, ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα I. κολοκυνθη pro κολοκυντη A. 2. pro δ; ut, ὔθεις, ὔθεν, pro ὑδεις, ὑδὲν. 3. pro σ; ut, κληθμὸς pro κλησμὸς Æ. 4. πλεοναστικῶς dictionibus additur; ut, τειχθᾶ, τετρωχθᾶ, pro τείχα & τέτρωχα P.

XIV. ι pro ε, γ, υ, η. 1. pro ε; ut, Σιὺς pro Ζεὺς D. βασιλίος pro βασιλέος Bœoticè: ὀϊὶ pro ὄϊς A. 2. pro γ; ut, ἐνίκω pro ἐνίγκω fero I. 3. υ; ut, ἰφόθεν pro ὑφόθεν Æ. 4. pro η; ut, ἰμέρα pro ἡμέρα A. 5. *Annectitur nominibus, pronominibus, & aliis particulis*; ut, ἑτοσὶ, ἐκεινοσὶ, νυνὶ, pro ἑτοσὶ, ἐκεῖνος, νῦν A. & Dat. Plur. ut, μύσαισι, λόγοισι, pro μύσαις, λόγοις A. I. Æ. 6. *Poëticè & Ionicè in medio interseritur*; ut, ὁμοῖος pro ὅμοιος.

XV. κ pro τ, ϛ, π, χ. 1. pro π; ut, κᾶς pro πῶς, ὄκως pro ὅπως I. & Æ. 2. pro ρ; ut, μικκὸν pro μικρὸν D. 3. pro τ; ut, πόκα, τόκα, pro ποτὲ, τότε D. 4. pro χ; ut, δίκομαι pro δέχομαι I. & S.

XVI. λ *pro* ν; ut, λίτρον pro νίτρον. Poëtæ pe extrudunt; ut, Ἀχιλλεύς pro Ἀχιλλεύς.

XVII. μ *pro* ι, ν, π. 1. pro ι; ut, ἐμμὶ pro εἰμὶ D. 2. pro ν; ut, πέμπε pro πένθε Æ. 3. π; ut, μαλεῖν pro παλεῖν.

XVIII. ν *pro* λ, σ, τ. 1. pro λ; ut, φίνη pro φίλταλος D. 2. pro σ; ut, τέλύρων pro τε φὼς Æ. ἐνὶ pro ἐσί. 3. pro τ; ut, τέλεσσες pro τέβασίς Æ. & D. 4. Annectitur τῷ ι vel ε ini καὶ ἐφηκυσμὸν, sequente vocali; ut, λέγνεσιν, pro πλεν, pro λέγεσι, ἔτυπλε.

XIX. ξ *pro* σ & ω; ut, ξιὼ pro σιὼ A. ξυμφ pro συμφορὰ: δίξος pro δίκιος I. λυγιξῶ pro λυ σω à λυγίζω D.

XX. ο *pro* α, ε, ω, οι, υ. 1. pro α; ut, σφ pro σφαῖς Æ. 2. pro ε; ut, πέπομφα pro πέπ φα A. 3. pro ω; ut, ἐὰν τυπλομὲν pro τύπλω Æ.P. Sic ὄρξ pro ὤρξ, ἔρος pro ἔρως A. 4. pro οι; ut, πόημα pro ποίημα, ποιλὶς pro ποικίλις A. Æ. hinc Lat. *Poëta, poëma.* 5. pro υ; ut, τὸς pro τοὺς θεὸς D.

XXI. οι *pro* ο & υ. 1. pro ο; ut, φνοὴ pro πνοὴ D. 2. pro υ; ut, μοῖσα pro μῦσα, τύπλοι pro τύπλυσα.

XXII. υ *pro* ο; ut, μῦνος, νῦσος, ὄνομα, pro νος, νόσος. ὄνομα I. τυφῦμαι pro τύφομαι D.

XXIII. π *pro* φ, τ, & μ. 1. pro φ; ut, ἥ πῆλιφ—ἥλιπος pro καλήλιφος: ἀναιρέομαι pro ἀφῦμαι I: 2. pro τ; ut, πέμπε pro πέντε Æol. pro μ; ut, ἔπταλα pro ὄμμαλα.

XXIV. πς *pro* φ: ut, Πέλοπς pro Πέλοφ.

XXV. ρ *pro* λ, & σ. 1. pro λ; ut, ἀργ pro ἀλγεῖος, *difficilis, molestus*, ab ἄλγος *dolor* 2. pro σ; ut, μάρλυς pro μάρσις Æ. 3. Interc tur poëticè, ut sonus sit asperior; ut, ἀναῤῥοι pro ἀναροιζδῆι *resorbet*, ab ἀνὰ & ῥοιζδέω *sor*

Ody

Odyſſ. μ. 4. *Dores extrudunt*; ut, σκῦπλον vel σκᾶπλον pro σκῆπτρον: indè σκηπτοῦχος.

XXVI. σ *pro* ρ, θ, ν, τ. 1. pro ρ; ut, θαρσεῖν, θαρσαλέος, πόρσω, pro θαρρεῖν, θαρραλέος, πόρρω A. 2. pro θ; ut, Σιὸς pro Θεὸς D. 3. pro ν; ut, τύπτομες pro τύπτομεν Dor. 4. pro τ Creticè; ut, ἑαυσὸν pro ἑαυτὸν. 5. *Dores quibuſdam dictionibus annectunt* ς; ut, εἰκαδς pro εἰκάδι. 6. *Iones & Poëtæ inſerunt*; ut, θεόσδοτος pro θεόδοτος. Sic *Dores*; ut, τυπτόμεσθα pro τυπτόμεθα. Sic *Æoles*; ut, ὄρσω pro ὀρῶ, ab ὄρω concito. 7. *Attici, Dores & poëtæ extrudunt*; ut, ἐυκλέϊκδμος pro ἐυκλεϊσιδμος, ab εὖ & κλέϊζω; νομῶ pro νομίσω A. ὄπιθεν pro ὄπισθεν Doricè: δήω pro δήσω *inveniam*, à δέω Poëticè: κλείω pro κλείσω.

XXVII. σδ *pro* ζ Doricè; ut, συρίσδω pro συρίζω.

XXVIII. τ *pro* θ, κ, σ. 1. pro θ; ut, αὖτις pro αὖθις I. 2. pro κ; ut, τλῶτος pro κλῶτος D. & I. 3. pro σ; ut, τήμερον pro σήμερον: τὺ pro σὺ A. & Æ. 4. *Poſt* π *interſerunt Attici*; ut, πτόλις, πτόλεμος, pro πόλις, πόλεμος.

XXIX. π *pro* ω, ζ, τ. 1. pro ω; ut, γλᾶπα, θάλαπα, pro γλῶσσα, θάλασσα A. 2. pro ζ; ut, συρίπτειν pro συρίζειν. 3. pro ſimplici τ; ut, ὄπι pro ὅτι Æ. D. & P.

XXX. υ *pro* η *&* ο. 1. pro η; ut, μυλευὰ pro μυλεηὰ A. 2. pro ο; ut, ὄνυμα pro ὄνομα Æ. Hinc comp. ἐυώνυμος, πολυώνυμος, παλρώνυμος.

XXXI φ *pro* θ, χ, π. 1. pro θ; ut, φλᾶ) pro θλᾶ) *frangitur*, à θλάω Æ. 2. pro χ; ut, αὐφένα pro αὐχένα Æ. 3. pro π; ut, κέφα ſeu κάφα pro καὶ ἔπα.

XXXII. χ *pro* θ, *&* κ. 1. pro θ; ut, ὄρνιχες pro ὄρνιθες D. 2. pro κ; ut, ἀχάνλιον pro ἀκάνθιον.

XXXIII. ↓ *pro* σσ; ut, ἀ↓ pro ὀσίσω D. tamen & vocales simul absorbentur. 2. pro σ ut, ↓ὲ pro σφᾶς D.

XXXIV. ω *pro* αυ, ᾳ, ε, οα, ῳ. οᾳ, υ. 1. αυ; ut, θῶμα pro θαῦμα *miraculum*. 2. pro ut, ἐπλώσας pro ἐπλάϊσας I. 3. pro ε; ut, μοι☉ pro ὄμοι☉ Æ. δύῳ, σθλεως, pro δύε, λε☉ A. 4. pro οε; ut, αἰδῶς, pro αἰδόε☉ Æ D. 5. pro ῳ *terminatione Dat.* ut, τῶ λόγω, pro λόγῳ Æ. D. 6. pro ακ; ut, βῶξ pro βάκξ piscis D. 7. pro υ; ut, μῶσα pro μῦσα D. & Æ ὦς pro ὗς *auris*: indè in obliquis ὠτός. 8. *Attici* ferunt; ut, ἀφίωκα pro ἀφῖκα.

XXXV. ῳ *cum ι subscripto pro* ωι; ut, πῳδὸν pro ποιεδωιὸν D. θέλεων pro θελῶιον I. δῴης, δῴη, pro δοίην, &c. A.

XXXVI. ευ *pro* αυ I. ut, ἐυτὸς pro αὐτὸς θευμάσας pro θαυμάσας.

¶ II. De Dialectis Etymologicis.

Quæ spectantur ratione Formationis, Declinationis, aut Conjugationis.

I. *De Dialectis Articulorum.*

1. ARticuli in masculino & neutro genere quuntur formam tertiæ simplicium; fœminino secundæ.

Artic

Articulus Præpoſitivus.

Gen. τῦ, I. τοῖο. D. & Æ. τῶ & τεῦ. P. τέο. *Dual.* G.D. τοῖν, I. τοῖϊν. *Plur.* Nom. οἱ, D. τοὶ; τοῖς, I. τοῖσι vel τοῖσιν: τὼ, I τῶς.

In fœminino, pro, ἡ, τῆς, τῇ, τλὼ, Dores dicunt ἀ, τᾶς, τᾶ, τᾶν. *Plur.* Nom. αἱ, D ταί. Gen ϝᾶν, D. τᾶν, Æ. τάων, I. τέων. *Dat.* ταῖς, I. ταῖσι & ταῖσιν: vel τῆς & τῆσιν.

2. *Attici*, in G. & D. ſingulari & plurali, uſurpant articulum Præpoſitivum pro Interrogativo vel indefinito; & tunc G. τῦ, P. & I. habet τέο: D. & Æ. τεῦ pro τίνος *cujus?* vel τινὸς *alicujus*. Dat. τῷ, I. τέῳ, pro τίνι *cui?* vel τινὶ *alicui*: ϝῷ pro τίνων, vel τινῶν: τοῖς pro τίσι vel τισί.

3. *Attici* pro ὅδε & τόδε dicunt ὁδὶ & τοδί. Sic in reliquis caſibus.

4. *Dores* articulum ὁ, ſequente α vel ε, contrahunt in ω; ut, ὦδωνις pro ὁ Ἀδωνις: ὠξ, pro ὁ ἰξ: ὥτερος pro ὁ ἕτερος. Sic Gen. τᾶ cum α, in ω; ut, τωὐτᾶ pro τᾶ αὐτᾶ. Sic Nom. *Plur.* cum α, ε, vel ο; ut, ὠπόλοι pro οἱ ἀπόλοι.

Articulus Subjunctivus.

5. *Poëtæ*, pro articulo Subjunctivo ὅς, utuntur ὃ ſine ς: atque etiam pro ὅστις.

Gen ὅ, ὧ: Atticè ὅτου, ὅτῳ, I. ὅτεο, D. ὅτοι, Æ. & P. ὅτεο & ὅτευ, I. ὅτεῳ, ὅτεων, ὅτεοις, vel ὅτέοισι.

Dialecti primæ Declinationis ſimplicium.

Singulariter.

Nom. Αἰνείας. Ionicè Αἰνείης.
Gen. Αἰνείω. Doricè Αἰνεία. Æolicè & Bœot. Αἰνείαο. Ionicè Αἰνείεω, & Sync. poëtic. Αἰνείω.
Dat. τῷ Αἰνείᾳ. Ionicè Αἰνείῃ.
Acc. Αἰνείαν. Ionicè Αἰνείην & Αἰνείεα.
Voc. ὦ Αἰνεία. Atticè Αἰνείας. I. Αἰνείη.

Pluraliter.

Gen. τῶν Αἰνείων. Dor. Αἰνειᾶν. Æol.& Bœot. Αἰνειάων. I. Αἰνειέων.
Dat. τοῖς Αἰνείαις. Ionicè Αἰνείῃσι, Αἰνείηι Αἰνείῃσι.
Acc. τοὺς Αἰνείας. I. Αἰνείεας.

Singulariter.

Nom. ὁ Χρύσης. Dor. Χρύσας.
Gen τῦ χρύσε. D. χρύσα. Æol.& Bœot. χρύσαο. I χρύσεω. Sync. poët χρύσω.
Dat. τῷ χρύσῃ. Dor. χρύσᾳ.
Acc. τὸν χρύσεω. Dor. χρύσαν.
Voc. ὦ χρύσῃ. Att. χρύσης. D. χρύσα.

Pluraliter.

Gen. τῶν χρυσῶν. D. χρυσᾶν. Æol.& Bœot. χρυσάων I χρυσέων.
Dat. χρύσαις. I. χρύσαισι, χρύσῃς & χρύσῃσι.
Acc. τοὺς χρύσας. Ionicè χρύσεας.

ὁλοπαθῆ *in prima ſimplicium.*

Ἐμέας — μέυ — μέα — μέαν — μέα
— μῖς μῦ μῆ μιᾶν μῖ.

Dialecti

Dialecti ſecundæ Declinationis ſimplicium.

Singulariter.

Nom. ἡ μῦσα. I. μύση. Accuſ. μῦσαν. I. μύσην.
Voc. ὦ μῦσα. I. μύση.

Pluraliter.

Gen. τῶν μυσῶν. Dor. μυσᾶν. Æol. & Bœoticè μυσάων. I. μυσίων. Dat. μύσαις. I. μύσαισι, μύσῃς & μύσῃσι. Acc. τὰς μύσας. Æ. μύσαις.

Singulariter.

Nom. ἡ ἀρείη, D. ἀρείᾱ—ᾶς—ᾷ—ᾶν—ᾶ.

Pluraliter.

Gen. τῶν ἀρετῶν. D. ἀρείᾶν. Æol. & Bœot. ἀρετάων. I. ἀρείων. Dat. ἀρείαῖς. I. ἀρείᾶῖσι, ἀρετῇς, & ἀρείῃσι.

Dialecti tertiæ Declinationis ſimplicium.

Singulariter.

Gen. τοῦ λόγυ. Att. & Ion. λόγοιο. Dor. λόγω.
Voc. ὦ λόγυ. Att. ὦ λόγ.

Dualiter.

Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν. I. λόγοιιν.

Pluraliter.

Dat. τοῖς λόγοις. Att. & Ionicè λόγοισι.

Dialecti quartæ Declinationis ſimplicium.

Sing. Gen. τοῦ Μενελάου. P. Μενελάων. D. Μενελάω. *Latini nonnunquam hujus Decl. Caſus Atticos imitantur*: 1 *Cor.* 1. 12. Ego ſum Pauli, ego verò Apollo; *ubi* Apollo *eſt Genitivus Atticus à Nominativo* Ἀπολλώς Apollos: *de quo Act.* 18. 24.

Dialecti

Dialecti quintæ Declinationis ſimplicium.

Æoles, pro Dativis pluralibus quintæ, uſurpant Dativos tertiæ in τοις finitos; ut, ὁ γέρων *ſenex*, τοῖς γέρυσι, Æ. γεράϊσι: τὸ ποίημα, ποιήμασι, & ποιήμάτοις. Hinc Verbalia Græca in μα apud Latinos geminos Dativos & Ablativos habent, in *ibus* & *is*; ut, *poëma*, *poëmatibus* & *poëmatis*.

Nomina quædam ſimplicium Declin. Proſchematiſmum, vel Apocopen, vel Metaplaſmum patiuntur.

I. *Nomina multa ſecundæ, tertiæ, & quintæ Declinationis in fine*, adjectionem ſyllabæ φι vel φιν recipiunt, & fiunt indeclinabilia; ut, δύρᾳ, δύρηφι: πολέμιν, πολέμηφι: ἐν χερὶ δεξιλεῆφι, pro δεξιλεῇ: σφαλὸς, σφαλόφι: ἀυτὸς, ἀυτόφι: ἀπὸ σφαλόφι, pro ἀπὸ σφαῦ: σῆθος, σήθεσφι.

II. *Quædam Apocopen patiuntur*; ut, γλωὼ pro γλωὼν *pupilla*: κρῖ pro κριθὴ vel κρίμνον *hordeum*: ἄλφι pro ἄλφιτον *farina*: κάρα vel κάρη pro κάρηνον *caput*: ἔρι pro ἔριον *lana*: τὸ σκέπα pro σκέπασμα *tegmen*: δῶ pro δῶμα *domus*: Gen. τοῦ Αἴαν pro Αἴαντος. Dat. τῇ δαΐ pro δαΐδι *pugnæ*; τῇ παρακοίτιδι *uxori*: τῷ ἱδρῷ pro ἱδρῶτι, *ſudori*. Accuſ. τὸν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα: τὸν Ποσειδᾶ pro Ποσειδῶνα: τὸν ἱδρεῖ pro ἱδρῶτα: ὄψ pro ὄψις *aſpectus*. In Adverb. ῥᾳ pro ῥᾴδιον *facilè*: λι pro λίαν *valdè*.

III. *Quædam Metaplaſmum patiuntur*; ut, ὁ ἄϊδης *orcus*, τῷ ἄϊδι, Poëticè ἄϊδι, quaſi ab ὁ ἄϊς. Sic ἀλλὰ

ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori, quasi ab ἄλξ : ὑσμῖνι pro ὑσμίνῃ pugnæ, quasi ab ὑσμίν : κλεδὶ pro κλεδόφι, quasi ab ἡ κλείς : παρθένι pro παρθένῳ, quasi à παρθένι : τὸ πεῖβαλον ουὶς, Dat. pl. τοῖς πείβασι pro πείβατοις, quasi à πείβας. Sic σάββασι, ἄρχασι, pro σαββάτοις, ἄρχοις.

Ima *Declinatio Contractorum.*

Gen. Sing. Doricè habet ὰς ; ut, τῦ Δημοδίνὰς, pro Δημοδίνεω—δίνους.

II. *Declinatio Contractorum.*

Sing. Nom. ἡ πόλις. G. πόλεω, I. πόλεω, Att. πόλεως. Dat. πόλεϊ, A. πόλιν, I. πόλεῖ, contractione Atticâ, πόλει.

III. *Declinatio Contractorum.*

[Vide *Paralipom.* pag. 101.]

IV. *Declinatio Contractorum.*

[Vide *Paralipom.* pag. 101, 102.]

V. *Declinatio Contractorum.*

Nom. κρέας, Doricè κρῆς caro : τὸ κέλεαρ, κέλεατος, contr. κέλης : τὸ σίαρ adeps, σῖλός, σῖλι : τὸ φρέαρ, φρῆλός, φρῆλι.

¶ Dialecti

¶ Dialecti Adjectivorum.

ADjectiva in *ως* communis generis, in fœmi-no habent poëticè *ϛνα*, & Ionicè *ϛνη*; ut, ὁ τέρ-ϛων, ἡ τέρϛνα, I. τερϛνη.

Ab Adjectivis in *ις* Dores formant fœmininum in *εα*: ut, ἡδὺς ϛweetϛ, Dor. ἁδέα vel ἥδεα, pro ἡδεῖα.

¶ Dialecti Pronominum.

Nom. Ἐγὼ, Att. ἔγωγε. Æ. ἐγών. D. ἐγώ, ἐγώνη, ἐγώγα. Bœot. ἰώγα.

Gen. ἐμοῦ. Æ. I. & Dor. ἐμεῦ. Ionicè ἐμέο, Poët. ἐμεῖο. Att. ἐμέθεν & ἐμεθεν: per aphæreſin μοῦ, μέθεν, μειοθεν, μέθεν, μέο, μεῖο, μεῦ.

Dat. ἐμοὶ, Att. ἔμοιγε, Dor. ἐμὶν, & per aphæreſin μοὶ & μίν.

Accuſ. ἐμὲ, & per aphæreſ. μέ.

Dualiter. N. A. νὼ, Poët. νῶι, Dor. & Æol. ἄμμε, quod poëtæ uſurpant pro plur. ἡμᾶς.

Gen. & Dat. νῶν, P. νῶϊν.

Pluraliter. Nom. ἡμεῖς, I. ἡμέες & ἡμεῖες, D. ἄμμες, P. ἄμμες, Æ. ἄμμες.

Gen. ἡμῶν, I. ἡμέων, ἡμείων & ἧμεων. Dor. ἀμῶν & ἀμέων. Æ. ἄμμων & ἀμμέων

Dat. ἡμῖν, I. & P. ἡμὶν ultimâ brevi: Att. ἧμιν, Dor. ἀμὶν & ἀμῖν. Æol. ἄμμι & ἄμμιν.

Accuſ. ἡμᾶς, I. ἡμέας & ἡμεῖας, Dor. ἀμᾶς, P. ἀμμᾶς vel ἀμμέας, Æol. ἄμμας & ἀμμέας.

Singularitet

Singulariter.

Nom. τὺ & τωὶν vel τύγα.

Gen. σῦ, I. σέο & σεῖο, Att. σέοθεν & σέθεν, Æol. σεῦ, Dor. τεῦ.

Dat. σοὶ, Dor. τοὶ, P. τὶν & τεῖν.

Accuſ. σε, Dor. τὲ, & τυ, ut in Nom.

Dualiter.

Nom. & Acc. σφὼ, P. σφῶι, Æ. & D. ὔμμε, quod Poëtæ etiam uſurpant pro ὑμᾶς.

Gen. & Dat. σφῶν, P. σφῶϊν.

Pluraliter.

Nom. ὑμεῖς, I. ὑμέες vel ὑμεῆες, Dor. ὔμες & ὔμμες, Æ. ὔμμες.

Gen. ὑμῶν, I. ὑμέων & ὑμείων, Æol. ὑμμέων & ὔμμων.

Dat. ὑμῖν, Poët. ὑμὶν, ι brevi, Att. ὖμιν, Æ. ὔμμιν vel ὔμμι.

Acc. ὑμᾶς, I. ὑμέας, Æol. ὔμμας.

Singulariter.

Gen. ἕ, I. ἑ & εἷο, A. ἕοθεν & ἕθεν, D. ἑῦ.

Dat. οἱ, I. ἕοι, P. σφίν.

Acc. ἑ, I. ἕε, P. ἕθεν & σφὲ, D. μὶν & νὶν.

Dualiter.

Nom. Acc. σφὲ, P. σφέε, σφωὲ, σφώ.

Gen. Dat. σφὶν, P. σφῶϊν.

Pluraliter.

Nom. σφεῖς, I. σφέες, D. σφὶς, & per Apoc σφέ.

Gen. σφῶν, I. σφέων & σφείων.

Dat. σφίσι, I. σφὶ & σφὶν, & per Aphær. φίν.

Accuſ. σφᾶς, I. σφέας, Æol. σφὲς, & per Aphær. σφὲ, & P. ϕί.

NB μὶν & νὶν ſunt omnis generis & numeri.

Σὸς,

Σὸς, σὴ, σὸν, Dor. & Poët. τεὸς, τεὰ, τεόν.
ὃς, ἥ, ὅν, Poët. ἑὸς, ἑὴ, ἑόν.
ἡμέτερος—ἑρα—ἕτερον. Dor. ἀμὸς, ἀμὰ, ἀμὸν, ἀμόν.
ὑμέτερος—ἑρα—ἕτερον. Dor. ὑμὸς, ὑμὰ, ὑμὸν, ὑμόν.
σφέτερος—ἑρα—ἕτερον. Dor. σφὸς, σφὰ, σφὸν, σφόν.
ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο. Ion. & Poët. κεῖνος, η, ο. Dor. τεῖνος—η—ο.

Attici demonstrativis addunt ι oxytonum, intendæ significationis gratiâ, ad rem præsentem quasi digito indicandam; ut, ὅτοσι, τοῦσι, τοῖσι, τουτονί: in *Neut.* τοῦτοι & sæpiùs τουτί: in *Plur.* ταυτὶ pro ταῦτα. Sic ἐκεινοσὶ, &c.

Iones, ante longas vocales vel diphthongos, ultimæ syllabæ interponunt ε; ut, ἕτος, τοῖος, τοῖαν, τοῖων, τοῖοις, τοῖους. Sic αὐτέω, αὐτέῳ, &c.

¶ Verborum Dialecti.

1. ATtici ex Barytonis faciunt circumflexa; ut, τύπτω, τυπτῶ—ύσω.

2. Verba quartæ in ζω Doricè efferuntur in σδω; ut, συρίσδω pro συρίζω.

3. Verba quartæ in αω, Æoles efferunt per ζω; ut, ὀρύζω pro ὀρύσσω.

4. Verba in ω poëtica sunt, facta ex verbis in εω, αω, οω; ut, πλώω à πλέω: ζάω à ζάω: ὑπνόω ab ὕπνος. Vel à verbis in μι; ut, ῥώω à ῥώννυμι.

5. Dores

5. Dores, in quibuſdam verbis, σ futuri mutant in ξ: ut, βαδίξω pro βαδίσω, à βαδίζω. [*Vid.* Paralipom. *pag.* 125]

6. Secundis perſonis in σ Æoles interdum addunt ſyllabam θα; ut, pro οἶδας—οἴδαθα, & per ſync. οἶδα, ab οἶδα novi. Sic ἦνθα, ἔρηνθα, εἴπηθα pro ἦς eras, ἔρης dixiſti, εἴπῃς dixeris.

7. Pro τύπτεις——τύπτει, dicunt
Dores τύπτες——τύπτε.
Æoles τύπτις——τύπτι.

8. Primas perſonas plurales Dores ubique vertunt in μες; ut, pro τύπτομεν, τύπτομες. In tertia pluralis Indicativi pro ασι habent αντι: pro ῐσι, ιντι: pro υσι, υντι vel ὕντι: pro ῶσι, ῶντι; ut, τύπτουσι—οντι; τυπτῶσι——ῶντι vel τυπτόντι: τιλύφασι—αντι: ἰσᾶσι—ἰσάντι: τιθεῖσι—τιθέντι: διδῶσι—διδόντι.

9. Iones, Æoles, & Poëtæ, imperfectum Indicati activi formant in σκον—σκες—σκε, &c. ut, τύπτεσκον—σκες: φοίτασκον—σκες: τίθεσκον—σκες.

10. Bœoti tertiam pluralis formant à tertia communi, mutando ον in οσαν, vel αν in ασαν; ut, ἔτυπτον—ἐτύπτοσαν: ἔτυπτον—ἐτύπτοσαν: ἔτυφθαν—ἐτύφθασαν. Et hoc communiter in verbis in μι tenetur; ut, ἐτίθεσ.

11. Pluſquamperfectum Activum & Medium Ionicè effertur per εα—εας—ει: Atticâ contractione per η; ut, pro ἐτετύφειν—εις—ει, ἐτετύφεα—εας—ει: Att. ἐτετύφην—ης—η. Sic, pro ἐπεπχλώκειν à χαλάω debiſco, I. ἐπεπχλώκεα, A. ἐπεπχλώκειν: pro ἤδειν ſciveram, I. ἤδεα—εας—ει, Att. ἤδη——ης——η, ab οἶδα.

12. Iones omnia tempora omnium modorum circumflexa reſolvunt, inſertâ vocali ε; ut, τυπτῶ—εῖς—εῖ, I. τυπτέω—έεις—έει: ςῆ—εῖς—εῖ, I. ςηέω—έεις—έει: τυπτεῖμι—οῖς—οῖ, τυπτοίμι: τυπτεῖν, I. τυπτέειν.

13. Attici tertias plurales Imperativorum simile faciunt Genitivis pluralibus Participiorum ejusde tempo is; ut, τυπτόντων pro τυπτέτωσ : τυφάν pro τυφάτωσ.

14. Ubicunque prima plura'is Optativi est omnes personæ plurales participantur syncopen Atti cam; ut, τυφθεῖμεν, εἶτε, εἶεν, pro τυφθείημεν, εἴη εἴησαν. Sic τιθεῖμεν, εἶτε, εἶεν, pro τιθείημεν, εἴη εἴησ. Sic ἱεῖμεν, εἶτε, εἶεν, pro ἱείημεν, εἴητε, εἴησ

15. Bœoti in utroque Aoristo Optativi Acti tertiam pluralem formant à primâ plurali, mutando μεν in σαν; ut, pro τύψαιεν, τύψαιμεσ, ex τύψαιμεν pro ἔλθοιεν, ἔλθοιμεν, ex ἔλθοιμεν.

16. Ionesterti personis singularibus in η mod Subjunctivi, annectunt σι vel σιν; ut, τύπτῃσι pro τύπτῃ: τελύσῃσι pro τελύσῃ.

17. Æoles & Poëtæ primam personam pluralem in ομεν faciunt in ομμι; ut, τύπτομμι pro τύπτομεν Dores tertiam pluralem in ωσι formant in ωντι; ut, τυπτωντι pro τύπτωσι.

18. Tempora Infinitivorum in ειν, Doricè fiunt in εν, Æ in ειν; ut, pro τύπτειν, Dor. τύπτεν, Æol. τύπτειν.

19. Attici & Dores mutant ειν in άμενα, ην in όμενα, ναι in μεναι. Ionesverò ειν in άμεν, ην in όμεν, ναι in μεν: sed utrobique præcedens ε vel α subjunctivam vocalem abjicit.

Communiter.	Atticè & Doricè.	Ionicè.
τύπτειν	τυπτέμεναι	τυπτέμεν.
τύφειν	τυφήμεναι	τυφέμεν.
τελυφέναι	τελυφέμεναι	τελυφέμεν.
τελυπέναι	τελυπέμεναι	τελυπέμεν.
τυπεῖν	τυπέμεναι	τυπέμεν.
τυφθῆναι	τυφθήμεναι	τυφθῆμεν.

τυπῆσαι

τυπτῶσαι	τυπτόμεναι	τυπτόμεν.
δηλοῦν	δηλόμεναι	δηλόμεν.
τιθέναι	τιθέμεναι	τιθέμεν.
δοῦναι	δόμεναι	δόμεν.
ἱστάναι	ἱστάμεναι	ἱστάμεν.
σταῦναι	στήμεναι	στῆμεν.
διδόναι	διδόμεναι	διδόμεν.
δοῦναι	δόμεναι	δόμεν.
εἶναι	ἔμεναι & ἔμμεναι	ἔμεν.

20. Primæ perſonæ in μεθα, Ionicè & Doricè efferuntur per μεδα: Æolicè per μεθ vel μεθεν; ut, τυπτόμεθα, I. & D. τυπτόμεδα: Æol. τυπτόμεθ vel τυπτόμεθεν.

21. Terminatio σ Ionicè reſolvitur in εο, Doricè & Æolicè in ῶ; ut,

τύπτυ,	I. τύπτεο,	D. τύπτῶ.
τυθῦ,	I. τύθεο,	D. τυθεῦ.
ἔρχυ,	I. ἔρχεο,	D. ἔρχῶ.

22. Tertiam pluralem Imperativi Præſentis, & utriuſque Aoriſti faciunt Attici ſimilem tertiæ Duali; ut, pro

τυπτέσθωσαν, τυφθήτωσαν, τυπήτωσαν } dicunt Attici { τυπτέσθων, τυφθήτων, τυπήτων.

[22.] In perfecto paſſivo quartæ Conjugationis in σμαι, Attici & Dores interdum σ in δ mutant; ut, à φράζω dico, πέφρασμαι, Atticè & Doricè πέφραδμαι, ἐπιφράδμαν: Hinc Verbalia φραδμὸν & φραδμοσύνη.

Verba circumflexa in έω.

23 Iones, Æoles, & Dores contractionem vetunt in η: ut,

ἐφίλεες — ἐφίλεε — ἐφίλη.
φιλέμεν — φιλέειν — φιλεῖν.

24. Dores, Æoles, & Cretenses contractionem ex εο mutant in ευ: ut, ποιέομεν — ῦμεν, Doricè ποιεῦμεν.

25. Iones ει contractum sæpe resolvunt in εα: ut, pro ποιεῖς, ποιέαται.

Verba in άω.

26. Dores crasin ex αε, quæ communiter fit in α, faciunt in η, & ι subscriptum amittunt; ut, ἐδόαι, ἐδόα, D. ἐδόη: γελάεις — γελᾷς, D. γελῆς: διψάει — ᾷ, D. διψᾷ.

27. Attici in quibusdam verbis αε vel αει in α contrahere solent; ut, πινάω, πινάεις — ᾷς, Atticè πινᾷς sine ι. ζάω vivo, ζάεις, Atticâ contractione ζᾷς, ζάει, ζᾷ, &c. Imperfect. ἔζων, ἔζης, ἔζη, &c. Imperat. ζᾷ vel ζᾶθι, ζάτω. Infin. ζᾶν pro ζᾷν, ex ζάειν.

28. Æoles, factâ contractione in ᾶν, ι ad latus adscribunt, & σ pro ν interdum ponunt; ut, γελᾶν, Æol. γελᾶιν vel γέλαιν, vel γελᾶσιν vel γέλαις, D. γελῶ.

29. Γελᾶν, Atticè & Doricè γελᾶσθαι, Ionicè γελάασθαι.

Verba in όω.

30. Infinitivi terminatio in ουν Doricè fit —όμεναι, sed Ionicè —οασθαι; ut, δηλόω — ῶ — δηλοῦν

——βλοῶ, Atticè & Doricè βλόμαι, Ionicè βλόμαι.

¶ Dialecti Verborum in μι.

31. ÆOles η mutant in ε, duplicatâ literâ μ; ut, τίθημι, τίθεμμι: φίλημι, φίλεμμι. Bœoti verò mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε; ut, φιλέω, πεφίλημι, & πεφίλεμμι.

32. Pro σῆθι, σλῶαι, Dor. σᾶθι, σᾶναι.

33. Pro τίθησι, ἴσησι, δίδωσι, ζεύγνυσι, Dores habent τίθητι, ἴσηλι, δίδωλι, ζεύγνυλι.

34. Pro Τιθεῖσι ponunt, D. τιθέντι, Æ. τίθεντι.
ἱστᾶσι ſiſtunt, D. ἱστάντι, Æ. ἵστανται.
διδοῦσι dant, D. διδόντι, Æ. δίδονται.
ζεύγνῦσι jungunt, D. ζεύγνυντι, Æ. ζεύγνυνται,
εἰσὶ ſunt —— D. ἐντὶ, Æ. ἔντι.
φασὶ dicunt, —— D. φαντὶ, Æ. φάντι.

Ionicè & Atticè τιθέασι, διδόασι, ζεύγνύασι, ἱστάασι: ἔασι ab εἰμὶ ſum, ἴασι ab εἶμι.

35. In tertia Conjugatione Verborum in μι, Poëtæ in ſecundo Aoriſto Subjunctivi inſerunt ω: ut, pro βῶ, βῇς, βῇ, poëticè dicitur βέω, βέῃς, βέῃ: præcipuè in tertia plurali; ut, βέωσι pro βῶσι, γνέωσι pro γνῶσι.

Anomala in μι.

36. Εἰμὶ *ſum*, Dor. ἐμμὶ, Æ. ἦμι vel ἔμμι.
εἶς vel εἶ *es*, ——P. ἐσσὶ vel εἶς.
ὄζι——*eſt*, ——D. ἐσ͂τί
ἐσμὲς—*ſumus*, ——P. ἐυθὸ & εἰμὲν, D. εἰμύ.
ἐσ͂τὲ—— *eſtis*, —— P. ἐτέ.
εἰσὶ — *ſunt*, I. ἔασι, P. ἔασσι, D ἐσ͂τί.

37. ἦν——*eram*, I. ἔα, & per ectaſin poëticam ἦα, per craſin Atticam ἦ, P. & B. εἶν.
ἦς —— *eras*, Æ. ἦθα.
ἦ —— *erat*, Att ἦν, Dor. & Creticè ἦς, I. & P. ἦς vel ἦεν, tanquam ex ἦα. Item, Æ. & P. ἔσχον, ἔσχες, ἔσχε: I ἔλω, ἐς (Æ. ἔυθα) ἔη: Att. ἦην, ἦης, ἦη; & rurſus Poëticè ἔον, ἔες per craſin ἐῖς, & I. ἔεις) ἔε.

Dual. ἦτον, ἤτὴν, & πλεοναſμῷ, ἦσον, ἤσὴν, P. ἔτην vel ἔσον, ἔσην.

Plur. ἦμὲς—*eramus*, D. ἦμες, ἦτε, ἦσαν *erant*, I. ἔῆς, P. ἔαραν.

Fut Sing. ἔσομαι——*ero*, P. ἔσυομαι, D. ἐσσ͂ῦμαι vel ἐσεῦμαι, ἔσῃ, ἐσσ͂ῖ), vel P. ἐσεῖ). ἔσῃ—*erit*, I. ἔῆσαι. ἔσε)—*erit*, Sync. ἔσαι.

Optat. εἴην, εἴης, εἴη, P. ἔοιμι, ἔοις, ἔοι.

Subjunct. ὦ, ᾖς (Æ. ἦθα) ᾖ, I. ἦσι. Item, I. ἔω, ἔῃς, ἔῃ vel ἔῃσι, P. εἶα, εἴης, εἴῃ: Att. ἦω, ἦῃς, ἦῃ.

Infin. εἶναι, A. & D. ἔμμεναι, P. ἔμμεναι vel εἶμεναι, I. ἐμμὲν, P. ἦμεν vel ἦμες.

Partic. ὤν, ὖσα, ὄν, I. ἐὼν, ἐῦσα, ἐὸν, Æ. εἶς, εἶσα, ἔν.

Futur. ἐσόμενος, P. ἐσσόμενος.

38. Εἶμι

38. Εἶμι [τὸ πορεύομαι] *eo* vel *ibo*: nam εἴσω fut. non eſt in uſu. Præſens tertiæ pluralis ἴσι, I. ἴασι: unde περσίασι *adeunt*, εἰσίασι *ingrediuntur*.

Perfectum med εἶα, εἶας, εἶε, & ᾖα, & per dialyſin ᾖαι.

Pluſq. perf. ᾔειν, tertia pl. ᾔεισαν & ᾖσαν: unde ἀνήεις *redierant*, ἐξήεις *exiverant*.

Ab Aor. I. εἶσα fit εἶσαν, & indè ἦσαν & ᾖσαν.

Ἵημι [τὸ πίμπω] Vid. *Rudimenta*, pag. 69.

39. Φημὶ *dico*, D. φαμί: φησὶ *dicit*, D. φαῖσι Pro tertia plurali φασὶ, D. φανσὶ, Æ. φάνσι: per aphær. pro φημὶ, ἠμὶ, ἧς, ἠσὶ, D. ἴττι.

¶ Dialecti Participiorum.

40. PArticipia quævis ſuarum declinationum Dialectos ſervant, ſicut *Nomina*.

41. Participium fœmininum proparoxytonon in υσα, Doricè fit οισα; ut, τύπλων, τύπλυσα, D. τύπλοισα. Properiſpomenon in ῦσα, Æoles faciunt in ῶσα; ut, ἰδών—ῦσα, Æ. ἰδῶσα.

42. In Participiis fœmininis ſecundæ Conjugationis in μι, Attici α mutant in ω; ut, καθιςὰς *conſtituens*, καθιςάσα, Atticè καθιςῶσα.

43. Ionες, ut è præteritis Indicativi, ità & è præteritis participii κ ſubtrahunt, & penultimam corripiunt: Attici deinde contrahunt, & interdum ità contractis, α vel ε, per epenthеſin inſerunt; ut, 1. communiter, ἑςακως——ῖα, ὸς. 2. exempto κ; ἑςαὼς——ῖα——ἑςαὸς. 3. per craſin Atticam ἑςὼς—ῶσα—ὸς. 4. per epenthеſin ἑςιὼς—ῶσα—ὸς.

44. Poëtæ participiis verborum in μι per ἴλασιν ſæpe longam vocalem tribuunt; ut,

τιθήμενος, ποθήμενος, φιλήμενος, διζήμενος, pro τιθέμενος, ποθέμενος, φιλέμενος, διζέμενος.

45. Præterita Paſſivi ſæpe apud poëtas augmento carent, & fiunt proparoxytona; ut, καλαλέγμενος pro κεκαλεσμένος: πολισσέγμενος pro πεπολισσεσμένος.

¶ Dialecti Adverbiorum.

46. Attici quibuſdam Adverbiis addunt ι; ut, νυνὶ, πρινὶ, pro νῦν, πρίν.

47. Dores pro πρόσω dicunt πρόν: pro πλησίον, πλασίον: pro ὁμοῦ, ἁμᾶ: pro οἴκαδε, οἴκαδις: pro τῆμος, ἦμος vel τᾶμος: pro ἔνδον, ἐνδοῦ: pro ἰδὲ, ἴδε: pro ὀπίσω [Poët. ὀπίσω] ἄν: pro πλεῖν, πλέον.

48. Dores ex Adverbiis in θεν tollunt σ; ut, ἔμπροσθεν pro ἔμπροσθεν: ὄπιθεν pro ὄπισθεν. Ponunt etiam ἄθε pro οἴθε: ἄλλοκα pro ἄλλοτε: πόκα pro ποτέ: τόκα pro τότε.

49. Æoles Adverbia in θε vel θεν efferunt per θα; ut, ὄπιθα pro ὄπισθεν.

50. Iones Adverbia in ως, ab adjectivis in ης, reſolvunt in εως; ut, ἀτρεκέως pro ἀτρεκῶς verè, certò, ab ἀτρεκὴς verus, certus.

51. Adverbia qualitatis in ὶ λως, Attici terminant in ον; ut, δέον, πέρπον, pro δεόντως, περισσῶς: niſi neutra pro Adverbiis poſita accipere malimus.

52. Iones in Interrogativis, Indefinitis, & Relativis,

lativis, pro π ponunt κ; ut, κῶς pro πῶς: κοῖον pro ποῖον: ὅκως pro ὅπως.

¶ Dialecti Præpoſitionum.

53. PRo ἐν Poëtæ cum Atticis dicunt ἐνὶ, Iœues εἰν & εἰνί: εἰς A. & P. ἐς, D. ἐν: σὺν, A. ξὺν: πρὸς, D. ποτί. Sed Attici loco τῆς πρὸς dicunt ὡς; ut, ὡς ἡμᾶς ad nos. ἀμφὶ, D. ἄμφι, retracto accentu: ἀπὸ, P. ἄπαρ. Sic in compoſitis; ἀπολογοῦ pro ἀποδίδου: κτὶ, ἐπὶ, ἀπὸ, ἀνὸ, Æ. & P. κατὰ, πυρὶ, ἄνὰ, ἀπὰ.

¶ Dialecti Conjunctionum.

54. DOres pro εἰ dicunt αὶ; ut, pro εἴκε vel ἔικεν, ἄικε vel ἄικεν vel ἄικα: μὲς pro μέν: τὼς pro ὡς: ὃ pro ὅτι vel ὅτῳ: νὴ Poëticè pro ναί.

¶ III. De Dialectis Syntacticis.

DIalecti Syntacticæ in Syntaxi ipſâ tractantur, & Regulis communibus commiſcentur: quarum proprietates ferè abſorbent Ellipſis, Pleonaſmus & Enallage. De quibus *Syntaxin* conſule.

¶ IV. De

¶ IV. De Dialectis Prosodicis; ratione Spiritûs, Accentûs & Quantitatis.

I. *Ratione Spiritûs.*

1. Æoles sunt ψιλωτικοὶ, hoc est, pro spiritu aspero usurpant tenuem; ut, ἀμέες, ἦλιος, pro ἡμέας, ἥλιος.

2. Digamma Æolicum (quod ideo dicitur, quòd figuram gemini Γ habeat) usurpârunt Æolès pro aspiratione; ut, pro οἶνος, ἐλένη, Foῖνος, Fελένη.

II. *Ratione Accentûs.*

3. Dores monosyllaba, communiter circumflexa, acuunt; ut, γᾶ, παῖς, νὲς, pro γῆ vel γᾶ, πᾶις, νῆς. Æoles contrà acuta circumflectunt; ut, ζεῦς, χλῶ, χθῶν, pro ζεύς, χλοὸ, χθών.

4. Attici & Iones, antepenultimam acuunt, etiamsi ultima sit longa; ut, Μενέλεως, πρέσξεως—πρέξεων: ὅτεῳ pro ὅτῳ cui: Αἰνείεω pro Αἰνείου.

5. Dores cum voce interdum & Accentum mutant; ut, ϖόκα pro πολὲ, λάϝεν pro λαβεῖν.

6. Æoles accentum ex ultima retrahunt in penultimam in dissyllabis, vel in antepenultimam in polysyllabis, si ultima patitur; ut, κάλος, λεῦκος, σκληρός. πόταμος, pro κόγὸς, λόυκὸς, σκληϱὸς, πόλαμός: τέλυφων pro τέλυφός. Etiam ex penultima; ut, τίθεντι pro τιθέντι.

7. Articuli præpositivi Doricè assumentes τ acuuntur; ut, τοὶ, ταὶ, pro οἱ, αἱ.

8. Dativus poëticus τοῖσδεσσι vel τοῖσδεσσι retinet

tinet circumflexum in antepenultima, non ex lege, ſed quia particula δεῦτι Articulo τοῖς, quaſi enclitica adjungitur.

9. Attica, in ι παραγωγικὸν definentia, fiunt oxytona; ut, ὁδὶ pro ὅδε: ὑτοσὶ pro οὗτος: ταυτὶ pro ταῦτα, &c.

10. Attici pro ὅμοιος dicunt ὁμοῖος: pro πρόπαιον, παλαιὸν. Contrà, pro ἀγχοῖνος, dicunt ἄγχιστος.

11. Properiſpomena, in quibus α pro αι in penultima Ionicè ponitur, fiunt proparoxytona; ut, ἕταρος pro ἑταῖρος, ἄρχα pro ἀρχαῖος.

12. Dores Nominativos plurales tertiæ in οι, penacuunt; ut, φιλοσόφοι pro φιλόσοφοι. Etiam in participiis; ut, κλαυθμόοι pro κλαυθμοῖοι.

13. Æoles nonnunquam retrahunt accentum vocativi in ον à Nom. in ων; ut, ὁ Ἀπόλλων, ὦ Ἄπολλον, Æ. ὦ Ἀπόλλον.

14. Nominativi & Vocativi plurales fœminini in ες penacuuntur Doricè; ut, γυναῖκες, χεῖρες, ὄρνιθες, pro γυναῖκες, χεῖρες, ὄρνιθες.

15. Nomina in δις pluſquam monoſyllaba, Doricè fiunt paroxytona; ut, Ἀχίλλας, Πήλας, pro Ἀχιλλεύς, Πηλεύς.

16. Æoles pronomen ἐγὼ circumflectunt; ut, ἐγῶ vel ἐγών: Attici verò in ἐγωγε & ἔμοιγε accentum in antepenultimam retrahunt.

17. Caſus Æolici, & ex parte etiam Dorici in pronominibus penacuuntur; ut, ἄμμες vel ἄμμε *nos*: ἀμμέων vel ἀμμάων *noſtri*: ἄμμι vel ἄμμιν *nobis*: ἄμμας vel ἀμμέας *nos*. Sic ὔμμες vel ὔμμε *vos*: ὑμμέων, ὔμμι vel ὔμμιν.

18. Dativi plurales ab ἐγὼ & σύ poëticè acuuntur & corripiuntur; Atticè verò ſunt properiſpomena; ἡμῖν — ὑμῖν, poëticè ἦμιν — ὔμιν, Atticè ἡμῶν, ὑμῶν.

19. Tertias

19. Tertias plurales Aoristorum in αν & ον Dores penacuunt; ut, ἐτύψαν, ἐλύσαν, ἐλάβον, ἐλέγον.

20. Dores futurum primum activum & medium circumflectunt; ut, τυψῶ — ῆμαι, pro τύψω, τύψομαι.

21. Pro communibus Imperativis λάβε, ἴδε, dicunt Attici λαβὲ, ἰδέ.

22. Infinitivus Ionicus in ιμεν, αμεν, ομεν vel υμεν est proparoxytonus; ut, τυπτίμεν, βοάμεν, δεδόμεν, ζευγύμεν: at in ῆμεν est properispomenos; ut, τυφθῆμεν pro τυφθῆναι.

23. Participia præterita Æolica in ων sunt proparoxytona; ut, τέλυφων pro τέλυφώς: κεκλήγων pro κεκληγώς.

24. Æoles retrahunt accentum in Aoristis participiorum passivorum Barytonorum, & præsentibus Activorum in μι; ut, τύφθεις, φίλεις, νόεις, pro τυφθὲὶς, φιλεὶς, νοεὶς.

25. Dores ex Adverbiis qualitatis perispomenis faciunt paroxytona; ut, σόφως pro σοφῶς: καλως pro καλῶς. Contrà, Barytona circumflectunt, si in longam desinunt; ut, ἕτῶς, παντῶς, ὁλοματῶς, pro ἕτως, παντως, ὁλομάτως.

III. *Ratione Quantitatis syllabarum.*

26. Longa vocalis vel diphthongus ante aliam sæpe à Poëtis corripitur; ut, ἀνδρά μοι ἔννεπε, &c.

27. Dores ancipites vocales ferè producunt; ut, ἴσΘ pro ἴσΘ.

28. Dores α quod pro η ponunt, producunt; ut, ἀμέρα pro ἡμέρα dies. Æoles verò & Ionες corripiunt; ut, ἀμέρα pro ἡμέρα: μεμανῖα pro μεμηνῖα.

29. α Ionicè vel Poëticè insertum corripitur; ut,

ut, τυπτοίαλο, τετρόφαθ, μηχαναάων. Æolicè verò producitur; ut, Αἰνείαο, μισθάων.

30. Ἴωτα per ſe breve, poſt quod Iones ε extrudunt, producitur; ut, ἱρὸς pro ἱερὸς.

31. Accuſativus pluralis primæ ſimplicium Ionicus in εας corripit ας; ut, τὰν Αἰνείας pro Αἰνείας.

32. Accuſativus pluralis primæ & ſecundæ ſimplicium communis in ας corripitur; ut, τὰν Αἰνείας, τὰς τέχνας.

33. Aoriſtus primus Participii Activi in ας, Doricè corripitur; ut, πρᾶξας, νοήσας, τύψας, pro πράξας, νοήσας, τύψας.

Verbo-

Verbo-

Verborum quorundam difficiliorum *INDEX.*

A.

Α— In compoſitione. pag. 80
Ἀάσθω, aoriſtus 1. ab ἄζω. 141
Αλτο pro ἥλτο. 142
Ἀνάζα pro ἀνάβαθι. 144
Ἀνάλωκα pro ἀνήλωκα. 142
Ἀναλωσεν pro ἀνηλίσκει. 126
Ἀνάσα pro ἀνάσσθι. 144
Ἀπαύρας & ἀπούρας, ab ἀπαυρέω. 143
Ἄπη abi. 68
Ἀπεῖναι abire. 68
Ἀπιέναι abire. 68
Ἀφείω. 70
Ἀφέωκα pro ἀφεῖκα. 69, 258
Ἀφέωλαι pro ἀφεῖλαι. 71
Ἄωρτο pro ἦρτο. 142

B.

Βᾶ & βᾶθι pro βᾶθι. 144
Βύλει pro βίλῃ. 130

Γ.

Γ'Ελιῶ pro γελᾶν, pag. 252
Γήλο pro εἴλεο. 142
Γαιωδὲς, γοιωὶ, pro γόητα, &c. 92

Δ.

Δέγμθ pro δεχόμενθ. 146
Δέδια pro δέδοικα. 146
Δίδε pro δίδοθι. 139
Δίει progedere. 68
Δυεχὲς, δυχὶ, pro δύσκλος, &c. 91
Δάω, δώης, δώη, pro δῶ, δῷς, δῷ. 272

E.

'Εαδα pro ἥδα, ab ἄδω. 141
'Εάλωκα pro ἥλωκα, 142
'Εάλων pro ἥλων. 142
'Εᾶϑ pro λῦται. 73
'Εᾶλο, εἵαλο, vel ἥαλο, pro ἧντο. 73
'Εγημα pro ἐγάμησα. 145
'Εδδα, Att. pro ἥδα. 147
'Εδήδοκα pro ἔδηκα. 147
'Εδμεναι ſync. ἐδέμεναι pro ἔδειν. 147
'Εει & εν pro ἔῃ. 130
'Εεισάμην pro εἰσάμην. 141
Εἶαϑ pro ἧνται. 73
Εἰλήλυθα pro ἦλυθα 150
Εἰμὶ, τὸ ὑπάρχω. 65
Εἶμι, τὸ πορεύομαι. 67
Εἴωθα pro εἴθα ab ἦθα. 148
'Ελήλακα pro ἤλακα. 149
'Ελήλυθα pro ἦλυθα 149
'Ελσαν pro ἔλασαν. 149
'Εμάρνη pro μαρναίη. 126
'Εξει exi. 68
'Εοικα pro οἶκα. 148
'Ερρίθην per ſyſt. pro ἐρρήθην. 149
'Εστεῶ. 75
'Εσελεο pro ἐπέλεο. 158
'Εσυμαι pro σίσυμαι. 160
'Εσο & ἔσσο pro ἧσο. 150
'Εσὼς—ῶσα—ὼς ex ἑσαώς, quod ex ἐσάω. 273
'Εταῖϱ pro ἑταῖϱ. 277
'Ετύσθη pro ἔτυσθεν. 267

Z.

Ζιαβάλλειν pro διαβάλλειν. 255

H.

Ἤγαγον pro ἦγον. 141
Ἥδεα pro ἥδειν. 267
Ἡδυωάμιλω pro ἐδυνάμιλω. 255
Ἥμβεσλον pro ἥμαρτον. 143
Ἧν, ἧς, ἧ, pro ἦμεν, &c. 75
Ἠνάλωκα pro ἀνήλωκα. 142
Ἦρ, ἦρος, ἦει, pro ἦαρ, ἦαρος, &c. 93

I.

Ἴημι vado. 68
Ἵημι, τὸ πέμπω 69
Ἰρδὶς pro ἱερὰς. 279
Ἴσαν pro ἴσασαν. 74
Ἴσμεν, ἴδμεν, pro ἴσαμεν, &c. 74
Ἰσος pro ἴσος. 278
Ἴσα pro ἴσαθι. 139

K.

Κάθηο (κάθεο, κάθω) pro κάθησο. 73
Καθῆσο. 73
Καθισᾶσα Atticè pro καθισᾶσα. 273
Κάθε pro κάθισο. 72
Καλάβα pro καλάβαθι. 144
Κάτθεο. 140
Καρηκομόωνλες pro καρηκομῶντες. 138
Καυχᾶσαι pro καυχᾶ. 137
Κέαμαι & κοίαμαι pro κεῖμαι. 74
Κέκαμον pro ἔκαμον. 153
Κεκμηῶτι pro κεκμηκότι. 128

Λ.

Λάϊ, ἰδὶ, Att. pro λάϊς, ἰδὶς. 278

M.

Μέμβλημαι pro μεμέλημαι. 166
Μεμελήσο pro μεμέλησο. 166
Μέτει transi. 68
Μέλεάναι prosequi. 68

Ο.

Ὀδὶ pro ὅδε. 225
Ὀδωμᾶσαι pro ὀδμωᾷ. 137
Ὄδωδα pro ἄδα, ab ὄζω. 156
Οἶει pro οἴῃ. 130
Οἶδα ſync. pro οἴδαδα pro οἶδας. 148
Ὄλωλα pro ὤλα. 156
Ὁμοῖϑ Att. pro ὅμοιος. 277
Ὄπωπα pro ὤπα. 157
Οὐλόμηνος pro ὀλόμηνος. 157
Ὄψει pro ὄψῃ. 130

Π.

Πᾶζει *ades.* 66
Πέπονθα pro πέπονα. 158
Πῖθι pro πίε. 159
Ποιοῖμι—οίης—οίη, pro ποιοῦμι, &c. 137
Πρὸ pro πρόσω. 72
Πρῆγμα pro πρὸ ἔργου. 251

T.

Τμῶϑ pro κεῖνϑ. 252, 255
Τίθει pro τίθεῖ. 139
Τελυκονῖο pro ἐτύκονῖο. 161
Τυπτοίαο pro τύπτοιο. 253
Τυπτόντων pro τυπτέτωσαν. 261
Τυφάντων pro τυφάτωσαν. 261
Τυφθεῖεν pro τυφθεῖησ. 268

Φ.

Φατὶ & φαῖσὶ pro φασί. 75
Φιῶ, φῇς, φῇ, pro ἔρῶ, &c. 75

Ω.

Ὦανις pro ὦ Ἄδωνις. 259
Ὦμοιϑ pro ὅμοιϑ. 258
Ὠνάμην pro ὠνησάμην. 157
Ὦρὸ pro ἦρο, ab ἄρα. 142
Ὡς pro πείς. 275
Ὦτερϑ pro ὁ ἕτερϑ. 259
Ὠὸς pro ἀὸς. 258

FINIS.

Libri in uſum Scholarum nuper editi.

Rudimenta Linguæ Latinæ, ſtylo Anglicano, unà cum explicatione Regularum *Guil. Lilii* de generibus Nominum, & de Verborum præteritis, &c.

Veſtibulum Linguæ Latinæ, per *Comenium*.

Janua Linguarum noviſſima, per *Comenium*; unà cum Indice Etymologico omnium Verborum, ex Lexico *Comenii* Januali, *Martinio*, &c.

Seidelii Enchiridion, unà cum Indice Etymologico, &c.

Rhetorices Elementa, per *Guil. du-Gard*.

Scholæ Probatio, in uſum Scholæ *Mercatorum-Sciſſorum*.

Nomenclatura Anglo-Latino-Græca, in uſum Scholæ *Weſtmonaſterienſis*.

Gnomologicon Poëticum.